

Országgyűlési Napló

*Dr. Hiller István, dr. Latorcai János,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gúr Nándor, Hegedűs Lorántné, Ikotity István,
dr. Szűcs Lajos, dr. Tiba István*

Az ülésnap megnyitása.....41387

Megemlékezés a „Borbála-nap” alkalmából.....41387

Napirend előtti felszólalók:

Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter..... 41388

Dr. Szakács László (MSZP)..... 41390

Dr. Hadházy Ákos (LMP)..... 41390

Bóna Zoltán (Fidesz)..... 41391

Dr. Staudt Gábor (Jobbik)..... 41392

Firtl Mátyás (KDNP)..... 41393

Dr. Szakács László (MSZP)..... 41394

Csepreghy Nándor, a Miniszterelnökség államtitkára41395

Dr. Szél Bernadett (LMP).....41397

Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár..... 41399

Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....41401

Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár 41403

Dr. Vejkey Imre (KDNP)..... 41405

Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár 41406

Budai Gyula (Fidesz).....41408

Csepreghy Nándor, a Miniszterelnökség államtitkára 41409

Napirend utáni felszólalók bejelentése 41411

Kérdések

Dr. Legény Zsolt (MSZP) - a legfőbb ügyészhez - „Érkezett-e feljelentés a Demecser Város polgármestere felfüggesztésének alapjául szolgáló jogszabálysértések miatt?” címmel..... 41411

Dr. Lajtár István, a legfőbb ügyész helyettesének válasza..... 41412

Hegedűs Lorántné (Jobbik) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Lesz-e átfogó vizsgálat a víziközmű beruházások kapcsán?” címmel..... 41412

Dr. Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszter válasza 41413

Schmuck Erzsébet (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Mikor kapnak béremelést az önkormányzati köztisztviselők?” címmel..... 41414

Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza..... 41414

Ágh Péter (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Hol tart a munka a Vas megyei bölcsődékért, óvodákért, iskolákért?” címmel..... 41415

Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza 41416

Burány Sándor (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Miért nem támogatják a kispesti fejlesztéseket?” címmel..... 41417

Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza..... 41417

Vágó Sebestyén (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Fogyatékossgal élők világnapja” címmel..... 41418

Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza 41419

Szászfalvi László (KDNP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Mit tesz a kormány az internetes vásárlások biztonsága érdekében?” címmel..... 41420

Dr. Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszter válasza 41421

Schmuck Erzsébet (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Miért nyomja el a kormány az önkormányzatokat a központi beruházásokkal is?” címmel.....	41422
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	41422
Manninger Jenő (Fidesz) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Tervezi-e a kormány az interneten vásárolt vasúti menetjegyek árának csökkentését?” címmel.....	41423
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	41424
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Nem elég, hogy a kormány tétlenül nézi, hogy ma Magyarországon emberek éheznek, még azt is megtiltja, hogy a civilek ételt osszanak nekik? Magukban már semmi emberség sem maradt?!” címmel.....	41425
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	41426
Kepli Lajos (Jobbik) - a földművelésügyi miniszterhez - „Valami búzlik Balatonfűzfőn - de mit tesz a Kormány?” címmel.....	41427
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	41427
Sallai R. Benedek és Ikotity István (LMP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Lesz-e következménye a hulladékgyűjtés összeomlásának?” címmel	41428
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	41429
Kunhalmi Ágnes és Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mennyit kell várni egy mammográfiai vizsgálatra?” címmel.....	41430
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	41431
Pintér Tamás (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Meddig tanuljanak a dunaújvárosi diákok életveszélyes körülmények között?” címmel.....	41432
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	41433
Schmuck Erzsébet és Ikotity István (LMP) - a belügyminiszterhez - „Mit tesznek azért, hogy az önkormányzatok alapvető feladataikat el tudják látni?” címmel	41433
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza.....	41434
Horváth Imre (MSZP) - a belügyminiszterhez - „Tesznek-e intézkedéseket azért, hogy a 112 tárcsázásakor tényleg gyorsan érkezessen a segítség?” címmel	41435
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza.....	41436
Kepli Lajos és Farkas Gergely (Jobbik) - a földművelésügyi miniszterhez - „Mire várnak Kiskunhalason?” címmel.....	41437
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	41437
Demeter Márta és Ikotity István (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Miért büntetik a szegény településeket?” címmel.....	41438
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	41439
Gúr Nándor (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Miért nem növelik hatalomba kerülésük óta, azaz nyolc éve a közszolgálatban dolgozók illetményalapját és miért nem növelik érdemben illetményüket sem?” címmel	41440
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	41441
Ander Balázs (Jobbik) - a földművelésügyi miniszterhez - „A 75 százalékos árleszállítás csak a haveroknak vagy az összes magyar embernek is jár?” címmel	41442
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	41442

Demeter Márta és Sallai R. Benedek (LMP) - a belügyminiszterhez - „Visszaadja-e a kormány az önkormányzatoknak a tűzoltóságokat?” címmel	41443
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza	41444

Azonnali kérdések és válaszok órája

Harangozó Gábor István (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Mi lesz a Balatonnal?” címmel	41445
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	41446

Viszonzválasz:

Harangozó Gábor István (MSZP).....	41447
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	41447

Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	41448
--	-------

Egyed Zsolt (Jobbik) - az igazságügyi miniszterhez - „Önök miért nem akarják, hogy a bűnösök bűnhődjenek?” címmel	41448
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza	41449

Viszonzválasz:

Egyed Zsolt (Jobbik).....	41450
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	41450

Bejelentés helyettes válaszadók elutasításáról	41451
---	-------

Ikotity István (LMP) - a belügyminiszterhez - „Helyi demokrácia intézmények nélkül? Milyen önkormányzatiság ez?” címmel	41452
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza	41452

Viszonzválasz:

Ikotity István (LMP).....	41453
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár.....	41454

Dr. Kovács József (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Hogyan alakul a mentőszolgálat jövője?” címmel	41454
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	41455

Viszonzválasz:

Dr. Kovács József (Fidesz).....	41456
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	41456

Dr. Harangozó Tamás (MSZP) - a miniszterelnökhöz - „Rogán Antal újra lebukott: offshore cégen keresztül intéztette a népszavazási kampányt! Avagy, mi lesz a következménye az ODEX Kft ügyének?” címmel	41457
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	41458

Viszonzválasz:

Dr. Harangozó Tamás (MSZP).....	41458
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	41459

Volner János (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Hogyan kívánja megoldani a kormány a munkaerőhiányt?” címmel.....	41460
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	41460

Viszonzválasz:

Volner János (Jobbik).....	41461
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	41462

Szászfalvi László (KDNP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Mit tesz a kormány a magyar gazdaság digitális versenyképessége érdekében?” címmel	41462
Kara Ákos , nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	41463

Viszonzválasz:

Szászfalvi László (KDNP)	41464
Kara Ákos , nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	41464

Dr. Hadházy Ákos (LMP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Mi a magyarázat a soros lelepleződésre?” címmel..... 41465

Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza..... 41466

Viszonzválasz:

Dr. Hadházy Ákos (LMP)

Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár

Dr. Tilki Attila (Fidesz) - a belügyminiszterhez - „Hogyan segít a kormány a kisteleplüléseknek?” címmel

Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza..... 41468

Viszonzválasz:

Dr. Tilki Attila (Fidesz)

Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár

A 2014-2020 közötti időszakban Magyarországnak járó uniós források felhasználásáról szóló politikai vita

A vita menetének ismertetése:

Ikotity István jegyző

A vita időkeretének ismertetése:

Ikotity István jegyző

Lázár János, a Miniszterelnökséget vezető miniszter

Felszólalók:

Bánki Erik, a Fidesz képviselőcsoportja részéről

Dr. Hörsik Richárd, a Fidesz képviselőcsoportja részéről

Dr. Hargitai János, a KDNP képviselőcsoportja részéről

Bana Tibor, a Jobbik képviselőcsoportja részéről

Schmuck Erzsébet, az LMP képviselőcsoportja részéről

Csepreghy Nándor, a Miniszterelnökség államtitkára

Szilágyi György (Jobbik).....

Schmuck Erzsébet (LMP)

Tasó László (Fidesz)

Volner János (Jobbik).....

Szászfalvi László (KDNP)

Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....

Manninger Jenő (Fidesz).....

Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....

Tuzson Bence, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára

Szabó Zsolt nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár

Riz Gábor (Fidesz).....

Szilágyi György (Jobbik).....

Bányai Gábor (Fidesz).....

Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....

Dr. Vítályos Eszter Zsuzsanna, a Miniszterelnökség államtitkára.....

Szilágyi György (Jobbik).....

Dr. Vítályos Eszter Zsuzsanna, a Miniszterelnökség államtitkára.....

Farkas Sándor (Fidesz)

Hegedűs Lorántné (Jobbik)

Bodó Sándor (Fidesz).....

Dr. Apáti István (Jobbik).....

Becsó Zsolt (Fidesz)

Ander Balázs (Jobbik).....

Hadházy Sándor (Fidesz)

<i>Rig Lajos</i> (Jobbik)	41549
<i>Varga Gábor</i> (Fidesz).....	41551
<i>Szilágyi György</i> (Jobbik).....	41552
<i>Ander Balázs</i> (Jobbik).....	41552
<i>Csepreghy Nándor</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	41553
Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről	41556
Az ülés bezárása	41556

Az ülésen jelen voltak:

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, CSEPREGHY NÁNDOR államtitkár, KIS MIKLÓS ZSOLT államtitkár, DR. VITÁLYOS ESZTER ZSUZSANNA államtitkár, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, TUZSON BENCE államtitkár, DR. VÍZKELETY MARIANN igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. VÖLNER PÁL államtitkár, DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár, DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszter, DR. FÓNAGY JÁNOS államtitkár, KARA ÁKOS államtitkár, SZABÓ ZSOLT államtitkár, SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter, CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, DR. RÁKOSSY BALÁZS államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, SCHANDA TAMÁS JÁNOS államtitkár.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
27. ülésnapja
2017. december 4-én, hétfőn
(11.00 óra - Elnök: Dr. Latorcai János
Jegyzők: dr. Tiba István és Gúr Nándor)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretettel köszöntöm valamennyiüket, és köszöntöm azokat is, akik figyelemmel kísérik a mai munkánkat.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának 27. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Tiba István és Gúr Nándor jegyző urak lesznek a segítségemre.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kedves Képviselőtársaim! A népi és a szakmai hagyományoknak megfelelően minden év december 4-én, **Borbála napján** a bányásztársadalmat ünnepli az ország és az iparágához kapcsolódó intézmények. 1993 óta ebből az alkalomból vehetik át az arra érdemesek a bányászat, illetve a kohászat érdekében végzett magas színvonalú, eredményes munka elismeréséért adományozható legrangosabb szakmai kitüntetést, a Szent Borbála-érmet.

A bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény kimondja azt is, hogy a bányászok egyedülálló szakmai hagyományaik és megkülönböztetett munkájuk elismeréseként jogosultak a bányász-díszegyenruha viselésére és saját himnuszuk használatára is.

December 4-e a keresztény kultúrkörben és a magyar néprajzi hagyományban jeles nap. A legenda szerint a kisázsiai származású Szent Borbála zarnok apjával szembeszállva vette fel a keresztény vallást, amit még kínzások hatására sem volt hajlandó megtagadni. Az évszázadok során Szent Borbála a bányászaton kívül még jó néhány szakma és közösség védőszentje lett, mint például a harangöntőké, a kőműveseké és jelesül a tüzéreké.

Bár az évtizedeken át tartó ágazati leépítések következményeként ma jóval kevesebben dolgoznak ebben az iparágban, a bányászszakma művelőinek mégis helyük és feladatuk van a jelenkori magyar iparpolitikában is. A hagyományok jegyében 2016 decembere és 2017 októbere között bányászemlékévet tartottak Tatabányán „Jó szerencsét!” emlékév címmel. A rendezvény kezdődatumát az első csille tatabányai szén kigördülésének 120 éves, zárónapját pedig Tatabánya várossá válásának 70 éves évfordulója adta.

A mai a napon, Szent Borbála emlékűnnepe nemcsak a hitéért kiálló keresztény vértanúra emlékezünk, hanem megbecsülésünket fejezzük ki mindazoknak, akik nehéz körülmények között, életük kockáztatásával végezték vagy végzik jelenleg is ezt az évszázados hagyományokkal rendelkező és nagy áldozatokkal járó hivatást.

A hagyományoknak megfelelő köszöntéssel: tisztelet a bányásznak! Jó szerencsét! *(Taps.)*

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon **napirend előtti felszólalásokkal** kezdjük a munkánkat, ezt követően a kérdésekre, majd az azonnali kérdések és válaszok órájára kerül sor, azután politikai vitával folytatjuk munkánkat, végül a napirend utáni felszólalásokkal fejezzük be az Országgyűlés mai ülését.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon a kormány nevében felszólalásra jelentkezett Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter úr: „Az EU-Afrika-csúcs tapasztalatai, az Afrikából érkező migráció veszélyei” címmel. Külügyminiszter úr, öné a szó, parancsoljon!

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azért kértem szót a mai napon napirend előtt, mert az elmúlt hét második felében Elefántcsontparton rendezték meg az Európai Unió és az Afrikai Unió csúcstalálkozóját, amelynek napirendjén hangsúlyos napirendi pontként természetesen a migráció kérdése szerepelt.

Ha egy mondatban szeretném összegezni az ott elhangzottakat, akkor azt tudnám önöknek mondani, hogy az illegális bevándorlás veszélyei továbbra is velünk maradnak. Számos afrikai ország továbbra is a destabilizáció állapotában van biztonsági szempontból, számos afrikai ország alapvető gazdasági kihívásokkal küzd, és azáltal, hogy a terroristák folyamatosan veszítik el a korábban birtokolt területeiket, újabb és újabb, más és más területek, befolyási övezetek után néznek, egyre elkeseredettebbé, ennek nyomán pedig egyre kegyetlenebbé is válnak.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindezekből fakadóan sajnos azzal kell számolnunk, hogy az elkövetkezendő esztendőkből Afrika az Európába irányuló illegális bevándorlás kimeríthetetlen utánpótlását fogja jelenteni. Ezt a tényt kell figyelembe venni akkor, amikor az Európai Unió bevándorlási politikáját alakítjuk, illetve mondunk róla véleményt. Ugyanis mindezek a tények világosan mutatják, hogy az a brüsszeli bevándorlási politika, amely sokkal inkább a bevándorlást ösztönzi, semmint megállítani akarja, óriási biztonsági és gazdasági fenyegetést hoz magára az Európai Unióra.

Az Európai Unió-Afrikai Unió csúcstalálkozó is bebizonyította, hogy nem szabad ösztönözni az illegális bevándorlást, nem szabad bátorítani, arra biztatni az embereket, hogy hagyják el otthonaikat és induljanak meg Európa irányába, hanem sokkal inkább olyan politikákat kell kialakítani, aztán végrehajtani, amely politikák nyomán megteremtjük annak a lehetőségét, hogy az emberek a saját otthonaikban maradjanak, vagy legalábbis ahhoz a lehető legközelebb.

Annak a magyar megközelítésnek, amely úgy szól, hogy a segítséget oda kell vinni, ahol a baj van, és nem kell a bajt meg a veszélyt odahozni, ahol nincs baj meg nincs veszély, ennek az igazsága bebizonyosodott az elmúlt hét második felében tartott csúcstalálkozáson is.

Vannak természetesen olyan országok Európában is, amelyek azt gondolják, hogy a saját munkaerőpiaci és demográfiai kihívásaikat a migráción keresztül szeretnék megoldani. Vannak ilyen országok, de ez a döntés egy saját nemzeti szuverén döntés kell hogy legyen; azt minden ország maga eldöntheti, hogy bevándorlóország kíván-e lenni vagy sem. Vannak olyan országok, amelyek úgy döntenek, hogy igen, azok szeretnének lenni; Magyarország viszont úgy döntött, a magyar emberek világosan döntést hoztak erről a népszavazáson, hogy nem kíván bevándorlóország lenni. Magyarország meg tudja oldani mind a demográfiai, mind a munkaerőpiaci kihívásokat a migráció nélkül. Éppen ezért világossá tettük a csúcstalálkozón is, hogy nem fogadjuk el, hogy egyes országok nyomást gyakoroljanak más szuverén országokra annak érdekében, hogy a migrációval kapcsolatos álláspontjukat módosítsák.

Természetesen az afrikai országok közül is egyre többen vannak, amelyek konstruktív álláspontot visznek ebben a kérdésben, hiszen nekik sem érdekük az, hogy tömegek ellenőrizetlenül járkáljanak keresztül-kasul Afrikán, nem érdekük az, hogy a legjobb elméik elhagyják az adott afrikai országokat. Éppen ezért három kérdésben van szükség arra, hogy az európai országok támogatást nyújtsanak az afrikai országoknak, és ebben a tekintetben Magyarországra lehet számítani.

Először is a határvédelem területén. Fontos, hogy az afrikai határok ne legyenek szabadon átjárhatóak, az afrikai határokat is meg kell védeni, mert nem túlzás azt állítani, hogy Európa biztonsága ma Afrikában kezdődik; ha Afrikában meg tudják védeni a határokat, akkor az észak felé történő áramlást nyilvánvalóan meg lehet állítani.

Aztán gazdaságfejlesztési programokat kell végrehajtani annak érdekében, hogy a kivándorlás gazdasági okai megszűnjenek, és az afrikai emberek a saját országaikban találjanak olyan munkát, amelynek nyomán majd nem akarják elhagyni az otthonaikat.

(11.10)

Harmadrészt pedig ösztöndíjprogramokat kell indítani annak érdekében, hogy a jövő nemzedékek számára is egy világosabb jövőkép táruljon ki. Ma Magyarországon 976 afrikai diák tanul a magyar kormány által finanszírozott ösztöndíjprogramban.

Továbbra is ezt a politikát kívánjuk folytatni, tisztelt képviselőtársaim, azonban az Európai Unió és Afrikai Unió csúcstalálkozójának eredménye, illetve az ott elhangzott mondanivaló alapján világos, hogy sajnos az Európába irányuló afrikai bevándorlási folyamatok utánpótlásbázisa kimeríthetetlen, ezzel kell számolnunk a jövőben is. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Most lehető-

ség van arra, hogy a frakciók kettő percben az elhangzottakra reagáljanak. Megkérdezem, hogy óhajt-e ezzel élni bármelyik frakció. *(Jelzésre:)* Igen, az MSZP képviselőcsoportjából Szakács László képviselő úr kért szót. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszter Úr! Volt már nekem ma lehetőségem a bizottsági ülésen is erről valamennyit meghallgatni, hiszen megkérdezhettem magától ezt a kérdést.

Látjuk, hogy van határvédelem, amit Magyarországon is ahogyan sikerül, úgy oldanak meg, gazdaságfejlesztés és ösztöndíjprogramok. Az ösztöndíjprogramoknál nem feltétlenül értem, hogy az miért van a hazájukhoz közel, ha itt tanulnak, de a gazdaságfejlesztés tekintetében nézzük, hogy mit tettek önök. Önök nem közösségi megoldásokban gondolkoznak, hanem mindig egy ilyen különutas, igazi magyar virtuos utat találnak, ami nem feltétlenül hatékony, de legalább jó drága. Nyitottak is egyébként kereskedőházakat, nem keveset, sokat, azért, hogy fel sikerüljön lendíteni mind hazánk, mind pedig az afrikai országok gazdaságát, hogy ott nyilvánvalóan mindenki megtalálja a saját számítását: Botswana, Gambia, Mozambik, Namíbia, Seychelleszigeteket lefedő iroda, Dél-Afrika, Marokkó és egyébként még csupa romantikus hely, mint Angola, Csád, Elefántcsontpart, Eritrea, Etiópia, Ghána, Kenya, Nigéria, amelyekről önök is elmondták, például Botswanában - mielőtt bezárták volna az összeset, még Botswanánál elmondták önök, hogy azért nem igazából éri meg ott kereskedni, illetve ott valamilyen gazdasági fejlesztést keresni a magyar kapcsolatoknak, mert kevesen is élnek ott, de aki ott él, abból a kevésből is nagyon sokan nagyon szegények.

Tehát valójában különutas megoldás nincsen, közösségi megoldás van: az Európai Unió 164 országgal ül le két hét múlva, és próbálnak közös megoldást keresni arra, hogy felzárkóztassák azokat az országokat, ahonnan elindul a migrációs hullám, és úgy gondolják, hogy ennek van olyan közösségi megoldása, amelyhez, lássuk be, az önök kezdeményezései nem illeszkednek. Arra jók persze, hogy egypár embert eltartsanak, hiszen az önök munkatársa mondta, hogy olyan messze van, ki tudja leellenőrizni, hogy mi itt mire költünk. *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)* Valójában erről van szó ennek a programnak a keretében. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjából Hadházy Ákos képviselő úr kért szót. Parancsoljon!

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Gondolkodtam, hogy válaszoljunk-e; nem feltétlenül lett volna szükséges, hiszen semmi más nem történt, mint a szokásos kormánypartii hozzászólások vagy kormánypartii megszólalások,

amikor azt látjuk, hogy egy létező problémát, a menekültkrízist, a menekültproblémát nem megoldani akarják, hanem démonizálni akarják. Természetesen megint nem hallottunk semmi olyan megoldási javaslatot, ami a valóságban segítséget hozna ebben a problémában. Nem az a hazugsága a kormánynak és nem az az alaphazugsága, hogy menekültkrízis lenne, hiszen menekültkrízis van, egy nagyon komoly krízis. Az igazi hazugság az, amikor azt mondják, hogy ez az egyetlen problémája Magyarországnak, és nem probléma az, hogy több tízezen hálnak meg gyógyítható betegségben, sokkal többen, mint átlagosan egy nyugat-európai országban, és nem probléma az, hogy gyakorlatilag ma már az oktatásról, az iskolákról mint egy szétvert üzembről beszélhetünk. Ezek az igazi problémák, és azok a problémák, ahogy ezeket a pénzeket is el szeretnék lopni.

Ezen a konferencián, amelyre a miniszter úr hivatkozott, tettek bejelentéseket, lesznek elvileg fejlesztések. Ezeket a fejlesztéseket úgy fogják felhasználni, hogy kötött támogatásokkal, közbeszerzési szabályokat kijátszva, az Eximbankon keresztül megint a miniszterelnök úr barátai és a miniszterelnök úrhoz közel álló vállalkozók fognak horribilis pénzeket megkapni.

Az LMP a kezdetektől fogva azt mondja, hogy a megoldásokat Európával közösen kell megtenni, Európát sem démonizálni kell, Európának lehet javaslatokat tenni, Európával lehet együttműködni. A menekültkrízis kifejezetten az a krízis, amit csak Európával közösen lehet megoldani, közösen kell a határok védelmét megoldani, közösen kell fellépni a klímaproblémák megoldására, és közösen kell tenni az afrikai fiatalok megsegítéséért, hiszen beszéljünk arról, amiről valóban szólt ez a konferencia (*Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.*), az afrikai fiatalok problémájáról. Köszönöm szépen. (*Taps az LMP padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Fidesz képviselőcsoportjából Bóna Zoltán képviselő úr jelentkezett felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr!

BÓNA ZOLTÁN (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszter Úr! Szeretnék inkább a témához visszakanyarodni, és mindenekelőtt megköszönni ezt az értékes és nagyon fontos beszámolót. (*Derűltég az ellenzék soraiban.*)

A Fidesz mindig is úgy gondolta, hogy a problémát, a konfliktust helyben kell megoldani, nem szabad azt Európába importálni, Magyarország ugyanakkor, ahogyan történelme során már sokszor bizonyította, szolidáris a bajbajutottakkal. Ezért is nagyon fontos a „Hungary Helps” program, amelynek egyik alaptézise a következőképpen hangzik: „A világban jelenleg zajló migrációs válságot annak gyökerénél kell kezelni, a segítséget kell odavinni, nem pedig a bajt idehozni, azaz a kiváltó okokat megszüntetni, hogy az érintett népek békében és biztonságban élhessenek újra.” Sajnos az EU vezetői ezt

nem mindig így látják, Juncker így fogalmazott legutóbbi interjújában: „Európában nyilvánvaló igény van a migrációra a következő évtizedekben, ezért lehetővé kell tennünk a legális utakat azoknak, akik jönni akarnak és jöhetnek.”

Mi úgy gondoljuk, hogy ez az igény nem a magyar emberek részéről fogalmazódott meg, éppen ellenkezőleg, ahogy azt a 2016-os népszavazás eredménye is bizonyította. A nemzeti konzultációra érkezett több mint kétmillió válasz kiértékelése után bízunk benne, hogy Brüsszelben is egyértelmű lesz, hogy a Soros-tervet nem fogják tudni Magyarországon végrehajtani. A beszámolót még egyszer köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjából Staudt Gábor képviselő úr kért szót. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen. Elnök Úr! Miniszter Úr! Teljesen egyet tudunk érteni, hogy Afrika a jövő kihívása migrációs szempontból is, tehát a figyelemfelhívás jogos, és egyetértünk azzal is, hogy helyben kell segíteni ezeken az embereken. Ebben nincsen köztünk vita, és azt gondolom, a határok szigorú lezárása, amit Magyarország megtett, nemzeti konszenzust élvez Magyarországon, bár nyilván a Fidesz-KDNP próbálja úgy beállítani, mintha az ellenzék soraiban ebből a szempontból nagy vita lenne. A Jobbik teljesen egyértelműen nemcsak a határzárt, hanem a határország újrafelállítását, illetve már az önálló határország megszüntetését is sérelmezte, de ahogy látjuk, egyébként a baloldali pártok javarésze is a kerítés mellett van, tehát ebben nincsen vita köztünk.

Abban már igen, hogy akkor lenne hiteles, amit Magyarország Kormánya mond, ha a letelepedési kötvényekkel 20 ezer ember részére nem tette volna lehetővé a letelepedést. Ez annál is inkább igaz, hiszen arra a kérdésre sem tudtak válaszolni, hogy ha Junckerék 1300 letelepedési kötvényt vásároltak volna azok részére, akik a kvótával ide szerettek volna jönni, vagy akiket ide szerettek volna telepíteni, akkor önök nemhogy tiltakoztak volna, hanem örömmel tapsikoltak volna, begyűjtötték volna az offshore cégeiken keresztül a megfelelő jutalékokat, és még négyszeres kamattal kapta volna Brüsszel vissza utána a pénzét.

Ezért nem tudott átmenni ez az alaptörvény-módosítás sem, amelynek elfogadásával ha kivezeték volna időben és olyan módon, hogy ne is lehessen a következő választás után visszahozni a letelepedési kötvényeket, sőt, hogy a jövőben egyik kormány se tudja kétharmad nélkül visszahozni a letelepedési kötvényeket, ha ezt a konszenzust meghozták volna, akkor már Magyarországnak az alaptörvény-módosítása is hatályban lenne, ami, azt hiszem, Magyarország számára könnyebb védelmi lehetőséget nyújtana. Arról meg nem is beszélve, ha a munkalehetőségekről és a munkaerőhiányról beszélünk,

hogy nem hallunk még Magyarország Kormányától eleget arról (*Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.*), hogy hogyan fogja visszahozni azt az 500 ezer embert, aki a lábával szavazott, és külföldre menekült. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik sorai-ban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjából Firtl Máttyás képviselő úr jelentkezett. Parancsoljon, képviselő úr!

FIRTL MÁTYÁS (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! A KDNP frakciója nevében szeretném elmondani és megerősíteni azt az állítást, amit a miniszter úr megfogalmazott a napirend előtti felszólalásában, hiszen mi is úgy látjuk, de különböző NATO-elemzések is azt bizonyítják mindannyiunk számára, hogy az afrikai országokban jellemző instabil helyzet jelen van, a destabilizáció, ahogy ön fogalmazott, jelen van, ami természetesen arra ösztökéli az embereket, hogy valahogyan onnan el kellene menni.

(11.20)

Mi azt mondjuk, tisztelt képviselőtársaim, hogy az is igazi közösségi megoldásban való gondolkodás, a közösség érdekében való meggondolás, gondolkodás, amikor ezt kérik tőlünk számon, amikor mi valóban közösségben gondolkodva abban vagyunk érdekeltek, tisztelt képviselőtársaim, hogy az ottani közösségek érdekében segítsük elő azokat a lehetőségeket, hogy a helyben maradáshoz elő tudjuk teremteni. Akkor vagyunk igazán szolidárisak azokkal a nemzetekkel, népekkel, amikor azokat a gazdasági lehetőségeket, amikkel az Európai Unió rendelkezik, ott helyben biztosítjuk az ott élő emberek számára, hogy ott tudjanak maradni, és nem az a cél, ahogy miniszter úr is fogalmazott, hogy az ország elitje kivándoroljon, holott a saját országukat kellene építeni ott az afrikai területeken. Mi akkor is szolidárisak vagyunk, amikor az Európai Unióval szemben azt a politikát folytatjuk, tisztelt képviselőtársaim, hogy igenis, a nemzetek szuverenitásának alapvető érdeke, hogy a határaikat meg kell védeni. Az nemzeti ügy, hogy ki kivel akar együtt élni.

S még egyszer azt is pontosan kell elmondani Hadházy Ákos képviselőnek, amikor en bloc menekültekről beszél, hogy van menekült, van migráns és van gazdasági bevándorló. (*Dr. Szél Bernadettnek, aki közbeszól:*) Csak hallgassa meg az utóbbi Trump-üzenetet, tisztelt frakcióvezető asszony, aki azt mondja, hogy a nemzetközi ENSZ-egyezményből is kivonul Amerika a menekültügyi kérdésekben!

Köszönöm, és várjuk, hogy továbbra is ezt a politikát folytassa a magyar kormány. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a napirend előtti felszólalások következnek. Napirend előtti felszólalásra jelentkezett „Rossz célok, tervezetlenség, korrupció” címmel az MSZP képviselőcsoportjából Szakács László képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! A mai napon tart a Ház az európai uniós költésekről, az európai uniós pályázatokról, illetve fejlesztésekről egy vitanapnak nevezett termelési értekezletet, mert valószínűleg ezt fogják hallani, ami egyébként önmagában sem stílusában, sem pedig majd a vitának a minőségében nem lesz méltó ehhez a Házhoz. Csináltunk már egypár ilyen itt, végighallgattuk azt, ahogyan a kormányzat elmondja, hogy milyenek a fanfárok, az ellenzék elmondja, hogy szerintünk melyek azok a pontok, amelyeken lehetne javítani és lehetne kritizálni; ez a kettő soha nem találkozik egymással. Majd utána a médiában lehet folytatni ezeket a kérdéseket.

Évente 2200-2400 milliárd forint érkezik Magyarországra, és ebből akár még növekedni is lehetne jóval többet, hiszen ez a GDP-nek 6-6,2 százaléka, ehhez képest a növekedés ma Magyarországon az európai uniós források igénybevételével nagyjában-egészében a felére képes.

Akkor persze meg kell vizsgálni, hogy miért van ez. Miért van az, hogy a GDP-nk lassabban nő, mint a régió országaié. Csehország, Lengyelország, a „hatalmas” Szlovákia elhúz mellettünk, de bizony már Bulgária és Románia is. Nemhogy hátrafelé nem kell már tekinteni, hogy őket megnézzük, hanem bizony jóval magunk elé, mert sokkal gyorsabban fejlődnek, mint mi. Sokszor meghallgatjuk azt, hogy Magyarország versenyképességét hogyan növelik, de gyakorlatilag az van, hogy a versenyképességi listán a 69. helyen vagyunk, pedig ennyi pénzt el lehet költeni. Ez azért van, mert rossz döntések születnek, azért van, mert rossz a kivitelezés, tervezetlenség ezek a fejlesztések, amelyek nem egymással kölcsönhatásban vannak, hanem éppen kinek mire volt szüksége, vagy a kedves vezető ujja mire mutatott rá, hogy mit kell megépíteni. Így épül meg kisvasút, így épül meg stadion, így épül meg minden az európai uniós forrásokból, ahelyett, hogy a magyar gazdaságot lehetne ezzel beindítani.

A másik oldalon azt kell lássuk, hogy a rossz célok, a tervezetlenség mellett azért itt jelen van a korrupciós is. A korrupciós indexben viszont jól teljesít Magyarország. Nem úgy, mint a versenyképességben, ahol hátul kullogunk, de a korrupcióban kifejezetten jól teljesít ez az ország. Sikerült is ezt intézményesíteni. A legutóbbi kutatások alapján nemzetközi mércével mérve is azt mondják, hogy ez nagyjában-egészében Magyarországon évente az uniós források tekintetében 320-400 milliárd forint közé tehető. Gondolják ezt végig! A 400 milliárd forint a mentősök éves bérének a hússzorosa. De én is úgy üzenem önöknek, hogy önök is értsék: ez száz darab

A másik oldalon azt kell lássuk, hogy a rossz célok, a tervezetlenség mellett azért itt jelen van a korrupciós is. A korrupciós indexben viszont jól teljesít Magyarország. Nem úgy, mint a versenyképességben, ahol hátul kullogunk, de a korrupcióban kifejezetten jól teljesít ez az ország. Sikerült is ezt intézményesíteni. A legutóbbi kutatások alapján nemzetközi mércével mérve is azt mondják, hogy ez nagyjában-egészében Magyarországon évente az uniós források tekintetében 320-400 milliárd forint közé tehető. Gondolják ezt végig! A 400 milliárd forint a mentősök éves bérének a hússzorosa. De én is úgy üzenem önöknek, hogy önök is értsék: ez száz darab

felcsúti stadion. Ennyi az, ami kézen-közön eltűnik, mert ma Magyarországon nem az lesz sikeres, aki bátor, aki innovatív, aki sokat dolgozik, akinek van kockázattűrő és -vállaló képessége, hanem akire a kedves vezetőnek az ujja rámutat, és akkor vannak olyan újabb felemelkedő csillagok, mint Mészáros Lőrinc, aki most már mindent megépít ebben az országban, vagy éppen Andy Vajna, akinek meglátjuk, hogy mi lesz most a kaszinóival, és vannak a bukottak, például Spéderék, a kegyvesztettek, meg vannak azok is, akik lebuktak. De ez az önök rendszerében még nem bűn. Az a Mengyi Roland, aki ezzel lebukott, még mindig a Gazdasági bizottság alelnöke, itt ül ebben a Házban, és képviselőtársunk, Simonka György is még mindig a képviselőtársunk. Ez is csak azt mutatja, hogy ez az önök rendszerében nem bűn, önök nem egy élhetőbb és fejlődő Magyarországot, nem egy fenntarthatóan fejlődő Magyarországot építenek, hanem egész egyszerűen meg akarnak gazdagodni, és még egypár embert a saját holdudvarukban még meg szeretnének gazdagítani.

Ebből is látszik, ha már elnök úr a fölvezetőjében a Borbála-napra utalt, én magam is Komlóról jövök, én is csak azt tudom önöknek mondani, hogy jó szerencsét, de amióta önök vannak, azóta az ipariszerkezet-átalakítás megállt, és azért, mert önök az európai uniós forrásokat nem oda hozzák, ahova kell. Miskolc, Ózd, Komló, Pécs, Kazincbarcika nincs az önök térképén. Azokon a helyeken, ahol megszűnt a nehézipar, megszűnt a lakosságmegetartó képesség, a könnyűipar nem tudta pótolni ezeket a problémákat, nem tudta pótolni a munkahelyeket, azóta ott rosszabb az élet, és elvándorolnak az emberek. 15-20 százalékra ment el az embereknek.

Mi ezt azt mondjuk, hogy nyílt közbeszerzések kellene, számonkérés kell, az adófizetőket megkárosító költségeket be kell fejezni, önálló, korrupciót vizsgáló ügyészséget kell felállítani, és csatlakozni kell az európai ügyészség szervezetéhez, s mi azt gondoljuk, hogy a magyar kkv-knak kell juttatni az európai uniós forrásokat, az egészségügyre, az oktatásra és legfőképpen az egyenlőtlenségek csökkentésére. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására Csepreghy Nándor államtitkár úr válaszol a kormány nevében. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt elnök úr, köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Úr! Ha konzekvens politikáról és fejlesztéspolitikáról beszélünk, akkor sokan megszólalhatnak ebben az Országgyűlésben, de az MSZP nincs köztük. Nincs köztük az önök kormányzása alapján az MSZP, hiszen hasonlítsuk össze a 2010-ben átvett ország állapotát a 2017-ben tapasztaltakkal. A munkanélküliséget, a költségvetési hiányt, az állam eladósodottságát, az emberek eladó-

sodottságát és a jelenlegi állapotokat. Magyarország mára visszaszerezte azt a pozícióját, amit 2002-ben elveszített: a régió legdinamikusabban növekvő gazdasága. Ebben valóban részben az európai uniós források is részt vesznek, azok az európai uniós források, amelyekről önök a kormányzati időszakukban egyetlen alkalommal sem voltak hajlandók érdemi vitát folytatni, és amiről azt látom, hogy most sincs érdemi párbeszéd a saját pártjukon belül, hiszen Gögös képviselő úr, aki most nincs itt önök között, mondja azt az eddigi viták alapján, hogy igenis van értelme vagy volt értelme az ezen a vitán való részvételnek.

De tudja, képviselő úr, abban a sajnos szerencsétlen helyzetben vagyunk, hogy hét évvel azt követően, hogy önök leadták a kormányzat felelősségteljes terhét, ma még mindig az önök hibájából kell Magyarországnak, vagy merem állítani azt, hogy törvénytelenéseiből fakadóan kell Magyarországnak jelentős összegeket visszafizetnie. Emlékezzünk csak a 4-es metró ügyére! A 4-es metró ügyére, amely beruházásnak az összértéke 452 milliárd forint volt. 2003-ban azt mondták erről a beruházásról, hogy 166 milliárd forintba fog kerülni. Ma ismételt látunk egy ilyen számot: azt mondja az OLAF, az Európai Bizottság bűnüldöző szerve, hogy az önök által támogatott politikusok és az önök által támogatott üzletemberek ennyi pénzt loptak ki a négyes-metró-beruházásból. S nem elég, hogy 166 milliárd forinttal megkárosították a magyar adófizetőket, ma még további 60 milliárd forint bírságot kell fizetni az önök kormányzásának korrupciós ügyei miatt a jelenlegi kormányzatnak az adófizetők pénzéből. Azt gondolom, erről kéne önnek beszélnie napirend előtt, illetve szembenézni azokkal az emberekkel, akiknek a zsebéből kiveszik ezt a pénzt.

De ha már szóba hoztam a 4-es metró ügyét, engedje meg, hogy emlékeztessem önt további nagyon komoly beruházásokra, amelyek ugyancsak az önök támogatásából kaphattak akár uniós, akár hazai fejlesztési forrást, mint amilyen volt például a 40 centis kilátó, vagy mint amilyenek voltak például a kutyafitness-beruházások. S képviselő úr, nekem ne beszéljen a gazdaságfejlesztés jelentőségéről, amikor az önök kormányában a teljes európai uniós fejlesztési keret 16 százalékát használták gazdaságfejlesztésre! Szeretném megemlíteni, hogy jelen pillanatban ez a szám a teljes uniós fejlesztési ciklusnak a 60 százalékát jelenti. Tehát konkrétan egy akkora összegű növekedés van a piaci szereplők számára az általuk elérhető forrásokban, amelyeket önök nyolc év alatt nem voltak képesek produkálni.

(11.30)

Ellenben produkáltak más eredményeket, amit látható módon ma sem tudnak kimagyarázni. Az önök udvari sztárügyvédje, Czeglédy Csaba, aki 3 milliárd forinttal károsított meg nyugdíjasokat és diákokat, attól az Altustól kap kölcsönt, attól az

Altustól kap konkrétan pénzt, amely Altust az Európai Bizottság jelentős összegekkel támogat. Kíváncsi vagyok arra, mikor emeli fel a szavát az ellen, hogy tiltott pártfinanszírozás valósul meg az Altus támogatásán keresztül, ami látható módon ismét az MSZP kasszájában köt ki.

Tudja, képviselő úr, az önök 8200 milliárd forintnyi fejlesztési lehetőségével, elszalasztott lehetőségével szemben ennek a kormánynak 12 ezer milliárd forintnyi érve van arra, 12 ezer milliárd forintnyi érve, hogy hogyan, miként kell a magyar gazdasági szereplőket támogatni. *(Dr. Szakács László folyamatosan közbeszól.)*

És ha képviselő úr beszélt itt az elfelejtett településekről, szeretném emlékeztetni Salgótarjánra, ami az MSZP egyik fő bázisának számít. Nem az önök kormányzása alatt lett modern város, hanem Orbán Viktor miniszterelnök úr írta alá azt a megállapodást Salgótarján MSZP-s polgármesterével, ami soha nem látott fejlődést nyit egy olyan város előtt, amit önök a kormányzásuk időszakában elfelejtettek.

Képviselő Úr! Önök nem tettek mást az európai uniós fejlesztési forrásokkal, mint vagy elherdálták, vagy részben hazahordták ezeket. Ezzel szemben ma ezek a források a magyar gazdaság érdekét szolgálják. A kettő közötti különbséget pedig a magyar választók, a magyar adófizetők egyértelműen tapasztalják. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! „Az LMP az önkormányzatok pártján áll!” címmel az LMP képviselőcsoportjából napirend előtti felszólalásra jelentkezett Szél Bernadett frakcióvezető asszony. Parancsoljon! Őné a szó.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Kormánypárti Képviselőtársaim! Annyira belefeledkeztek önök Soros György reklámozásába, hogy már nem tudnak, nem érnek rá láthatóan a magyar emberek valós problémáival foglalkozni. Ezért, gondoltam, szólok önöknek, hogy vannak gondok, például az önkormányzati dolgozókkal. Nekik béremelési igényük van, és olyannyira nem hajlandók önök szóba állni ezekkel az emberekkel, akik napi sok órában, áldozatos munkával működtetik ezt az országot nagytelepülésektől kistelepülésekig, hogy sztrájk sorozatot hirdettek a jövő évre.

Azt gondolom, ez egy újabb tünete annak a vidékromboló, faluromboló politikának, amit a Fidesz-KDNP rázabadozott erre az országra az elmúlt hét évben. Tudják, az elmúlt hónapokban az országot járva nagyon sok polgármesterrel találkoztam, és volt olyan polgármester, aki úgy ült mellettem a kávézóasztalnál, hogy a helyi fideszes hívogatta folyamatosan telefonon, és fenyegette, hogy mi lesz vele, ha Szél Bernadett-tel szóba áll, mert Szél Bernadett egy ellenzéki, és a Fidesz nem tűri az ellenzéki hangokat.

Önök egy ilyen párt, egy ilyen erőszakszervezet lett a Fidesz-KDNP-ből! A saját szememmel, a saját fülemmel tapasztaltam meg, hogy önök hogyan próbálják sakkban tartani és megnyomorítani az áldozatos munkát végző polgármestereket. Nagyon sok ilyen polgármester tart attól, hogy 2018 után önök folytatni fogják ezt a zsarolást, ezt a megfélemlítést, és azt a falurombolást, ami most már Orbán Viktornak és kormányának a védjegye lett az elmúlt években.

Pedig, tudják, a helyi polgármestereknek óriási szerepük van az ország működtetésében. Ők igazából nemcsak a település menedzserei, de gondnokai is. Ők azok, akik folyamatosan ott vannak az embereknek, egy kapocs tulajdonképpen a politika és az emberek között. Azt látom, hogy a magyar emberek szeretik a lakókörnyezetüket, szeretik az otthonukat, és attól függ, hogy hogyan érezzük magunkat ebben a lakókörnyezetben, hogy mennyire sikeres és mennyire autonóm döntéseket hozó politikusok vannak ezekben a térségekben. Azt látom, önök nagyon sokat tettek azért, hogy a magyar vidék tönkremenjen, gyakorlatilag önök egy olyan erőszakszervezetet próbálnak fölépíteni, amelyikben a helyi polgármesterek az önök kinyújtott karjai.

Önök visszaélnék a közmunkával. A saját fülemmel, szememmel tapasztaltam meg, hogy közmunkásokat a helyi erős ember földjére vezényeltek azért, hogy ott végezzenek munkát a közmunkán kívül is, privát érdek miatt. Ezt én tapasztaltam meg. És ott van az európai uniós források ellopása. Most már a vádemelés megtörtént jelentős vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalás büntette és más bűncselekmények miatt. Mint tudjuk, az izsáki polgármester keveredett hírbe, aki egyébként egy ilyen rendszert állított fel. Ez a szálláshelybiznisz máshol is megy, de ő maga egy vadászházat építtetett a helyi fejlesztési forrásokra szánt pénzen, 35 millió forintot kell visszafizetnie.

A helyzet az, hogy mi nem ilyen Magyarországot akarunk és nem ilyen polgármestereket. Mint bizonyára tudják, a hét végén a Lehet Más a Politika szövetséget kötött az Új Kezdettel, Gémesi György pártjával, amelyben tehetséges, kitartó polgármesterek vannak. Mi hiszünk abban, hogy Magyarországnak egy új korszakra van szüksége, és ebben az új korszakban alap az, hogy az önkormányzatiság a legfontosabb. Azt látjuk, hogy a helyi közösségek, a helyi gazdaságok és a helyben hiteles képviselők nélkül nem lehet ebben az országban egyről a kettőre jutni.

Mi úgy látjuk, hogy az Új Kezdet polgármesterei reményt adnak mindenkinek, akik hisznek abban, hogy ebben az országban még lehet tiszta lappal indulni, és lehet más az önkormányzatiság. Én elköteleztem embereket ismertem meg, kezdődően Gémesi Györggyel, aki '90 óta áll városának élén, és szegről-végről, töviről hegyire ismeri a várost, és gyakorlatilag pontosan tudja, hogy milyen problémák vannak ezzel a rendszerrel. Ő pontosan tudja, hogy nem lehet innen, Budapestről megmondani,

hogy ezeken a településeken mi történjen, és azt is pontosan tudja, hogy abból a fizetésből, amit jelenleg az önkormányzati dolgozók kapnak, nem lehet megélni, abból nem lehet ezeknek a családoknak egyről a kettőre jutni.

Ezért kezdeményezzük, és beadunk egy törvényjavaslatot is, hogy a közszolgálati tisztviselői illetményalap a mostani szégyenletes 38 650 forintról megemelkedjen 65 ezer forintra. Ahogy kéri a szakszervezetek, mi ezt teljesíteni fogjuk, mert mi teljesíteni tudjuk, mert mi nem lopjuk szét a pénzt, és nem építünk belőle vadászházakat. De ott van Üveges Gábor, aki csodát tett a saját falujában, a BioSzent András programmal egy virágzó közösséget hozott létre, megmentette azt a települést a biztos pusztulástól, és egy Európa-szerte fantasztikus helyet hozott létre. De ott van a baranyai Mánfa polgármestere is, Hohn Krisztina, aki elsőként szólalt föl a 2000 főnél kisebb települések elnyomása miatt.

Világosan látjuk azt, hogy ilyen embereknek és ilyen közösségeknek kell teret adni a korszakváltó Magyarországon, mert pontosan tudjuk, hogy ha önök maradnak hatalmon, akkor a vidék nem lesz más, mint egy lerombolt, tönkretett térség, és ha a vidék lepusztul, akkor vele Magyarország együtt pusztul.

Tisztelt Országgyűlés! Azt gondolom, hogy a korszakváltásra szükség van itt és most. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető asszony. Frakcióvezető asszony iménti napirend előtti felszólalására a kormány nevében Pogácsás Tibor államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Frakcióvezető Asszony! Mindenekelőtt felhívnám a figyelmét, hogy Soros Györgyöt nem a kormány reklámozza, hanem Soros Györgyöt saját maga reklámozza. Soros György az, aki beszállt a magyarországi választási kampányba, és nyilván ön mint Soros támogatója érdekelt abban, hogy a parlamentben is ez minél többször elhangozzék, és ez a fajta kampányszervezés ezzel megtörténjen. *(Dr. Szél Bernadett: Orbán Viktor Soros támogatója. - Az elnök csenget.)* Tudja, képviselő asszony, a parlamentáris demokráciának egyik alapelve az, hogy meghallgatjuk egymást. Ön ezt mindig számonkéri másoktól, ön viszont sosem képes befogni a száját akkor, amikor önnek válaszolnak, tisztelt képviselő asszony. *(Dr. Szél Bernadett: Nem én voltam egy évig Soros-öszöndíjas. - Dr. Fónagy János: Hol volt ön? Sehol.)*

Azt is el kell mondanom, hogy ha ön olyan állításokat fogalmaz meg, hogy bárki polgármestereket vagy bárkit megfenyeget, és ön ezt látja, akkor tegyen feljelentést, képviselő asszony, ugyanis az, hogy valakit megfenyegetnek, ebben az országban bűncselekmény. Lehet, hogy ön ezt még nem tudja, de ér-

demes lenne tanulmányozni az idevonatkozó jogszabályokat, képviselő asszony. *(Dr. Szél Bernadett közbeszól.)* Köszönöm szépen, hogy tegez, de engedje meg, hogy én ezt ne folytassam önnel szemben.

Tisztelt Képviselő Asszony! A közmunkával kapcsolatban is olyan vádakot fogalmaz meg, ami egyértelműen bűncselekmény. S amennyiben ilyen bűncselekmények derülnek ki, ezeket kivizsgáljuk, és ezekkel szemben nyilván a hatóságok a szükséges lépéseket megteszik. Úgyhogy ismételtén azt javaslom önnek, hogy ezt tegye meg.

Ön közel 3 ezer polgármestert sért meg azzal, amikor kijelenti, hogy csak annak a társaságnak a tagjai közé sorolhatóak, amellyel önök választási szövetséget kötöttek, azok a polgármesterek, akik a saját közösségükért tesznek. Én ezt visszautasítom, képviselő asszony, a magyar polgármesterek nevében. *(Dr. Szél Bernadett: Soha nem mondtam ilyet.)* Már csak azért is, mert a magyar polgármesterek, a magyar önkormányzatok nagyon sokat tesznek azért, hogy Magyarországon a polgárok saját településükön az otthonukban éljenek, és az otthonukat valóban a sajátjuknak érezhessék.

Mánfa polgármesterére is kitért. Én is találkoztam vele, igaz, akkor ő még a Soros-terv megvalósítása ellen, a menekültek ellen, a migránsok befogadása ellen küzdött, de úgy látszik, neki is jelentősen változott a hozzáállása, és az önök pártjában próbál politikai ernyőt találni.

Mindamellet, tisztelt képviselő asszony, mi, a Fidesz-KDNP, illetve a magyar kormány a magyar polgárok oldalán állunk, és ebben a munkában, ebben a politikai tevékenységben együttműködő partnerként tekintünk az önkormányzatokra, és együtt is működünk az önkormányzatokkal. Ha ön ismerné a magyarországi önkormányzatok történetét az 1990-es megalakulástól kezdve, akkor tudhatná azt, hogy a magyar önkormányzatok a 90-es évek közepétől folyamatos gazdasági szorításban, folyamatos pénzügyi restriktcióban, folyamatos pénzügyi fojtogatásban léteztek.

(11.40)

Elmondhatom önnek, hogy például a 90-es évek közepén az önkormányzatok vagyona eladták, az önkormányzatok az őket megillető tulajdonrészükhöz az első Orbán-kormány idején juthattak hozzá, amely jelentős segítséget jelentett az önkormányzatoknak ahhoz, hogy az akkor induló, illetve az azután induló európai uniós források pályázatához a saját önrészüket hozzá tudják tenni.

De elmondhatom önnek azt is, tisztelt képviselő asszony, hogy 2008-2009-re a kormányzati tevékenység következtében az önkormányzatok teljesen ellehetetlenültek. *(Dr. Szél Bernadett: Inkább a 2010 utánról kéne beszélni.)* Az Állami Számvevőszék megállapítása szerint, az Állami Számvevőszék akkori megállapítása szerint mintegy 3800 milliárd forintnyi támogatást vont el az állam az önkormány-

zati rendszertől, ezért az önkormányzatok eladósodtak, feladatuk ellátása szinte lehetetlenné vált. Ezért döntött úgy a Fidesz-KDNP által vezetett kormány, hogy az önkormányzatok adósságát átvállalja, és visszaadja az önkormányzatok szabadságát, visszaadja az önkormányzatok pénzügyi lehetőségét ahhoz, hogy a szükséges fejlesztéseket és a polgárok érdekében a tevékenységeiket el tudják végezni.

Az önkormányzati rendszer ma stabil, az önkormányzati rendszer 2013 óta pozitív szaldóval zárja évről évre a költségvetést, az önkormányzatok számára a feladatfinanszírozás biztosítja, hogy a kötelező feladataikat ellássák, illetve az önkormányzatok részben az önerő-támogatások következtében, részben a saját gazdasági erejük növekedése következtében képesek arra, hogy újabb és újabb pályázatokon vegyenek részt. Ezt kiegészítően a magyar gazdaság erősödésével mind több belföldi forrást tudunk az önkormányzatoknak biztosítani arra, hogy fejlesszenek. *(Dr. Szél Bernadett: Mi a helyzet a bérekkel? Mindjárt sztrájkolnak a dolgozók.)* De nemcsak a pénzügyi támogatás a lényeges, hanem az is, hogy az önkormányzatok képesek a saját lakóközösségükben valódi közösségeket szervezni, képesek arra, hogy a polgárok érdekeit kiszolgálják. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! „Hogyan enyhítenék a lakhatási válságot?” címmel a Jobbik képviselőcsoportjából Z. Kárpát Dániel képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Képviselő úr, öné a szó, parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az utóbbi hetekben számtalan vitát folytattunk a parlamentben a Magyarországon tapasztalható lakhatási nehézségekről, amely jelesül a fiatalokat, a fiatalok életkedését érinti, és hát, mint ha kissé elbeszélünk volna egymás mellett a tekintetben, hogy a kormányzat rendszeresen mantrázza, hogy hány tízezren vették igénybe a CSOK kedvezménytömeget, adott esetben a teljes összeget, aminek én nagyon örülök, amiről azt mondom, hogy nemzetgazdasági szempontból fontos lépés. Ugyanakkor azt is megjegyeztem többször, hogy nem biztos, hogy a legnagyobb szükségét szenvedő társadalmi csoportot kedvezményezi a kormány, hiszen jellemző módon a felső középosztálytól fölfelé vehető igénybe, mondjuk, a CSOK tízmilliós kedvezménytömege. És azt is el kell mondanunk: egyáltalán nem tekinthető luxusberuházásnak az, hogy valaki Magyarországon akár önálló, saját tulajdonában lévő ingatlanhoz jut, de egyértelműen felmerül az az igény, hogy Magyarországon bérleményekhez, megfizethető árú bérlakásokhoz is lehessen jutni. És ha megvizsgálná a kormányzat a kivándorlás különböző okozati összefüggéseit, akkor az alacsony, szánalmas szinten álló fizetések mellett második indokként az

otthonteremtési nehézségeket fogja találni. Ez megint csak táptalaját adja a Jobbik béruniós koncepciójának, hiszen ezen két területen kell egyszerre odafigyelni, hogy a kivándorlási spirál lassulni tudjon.

De azt látjuk, hogy ha csak az önök által hivatkozott új építésű ingatlanokra kiadott építési engedélyek számát vesszük górcső alá, akkor a 2 évvel ezelőtti adat a teljes magyar ingatlanállomány 400 évenkénti cseréjét tette lehetővé. Gondoljanak bele abba, hogy mondjuk, egy békásmegyeri panelház esetében ez mit jelent. A 400 évenkénti cseréről a most kiadott építési engedélyek száma alapján eljuttottunk oda, hogy 300-350 évente cserélődne már ki az ingatlanállomány, tehát megint csak egy panelházra utalva, azt kell hogy mondjam, ez az elmozdulás édes kevés. Főleg, hogy jelesül az önök jó barátai és azok lakóparképítő cégei jártak jól azzal, hogy a kivitelezési munkák nagy részét elvitték.

Ezzel szemben a Jobbik emberbarát, minden tipikus élethelyzetre vonatkozó javaslatokat tett, miszerint bővítsük a CSOK-ot - lakásfelújítások, használt ingatlanok esetén is - abba az irányba, hogy ha legalább egy energetikai szintet ér ez a fejlesztés, akkor bárki igénybe vehesse az érintett kedvezményt.

Arra is válaszolnia kell majd a válaszadó államtitkárnak, és igyekszem pontokba szedni a kérdéseket, hogy könnyebb legyen rájuk válaszolni, legyen akkor ez az első kérdés: mit mondanak annak a fiatalnak, akinek 130 ezer forintot fővárosi albérleti díjat, plusz rezsit kellene kifizetni, ha önálló életét el kellene vagonozni? Akarja kezdeni?

Második kérdésként adódik, hogy miért nem vizsgálják felül a Magyarországon található üres ingatlanállományt. Itt ugye több százezer ingatlanról beszélünk. Tudjuk, hogy ezek állaga igen leromlott, és azt is tudjuk, hogy háromféle tulajdoni ág képzelhető el esetükben. De több tízezret, állítjuk, hogy vissza lehetne hozni a magyar életbe, adott esetben közmunkaprogram értelmes idecsatornázásával. Ha csak fővárosi szinten néhány tízezer ingatlannal tudnák a kínálati oldalt szélesíteni, szépen lassan elindulhatnánk afelé, hogy a kínálati szűkösség felszámolásával az albérletárak, az albérleti díjak is elkezdjenek csökkenni. Tehát azt kell hogy mondjuk, hogyha 400 vagy akár 300 évente cserélődnek ki az ingatlanok Magyarországon, és a több százezer panelház helyzeté olyan marad, mint amilyen, ennyire szánalmasan gyenge forrásmennyiséget csoportosít ide nemcsak ez a kormány, de egyébként elődje is, akkor azt mondhatjuk, hogy egy nagyon komoly lakhatási válság lesz kialakulóban a következő 10-15 évben. Hiszen tulajdonképpen semmilyen kitérés lehetőségét nem biztosítanak azok számára, akiknek a környezetük tulajdonképpen lepusztul, lerohad. Önök nem segítenek még azon sem, hogy mondjuk, a távhőszolgáltatás vagy egyes közszolgáltatások korszerűsítésével ezek az emberek legalább egy fokkal olcsóbban tudjanak élni, létezni a saját élőhelyükön. De hát hosszú távon mindenképpen afelé kellene

elindulniuk, hogy a Jobbik bérlakásépítési koncepciójának megfelelően ezrével, tízezérel kellene a beköltözhető ingatlanok számát emelni, egyébként központi anyagbeszerzéssel, magyar kivitelezőkkel, és a bérlakások elementáris hiányára most már nem lehet válasz a CSOK intézménye és annak bővítése. Még egyszer szeretném mondani, hogy jellemző módon a felső középosztálytól fölfelé, hiszen Magyarországon nem lehet luxusigény sem az önálló lakás elérhetőségének érzete, sem pedig az, hogy egy bérleménybe beköltözhesen egy fiatal pár, elkezdhesse életét. Teljesen tipikus élethelyzeteket, igényeket vázoltam fel, tehát kérdéseimet pontokba szedve az elvárásom is ilyen egyszerű és egyértelmű. Egyértelmű válaszokat várunk a feltett kérdésekre, hiszen a kormányzat folytatólagos mulasztásban van ezen a területen. Ennek árát pedig a magyar jövő kell hogy megfizesse. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Cseresnyés Péter államtitkár úr válaszol. Államtitkár úr, parancsoljon, öné a szó.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Számátlan gondolatot fogalmazott meg és kérdést is egyben, de az a kérdés, hogy amikor ilyen javaslatokat fogalmazott meg vagy elvárásokat támasztott, akkor mennyire lehet hinni a Jobbiknak, annak a Jobbiknak, amelyik egyik nap valamit mond, majd másnap annak az ellenkezőjét teszi. Mennyire lehet hinni annak az ígéretnek, amit most itt ön a napirend előtti felszólalásában megfogalmazott, vagy esetleg kérdésbe beépítve sugalmazott?

De nézzük a tényeket, mit tett az elmúlt időszakban a kormányzatunk annak érdekében, hogy ha valaki új életet akar kezdeni egy új lakásban, akkor milyen lehetőségei vannak. És bár ön azt mondta, hogy mantraszerűen soroljuk fel azt, hogy a CSOK során milyen kedvezményeket kapnak azok az ifjú családok, akik gyermekvállalással egybekötve jutnak hozzá támogatáshoz és nagyon-nagyon kedvezményes hitelhez, és mennyien vannak ők, én szeretném megismételni újra, ugyanis nagyon-nagyon fontos lépés az, hogy a családtámogatás egyik részeként az otthonhoz jutást segíti elő a kormányzat nem kevés összeggel, nem kevés forrással. Ugyanis a kormány az otthonvédelmi és otthonteremtési program keretében számos olyan intézkedést hozott, ami a magyar családok lakhatási problémáinak a megoldását segíti elő.

A családi otthonteremtési kedvezményt szeretném kiemelni, amely rendkívül népszerű, és a bevezetésétől számítva 2017. október végéig 61 400 család CSOK-kérelmét fogadták be, 170 milliárd forint összegben. 2017. október végéig közel 8000 saját célra építkező család igényelt adó-visszatérítést 35,8 milliárd forint összegben, és 8350 három vagy több gyer-

mekeket nevelő család igényelt 3 százalékos kamatozású kölcsönt a CSOK-hoz kapcsolódóan 74,1 milliárd forint összegben. Így az otthonteremtési programnak is köszönhetően a tavalyi lakáspiacon fordulat következett be. Jelentős javulás következett be egy kedvező tendencia észrevételének a lehetőségével.

(11.50)

Az elérhető állami támogatások, az alacsony kamatkörnyezet, továbbá a lakosság foglalkoztatási és jövedelmi helyzetének tartós javulása is támogatja a háztartások lakáscéljainak a megvalósítását. A kormányzat célja az, hogy minden magyar család lehetőleg saját otthonhoz jusson.

*(Gúr Nándort a jegyzői székben
Ikotity István váltja fel.)*

De van egy másik probléma is. Ön is nagyon-nagyon jól tudja, hogy sokan vannak olyanok, akik a lakhelyüktől távolabb keresnek és találnak munkát. Az ő lakhatásukat is meg kell oldani. Nekik nem az a problémájuk, hogy nincs lakhatási lehetőségük, hisz ha családi házuk van, vagy éppen egy társasházban van saját tulajdonú lakásuk, viszont éppen azért, mert távolabb dolgoznak az otthonuktól, ezért kell segíteni őket lakhatási támogatással. Mind a munkaadókat, mind pedig a munkavállalókat a törvény erejénél fogva segíti a kormányzat. A munkaadókat úgy, hogy költségként le lehet írni a lakhatási támogatás egy jelentős részét hosszú ideig, öt éven keresztül. Éppen 2018. január 1-jével növekedik az elszámolható összeg nagysága, amit lakhatási támogatásként a munkaadó költségként elszámolhat, és a munkavállalók is egy rövidebb ideig, néhány hónapig, közel egy évig igényelhetnek olyan támogatást, amely akkor igényelhető és akkor érhető el, ha a lakhelyétől 60 kilométerre vagy annál távolabb, vidéken lakik. Tehát jelentős mértékű támogatás van. Ezenkívül természetesen a munkába járást, a mobilitást is segíteni kell, hogy ne kelljen a saját lakásából elköltözni annak a munkavállalónak, aki nem saját lakóhelyén dolgozik. Ilyen munkába járást segítő támogatás is elérhető mind a munkaadó számára adókedvezményként, tehát elszámolható költségként, mind a munkavállaló számára.

Egy nagyon fontos dolgot szeretnék még megemlíteni, a munkásszállók építését, amely az elmúlt időszakban, pontosabban ebben az évben pályázati kiírás után lehetőségként megjelent. Több mint tíz önkormányzat jelentkezett be erre a lehetőségre. Nemsokára ezres nagyságrendben fog épülni olyan munkásszállás, munkások elszállásolására alkalmas helyiség munkásszállás keretén belül, ahova a munkaadók és az önkormányzatok a városban, településen dolgozó munkavállalókat el tudják helyezni. Ez is egy jelentős adókedvezmény keretében valósulhat meg. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Költségként tudják elszámolni a mun-

kavállalók mind a munkásszállók létesítését, mind pedig a munkásszállás költségeit. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! „Miért fontos az advent - avagy ahol várakozás van, ott nincs üresség” címmel a KDNP képviselőcsoportjából Vejkey Imre képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Képviselő úr, Ön a szó. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A közelgő karácsony kapcsán mint a magyar parlamenti imareggeli vezetője, most mindenekelőtt e voltomból kifolyólag üdvözlöm önöket. A kérdés pedig, ami elé állítani kívánom ma önöket, az az, hogy mit jelent személy szerint egyenként nekünk az advent, vagyis maga a várakozás, akkor is, ha a lényegét felismerjük, és akkor, ha nem.

Felismerni és megélni az advent lényegét pedig nem könnyű, mert az elmúlt évtizedek során sok minden rétegződött erre az időszakra is. Ezeket a rétegeket először le kell bontanunk ahhoz, hogy az advent végén majd helyénvalóan tudjuk megünnepelni Jézus betlehemi születését. Joggal felvethetik, hogy mi lenne az ünnephez a helyénvaló, méltó út, vagyis mit kellene tennünk advent idején, hogy a karácsony majd ne ránk essen, hanem tényleg nagybetűs ünnep legyen.

Nos, tisztelt hölgyeim és uraim, először is azt kellene tisztáznunk, hogy mit is jelent az advent. Jingle bellst? Csillogó kirakatokat? Fahéj és puncs illatát az utcákon, bármerre is járunk? Vagy sokkal inkább az Úr eljövételére történő lelki várakozást? Ha szívünk mélyére ásunk, akkor megtaláljuk a kérdésre az egyetlen igaz választ, ezáltal pedig 2017. év adventjét méltó módon fogjuk tudni átélni. Méltón, várakozásteli időszakként, nem pedig előkarácsonyként, mert az ünnep a szentestén kezdődik. Így karácsony valódi ünnep lesz, és nem pusztán kikapcsolódás, hanem éppenséggel a valamibe való bekapcsolódás napja, amely az élet egészére való igazi visszatérés lehetőségét kínálja mindannyiunk számára.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Pénzért, ma úgy tűnik, bármit azonnal megkaphatunk, de ne feledjük, a legfontosabb dolgot sosem: az igazi szeretetet ugyanis pénzért nem tudjuk megvásárolni. *(Zaj és közbeszólások az MSZP soraiból: Törekedtek rá!)* Szeretni Istent és embertársainkat, az nem pénz kérdése, az nem vagyon kérdése *(Zaj. - Az elnök csenget.)*, az a lélek kérdése, mert teljesen független a vagyoni gazdagságtól, sőt legtöbbször nagyobb a szív azokban az emberekben, akik szegényebb körülmények között élnek. *(Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.)* Ne feledjük azt sem, hogy a világhódító Nagy Sándor testamentumában azt kérte, hogy úgy helyezték őt végső nyugalomra, hogy jobb kezében

egy kard legyen a mellkasára helyezve, ez jelképezze azt, hogy meghódította az akkor ismert teljes világot, de bal keze üres tenyérrel lógjon ki a szarkofágból, és ez jelképezze azt, hogy bár meghódítottam az egész világot, de nézzétek, mit viszek magammal a túlvilágra. *(Bangóné Borbély Ildikó: Ezt kellene nektek is tudomásul venni!)*

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Képzelnék magunk elé ezt a szarkofágot, és gondolkodjunk el azon, hogy mit is üzen számunkra még így az évezredek távlatából is. Ez a távoli üzenet így karácsony közeledtével ma rávezethet bennünket arra, hogy az ajándékozás nem az ajándék anyagiakban való lemérhetőségében rejlik, hanem sokkal inkább abban, hogy törődöm-e a másikkal, gondom van-e rá, ami azt jelenti, hogy a szeretetemet egy részét átadom-e, a másik pedig viszonzozza-e. Ez az ünnep és az ajándékozás igazi jelentése, nem pedig a pénzen vásárolható dolgok. Ez az az ajándék, amely örökre megmarad, amelyet se rozsdá, se moly nem tud tönkretenni.

Engedjék meg, hogy ezekkel a gondolatokkal kívánjak mindannyiuknak meghitt adventet és áldott karácsonyt. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzott napirend előtti felszólalásra a kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, Ön a szó.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azt hiszem, mindnyájan köszönjük az ön jókívánságait és szavait. Én magam teljesen értetlenül állok az előtt, hogy amikor képviselőtársunk az adventről beszél és minden ember számára alapvető értékekről beszél, akkor a Magyar Szocialista Párt frakciója miért nem tud még ekkor sem valamiféle minimális tiszteletet mutatni, és miért kiabál bele abba is *(Búrány Sándor: Mert nem szeretjük az álszentséget!)*, amikor egy képviselőtársunk az adventről beszél. Mi lenne akkor konszenzus a Parlament falain belül, ha nem az, hogyha a karácsonyi készülődésről beszél egy képviselőtársunk, az itteni lelki feltöltődésről ebben az időszakban *(Dr. Józsa István: Ugye megmondtam, hogy bennünket fog szidni? - Gúr Nándor: Siralmas vagy!)*, vagy arról, hogy milyen fontosak az örök értékek, akkor önök kibírják bekiabálást nélkül. Számomra ez elég megdöbbentő, hogy még ez sem minimum az MSZP számára, hogy karácsonyra készülve az emberségből talán *(Bangóné Borbély Ildikó: Emberségről beszélés? - Zaj. - Az elnök csenget.)* valamennyire többet is mutathatna a magyar parlament, mert tudja, tisztelt képviselő úr, akik itt ülnek, azok valamelyest példát is mutatnak. Ha az adventről nem tudja meghallgatni a képviselőtársunkat fegyelmезetten, akkor mégis milyen példát mutat az embereknek? Nem egy parlamenti politikai vitanapon vagyunk, amikor politikai kérdésekről van

szó, hanem örök értékek kapcsán abban bízom, hogy legalább ez sikerül (*Dr. Józsa István: Nagy Sándor pogány volt! - Dr. Legény Zsolt: Meg az elmúlt nyolc év!*), de a Szocialista Pártnak ez sem sikerült.

Teljesen más időszakot élünk nyilván az egyházi liturgiában és a hétköznapiakban is akkor, amikor a karácsony előtti négyhetes készülődés, az advent ideje van, nemcsak azok miatt a külső jegyek miatt, amiket a képviselő úr is mondott, hanem akár a rorate mise kapcsán, a hajnali misék kapcsán, ahol még inkább átélhetik a hívek, hogy a sötétségből tartunk a világosság felé. Ezt jelképezik nyilván az adventi koszorún egyre többször meggyújtott gyertyák. A történelemben az első adventi koszorún még 24 gyertya volt, még naponta gyújtottak újabb és újabb gyertyákat, most a négy héten van négy gyertya, ahogy egyébként a nagyszombat estjének a liturgiái is egyébként pontosan ezt a fajta fényliturgiát mutatják. Tehát ez mindenki számára egyfajta megvilágosodás felé vezető út. Pontosán az a karácsony valódi súlya, az a karácsony valódi értéke, hogy egy ekkora előkészület övezi. Egyrészt nyilván a történelemben hitünk szerint egy több ezer éves várakozás előzte meg az első karácsonyt, amikor a Megváltó megszületett, de ezt a fajta várakozást négy héten keresztül újra megélhetjük, hogy utána az örömünk még nagyobb legyen, a megváltottság tudata, hogy mégiscsak a megváltó 2017 évvel ezelőtt közénk költözött.

(12.00)

Ez az időszak nyilván sokak számára egyfajta fokozott odafigyelésnek is az időszaka, amikor családtagokra, esetleg emberekre fokozottabban odafigyelnek. Ha valaki olvassa az újságokat, nézi a honlapokat, nézi a híradókat, láthatja, hogy nincs olyan nap, amikor újabb és újabb karitatív szervezetek be nem jelentenek, hogy mivel készülnek ők is a karácsonyra, hogyan segítenek abban másoknak, hogy ők segíthessenek nehéz helyzetbe jutott embereknek.

A kormány is igyekezett a karitatív szervezeteknek a lehetőségeit bővíteni, hiszen külön, az ő számukra kiírt fejlesztési forrásból 4,5 milliárd forinttal tudják a saját eszközparkjukat is, a saját felszereltségüket, működésüket is bővíteni a következő években. Ez egyfajta közvetítő funkció a részükről, hiszen ami támogatást továbbítanak, az vagy magánszemélyek adományaiból áll, vagy állami támogatásból, vagy cégek adományaiból áll, de óriási és fontos feladatot visznek az év 52 hetében is, ezen a négy héten pedig fokozott figyelem fordítódik feléjük.

Reméljük, hogy ez a négy hét és a karácsony ünnepe valamelyest a politikai életünket is tudja pozitívan befolyásolni, valamelyest a gondolatainkat is, és az ebből fakadó cselekedeteinket emberibbé tudja tenni. Bízunk benne, hogy az advent mindenki számára pozitív várakozási időszak lesz, és mindenki számára pozitív eredményeket is hoz, legalábbis ami a

stílust illeti. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padosorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. „Jelentős uniós bírság fenyegeti Magyarországot a baloldali legnagyobb korrupciós botránya miatt” címmel a Fidesz képviselőcsoportjából Budai Gyula képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Képviselő úr, öné a szó, parancsoljon!

BUDAI GYULA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Mintegy 60-70 milliárd forint európai uniós bírság fenyegeti hazánkat a 4-es metró körüli korrupciós botrány miatt. A négyesmetró-beruházás 452 milliárd forintba került, ebből az Európai Bizottság szerint 272 milliárd forint esetében lehet szó a szocialista-szabad demokrata kormányok korrupciós ügyéről.

A 272 milliárd forintból 166 milliárd forintot elloptak, elcsaltak. Ebből a pénzből 76 milliárd forint az Európai Unióból érkezett, a többit pedig a magyar adófizető polgárok állták. Az Európai Csalás Elleni Hivatal 2016-ban egy négy évig tartó vizsgálatot zárt le, amelynek eredményeképpen megállapította, hogy a négyes metró beruházásával kapcsolatos szerződések, amelyek szabálytalanságot és hibákat tártak föl, 2002-2010 között születtek.

De nem csak az OLAF vizsgálta a négyes metró beruházását. Az Egyesült Királyság Jelentős Csalások Elleni Hivatala szerint az Alstom-vezetők 2,7 millió euró kenőpénzt biztosítottak a metróberuházás kapcsán magyar baloldali politikusoknak, és mint tudjuk, ebből Medgyessy Péter feleségének cége 600 ezer eurót, azaz 180 millió forintot kapott. A többi pénz sorsa pedig kérdéses.

Mint tudjuk, a négyes metró beruházását az Országgyűlés Gazdasági bizottsága is vizsgálta, ugyanakkor a bizottság által meghívott személyek - Gyurcsány Ferenc, Bajnai Gordon, Medgyessy Péter volt miniszterelnökök, Demszky Gábor volt főpolgármester, Hagyó Miklós, Horváth Csaba, illetőleg Gy. Németh Erzsébet, a Fővárosi Közgyűlés akkori MSZP-s frakciójának vezetője, jelenleg DK-s politikus nem jelentek meg a bizottság meghallgatásán. Egyedül Medgyessy Péter volt hajlandó eljönni, de ő nem is tudott mit tenni, mert jelentős korrupciós pénz áramlott a felesége cégéhez.

Szintén a Fővárosi Közgyűlés metrókorrupciós vizsgálóbizottsága vizsgálta a beruházást, amelynek alapján ő is idézte ezeket a baloldali politikusokat, de egy sem jelent meg a bizottság előtt. A munkacsoport a jelentését elkészítette, a Fővárosi Közgyűlés ezt elfogadta, majd ezt követően a múlt héten megküldték az Európai Parlament költségvetési ellenőrző bizottságának.

Az ügyben büntetőeljárás is folyik két szálon. Egyrészt a Miniszterelnökség tett feljelentést az OLAF-jelentés alapján, illetőleg 2011 óta nemzetközi megkeresés alapján folyik büntetőeljárás. Ezenkívül egyébként Franciaországban, Nagy-Britanniában és

más uniós országokban is nyomozást rendeltek el az Alstom korrupciós ügyei miatt.

Ez mind azt bizonyítja, tisztelt államtitkár úr, hogy az Alstom-ügy minden idők legnagyobb korrupciós ügye. A különböző bizottságok által lefolytatott vizsgálatok alapján egyértelmű, hogy a felelősség a Medgyessy-, Gyurcsány-, Bajnai-kormányokat, illetőleg a Demszky Gábor által irányított MSZP-SZDSZ-es városvezetést terheli. Az, hogy a volt szocialista kormányfők, valamint a főváros bukott polgármestere, Demszky Gábor is érintett az ügyben, jelzi, hogy ez az ügy, a négyesmetró-beruházás milyen mélyen szövi át a baloldalt.

A legfontosabb a metróberuházások kapcsán, hogy hova tűnt el a pénz. Melyik baloldali párt vagy pártok kasszájában landolt? Mit tudnak a korábbi MSZP-s, DK-s, SZDSZ-es politikusok ennek a pénznek a sorsáról? Hajlandóak-e annak az érdekében beszélni, hogy az ellopott 166 milliárd forintot legalább a bírságot meg lehessen spórolni a magyar adófizetőknek? Egyébként nem véletlenül mondta korábban Gyurcsány Ferenc: jobb, ha nem beszél arról, hogy honnan érkezett pénz az MSZP-be.

Ha nincs félnivalójuk a baloldali politikusoknak, akkor tisztázzák magukat, tisztázzák a magyar közvélemény felé, biztosítsák azokat az információkat, amelyek alapján fel lehet tární, hogy mi állt a négyesmetró-beruházás mögött.

Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Joggal várják el a magyar állampolgárok, hogy ténylegesen azoknak kell megfizetni a baloldal legnagyobb korrupciós botránya miatt a büntetést, akik a bűnököt ekkor elkövették. Ezért nem értem Szakács képviselőtársamat, hogy milyen korrupciós ügyekről beszél, amikor az MSZP és a baloldal tele van korrupciós ügyekkel. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Csepreghy Nándor államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, ön é a szó.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Úr! Egy dolgot már biztosan látunk: az MSZP arra képes ellenzékéből, amit kormányon is tett, korrupcióra és károkozásra.

Valóban, ahogy ön ezt helyesen elmondta, Magyarország rendszerváltás korát követő történetének legnagyobb korrupciós ügyéről beszélünk, hiszen egy 452 milliárd forintos beruházásból sikerült 166 milliárd forintot ellopni, elcsalni, és egy olyan kárt okozni a magyar adófizetőknek, ami kérdéses, hogy valaha megtérülhet-e.

Ezen túlmenően azonban a jelenlegi brüsszeli vizsgálatok ott tartanak, hogy az OLAF, az Európai Bizottság költségvetési és közpénzfelhasználási szabályosságát ellenőrző szerve újabb vizsgálatot indított és zárt le, amelynek a javaslati között az szere-

pelt, hogy az Európai Bizottság közel 70 milliárd forintot kérjen vissza, vegyen vissza a magyar adófizetőktől. Ha ezt a magyar kormánynak ki kell fizetnie, akkor a szocialisták bűnlajstromán további 70 milliárd forint fog szerepelni.

A magyar kormány itt most két dolgot tud tenni. Egyrészt a jogalapját ennek a vizsgálatnak nem tudjuk vitatni, hiszen az OLAF által leírt dokumentumok egy az egyben konkrét bűncselekményekre utalnak, ezért amikor a kormány kézhez vette ezt a dokumentumot az OLAF-tól, illetve az Európai Bizottságtól, akkor a kormány képviselőjében Lázár miniszter úr azonnal feljelentést tett az ügyszészen, és a feljelentést követően megkezdődött egy ügyszési munka.

Miniszterelnök úr múlt héten a kormányülés keretében felkérte a gazdasági minisztert mint a kormány tagját, hogy azt az összeget, amit az esetleg bírság érinthet, ezt a 70 milliárd forintos összeget a 2018. év költségvetésében úgy különítse el, hogy az az egészségügyi, a szociális ellátási és az oktatási kasszákat nem érintheti, tehát nem szeretnénk azt, hogy a szocialisták és a szabad demokraták által elkövetett bűnökből kifolyólag további kár érje Magyarországot.

Miniszterelnök úr arra is utasította a Miniszterelnökséget, illetve a többi tárcát, hogy a különböző bűnüldöző hatóságokkal a legmaximálisabb együttműködés érdekében minden dokumentumot adjunk át nekik, bocsássuk a rendelkezésükre, és próbáljuk azt elérni, hogy ez az összeg a lehető legkésőbb érje kárként Magyarországot, vagy adott esetben próbáljuk meg lealkudni ezt az összeget. Hiszen ennek a beruházásnak a kedvezményezettje Budapest Főváros Önkormányzata volt, ha tehát ezt a bírságot meg kell fizetni, akkor azt első körben a költségvetés fogja kifizetni, de utána a budapesti állampolgárok kellene hogy ennek a terhet viseljék.

A metróberuházás körüli viták több kérdést is hagynak maguk után. Ahogy ön is mondta, több olyan érintett szabad demokrata városvezető, szocialista politikus, szocialista miniszterelnök van, aki ma is aktív politikusként működik, és akik nagyon sokat tudhatnak ezekről a beruházásokról; ezek közül egy, például Gyurcsány Ferenc saját cégén keresztül, illetve a korábbi cégén keresztül, az Altuson keresztül *(Szakács László közbeszól.)* ma is az Európai Bizottsággal együttműködésben van.

(12.10)

Ezen az együttműködésen keresztül jelentős megbízási díjakat kapnak, és ezek a megbízási díjak is például szerepet játszhattak egy másik korrupciós ügyben, amely ugyancsak itt napirend előtt szóba került már, a Czeglédy-ügyben, ahol 3 milliárd forinttal sikerült nyugdíjasokat és iskolásokat lényegében megkárosítani.

A következő időszak kérdéseit nagyon nagy mértékben segíthetné tisztázni, ha ezek a politikusok kiáll-

nának a sajtó nyilvánossága elé vagy adott esetben bűnüldöző hatóságok elé, és azt mondanák, hogy ezek a cégek ezeken a szerződéseken keresztül ennyi korrupciós pénzt tüntettek el, és legalább megmutatnák, hogy a magyar állam hogyan, kitől és milyen formában tudná visszakövetelni ezeket az összegeket.

Azt tudom önöknek garantálni, hogy ameddig Orbán Viktor és kormánya vezeti ezt az országot, addig utána fogunk menni ezeknek az ügyeknek, és abban a felelősségi körben, amely a kormányzat felelősségi körébe tartozik, megpróbáljuk minimalizálni azt a kárt, amelyet a szocialisták okoztak ennek az országnak, egyrészt ellopva ezt a pénzt, másrészt pedig hagyva egy közel 70 milliárd forintos kifizetetlen számlát maguk után, ami a bírság tétele.

Most még valóban csak a Jéghegy csúcsát kapargatjuk, hisz a többi bűnüldöző hatóság, így a brit hatóságok előtt folyó vita további csontvázakat boríthat ki a szekrényből. Azt gondolom, szégyen Magyarországra nézve az, hogy hét évvel a szocialisták kormányzását követően ma még mindig a korrupciós ügyek tekintetében az ő ügyeiket kell tisztára mosni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a napirend előtti felszólalások végére értünk. Bejelentem, a mai napon **napirend utáni felszólalásra** jelentkezett a Jobbik képviselőcsoportjától Z. Kárpát Dániel képviselő úr.

Tisztelt Képviselőtársaim! Most 12 óra 11 perc van. Elkezdjük a **kérdések** és azonnali kérdések tárgyalását.

Tisztelt Országgyűlés! Legény Zsolt képviselő úr, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a legfőbb ügyészhez: **„Érkezett-e feljelentés a Demecser Város polgármestere felfüggesztésének alapjául szolgáló jogszabálysértések miatt?”** címmel. Legény Zsolt képviselő úré a szó. Parancsoljon!

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Elnök úr, köszönöm a lehetőséget. Tisztelt Ház! Tisztelt Legfőbb ügyész-helyettes Úr! Mint arról a sajtó is részletesen beszámolt, Demecser város képviselő-testülete október 30-án eljárást indított Várad László fideszes polgármesterrel szemben. Ezzel egyidejűleg a polgármestert felfüggesztették tisztségéből, amit utóbb a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság is indokoltan talált és hatályában fenntartott. Sajtóértesülések szerint a képviselő-testület hivatali visszajelzés és hűtlen kezelés gyanúját is felvető, súlyos jogszabálysértések miatt döntött az eljárás megindításáról. Messze a jóváhagyott keretet meghaladó, szabálytalanul elszámolt üzemanyagköltségekről, valamint testületi felhatalmazás és tájékoztatás nélkül meghozott döntésekről cikkezik a sajtó a felfüggesztés kapcsán.

Kérdezem tisztelt legfőbb ügyész-helyettes urat, hogy a demecseri képviselő-testület október végi

döntése óta érkezett-e feljelentés a polgármester hivatali tevékenységével összefüggésben vagy ismeretlen tettes ellen Demecser város polgármesterei hivatalában vagy önkormányzati intézményeiben elkövetett visszaélések gyanúja miatt, s ha érkezett feljelentés, kérem, tájékoztasson arról is, hogy a feljelentés alapján indítottak-e büntetőeljárást. Azt is szeretném kérni a legfőbb ügyész-helyettes úrtól, ne hivatkozzon esetlegesen arra, hogy folyamatban lévő ügyről van szó, hiszen az elmúlt héten legfőbb ügyész úr pont Budai képviselő úrnak az egyik azonnali kérdésére azonnal válaszolt itt, és azonnal elmondta az ügyészség álláspontját az ügyről. Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válaszra megadom a szót Lajtár István legfőbb ügyész-helyettes úrnak. Parancsoljon!

DR. LAJTÁR ISTVÁN, a legfőbb ügyész helyettese: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Szóbeli kérdésre válaszolva a következőkről tájékoztatom képviselő urat.

Várad László polgármester tevékenységével összefüggésben Szabolcs-Szatmár-Bereg megye ügyészi szerveihez, a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőr-főkapitánysághoz, a Nyíregyházi Rendőrkapitánysághoz, illetve a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Bűnügyi Igazgatóságához ma reggel 9 óráig feljelentés nem érkezett. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, legfőbb ügyész-helyettes úr. Folytatjuk a kérdéseket.

Tisztelt Országgyűlés! Hegedűs Lorántné képviselő asszony, a Jobbik képviselője, az Országgyűlés jegyzője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Lesz-e átfogó vizsgálat a víziközmű beruházások kapcsán?”** címmel. Hegedűs Lorántné képviselő, jegyző asszonyt illeti a szó. Parancsoljon!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Az előző EU-s költségvetési ciklusban, azaz 2007 és 2013 között sok száz milliárd forint állt Magyarország rendelkezésére annak érdekében, hogy az ország teljes területe, minden települése csatornázva legyen. Ezen szennyvízelvezetési és szennyvízkezelési beruházások kezdetben csak 65, majd 85, végül 95 százalékos támogatásban részesültek, sőt még az így fennmaradó 5 százalékos önrészt is majd' mindenhol átvállalta a magyar állam.

Ennek ellenére jelentős lakossági hozzájárulást is szedtek az érintett települések, pontosabban az ott létrejövő és a pályázat lebonyolításában társberuházói szerepet vállaló víziközmű-társulatok. Az ingatlanonkénti több százézes kötelezettség jelentős

teher a vidéki családok életében, ezért is várják el joggal az érintettek, hogy a kivitelezési munkák lezárulta után számoljon el végre velük a társulat: mégis mire költötték a befizetett pénzüket, ha gyakorlatilag az egész beruházás központilag finanszírozva volt? De úgy tűnik, hiába várják. Ez, miniszter úr, sajnos egy országos jelenség. Jómagam is több tucat helyet tudnék felsorolni példaként. Most engedjen meg egykettőt. Nagybajom, Tamási, Iregszemcse, Orosháza, Kistelek, Baks, Karácsond, Bükkösd, húsz Tápió menti település, Simontornya, Jánoshalma, Mélykút - csak egypár, ahonnan hozzám fordultak ilyen problémákkal. Településenként adott esetben több száz milliós a tétel, amelynek kapcsán felmerülhet, hogy a beruházások nettó összköltsége és az állami támogatások különbözete jóval kisebb, mint a lakosságtól beszedett pénz.

Tisztelt Miniszter Úr! Ön mint a KEOP-forrásokért felelős irányító hatóság vezetője nemrégiben az éves miniszteri meghallgatásán a Költségvetési bizottság előtt ígéretet tett arra, hogy felülvizsgálják ezen beruházások elszámolását. Kérdezem, remélhetnek-e tisztességes elszámolást az érintett lakosok. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő, jegyző asszony. A választ, mint hallottuk, Seszták Miklós miniszter úr fogja megadni. Parancsoljon, miniszter úr, öné a szó.

DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszter: Köszönöm. A képviselő asszonnyal már tárgyaltunk erről a témáról a bizottsági meghallgatáson, és már akkor is azt mondtam, hogy fenntartásom van afelől, hogy az irányító hatóság ebben a kérdésben érdemi intézkedést tehet-e. Megvizsgáltuk azóta, és mind az 1995. évi LVII. törvény, amely a víziközmű-társulatok tevékenységét és ellenőrzésének rendjét taglalja, mind egyéb jogszabályi kötelezettségek elemzése után arra jutottunk, hogy nekünk mint irányító hatóságnak erre jogkörünk nincs.

Azt gondolom, hogy az érintett önkormányzatok, illetve az érintett települések azon állampolgárai, akik befizettek ilyen hozzájárulást, természetesen a polgári jog szabályai szerint elszámolást kérhetnek a víziközmű-társulattól. *(Hegedűs Lorántné: Az irányító hatóság felelős az EU-s pénzekért!)* Tehát, képviselő asszony, nekünk, irányító hatóságnak erre jogkörünk nincs. Azt javasoljuk, hogy amennyiben önök ennek az élére állnak, kérjék a lakosságot, hogy a víziközmű-társulatoktól kérjék meg ezt az elszámolást. Mi ebben többet tenni már nem tudunk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány-pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Mikor kapnak**

béremelést az önkormányzati köztisztviselők?” címmel. A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Pintér Sándor belügyminiszter úr megbízásából Pogácsás Tibor államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Mindenekelőtt engedjék meg, hogy szeretettel köszöntsem itt a parlamentben szövetségeseinket, az Új Kezdet delegációját, köztük a párt elnökét, Gémesi Györgyöt. Ezúton is köszönjük barátainknak, hogy tapasztalataikkal és tudásukkal segítették a mai tematikus önkormányzati napunk előkészítését.

Ideai utolsó ülését tartotta szerdán az Országos Közzolgálati Érdekegyeztető Tanács, ahol napirendre került az önkormányzati köztisztviselők béremelése is. Megegyezés most sem született. A kormány egy felhatalmazás nélküli tárgyalót küldött az ülésre, akinek az volt a szerepe, hogy azt a látszatot keltse: a kormány asztalhoz ült az érdekképviselőkkel. Pedig erről szó sincs. A kormány mára teljesen kiüresítette az OKÉT-ot. Az állam mint munkáltató nem folytat érdemi párbeszédet saját munkavállalóival, semmibe veszi őket, nem vonja be őket az őket érintő, róluk szóló döntésekbe.

(12.20)

Bérekről évek óta nincs érdemi egyeztetés, a minimálbérek emeléséről is csak a versenyszféra képviselőivel ül asztalhoz a kormány.

A közzolgálatban dolgozók egyik, ha nem a legrosszabb helyzetben levő csoportját az önkormányzati köztisztviselők alkotják. A mintegy 22 ezer dolgozó többsége nettó 100-120 ezer forintot keres. A diplomás köztisztviselők tömegével hagyják el a pályát, mert a megalázó bérekből nem tudnak megélni. A kormánynak erre az a válasza, hogy az önkormányzatokhoz az államnak semmi köze.

A kormány az önkormányzati hivatalok elsvasztásával kimondja a halálos ítéletet a vidéki kistelepülések felett. Meddig akarják még sanyargatni az önkormányzatokat, mikor emelik meg az ott dolgozók bérét? Válaszát előre is köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Mint említettem, a választ Pogácsás Tibor államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Először is visszatartom azt a megállapítását, miszerint az állam bármikor is azt mondaná vagy a kormány bármikor is azt mondta volna, hogy az önkormányzatokhoz semmi köze. A kormányzat nagyon sokat tett azért 2010 után, hogy az önkormányzatok talpra állhassa-

nak, nagyon sokat tettünk azért, hogy az önkormányzatok az elvesztett függetlenségüket, a gazdasági szabadságukat visszanyerhessék.

Az önkormányzatok adósságállományát a kormány átvállalta, az el nem adósodott önkormányzatok pedig támogatásban részesültek azért, hogy azokat a fejlesztéseket, amelyeket ők nem végezhettek el, mert nem vettek fel hiteleket, más forrásból megtehessek.

Az önkormányzati feladatok és az állami feladatok újragondolását követően az önkormányzatoknál források szabadultak fel, mindenki jól tudja, aki az önkormányzatokban dolgozott, hogy amikor az oktatás, a köznevelés intézményeinek költségvetési vitája folyt, mindig elhangzott, hogy az államtól az iskolák fenntartására maximum 40-50 százalékot biztosít az állam, a többit az önkormányzatoknak kellett hozzátenni a működéshez. Nyilvánvalóan onnantól kezdve, hogy az iskolák fenntartása nem önkormányzati feladat, ez az összeg szabad forrásként a településeknél megmarad.

Az érdekegyeztetésről, illetve arról, hogy az önkormányzati dolgozók bérének az emeléséhez milyen kapcsolódása van a kormányzatnak, én azt gondolom, hogy ez roppant egyszerű: az önkormányzati tisztségviselők, az önkormányzati dolgozók az önkormányzatokkal állnak munkaviszonyban, az önkormányzat az, amely a bérüket meghatározhatja, és az önkormányzatok egyébként éltek is ezzel a lehetőséggel, hiszen nem csak a bértábla alapján meghatározott bérrel finanszírozzák az önkormányzatokat.

Meg kell említenem, hogy 2017. január 1-jétől az önkormányzatoknak lehetőségük van arra, hogy a bértáblát szabadon módosítsák, lehetőségük van arra, hogy a bért megemeljék. Amennyiben az önkormányzatok működési problémák elé néznek, akkor az önkormányzati rendkívüli működési támogatásból támogatást igényelhetnek. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Ágh Péter képviselő úr, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Hol tart a munka a Vas megyei bölcsődékért, óvodákért, iskolákért?”** címmel. Ágh Péter képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

ÁGH PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Magyarország Kormánya stratégiai célnak tekinti, hogy segítse a családokat. Ennek keretében egyrészt támogatja a gyermekvállalást, másrészt segíti azokat az intézményeket, amelyek hozzájárulnak a gyermekek fejlődéséhez, emellett pedig az otthonteremtés érdekében is hatékony intézkedések kerültek bevezetésre. Sok még a közös feladatunk, de az is látszik, hogy az eredményeinket meg kell védeni. Szükség is van minderre, hiszen ezek biztosítják azt, hogy megerősítsük a magyar családokat.

A kormány családokért és a gyermekekért végzett munkájának eredményei Vas megyében is megtapasztalhatóak. Ezek közül ma az intézményi kérdésekről szeretnék érdeklődni. Ebben a ciklusban számos olyan döntés született, amelyek révén közösségi vagy hazai forrást sikerült biztosítani bölcsődékre, óvodákra, iskolákra és középiskolákra. Legyen szó teljes vagy energetikai, esetleg konyhai felújításról, több minisztérium és a megyei önkormányzat által koordinált pályázatok esetében olyan határozatokat hoztak, amelyek javítják a gyermekek és a fiatalok ellátásának feltételeit. Bár sok helyen még csak most jön a kivitelezés, de a forrás már biztosítottnak látszik.

Mindezek alapján tisztelettel kérdezem államtitkár urat: hogy látja, Vas megyében milyen eredményeket sikerült elérni ebben a ciklusban a bölcsődék, óvodák, iskolák és középiskolák tekintetében? Hálás lennék, ha válaszában a Kőszegtől Sárváron át Celldömölkig tartó, 77 települést magába foglaló választókerületemre is kitérne. Megtisztelő választát előre is köszönöm. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Rétvári Bence államtitkár úr fogja elmondani. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Örömmel tudok önnek beszámolni arról, hogy mind bölcsőde-, mint óvodafejlesztés kapcsán, mind pedig iskolai fejlesztések kapcsán Vas megyébe sok-sok milliárd forint fejlesztési forrás érkezik. Ha a bölcsődéket és óvodákat nézem, több mint 3 milliárd forint, ha pedig az iskolákat nézem, akkor a közeljövőben több mint 2,5 milliárd forint, ami csak például EFOP-os forrásból ezekbe a tankerületekbe érkezik.

Ha országos szinten nézem a bölcsődék finanszírozását, itt egy óriási előrelépés lesz, hiszen a jövő évben a bölcsődék finanszírozására 2,5-szer annyit fogunk költeni, idén 16,5 milliárd forint szerepelt a költségvetésben, az ellenzék által nem támogatott jövő évi költségvetésben pedig 36,6 milliárd forint, tehát 2,5-szerese.

Ha az ön által említett Vas megyei bölcsődei-óvodai fejlesztéseket nézem, 84 új bölcsődei férőhely jön létre 300 millió forintból, 462 bölcsődei férőhelyet fejlesztünk 512 millió forintból, és 3605 óvodai férőhelyet újítunk fel 2,2 milliárd forintból. Az iskoláknál 2,5 milliárd forint, ahogy említettem, 13 köznevelési intézmény fejlesztése valósul meg, a két tankerületben tízezer gyermek iskolai környezete fog megújulni. A két tankerületet nézve, a szombathelyi tankerület esetében '16-ban, a tavalyi évben karbantartásra, felújításra 241 millió forintot költöttünk, idén jóval többet, már 274 millió forintot sikerült. 12 intézményben indultak meg az energetikai korszerűsítések területi forrásokból, EFOP-ból hat intézményben infrastrukturális korszerűsítés

valószínűleg meg, általános iskolában, középiskolában egyaránt.

A nemzeti köznevelési infrastruktúra-fejlesztési programban két településen tornaterem építése indul, Csákánydoroszlón és Rumban, iskolabútorbeszerzésre 30 millió forintot költöttünk az elmúlt két esztendőben, 15 iskolában már beszerezték, 25 további iskolában pedig most van folyamatban iskolabútoroknak, tehát székeknek, asztaloknak a beszerzése. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Mivel a lista hosszú, ezért a többit majd írásban adom át képviselő úrnak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Burány Sándor képviselő úr, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„Miért nem támogatják a kistérségi fejlesztéseket?”** címmel. A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Varga Mihály nemzetgazdasági minisztert úr megbízásából Tállai András államtitkár úr fog válaszolni. Képviselő úr, öné a szó, parancsoljon!

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Mint ahogy azt Lázár János miniszter több alkalommal is kiemelte, figyelemmel például a brexitre és más, az uniót érintő kihívásokra, a hazánk számára rendelkezésre álló forrást minél hamarabb, de legkésőbb 2018-ig le kívánják kötni.

Epp az idő fogyása miatt áll értetlenül a kistérségi önkormányzat, értetlenül áll az előtt a tény előtt, hogy az általa benyújtott pályázatokat a Miniszterelnökség nem bírálja el, így a Kistérségi Mézeskalács Óvoda fejlesztése, bár 2016. május 31-én lett benyújtva, elbírálásban a mai napig nem részesült. Pedig a kistérségi családok reménykedtek ennek sikerében, hiszen párjának, a Gyöngyöskalyók Óvodának a felújítását önként elutasították. Hasonlóan egyébként a kerületi városrehabilitációs projektet sem tudták értékelni, pedig az is immár 15 hónapja fekszik a tárcza asztalán.

Tisztelt Államtitkár Úr! Miért nem támogatják ezeket a kistérségi pályázatokat? Mi az oka annak, hogy egy-másfél év alatt sem döntenek több ezer kistérségi családnak fontos fejlesztésekről? És végül: e konkrét projekteket támogatják-e vagy nem? Tisztelettel várom válaszát. *(Taps a MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint említettem, a választ Tállai András államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A 2014-2020 közötti fejlesztési időszakban a versenyképes Közép-Magyarország operatív program, az úgynevezett

VEKOP fő küldetése és átfogó célja, hogy biztosítsa a közép-magyarországi régió, Budapest és Pest megye fejlődését, gazdasági versenyképességének további növekedését, valamint a régió belüli fejlettségbeli különbségek csökkentését.

(12.30)

A VEKOP keretében meghirdethető támogatás 258 milliárd forint. A forrásokra az ágazati miniszteriumok terveznek tükörkiírásokat, országos kihatású projekteket, illetve a főváros és Pest megye részére dedikált forrás áll rendelkezésre.

Budapest 21,9 milliárd forint VEKOP-forrással rendelkezik. A forrásból a kerületek olyan projekteket valósítanak meg, amelyek az integrált területi programjaikhoz illeszkednek.

A kerületi projektek a döntés-előkészítés utolsó szakaszában vannak, a végleges döntések december második felében várhatóak. Az eljárásrend alapján a területi szereplőknek közgyűlési határozattal kell megerősítenie a projektek döntési javaslatát, ezt követően születik meg a végleges döntés.

Tájékoztatom tisztelt képviselő urat, hogy a XIX. kerületi önkormányzat területén a VEKOP keretében egy 350 millió forintos kerékpárosbarát infrastruktúrális fejlesztés megindult. A projekt támogatási szerződésről is rendelkezik, a megvalósítás pedig folyamatban van.

A további VEKOP-projektek döntés-előkészítési munkája folyamatos, az összes felhívás meghirdetésre került, minden forrás elérhető, és eddig 191 milliárd forint összegű projekt kapott támogatási szerződést, valamint 86 milliárd forint támogatás kifizetése már meg is történt. A folyamatos munka eredményeként rövidesen a kérdéses projektekről is születik döntés, amely képviselő úr számára is elérhető lesz.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Vágó Sebestyén képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Fogyatékosággal élők világnapja”** címmel. Vágó Sebestyén képviselő úr a szó. Parancsoljon!

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! December 3-a a fogyatékosággal élők világnapja. Az 1992-ben létrehívott jeles nap célja, hogy elősegítse a fogyatékosággal kapcsolatos kérdések jobb megértését, és támogatást biztosítson a fogyatékosággal élők méltósága, jogai és jóléte érdekében.

Az érintettek jogainak, a velük való döntések egyik legfontosabb alapelve a „Semmit rólunk nélkülünk!” gondolat. Sajnos azt kell mondanom, hogy ez Magyarországon a legtöbb esetben nem érvényesül. A legutóbbi példa erre a múlt héten elfogadott, az

időskori támogatásról szóló rendelkezések. A legnagyobb magyarországi érdekképviseleti szervezet, a MEOSZ még a tárgyalás előtt jelezte, hogy több ponton aggályos a tervezet, méltánytalan, hogy a juttatás csak azokat illeti meg, akik gyermeküket ápolták, gondozták húsz éven keresztül saját otthonaikban, és az egyéb közeli hozzátartozójukról való gondoskodókat kihagyja; nem életszerű, hogy csak azokra vonatkozik, akik közvetlenül a nyugdíjba vonulásuk előtt tették ezt. Azért életszerűtlen ez az intézkedés, mert vagy fizikailag alkalmatlanná váltak már korábban, hogy gondozzák, ápolják saját hozzátartozójukat, gyermeküket, vagy nagyon sok esetben a súlyos fogyatékoság miatt sajnos idő előtt, a nyugdíjba vonulás előtt már elhalálozott a leszármazottjuk.

És akkor még nem beszéltem arról, hogy azok az emberek, akik a nap huszonnégy órájában gondoskodnak szeretteikről otthonaikban - ezzel nagyon nagy feladatot és nem mellékesen költséget levéve az állam válláról -, milyen megalázóan alacsony juttatásban részesülnek még mindig. Persze mit is várhatunk a fogyatékosokkal élők jogainak érvényesülésével kapcsolatban, látva, hogy az akadálymentesítés milyen állapotban van az országban, és tapasztalva, hogy a főváros polgármestere egy metrófelújítás során figyelmen kívül hagyhatja az akadálymentesítési szempontokat.

Tisztelt Államtitkár Úr! Félreértés ne essék, örülünk az új ellátásnak, csak az elmondott okok miatt üroöm kerül az örömbé. Ezért is kérdezem: hajlandók-e végre figyelembe venni az érintettek életszerű, jogos követeléseit, javaslatait? Várom érdemi választ. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Pontosan azért tette meg a kormány ezt az újabb kedvező lépését, mert folyamatosan konzultál az érintettekkel. Az ő javaslatuk volt, hogy aki hosszú időn keresztül a saját gyermekét otthon ápolja, és ezt az áldozatot valóban vállalja egy fél életen keresztül, azok számára ez a havi 50 ezer forintos nyugdíjkiegészítés bevezetésre kerüljön. Azt hiszem, hogy emberieségi alapon ezt mindenkinek támogatni és nem támadnia kell.

Ahogy szerintem az is fontos, hogy ha valaki korábban otthon ápolta a hozzátartozóját, és ezért kapott egy 29 500 forintos díjat, akkor most már nemcsak alapösszegű és emelt összegű, de kiemelt összegű ápolási díjat is kaphat. És ezeknek az összege is emelkedett: aki egy súlyosan fogyatékosággal élő hozzátartozóját ápolta 2010-ben, ő 38 350 forintot kapott, most pedig kap 58 680 forintot. Ez is egy olyan tételelemkedés, amely sok családnak jelent segítséget.

De ha ön már a fogyatékosággal élőknek a világnapját hozta föl, ne felejtsük el, hogy Magyarországon a szociális célra szánt fejlesztési forrásoknak az egynegyedét, azaz 103 milliárd forintot fogyatékosági fejlesztésekre költjük, pontosan azért, hogy az életminősége a fogyatékosággal élő embereknek minél jobb legyen; elsősorban esélyt kapjanak a munkaerőpiacon, hogy dolgozni tudjanak. Itt a pályázati rendszernek köszönhetően 200 ezer fogyatékos, egészségkárosodott, megváltozott munkaképességű ember kapott lehetőséget, hogy dolgozhasson támogatott foglalkoztatásban, nyílt munkaerőpiacon. És az is fontos, hogy az intézményeiknek a kitagolási folyamata is halad: 6 milliárd forintból 600 ember hagyhatta el a nagy, zsúfolt szociális intézményeket, és személyre szabott ellátást kaphat most már. Ennek a további kiegészítése az az újabb szociális döntés, amely a gyermekeiket otthon ápolók számára jelent egy 50 ezer nyugdíjtöbbletet. De azért azt sem szabad elfelejteni, hogy a házi gondozásban részesülők száma is az elmúlt évben 40 százalékkal nőtt, 75 ezerről 107 ezerre. Így igyekszünk mindenki számára ezeket a gondoskodási formákat kiterjeszteni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szászfalvi László képviselő úr, a KDNP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Mit tesz a kormány az internetes vásárlások biztonságá érdekében?”** címmel. Szászfalvi László képviselő úré a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! A digitalizáció fejlődése a kereskedelmet sem hagyta érintetlenül, az internet fejlődésének és az interneten történő kártyás fizetésnek köszönhetően a webáruházak szerepe, forgalma évről évre rendkívüli ütemben növekszik. A Kereszténydemokrata Néppárt támogatja a korszerű kereskedelmi eszközöket, de ugyanakkor fontosnak tartja felhívni a fogyasztók figyelmét a veszélyekre is, nehogy nem várt kellemetlenségek ériék a vásárlókat.

Az e-kereskedelemben a fogyasztónak nincs lehetősége a vásárlás előtt a konkrét terméket ténylegesen megtekinteni és konzultálni az eladóval. A webáruházaknak ezért szigorú feltételeknek kell megfelelni, és a vásárlókat elállási jog illeti meg.

A magyar nyelvű honlap, a „hu” végződés, valamint a magyar nyelvű reklámok nem garantálják, hogy a rendelés hazai webáruházból történik. Ez azért fontos, mert az utólagos terméktámogatás és igényérvényesítés külföldi kereskedőkkel szemben jóval nehezebb.

Tisztelt Miniszter Úr! A karácsonyi vásárlási szezon megkezdődött, ezekben a hetekben ugrásszerűen emelkedik a webáruházakban történő vásárlások száma. Az előzetes tájékoztatás a fentiek alapján

nemcsak fontos, hanem számos esetben a vásárlási döntést is elősegítheti. Online vásárlás esetén tudatos döntések meghozatalával, pár pluszkattintással számos későbbi problémát meg lehet, meg lehetne előzni.

Mindezek tükrében kérdezem tisztelt miniszter urat: mit tesz a kormány annak érdekében, hogy a vásárlók az internetes vásárlások esetében is élhessenek jogaikkal? Milyen eszközökkel segíti az internetes vásárlókat a kormány? Várom miniszter úr megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypártok sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr kérdésére a választ Seszták Miklós miniszter úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, miniszter úr, öné a szó.

DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszter: Tisztelt Elnök Úr! Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az internetes kereskedelem, mint ahogy a képviselő úr is rávilágított, robbanásszerűen növekszik, és ez főleg igaz ilyenkor ünnepek közeledtével, hiszen a hazai fogyasztók mindennapjaivá vált az ilyen módon történő vásárlás.

Azt kell mondjam a képviselő úrnak, hogy az idei évben a fogyasztóvédelem fókuszában az elektronikus kereskedelem állt, és jó eredményekről tudunk beszámolni: 14 százalékra esett vissza a fogyasztóvédelmi jogsértést ismételt elkövető webáruházak aránya a korábbi években tapasztalt 54 százalékról. A jelentős javulás az Országgyűlés által tavaly decemberben elfogadott törvénymódosításnak köszönhető, amely az elektronikus kereskedelem fogyasztóvédelmi ellenőrzéseit szigorította. Az internetes kereskedelemben bevezetett magasabb fogyasztóvédelmi bírságnak jelentős visszatartó ereje van.

A Fogyasztóvédelmi Hatóság és a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium internetlaboratóriuma az elmúlt évben együttesen több mint félezer webáruházat vizsgált. A tapasztalat az, hogy a jogsértés elkövető webáruházak többsége a hatósági figyelmeztetést követően együttműködő, a feltárt hibákat gyakran már az eljárás folyamán, a határozat jogerőre emelkedése előtt javítják.

(12.40)

A hatóság folyamatos piaci jelenléte mellett szükséges a vásárlók és a kereskedők megfelelő tájékoztatása is. 2017-től a kormány honlapján megtalálható az az adatbázis, amely az e-kereskedelem területén jogsértést elkövetett vállalkozásokat tartalmazza. A tudatos vásárlói döntések meghozatala érdekében a hatósági ellenőrzések tapasztalatai alapján több alkalommal, legutóbb például a black fridayt megelőzően tájékoztattuk a vásárlókat arról, hogy mire figyeljenek az online vásárlás előtt. 2018-ban is kiemelt figyelmet fordítunk az elektronikus kereskedelemre, ezzel védve a családokat és a ma-

gyar vásárlókat. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Miniszter úr, köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Miért nyomja el a kormány az önkormányzatokat a központi beruházásokkal is?**” címmel. A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Lázár János, Miniszterelnökséget vezető miniszter úr megbízásából Csepreghy Nándor államtitkár úr, miniszterhelyettes fog válaszolni. Képviselő asszony, parancsoljon, öné a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A Fidesz-kormány alapelve a minél nagyobb központosítás, ennek a következménye pedig a helyi érdekek, a polgárok és közösségeink elnyomása, érdekeik és szándékaik semmibevétele. Megszenveték és megszenvedik az önkormányzatok azt is, amikor káros központi beruházásokkal ütköznek.

A saját holdudvarnak kedvező, sokszor megalomán projektek tipikus példája a Városliget. Itt egy egész 100 hektáros területet vettek ki törvényileg a jogos tulajdonosai, a főváros és a kerületek kezéből. Így hiába ellenzi a fővárosiak túlnyomó többsége a Liget elpusztítását, beépítését, mégis keresztül akarják verni, hiszen ezen a projekten keresztül lehet a Fideszhez közel állóknak osztogatni majd a jó helyen fekvő épületeket és éttermeket. Eközben elpusztítják a polgárok számára fontos pihenő- és felüldülőhelyet.

Államtitkár úr, a központi elnyomás egyik fő eszköze a kiemelt beruházási törvény. A Gyurcsány Ferenc által a sukorói beruházás keresztülverése miatt hozott törvényt a Fidesz továbbfejlesztette. Az értékhatárt extrém módon levítették, és kiterjesztették nemcsak közösségi, hanem magánberuházásokra is. Így lett Gyurcsány Ferenc törvénye a fideszes kiváltságos, járadékos osztály eszköze arra, hogy a közérdekeket sértő beruházásaikat ne tudják a jogosan felháborodott polgárok és önkormányzatok megakadályozni vagy abba egyáltalán beleszólni. Számtalan példa van erre a kisvárdai stadiontól a kaposvári gumiégetőig, a Városligettől a Kopaszi-gát felhőkarcolójáig.

Mindezek miatt kérdezem: miért és meddig nyomja el a kormány az önkormányzatokat a központi beruházásokkal is? A választ előre is köszönöm. *(Demeter Márta tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Csepreghy Nándor államtitkár úrnak. Parancsoljon!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Azt szeretném kérni öntől, hogy ne Ron Werberre hallgasson, hanem a

tényekre, hiszen ha egy kicsit nézőpontját vagy horizontját a papírnál magasabbra emeli, akkor, azt gondolom, a saját tapasztalata mást fog mutatni, mint az önnek leírtak.

Konkrétan azt, hogy úgy a második, mint a harmadik Orbán-kormány sokkal többre tartja a vidék Magyarországot és az önkormányzatokat annál, mintsem hogy az akár a fővárosnak, akár az uniós tagságból fakadóan nyugat-európai nagyvárosoknak biztosítsa a gazdasági, demográfiai háttérét. Három számot szeretnék itt önnek idézni, képviselő asszony, amely ezt igazolja.

Egyrészt azt az adósságkonszolidációt, ami 2082 települést érintett Magyarországon, és amelynek következtében a magyar kormány 1369 milliárd forint adósságtól szabadította meg az önkormányzatokat. Ezt követően, szeretném önnek idézni, a terület- és településfejlesztési operatív program, ami pont a vidéki önkormányzatok új funkcióját, a településfejlesztést - ahogy a nevében is benne van - szolgálja, 1231 milliárd forint értékben 19 megye fejlődését szolgálja, és ezen túlmenően 23 megyei jogú város fejlesztésére szánt a kormány 3400 milliárd forintot a „Modern városok” programnak köszönhetően.

Valóban újra kellett definiálni a kormányzati feladatokat és az önkormányzati feladatokat, és mi azt gondoljuk, hogy az önkormányzati feladatok lényege a települések fejlesztésében van, annak érdekében, hogy az állami szolgáltatásokat, beszéljünk szociális ellátórendszeréről, egészségügyről, oktatási rendszeréről, kiegészítve a helyi önkormányzatok olyan fejlesztéseket tudjanak végrehajtani, amelyek egyrészt gazdasági értelemben élhetővé tesznek egy települést, másrészt pedig az ott elérhető közszolgáltatások minősége tekintetében megszüntetik a területi különbségeket Magyarországon.

Végző soron ha ez a program megvalósul, akkor pedig valóban a minőségi élethez való hozzáféréshez nyújtunk lehetőséget minden magyar állampolgárnak. Kevesebb pártpropaganda és több tényszerűség! Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Manninger Jenő képviselő úr, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Tervezi-e a kormány az interneten vásárolt vasúti menetjegyek árának csökkentését?”** címmel. Manninger Jenő képviselő úré a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

MANNINGER JENŐ (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A hazai helyi közlekedés alaptarifái 2010 óta változatlanok - ez nagy eredmény, köszönhetően a kormány közlekedési és gazdaságpolitikájának. Ezt úgy sikerült elérni, hogy ezzel együtt a kormány stabilizálta a vasúti cégek működését, és meg kell említeni, hogy 2010-től 2020-ig 1500 milliárd forinttal támogatja a különböző vasúti beruházásokat.

A vasúti utazás a nagyberuházások mellett természetesen akkor lesz vonzó, ha az utasok kényelmét is szolgálja. Ezt szolgálja az internetes jegyvásárlás lehetősége, amit a MÁV-START még 2008-ban vezetett be, 2012 decemberétől pedig előbb csak az IC-ken, majd a gyorsvonatokon, 2016-tól pedig valamennyi belföldi járaton is lehetővé vált a nyomtatás nélküli, okoseszközön történő vonatjegy-bemutattal történő utazás.

Az e-vonatjegyek népszerűsége folyamatosan nőtt az utasok körében. Tavaly az előző évihez képest 18 százalékkal több, összesen 1,4 millió vásárlás történt, a teljes belföldi értékesítés 7 százalékát tette már ki. Az idei év első félévében pedig már 925 ezer-nél is több volt az online jegyvásárlások száma, ami 35 százalékkal magasabb, mint a tavalyi év hasonló időszakában. Az utasok jelenleg 3 százalékos kedvezményt kapnak, ha a menetjegyüket elektronikus úton váltják meg.

A kérdésem az államtitkár úrhoz az, hogy a hírek arról szólnak, hogy tervezik az interneten vásárolt vasúti menetjegyek árának további csökkentését, nyilván az okostelefonok elterjedése is segíti ezt a folyamatot, és igen fontos lenne, azt hiszem, sokszorosára nőhetne az internetes vásárlás, a kérdésem tehát, hogy milyen további kedvezményeket tudnak biztosítani. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úr elhangzott kérdésére a választ Fónagy János államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Magyarország vasútbarát kormányának elvi alapvetése, hogy a vasút nem egy üzemi kérdés, a vasút egy alapvető társadalompolitikai tényező, amely a mobilitási igények első számú kiszolgálójaként erősíti a vidék lakosságmegetartó képességét.

A kormány az elmúlt időszakban úgy erősítette meg a közösségi közlekedés finanszírozási helyzetét, hogy a családok közlekedési rezsije nem növekedett, a közösségi közlekedés alaptarifái 2010 óta változatlanok. A hazai személyszállító vasúttársaságok a minisztérium jóváhagyásával 2013 óta kínálják 3 százalékkal olcsóbban az otthon nyomtatott vonatjegyeket. A korszerű értékesítési csatornák népszerűségének növelése érdekében a MÁV-START Zrt. és a GYSEV újabb, még nagyobb mértékű kedvezményeket vezet be 2017. december 10-étől. Az intézkedés-csomag eredményeként az automatás vásárlások 5, az otthon nyomtatott vagy mobilkészülökön bemutatott menetjegyek 10 százalékkal lesznek olcsóbbak most vasárnaptól.

A MÁV-START Zrt. az egyes járataira szóló elektronikus vonatjegyeik árát a járatok jobb kihasználása érdekében ötödével csökkentheti. Az elővétel

lehetőségét a vasúttársaságok már december 8-án megnyitják. A díjcsökkentés kosárkedvezmény-jelleget, azaz nemcsak az alaptarifákra, hanem az egyéb kedvezményekre, felárakra is vonatkozik.

A kormány a vasúti regionális tarifák és a megyei matrica bevezetése után újabb kedvezménnyel mérsékli a családok közlekedési terheit, a jegyértékesítő megoldások még kényelmesebbé, vonzóbbá válnak, csökken a pénztárak zsúfoltsága. A jelentős mértékű árkedvezmény pedig reményeink szerint hozzájárul a vasúti szolgáltatások igénybevevői számának növeléséhez. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(12.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Nem elég, hogy a kormány tétlenül nézi, hogy ma Magyarországon emberek éheznek, még azt is megtiltja, hogy a civilek ételt osszanak nekik? Magukban már semmi emberség sem maradt?!”** címmel. Borbély Ildikó képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Államtitkár Úr! Az önök kormánya a legkegyetlenebb kormány az elmúlt 27 évben. Ott tartunk, hogy rendeleti úton akarják megállítani, hogy a civilek ételt oszthassanak. Az elmúlt időszakban több fideszes önkormányzat próbálta ellehetetleníteni, hogy civil szervezetek önkéntes adományokból ételt osszanak rászoruló honfitársainknak. Volt is, ahol ez sikerült, ugyanis nem adtak területfoglalási engedélyt. Érdekes módon ha pálinkafesztiválról, mangalicafesztiválról van szó, adnak engedélyt, de amikor másokon kell segíteni, akkor nem.

Napirend előtti felszólalásban végighallgathattuk, hogy adventről, várakozásról, szeretetről beszélnek. Államtitkár úr, komolyan ki merik még ezeket a szavakat ejteni a szájukon? Amikor arról beszélnek a hírekben, nem cáfolják, hogy tiltanak, hanem azt mondják, hogy még bővítik a köröket. Államtitkár úr, önök csak azt nem akarják most már, hogy lássák az emberek a választások előtt, hogy megint majd a Blaha Lujza téren, vidéken, falvakban, kisvárosokban tömegével állnak sorba gyerekek, családok emberek, nyugdíjasok, rokkantak az ételért. Tudja, tegnap Novák Katalin azt mondta, hogy megerősödött az emberekben a segíteni akarás, és a szándék mellett a képesség is ott van, hogy odafigyeljünk egymásra. Képmutató, sunyi és alattomos, amit nyilatkoznak nap mint nap.

Államtitkár úr, nemcsak beszélni kell arról, hogy segítenek a rászorulókon, hanem tényleg úgy is kellene viselkedniük! Tudja, azok után, ami az elmúlt két hétben történt, hogy hogyan akarják megtiltani nekünk, politikai pártoknak és civileknek, hogy se-

gíthessünk a rászorulókon, nemhogy evidens, hanem kötelességük december 24-én, 25-én, 26-án maguknak, fideszeseknek, KDNP-seknek ott állni és ételt osztani! Az Istent meg a szájukra ne vegyék! Ez után a nyolc év után maguknak nincs joguk az Isten nevét a szájukra venni! *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A választ Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Csak emlékeztetném a tízparancsolatból „az Úr nevét hiába ne vedd” részre, képviselő asszony.

Ami a kérdését illeti: tisztelt képviselő asszony, nehéz olyan felszólalást találni öntől, amelyik már nem olyan cáfolt álhírre épül, mint például ez is, hiszen minden esetben olyan kérdéseket hoz itt elő, amelyeket a tárcánk cáfolt, álhír volt, semmifajta bizonyíték nem volt mögötte, semmifajta előterjesztést senki föl nem mutatott. Bedobtak egy témát, egy álhírt, azt a mi tárcánk cáfolta. Senki nem akarja szűkíteni az ételosztás lehetőségeit, sőt a kormány bővítette azt az elmúlt években, amiről be is fogok önnek itt mindjárt számolni, ön pedig rá egy héttel, amikor már ez egy lefutott ügy, még mindig úgy szólal itt föl a parlamentben, mint ha nem született volna meg a cáfolat ezzel kapcsolatban, pedig megszületett, tisztelt képviselő asszony.

Közben egyébként megszületett az Eurostatnak a szegénység felmérésével kapcsolatos éves jelentésének az eredménye is, amely örvendetesen azt mondja, hogy Magyarországon tovább csökkent a mélyszegénységben élők száma. Amikor önök kormányoztak, ez 465 ezer ember volt, most az Eurostat számításai szerint 114 ezer ember. *(Nagy zaj az MSZP soraiban. - Az elnök csenget.)* Köszönjük szépen a magyar emberek együttműködését, és azt, hogy sikerült a szegénységet visszaszorítani. Az elmúlt egy évben és az elmúlt öt évben is csökkent a szegénység vagy a társadalmi kirekesztődés kockázata, szintén az Eurostat adatai szerint.

Tisztelt Képviselő Asszony! Ön ugyan nem szavazta meg itt a parlamentben, de mi az elmúlt években a gyermekétkeztetésre fordítható forrásokat 29 milliárd forintról 2008-ra 79 milliárd forintra emeltük. A nyári szünetben az egynapi támogatás összegét 370 forintról 570 forintra növeltük. A szünetben igénybe vehető napok számát állami finanszírozásból 54 napról 70 napra emeltük. A szociális alapszolgáltatásban az ételosztás állami támogatását 61 százalékkal, 7,8 milliárról 12,6 milliárdra emeltük. Ön ugyan nem vette észre, de a saját meggyében is elindult az ételosztási program, amely keretében 62 809 ételcsomagot osztottak ki, és elindult már korábban a hajléktalanok számára is a meleg ételek kiosztása, amelyben eddig összesen 791 290 adagot osztottak ki. Köszönet érte annak, aki ebben közreműködött. S természetesen ezek a lehetőségek csak bővülni fog-

nak, és ezt Magyarországon minden rászoruló meg fogja kapni a Fidesz-KDNP-kormánytól. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Kepli Lajos képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: **„Valami búzlik Balatonfűzfőn - de mit tesz a Kormány?”** címmel. Kepli Lajos képviselő úré a szó. Parancsoljon!

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Gyakorlatilag a Veszprém megyei királyszentistváni hulladéklerakó átadása óta probléma a környező településeken a meglehetősen erős bűzhatás. Az idei nyáron a környékbeli lakók türelme most már teljesen érthető módon végleg elfogyott, amikor azt látták, hogy sem a hatóság, sem más illetékesek nem tesznek semmit azért, hogy ez az áldatlan állapot megszűnjön. Az okok kiderítésére és pláne azok megszüntetésére a jelen pillanatig sem történt semmi, hiszen a mai napig is érzékelik a lakók a bűzt, és a mai napig is jönnek a panaszok folyamatosan hozzám is.

A depónia több mint 150 település hulladékát fogadja be, és már az üzembe helyezése óta problémás helyszín, hiszen 2011-ben a frissen átadott létesítmény leégett. A Balatonfűzfőn, Litéren, Vilonyán, Királyszentistvánon és Papkeszin élők folyamatosan panaszkodnak a sokszor elviselhetetlen bűzre, ami a telepről jön. Az üzemeltetők ugyan azt állítják, hogy ők mindent betartanak, minden a szabályok szerint történik, azonban a környékbeliek által készített fényképfelvételeken jól látszik, hogy a depóniára az előírásoktól eltérően válogatás nélkül rakják le a háztartási hulladékot, szemetet, ami természetesen jócskán tartalmaz lebomló szerves anyagot, ami a bűz egyik fő okozója lehet. Utóbb már a környékbeliek elégedetlenségét látva a térség egyéni képviselője, Kontrát Károly államtitkár úr is a helyszínre érkezett, sajtótájékoztatón ígért fűt-fát, amiből aztán végül semmi nem valósult meg a mai napig sem.

Kérdezem tehát tisztelt államtitkár urat, hogy mint a környezetvédelem kormányzati felelőse az ön tárcája és amúgy a kormány mit kíván tenni ebben az ügyben. Az összeomló hazai hulladékgazdálkodási rendszernek ön szerint normális eleme-e egy szabálytalanul működő szeméttelep? Valóban van-e tennivalója a kormánynak, ha egy hulladékkezelő nem megfelelően működik, és a környékbeliek ezreinek életét keseríti meg? Várom érdemi választ. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Bitay Márton Örs államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő

Úr! Egy létező problémára hívta fel a figyelmet most már többedjére. Köszönöm, hogy ismét alkalmunk van arra, hogy reagáljunk ezekre a felvetésekre.

Szeretném megemlíteni önnek, hogy hozzánk is nagyon sok bejelentés érkezett ezzel a hulladéklerakóval kapcsolatosan, és valóban, itt nem stimmelnek dolgok. Amit különbözően látunk, hogy történik-e valami ebben a kérdésben avagy sem. Szeretném felhívni a figyelmét arra, hogy a Veszprém Megyei Kormányhivatal, a környezetvédelmi hatóság külön eljárásban foglalkozott ennek a hulladéklerakónak az állapotával - hál' istennek erre most már saját hatáskörben van lehetősége, nem úgy, mint korábban, amikor Fejér megyéből kellett ezt a feladatot ellátni -, és ennek az ellenőrzésnek az eredményeként három részletben több mint 8 millió forint bírságot szabott ki a hulladéklerakóra. A hulladéklerakóval kapcsolatosan egyébként egy intézkedési terv elkészítésére is kötelezte a hulladéklerakással foglalkozó kft.-t, amire határidőket is szabott.

Ezzel a bírsággal a cég természetesen nem értett egyet, fellebbezett. Azt hiszem, azt el kell fogadnunk, hogy a jogszabályi környezetnek megfelelően erre lehetősége van. Remélem, hogy a másodfokú hatósági eljárásban is ugyanezt fogják megállapítani, vagy ha esetlegesen bírósági eljárásra kerül sor, akkor a magyar állam, a hatóság számára szintén kedvező döntéssel zárul az ügy, és azt az illegális tevékenységet, amit ott végeznek, be kell hogy fejezzék.

Külön örömmre szolgál, hogy a Balaton térségével ilyen kiemelten és lelkiismeretesen foglalkozik, képviselő úr. Pár évvel ezelőtt még „Simicskáék bekebelezik a Balaton-partot” címmel tartott sajtótájékoztatót. Úgy látom, hogy az érdeklődése erről a területről elfordult képviselő úrnak, ami lehet, hogy azzal van összefüggésben, hogy Simicska bekebelezte be a Jobbikot. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek és Ikotity István képviselő urak, az LMP képviselői, kérdést kívánnak feltenni a földművelésügyi miniszterhez: **„Lesz-e következménye a hulladékgazdálkodás összeomlásának?”** címmel. A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszter úr megbízásából Fónagy János államtitkár úr fog válaszolni. Most megadom a szót Ikotity István képviselő úrnak, az Országgyűlés jegyzőjének. Parancsoljon!

(13.00)

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Amikor az Orbán-kormány 2010-ben elkezdte az addig jól működő, évről évre javuló begyűjtési és hasznosítási mutatókat produkáló, önkormányzati alapon megszervezett magyar hulladékgazdálkodás szétverését,

az LMP előre figyelmeztetett: a dilettantizmusnak és az erőszakos államosításnak a környezet és a lakosság fogja kárát látni. Arra is felhívtuk a figyelmet, hogy a piac nagy része átkerül a kormányközeli oligarchák fennhatósága alá. Mind a két jóslatunk beteljesedett.

Az országszerte sorra összeomló hulladékszállítással a kényszermegoldásnak kijelölt katasztrófavédelem sem képes megbirkózni. Legutóbb Szekszárd környékén dőlt be a rendszer. Az államosított kukaholdingtól nem érkezik pénz a helyi szolgáltatóhoz, így a hulladékgyűjtés és -szállítás ellehetetlenül. De a jelenség országos léptékű. Miközben a lakosság mindennapjainak részévé váltak a megszűnő szelektív-szigetek, az üritetlen kukák, az ároksparton sok év után megjelenő illegális szemétkerakatok, a korábbi jóslatunknak megfelelően vannak, akik meggazdagodtak az emberek és a környezet nyomorán.

A sajtó a közelmúltban számolt be például arról, hogy már a kukák elszállítására is képtelen rendszer csúcsszervét, a Nemzeti Hulladékgazdálkodási Koordináló és Vagyonkezelő Zrt.-t egy olyan bizonylatkészítő informatikai megoldás beszerzésére kényszerítik, amelynek révén 1,26 milliárd forint közpénz kerül a kifizetetlen közszolgáltatók helyett az egyik leggazdagabb oligarcha, Garancsi István köreibez.

Kérem, szíveskedjék beszámolni róla, hogy felhagy-e végre az Orbán-kormány a hulladékkezelés feldúlásával, megnevezi-e a hulladékgazdálkodás szétverésének kormányzati felelőseit, és elhárítja-e végre azokat a környezeti és közegészségügyi problémákat, amelyeket saját inkompetenciájával, illetve kiemelt oligarchái telhetetlenségével maga a kormány okozott. Várom válaszát. *(Demeter Márta tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő, jegyző úr. A válasza megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Ami a kérdésének szakmai részét illeti, az állami feladatok ellátására létrehozott hulladékkezelő a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás egységesítése és önfenntartó országos hulladékgazdálkodási rendszer kialakítása érdekében jött létre, emellett biztosítja a rezsielőfizetés eredményeinek megőrzését is. A központi koordináció lehetővé teszi a közszolgáltatásban a hatékonyabb feladatellátást, a környezetvédelmi és lakossági érdekek teljes körű figyelembevételével.

A hulladékkezelő a közszolgáltatók számára fizetett szolgáltatási díjban érvényesíti a szakmai szempontokat, így a szolgáltatási díjon keresztül motiválni tudja a közszolgáltatókat a magasabb szolgáltatási színvonal biztosítására. A zrt. folyamatosan biztosítja a közszolgáltatók finanszírozását. A 2016-ig jellemzően előforduló ideiglenes ellátásra vonatkozó kijelölések, amelynek fő oka a közszolgáltatók likvi-

ditási problémája volt, gyakorlatilag megszűntek. Szekszárd környékén is rendeződött a két szolgáltató kapcsolata.

A zrt. nem bizonylatkészítő, hanem számlázási rendszert üzemeltet, a számlázás folyamatos. Az ön által említett informatikai fejlesztés megvalósítása a jogszabályokkal összhangban történik, valamennyi minőségbiztosítási követelmény betartásával.

Tisztelt Képviselő Úr! Ami pedig az ön hozzászólásának hangnemtől, az ön szájából nagyon furcsa hallani; önöktől, akik a napokban vádalkut ajánlottak egy oligarchának; önöktől, akik politikai ellenőrzés alá akarják vonni az ügyészséget. Ha van valamilyen bűncselekményről tudomása, akkor tegyen feljelentést! Kérdezem, hogy az ön által megütött hangnem az LMP hivatalos álláspontja-e. Köszönöm, elnök úr, a türelmét. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Kunhalmi Ágnes és Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonyok, az MSZP képviselői, kérdést kívánnak feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Mennyit kell várni egy mammográfiai vizsgálatra?”** címmel.

Mielőtt megadnám a szót Kunhalmi Ágnes képviselő asszonynak, aki a kérdést ismertetni fogja, megköszönöm együttműködésüket; az elnöklést átadom Lezsák Sándor alelnök úrnak, és Kunhalmi képviselő asszonyt illeti a szó. Parancsoljon!

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Elnök úr, nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Államtitkár Úr! Magyarországon évente körülbelül 5-6 ezer új emlőrákos beteget fedeznek fel, és nagyjából 2 ezer nő bele is hal a betegségbe vagy a következményeibe. Az emlőrák ezzel a magyar nők leggyakrabban előforduló daganata. Az emlőrák kezelése általában annál hatékonyabb, minél korábban ismerik fel a daganatot. A korai emlőrákok esetén nagyjából 80 százalékos ötéves túlélés biztosítható, a betegség ilyenkor tehát már nagyrészt meggyógyítható. A késői stádiumú, áttétes emlőrákok esetében ez az arány mindössze 15 százalék körüli.

A betegség megelőzésének leghatékonyabb eszköze a mammográfiai szűrés. A napokban a sajtóban is megjelent, hogy több mammográfias gép elromlott a fővárosi kórházakban, ami odavezethet és odavezetett, hogy csak január-ra-február-ra lehet időpontokat kérni a még működő gépekre.

Az biztos, hogy indokolatlanul sok időt kell várni a vizsgálatokra. Új hír, hogy a délelőtti folyamán több nagyobb kórház és több nagyobb központ egybehangzóan megerősítette számunkra és kollégáim számára azt az információt, hogy ebben az évben már nem tudnak fogadni senkit mammográfiai szűrésre. A következő időpontot is csak január közepére

és akkor is csak arra tudják adni, hogy egyáltalán időpontot tudjanak egyeztetni.

Tehát kérdezem tisztelt államtitkár urat, hogy mit kívánnak tenni a magyar nők érdekében. Hány berendezés meghibásodásáról van információja a tárcának és önnek, és hány beteget kell átirányítani más kórházak szűrőállomásaira a berendezések meghibásodása miatt? Tiszteletteljes válaszát köszönöm a magam és a magyar nők nevében. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Kunhalmi Ágnes képviselő asszony. Köszöntöm képviselőtársaimat, és a válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Mindnyájunk számára nagyon fontos, hogy ezeket a betegségeket is minél hamarabb fölismerjük, ezért fontosak a szervezett szűrővizsgálatok. A szűrővizsgálatokon nincs várólista, ott mindenki megkapja azt az időpontot, amikor rendelkezésére áll az adott mammográfiai berendezés. Itt 40-50 százalék közötti a megjelenési arány. Közös célunk szerintem, hogy ezt növeljük, hiszen ilyen megjelenési arány mellett is körülbelül 9 ezer rosszindulatú daganatot sikerült az elmúlt években még időben felismerni és ezzel valószínűleg 9 ezer életet megmenteni.

Persze, amikor önök a kórházakba széfeket vásároltak, talán gondolhatták volna, hogy mammográfiai berendezésekre nagyobb szükség lett volna.

Magyarországon jelenleg országos 40 komplex szűrőközpont várja diagnosztikára a betegeket, 7 szűrőállomás, és jelenleg 3 emlőszűrő mobil egység végez szűréseket, de ezek száma bővülni fog, hiszen 10 új mammográfias szűrőbusz áll majd munkába, a 10 általános szűrőbusz mellett. Ezek közül az elsőket Balog Zoltán miniszter úr és Varga Mihály miniszter úr az elmúlt hetekben be is mutatta. A szűrőprogramokra meg is többszöröztük a források lehetőségét, 2,8 milliárdról 7,9 milliárd forintra.

Említhetném, képviselő asszony, amikor ön így belekiabálgat a felszólalásba, hogy talán ha azt a négy kórházat nem zárták volna be, most talán jobb lenne a mammográfias helyzet is Magyarországon. *(Kunhalmi Ágnes: Nyolc éve kormányoztok. Stadionra van pénz? - Az elnök csenget.)* Ha a szűrések többleteit nézzük, itt is 2017-ben 264 millió forintos többletet látunk az elmúlt évtized adataihoz képest. Itt is igyekeztünk többletsegítséget nyújtani többletforrásból. Ha bárhol meghibásodnak ezek a készülékek, a tisztai főorvos feladata, hogy kijelöljön másik szolgáltatót, ahol ugyanúgy ellátják a betegeket.

Az ön által említett kórházak közül mindenhol igyekeztek átmeneti megoldást is találni, egyrészt a gépek megjavíttatásával, másrészt gépek bérletével, harmadrészt más szolgáltatóval való szerződéskötéssel, pontosan azért, hogy mindenki szűrése minél

gyorsabban megvalósuljon. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Pintér Tamás, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Meddig tanuljanak a dunaujvárosi diákok életveszélyes körülmények között?”** címmel. Pintér Tamás képviselő urat illeti a szó.

(13.10)

PINTÉR TAMÁS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Dunaujvárosi Arany János Általános Iskola vezetése és szülői munkaközössége nemrég levelet küldött az önkormányzatnak, a tankerületnek és dr. Palkovics László államtitkár úrnak is. Ebben a levélben az iskola épületének katasztrofális állapotáról számoltak be. Sajnos azóta nem történt semmilyen előrelépés azon kívül, hogy megírták, hogy nincsen pénz a felújításra.

Alig egy hete egy aggódó szülő, egy édesanya keresett fel, és egy levelet adott át, amelyet Palkovics államtitkár úrnak címzett, és amelyből most szeretnék megosztani önökkel egy részletet. „A XXI. században gyermekeink kabátban ülnek a tanítási órán, mert a nyílászárók nem zárnak rendesen, így a termek nem befűthetőek. Némely nyílászáró életveszélyes állapotban van, ezért ezeket végleg le is zárják, nehogy kiessenek azok. Az épület beázik, a csatornarendszer több évtizedes már. Műanyag vödörökben, dézsákban, edényekben fogják fel a csapadékvizet, hogy ezzel a baleseteket is elkerüljék. A villanszekrényt, amely a közlekedőfolyosón található, ahol a gyermekek is közlekednek, linóleumanyaggal takarják le, nehogy az beázzon. Bele sem mer gondolni az ember abba, hogy bárkit esetleg egy áramütés is érhet. Gyermekeink ilyen körülmények között tanulnak nap mint nap. Ezt érdemli a jövő nemzedéke? Szomorú, hogy a sok harácsolás nem tette lehetővé azt, hogy az ilyen és hasonlóan kritikus állapotokat felszámolják. Haladéktalan intézkedést követelünk! A szülők nyugodt szívvel szeretnék iskolába engedni gyermekeiket, és nem azon szeretnének aggódni, hogy esetleg baleset történik velük az intézmény területén, ahová engedték őket.” Eddig a levél. A hölgy egyébként hallgatni fogja majd a minisztérium válaszát is.

Tisztelt Államtitkár Úr! Bízom abban, hogy legalább itt választ kap majd sok tanár és szülő arra a kérdésre, miért kell a dunaujvárosi kisdíákoknak harmadik világbeli állapotok között tanulnia ma Magyarországon. Mikor oldják meg az iskolai épületek katasztrofális állapotát? Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Pintér képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azt hiszem, mind Dunaújvárosban, mind ország-szer- te jó hír, hogy a következő években különböző forrá- sokból újulhatnak meg iskolaépületek. Minden ötö- dik iskolaépület megújulhat 81 milliárd forintos EU- s és magyar társfinanszírozású programból, több mint 500 iskola közel 400 településen. De ugyan- ilyen fontos, hogy 2014-ben elindította a kormány, és azóta minden évben újabb és újabb források biz- tosításával meg is teszi, hogy 3-3-3 milliárd forintot lehet fordítani iskolák bővítésére, tornatermek, uszodák építésére. Ez 9 milliárd forint évente. Ennek az első ütemében 82 projekt már majdnem teljes mértékben megvalósult, a második ütemben pedig újabb 65 plusz 9 projekt van megvalósítás alatt. Ezen a 80 milliárdos összegben túl több 10 milliárdos ösz- szeg lesz az, amit a nem állami fenntartású iskolák is megkapnak arányosan.

Ami a dunaújvárosi iskola konkrét esetét illeti, itt egy 35 éves épületről van szó. A legtöbb probléma abból adódik, hogy 35 évvel ezelőtt az akkori techno- lógiának megfelelően építették az épületet lapos tetővel. Itt is és más lapostetős épületekben is hason- ló problémák merülnek fel.

Ami az ön által említett konkrét problémákat il- leti. A csőtörés és a szennyvízelvezetés problémájá- nak megoldására rögtön biztosított a tankerület 533 ezer forintot, és ebből sikerült ezt a problémát elhá- rítani. A nyári karbantartások keretében sikerült a tornacsarnokban és az öltözőben az álmennyezetet kijavítani; a támfal javítására került sor az iskola épülete mellett; tisztasági meszelés volt pár tante- remben és a mosdók esetében, valamint az udvari labdafogó rácsokat is sikerült karbantartani.

Szintén az ön által említett nyílászáró-problé- mára volt megoldás, hogy a tankerület részéről nov- emberben 401 ezer forintot kaptak, pontosan azért, hogy a nyílászárókat tudják javítani. A tankerület jövő évi költségvetésében már szerepel a tetőszigetel- és javítása. Ahogy említettem, a lapos tetőből eredt a legtöbb probléma. *(Az elnök a csengő megkocogta- tásával jelzi az időkeret lejártát.)* Ez több mint 1 millió forint. És hasonló nagyságrendben sportfej- lesztésre is sor kerülhet az iskolában. Bízunk benne, hogy ez megnyugtatja a szülőket. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisz- telt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet és Ikotity Ist- ván, az LMP képviselői, kérdést kívánnak feltenni a belügyminiszter úrhoz: **„Mit tesznek azért, hogy az önkormányzatok alapvető feladataikat el tudják látni?”** címmel. Ikotity István képviselő urat illeti a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, el- nök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Mint ön előtt is bizonyára ismert, a Magyar Közalkalmazot-

tak, Köztisztviselők és Közszolgálati Dolgozók Szak- szervezete, az MKKSZ sztrájkorozatát hirdet az önkormányzati dolgozók béremelése érdekében a jövő év első három hónapjára, ha az ügyben nem születik megegyezés az Országos Közszolgálati Ér- dekegyeztető Tanács ülésén.

Az LMP már számtalan alkalommal felhívta a kormány figyelmét, hogy tarthatatlan a helyzet az önkormányzati köztisztviselők béreinek az ügyében, akik már lassan egy évtizede nem részesülnek illet- ményemelésben. Mára odáig fajult a helyzet, hogy az alacsony bérek miatt a diplomás munkavállalók sorra hagyják el főleg a kistéleplési önkormányza- tokat, amelyek emiatt már a törvényben rájuk ruhá- zott kötelező feladatokat sem tudják megfelelően ellátni. Ezt emelte ki Boros Péterné, az MKKSZ elnö- ke, a Szakszervezetek Együttműködési Fórumának alelnöke, amikor sztrájkorozatát helyezett kilátásba a tarthatatlan állapotok miatt.

Egyes hírek szerint a köztisztviselők elvándorlá- sa miatt már a jövő évi országgyűlési választások lebonyolítása is veszélybe kerülhet, főleg a kisebb településeken. Úgy tűnik, hogy a kormányzatot nem érdekli, hogy főleg a kistélepléseken egyre kevésbé elérhetőek az alapvető közszolgáltatások, és emiatt az ott élők másodrendű állampolgárokká válnak saját hazájukban.

Kérdezem ezért a tisztelt államtitkár urat, hogy érzékelik-e, mekkora a baj a kistélepléseken a köz- szolgák méltánytalan bérezése miatt. Valamint, hogy mit terveznek tenni annak érdekében, hogy vissza- fordítsák az elvándorlást, elfogadják-e az érdekkép- viseletek követeléseit? Válaszát előre köszönöm. *(Taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Ikotity képviselő úr. Vá- laszadásra megadom a szót Pogácsás Tibor állam- titkár úrnak.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi állam- titkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ország- gyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az önkormányzatok működőképességének megőrzése érdekében a kor- mányzat biztosítja azokat a forrásokat, amelyekből az önkormányzatok a kötelező feladataikat el tudják látni, illetve biztosítja azokat a forrásokat, amelyek- ből az önkormányzatok a szükséges önrészt elő tud- ják teremteni a fejlesztéseikhez, és ezen túlmenően természetesen az önkormányzatok a saját bevétele- iikkel is gazdálkodhatnak.

Az önkormányzati finanszírozás harmadik ele- me azoknál az önkormányzatoknál, ahol a saját be- vételek, illetve az állami támogatások nem elegendő- ek az önkormányzati működésre, a rendkívüli mű- ködési támogatás. Itt egyébként évről évre azt látjuk, hogy ha lassan is, de csökken a rendkívüli támoga- tást igénybe vevő önkormányzatok száma. Tehát a feladatfinanszírozás alapvetően elérte a célját, és beteljesítette azt a küldetését, hogy a működéshez szükséges forrásokat minden településen biztosítsa.

Az önkormányzati dolgozók béremeléséről tévedésben van, képviselő úr. Az önkormányzati dolgozók bérét az önkormányzatok maguk határozzák meg. 2017 óta egyébként az illetményalapot is maguk határozhatják meg az önkormányzatok, de hozzá kell tenni azt, hogy az önkormányzati rendszerben régóta nem az illetményalap alapján megállapított bér a jellemző, hanem az önkormányzatok, a jegyzők, a polgármesterek élnek azzal a lehetőséggel, hogy az önkormányzati dolgozók bérét eltérítsék. Ennek az eltérésnek az alapja a munkavégzés, a munkavégzés minősége, a végzettség lehet. Tehát az önkormányzati vezetőknek lehetőségük van arra, hogy személyre szabott, egyénileg megszabott béreket biztosítsanak.

Egyébként mellékesen jegyzem meg, hogy az önkormányzati szövetségek sem feltétlenül értenek egyet a szakszervezet azon követelésével, hogy mindenki egységes bérfelvezést kapjon. Még egyszer mondom, január 1-je óta az önkormányzatoknak lehetősége van arra, hogy akár az önkormányzati dolgozók illetményalapját is megemeljék, és ez alapján határozzák meg a béreket. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Pogácsás államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Horváth Imre, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszter úrhoz: **„Tesznek-e intézkedéseket azért, hogy a 112 tárcsázásakor tényleg gyorsan érkezessen a segítség?”** címmel. Képviselő urat illeti a szó.

HORVÁTH IMRE (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt évek egyik kiemelt projektje volt a 112-es számon elérhető egységes segélyhívó rendszer kiépítése. A rendszernek az a lényege, hogy a segélyhívások az egész országból két hívásfogadó központba érkeznek, Szombathelyre és Miskolcra, majd az e központokban felvett adatok alapján kerül sor a rendőrség, a tűzoltók vagy a mentők riasztására.

A projektet már a tervek bejelentésekor is éles szakmai viták övezték, miszerint hogy elméleti megfontolások alapján helyes-e a segélyhívások ilyen központosítása.

(13.20)

Ez a szakma kérdése, döntse el a szakma! Azonban a tapasztalatok fényében biztosan kijelenthető, hogy a kiépített rendszer gyakorlati működésében súlyos problémák vannak. Szinte hetente lehet történeteket hallani arról, hogy a 112-n keresztül csak rengeteg idővesztés árán lehet segítséget kérni. Azonban amikor a projektet beharangozták, az egyik fő érv az volt, hogy ezekben a központokban pontosan tudják majd azonosítani, hogy honnan érkeznek a hívások.

Ezzel szemben a legfőbb panasz éppen arra van, hogy az ország másik végében ülő, értelemszerűen nulla helyismerettel rendelkező operátorok pontos

cím- és helymeghatározást követelnek a telefonálótól, ami szintén idővesztéssel jár. Nemcsak a segélykérő állampolgárok, hanem a szakma képviselői is aggódva figyelik a rendszer működését. A Hivatásos Tűzoltók Független Szakszervezete nyílt levélben hívta fel a figyelmet a segélyhívó rendszer működésének problémáira.

Míndezekre figyelemmel kérdezem államtitkár urat, tesznek-e intézkedéseket azért, hogy a 112-es tárcsázásakor tényleg gyorsan érkezessen segítség. Várom válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Horváth képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Pogácsás Tibor államtitkár úrnak.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! 1991 óta működik az Európai Unió területén a 112-es segélyhívó szám, amely minden tagállamban egységes elvek alapján, ingyenesen biztosítja a segítséget, a segítséget nyújtó készenléti szervekkel történő kapcsolatfelvétel lehetőségét.

A katasztrófavédelem 2012. április 1-jétől alakította ki a területi szintű műveletirányítási rendszert, amely a korábbi években a helyi szinten működő ügyeleti rendszert alapvetően átalakította. A tűzoltóságokon működő ügyeletet 22 területi szintű műveletirányító ügyelet váltotta fel, lehetőséget teremtve a rendelkezésre álló eszközök hatékony alkalmazására.

Vitathatatlan, hogy a 112-es segélyhívó működésével kapcsolatban előfordulnak hibák, azonban ez a rendszer még mindig biztosabb segélyhívónak számít, mint az azt megelőző. A 112-es rendszer digitálisan megtámogatott, többszörösen lebiztosított rendszer, ahol 15 másodpercen belül élőhangos kapcsolathoz juthatnak azok, akik segítségkérés miatt telefonálnak. Felelőtlen minden olyan elbizonytalanítás, amely a bajba jutott embereket elbizonytalanítja abban, hogy ezt a segélyhívó számot hívják.

A műveletirányítási rendszer valós időben mutatja a rendelkezésre álló erők helyzetét, elhelyezkedését, képességeit, valamint másodpercre pontosan leköveti és megjeleníti a folyamatban lévő eseményeket, így visszaellenőrizhetővé teszi azokat. A rendszer alkalmas az integrált katasztrófavédelmi tevékenység irányítására, magában foglalja az események tűzoltósági, polgári védelmi, iparbiztonsági szakterületek aspektusainak komplex kezelését is. A hívásfogadók részére a katasztrófavédelem szakmai kikérdezési protokollt állított össze, amelyet az eljárás rend rögzít is. Az állampolgári bejelentéseket szakemberek fogadják, legalább középfokú tűzoltósági végzettséggel rendelkezők kezelik ezeket a műveletirányító ügyeket. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Pogácsás államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Keppli Lajos és Farkas Gergely,

a Jobbik képviselői, kérdést kívánnak feltenni a földművelési miniszter úrhoz: **„Mire várnak Kiskunhalason?”** címmel. Farkas Gergely képviselő urat illeti a szó.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Kiskunhalas határában a lakóházaktól 100-150 méterre csaknem ezer tonnányi veszélyes hulladék rothad hosszú évek óta. Műanyag tárolókban és kisebb fémhordókban állnak a különböző vegyületek, amelyek potenciális veszélyt jelentenek a talajvízre is. Oldószerek, savak, festékek, különböző laboratóriumi vegyszerek és egészségügyi hulladékok maradékai vannak teljesen szabálytalanul, bármilyen szigetelés hiányában a pusztá talajra elhelyezve. Az egymásra tett hordók és tárolók sok helyen ledőltek, megsérültek, tartalmuk pedig kiömlött.

Az eddigi civil mérések szerint a talajmintában határértéket meghaladó mennyiségben találhatóak szennyezések. A vizsgálat 14 fém közül 9 esetében a határérték akár 11-szeresét meghaladó értéket is mért. A teljes ásványiolaj-tartalom pedig a határérték 143-szorosa volt. A telephely mellett folyik az Alsószállási-csatorna, amely a Harkai-tóhoz vezet. A tó Natura 2000-es besorolású terület.

A vétkes cég az egykori Bács-Reál Kft., amely 2010-ben kapott engedélyt veszélyes anyagok begyűjtésére és szállítására. A következő évben már kiszabtak rá egy jelentős, 85 millió forint összegű bírságot, végül figyelmeztetéssel megúszták. A helyzet nem javult, így év végén betiltották a cég további tevékenységét.

Egy gyors tulajdonosváltás után a hulladék azonban maradt. A helyzet egyre kritikusabb, ezért gyors megoldás szükséges az állam részéről, mielőtt a talajvízen keresztül a környező természeti értékek és esetlegesen az ivóvíz is elszennyeződik. Habár a veszélyes hulladékok elszállítása és ártalmatlanítása nem csekély összeg, a további késlekedés visszafordíthatatlan károkhöz és a költségek többszöröződéskéhez vezethet.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mire várnak Kiskunhalason? Miért nem kezdik meg a kármentesítést, ameddig nem visszafordíthatatlan a folyamat? A „szennyező fizet” elvét régóta mondjuk, és mi kormányra kerülve ezt be is vezetjük; azonban késlekedni nem szabad, a költségeket pedig utólag hajtsák be az egykori vétkes cég vezetőin. Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Farkas képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Bitay Márton Örs államtitkár úrnak.

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm szépen a kérdését. Itt is egy valós problémára hívja fel a figyelmet.

A minisztériumunktól augusztus hónap folyamán egy négyoldalas részletes tájékoztatást kapott arra vonatkozóan, hogy milyen intézkedéseket tettünk meg, illetve milyen intézkedések vannak folyamatban ezzel az üggyel kapcsolatban. Először is szeretném megemlíteni és szeretném felhívni a figyelmét arra, hogy az ön által felsorolt szennyezőanyag-tartalmakra vonatkozó hatósági vizsgálat számai mást mutatnak. Nem tudom, hogy ön milyen anyagból dolgozott, de a hatóság által elrendelt vizsgálatok alapján ennél sokkal kevésbé dramatikus a helyzet, mint ahogy ön ezt felvázolta, elismerve egyébként a helyzet tarthatatlanságát.

De ahogy kérdésében is utalt rá, a „szennyező fizet” elve alapján első körben, azt hiszem, a magyar állam érhetően és jogosan, jogszerűen jár el abban az esetben, vagy jogszerűen jár el úgy, hogy először megpróbálja a céget, illetőleg annak a földterületnek a tulajdonosát felelősségre vonni, az itt keletkezett káresemények felszámolására őket kötelezni, és az így keletkezett költségek viselésére őket kötelezni. Tekintettel arra, hogy nincs olyan szennyezési helyzet, ami azonnali, rögtöni beavatkozást igényelne - ha ilyen lenne a hatósági mérések alapján, akkor természetesen azt a hatóság azonnal meg is tenné -, de mivel ilyenek nincsenek, így első körben azon dolgozunk, hogy az fizesse meg az okozott károkat, az álljon helyt a tetteiért, aki valójában ezt a helyzetet keletkeztette, és miután van még ez a cég, miután az ügyvezetője élő személy, és miután van a földterületnek is tulajdonosa, így még bőven van lehetőség arra, hogy a legfontosabb veszély elhárítására őket kötelezze a hatóság. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Bitay államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Demeter Márta és Ikotity István, az LMP képviselői, kérdést kívánnak feltenni a nemzetgazdasági miniszter úrhoz: **„Miért büntetik a szegény településeket?”** címmel. Ikotity István képviselő urat illeti a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Azzal szeretném kezdeni a felszólalásomat, hogy megköszönöm az Új Kezdet szövetségesünknek, Köteles Lászlónak, Komlóska polgármesterének, hogy felhívta a figyelmünket erre a problémára.

Tisztelt Államtitkár Úr! A falugondnoki szolgálat a hátrányos helyzetű, intézményhiányos településeknek jelent segítséget az alapvető szolgáltatások nyújtásában. A feladat ellátásához évente 2,5 millió forint támogatást nyújt a költségvetés, amelyet minden önkormányzatnak saját forrásból még közel ekkora összeggel kell kiegészítenie. 2015-ben lehetőség nyílt arra, hogy az önkormányzatok a szolgálat működéséhez használt falubuszokat lecseréljék, és 207 önkormányzat élt is a lehetőséggel. Csakhogy idén derült égből villámcsapásként érte őket, hogy a Magyar Államkincstár a falugondnoki szolgálathoz nyújtott állami támogatásból jelentős összegeket

követelt vissza. A Magyar Államkincstár arra hivatkozott, hogy a falugondnoki feladatellátást nem a falugondnoki szolgálat működési engedélyében foglaltak szerint végezték, mert az újonnan beszerzett gépjárművek működési engedélyébe történő átvezetése nem történt meg. Magyarul nem jelentették be az új falubuszok rendszámát, ezért nem jogosultak az arra az időre járó támogatásra sem.

(13.30)

A Magyar Államkincstár, majd a Nemzetgazdasági Minisztérium sem volt hajlandó méltányossági alapon eltekinteni az állami támogatás visszafizetésétől, annak ellenére sem, hogy egyetlen önkormányzat sem volt tisztában azzal, hogy a Magyar Államkincstár nyilvántartást vezet a falubuszokról, és be kell jelenteni a változást. Hiába költötték el a támogatást jóhiszeműen, a célnak megfelelően, a minisztériumot ez nem érdekelte. Az új falubuszrendszám késedelmes közlése miatt összesen 120 millió forinttól estek el az önkormányzatok, ami a költségvetésnek aprópénz, ezeknek a kistelepüléseknek viszont kigazdálkodhatatlan összeg, államtitkár úr. Miért nem találnak valami megoldást erre a helyzetre? Bízom benne, hogy fognak erre találni valamilyen megoldást, és remélem, válaszában is elmondja ezt, amit előre köszönök. *(Taps az LMP padsoriban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Ikotity képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A mindenkori költségvetési törvények egyértelműen rögzítik, hogy a támogatások csak akkor vehetők igénybe, ha a jogszabályi előírásoknak a támogatott maradéktalanul eleget tesz.

Őn azt állította a kérdésében, hogy egyetlen önkormányzat sem volt tisztában azzal, hogy a Magyar Államkincstár nyilvántartást vezet a falubuszokról, és be kell jelenteni a változást. Nos, a valóság az, hogy a falugondnoki buszok adatainak bejelentése nem a Kincstár előírása, hanem egy szakmai rendlet, egy jogszabály rögzíti, és az a fenntartó kötelezettsége. A településeknek ezzel már a kincstári felülvizsgálat előtt is tisztában kellett volna lenniük, és az adatszolgáltatás elmulasztásával tehát elég régóta sajnos jogszabályi előírást sértettek meg. Tény, hogy sajnálatos módon a települések tucatjai nem tettek eleget valóban az előírásoknak, a Kincstár pedig feltárta ezt a hiányosságot. Hangsúlyoznom kell, hogy a Kincstárnak ezt a feladatot az Országgyűlés törvényben határozta meg, hogy vizsgálja meg a központi költségvetési támogatások igénybevétele megalapozottságát és felhasználásának jogszerűségét.

Azonban van megoldás a probléma kezelésére: a kormányzat már intézkedett, hiszen úgynevezett rendkívüli támogatást ad az érintett önkormányzatoknak, hogy vissza tudják fizetni ezt a jogtalanul igénybe vett támogatást, ezzel az önkormányzatok már jelentős része élni tudott. Itt hívom fel az önkormányzatoknak a figyelmét, hogy éljenek ezzel a lehetőséggel, akinek ilyen problémája van, az forduljon a Belügyminisztériumhoz, és rendkívüli támogatásként ezt a visszafizetendő támogatási összeget meg fogja kapni, hogy egyetlen önkormányzatnak se legyen emiatt finanszírozási problémája, fizetési nehézsége. Bízom benne, hogy ezzel az önkormányzatoknak ezen problémáját sikerül megoldanunk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Tállai államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Gúr Nándor, az MSZP képviselője, jegyző úr, kérdést kíván feltenni, a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**Miért nem növelik hatalomba kerülésük óta, azaz nyolc éve a közszolgálatban dolgozók illetményalapját és miért nem növelik érdekében illetményüket sem?**” címmel. A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter úr kérésére Cseresnyés Péter államtitkár úr fog válaszolni. Őné a szó, jegyző úr, képviselő úr.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Az MKKSZ, a magyar köztisztviselőket, közalkalmazottakat, közszolgálatban dolgozókat képviselő szakszervezet az elmúlt napokban sztrájkosorozatot hirdetett, egyszerűen annak okán, hogy azt látta, hosszú idők óta a követeléseik nem érvényesülnek. Nem érvényesülnek az önkormányzatok szintjén, a közszolgáltatás szintjén, azon belül a kultúrával vagy éppen a szociális szférával kapcsolatos területen sem. Az OKÉT keretei között volt egy kezdeményezésük, ami arról szólt, hogy ezekért a szükségszerű lépésekért megküzdjenek, és várják a kormány pozitív hozzáállását; ez ismereteim szerint nem történt meg, mármint a pozitív hozzáállás. Boros Péterné, a szakszervezet elnöke ebből kifolyólag Orbán Viktornak is levelet írt, ismereteim szerint e tekintetben még biztató válaszokat nem kapott.

Ilyen értelemben kézzelfogható az, hogy a folyamatok el fognak indulni, mert az önkormányzatok szintjén, legkiváltképp a kis önkormányzatok szintjén, a kisebb létszámú településeket érintően gyakorlatilag ma az a helyzet van, hogy ha a mostani hétvégén lennének a választások, akkor még a választásokat sem lehetne törvényesen megtartani, mert kiürülnek ezek az önkormányzatok, mert rengeteg a pályaelhagyó fiatal. Egyébként a közszolgálatban is nagyjából kétszáz ezer ember van, akit fizetésemelések generálisan nem érintettek az elmúlt időszakban, az önkormányzatok szintjén pedig a dolgozó emberek 60 százaléka ebben a helyzetben van.

Nem véletlen tehát a kérdés, hogy mikor kívánják végre elszánni magukat a tekintetben, hogy tisztességes bér-, illetményfejlesztést tegyenek; hogy a 38 650 forintos illetményalap két egymás utáni kormányzásuk időszakában is változatlan volt. Az OKÉT követeléseit, az OKÉT-en megfogalmazottakat mikor akarják teljesíteni? Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr, jegyző úr. Válaszadásra megadom a szót Cseresnyés Péter államtitkár úrnak.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! Szeretném emlékeztetni önt, képviselő úr, hogy amikor önök kormányoztak *(Gúr Nándor: A kérdésre válaszoljál! - Dr. Józsa István: Volt egy válság!)*, akkor a kormányzásuk idején a közszolgáktól egyhavi bért vettek el, ráadásul a Gyurcsány-, Bajnai-kormány teljes ideje alatt körülbelül 2 százalékkal növekedett a reálbér. Ha összevetjük ezt a 2010 utáni, a 2016. év végéig tartó időszakokkal, akkor több mint 20 százalékkal növekedett Magyarországon az átlagbér. Ezt kellene önöknek figyelembe venni akkor, amikor sokszor kritikát fogalmaznak meg. *(Gúr Nándor: A kérdésre kell válaszolni!)* Tehát jelentős mértékben emelkedett a reálbér az elmúlt időszakban, 2010 és 2016 között is, így a közszférában foglalkoztatottak jövedelmi helyzetét a kormány lépésről lépésre haladva, a gazdaság teljesítőképességével összhangban, a költségvetés egyensúlyi helyzetének figyelembevételével rendezzi.

A béremeléseket a kormány azokon a területeken kezdte, amelyeket a közszolgáltatások szempontjából sürgetőbbnek tartott, tehát az oktatásban, az egészségügyben és a szociális ellátásban. A következő hullámban indítottuk el a rendészeti és a honvédelmi ágazatban dolgozók illetményének rendezését, egy-egy területen általában többéves program keretében növeljük a béreket, így például az egészségügyi dolgozók illetményének emelését már 2012-ben elkezdjük, és a kormány döntése szerint az ágazat egészen 2019-ig rendelkezik menetrenddel a további bérintézkedések tekintetében. A képviselő úr állításával szemben tehát érdemi béremelésre került sor a szociális és a kulturális szférában is.

A jövedelmi helyzet javítása érdekében az illetményalap emelése nélkül is jelentős lépések történtek a közigazgatás területén, így a járási hivatalokban átlagosan 48 százalékkal, a kormányhivatalok megyei szintjén pedig átlagosan 31 százalékkal növeltük a béreket. Az elmúlt évek ágazati bérintézkedései mellett a családi kedvezmények bevezetése, valamint az szja csökkentése ugyanakkor olyan változások, amelyek pozitív hatást gyakoroltak Magyarországon a foglalkoztatottak szinte teljes körére. *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)* Tehát így azt lehet mondani, hogy a béremelkedés folyamatos volt,

és reálértékben akkora, amit a gondolataim elején önnek elmondtam, szemben az önök idejével. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Ander Balázs, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszter úrhoz: „**A 75 százalékos árleszállítás csak a haveroknak vagy az összes magyar embernek is jár?**” címmel. Ander Balázs képviselő urat illeti a szó.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Ugyan a mondás szerint ajándék lónak ne nézzük a fogát, de azért csak vizsgálódjunk egy kicsit!

A választókerület, ahol élek, 56 település a legutóbbi pályázaton állami támogatás formájában összesen 61 millió forintot nyert működésük megsegítésére. Aki a kicsit nem becsüli, az a nagyot nem érdemli, de azért a majd' 30 ezer lakos talán többet érdemelt volna a felcsúti polihisztor öt és fél órányi vagyongyarapodásának összegénél. De menjünk Dél-Somogyból Fejér megyéig, hiszen itt is van olyan személy, aki egymaga ekkora ajándékot kap a magyar államtól, mint ez az 56 település együttvéve. 2014 végén feltártuk, hogy Lábod határában több mint 100 hektár földet kíván megvásárolni egy olasz gazdálkodó, az állam azonban élt elővásárlási jogával, némi jobbikos nyomásra, és közbelépett. A 105 hektár 135 millióért a magyar államé lett, hip, hip, hurrá, csak az a baj, hogy nem sokáig: az NFA 2015 végén már eladott belőle 41 hektár területet 51 millió forintért, a maradék nagyjából 60 hektártól pedig most készülnek végleg megválni; a bökkenő csupán az, hogy a www.magyarorszag.hu hirdetménye szerint mindössze 20 millió forintért.

(13.40)

Tehát az állam, nagyon helyesen, nemrég megvásárolt 100 hektár földet 135 millióért, majd nagyon nem helyesen, hanem felháborító módon továbbadja két részletben 71 millióért. Ami az államnak jó 60 milliós ráfizetés, az valakinek ugyanekkora ajándék. Árulják már el, államtitkár úr, hogy mi kell ahhoz, hogy hozzávetőlegesen 80 milliós eredeti vételár helyett valaki annak negyedéért jusson hozzá földhöz! Árulják már el, hogy kit szeretnek ennyire! Kap-e az átlag magyar 75 százalékos árengedményt? Lesz-e felelőse ennek az egész, meglehetősen gyanús történetnek? Várom válaszát. *(Taps a Jobbik sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Bitay Márton Örs államtitkár úrnak.

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Ha egyszerűen akarnék válaszolni a kérdésére, akkor azt mondanám, hogy legyen kedves, vesse össze azokat a hektáradatokat, amit megvásárolt az állam (*Dr. Gyüre Csaba: Megcsináltuk!*) - hát, akkor nagyon rosszul számoltak! -, meg amit értékesített az állam, mert a kettő között van különbség. Ugyanis kevesebbet értékesített, mint amit megvásárolt. A különbség oka pedig az, hogy abban a területben egy erdőrészlet volt, és mint ahogy az önnek, azt gondolom, nyilvánvalóan egyértelmű, egy erdőrészletnek az erdő faállománykészlet-értékét is figyelembe kell venni. Tehát amikor én azt megvásárolom egyben, de a fást részt nem adom el, nyilvánvalóan kevesebbet fogom meghirdetni, amikor értékesíteni próbálok. A magyar államot nem érte semmilyen módon kár, hivatalos értékebecslőkkel dolgoztatunk. A hivatalos értékebecslők által megállapított árak alapján indultak nyilvános licitek. Szeretném felhívni a figyelmét, hogy ezekre a területekre is voltak többen licitálók, akik a licit végén megvásárolták ezt a területet, egészen pontosan szerződést kötöttek rá, és még mindig van olyan terület, ami kifüggesztés alatt van. Tehát nem tudjuk, hogy ki lesz a végleges vevője, azt látjuk, hogy ki nyerte meg az árverést, kedves képviselő úr. (*Hegedűs Lorántné közbeszól.*)

Szeretném felhívni a figyelmét arra egyébként, hogy amikor egyáltalán ebbe a jogügyletbe a magyar állam belekerült, ahogy meg is emlékezett ön erről, pont a Jobbik kérésére vizsgáltuk meg ezt az esetet, és éltünk az elővásárlási joggal. Ön ugyan azt állította - nem most, egy korábbi nyilatkozatában -, hogy túl drágán vásároltuk meg ezeket a területeket, és ehhez képest olcsóbban értékesítettük, szeretném arra is felhívni a figyelmét, hogy az elővásárlási jog gyakorlásánál nem áll módjában az államnak firtatni az árat; egyet tehet: meg akarja venni vagy nem. A kialakított vételárba nem tud beleszólni.

Egyébként pedig nagyon örülök neki, hogy amióta Simicska Lajos a támogatójuk, azóta ennyire érdeklődnek a földügyek iránt. Érdekes összefüggéseket látok, hogy miután meghirdettük Simicska úr földjeit, azok után még intenzívebben érdeklődnek a földügyek után. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps a kormánypartok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, Bitay államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Demeter Márta és Sallai R. Benedek, az LMP képviselői, kérdést kívánnak feltenni a belügyminiszter úrhoz: **„Visszaadja-e a kormány az önkormányzatoknak a tűzoltóságokat?”** címmel. Demeter Márta képviselő asszonyt illeti a szó.

DEMETER MÁRTA (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Az önkormányzati felügyelet alatt működő magyar tűzoltóság Európában a leghatékonyabbak közé tartozott, innen sikerült az Orbán-kormány hét év kormányzása alatt oda süllyesztenie a rendszert, hogy ma már tűzoltóság sincs, csak katasztrófavédelem. Itt azért megjegyez-

ném, hogy az pedig kész röhej, azt gondolom, hogy védjük a katasztrófát, nem pedig elhárítjuk. És egyébként ennek eredménye, a látványos inkompetencia meg a kényszeres központosítási akarat miatt az a helyzet, hogy rendszeresen emberek életébe kerül ez az egész dolog, és emberek élete kerül veszélybe.

Október 22-én Szolnokon halálos lakástűz történt, méghozzá az Orbán-kormány által az országra erőltetett 112-es vész hívó rendszer használhatatlansága miatt. Ahelyett, hogy tűz esetén a tűzoltóknál csörögne a telefon, a gyorstalpalón kiképzett civil diszpécserok ebben az esetben először a szintén a katasztrófavédelem alá kényszerített kéményseprőket riasztották, és csak órákkal később, a rendőrség hívására érkeztek a helyszínre a tűzoltók. Akkor, amikor egy ember már meghalt.

Ilyen eset egy önkormányzati felügyeletű, megfelelő szakmai önállósággal működő tűzoltóság működése esetén nem történhetett volna meg, államtitkár úr. Mint ahogy az sem, hogy az ügyet megpróbálják letagadni, azt hazudva, hogy a katasztrófavédelem kivizsgálta a tragédiát, és feljelentést tett, miközben erről az ügyészség egyáltalán nem tud. Sem a vizsgálatról, sem pedig feljelentésről.

Önkormányzati működtetésű tűzoltóság esetén nem fordulhatna elő, hogy az emberek baj esetén használhatatlan telefonszámok hívogatására kényszerülnek. Nem fordulhatna elő, hogy a tűzoltókkal olyan védőruhát vetetnek meg méregdrágán, ami nem védi meg őket a lángok ellen, és az sem, hogy szükséges szakértelemmel nem rendelkező emberekre bízzák a tűzoltók irányítását. Miniszter úr, az is baj, ha hibás egy kormányzati lépés, az meg még nagyobb baj, ha ezt észreveszik, nyilvánvaló, és mégsem tesznek semmit.

Nagyon kérem, hogy ne a területi szintű művelitirányítási rendszerre hivatkozzon, ne sikertörténetet adjon elő, hanem arról nyilatkozzon, hogy kijavítják-e végre ezeket a hibákat, hogy ez ne kerüljön több emberéletbe. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, Demeter Márta képviselő asszony. A válaszára felkérem Pogácsás Tibor államtitkár urat.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Visszautasítom minden vádját, illetve amit itt összehordott. Először is senki nem titkolta el a szolnoki ügyet. (*Demeter Márta: De, de!*) A megyei katasztrófavédelmi igazgatóság vizsgálatot rendelt el, lezárta, és feljelentést tett a Központi Nyomozó Főügyészségen, és mind a feljelentés, illetve a nyomozó ügyészség vizsgálata után pontosan látni fogjuk, hogy mi történt Szolnokon.

Amit pedig ön önkormányzati tűzoltóság címen összehordott, annak semmi köze nincs a valósághoz. Volt önkormányzati fenntartású tűzoltóság, de a tűzoltóság mindig is egy hierarchikus rendszer volt,

amelyet mindig a megyei, illetve az Országos Tűzoltó Parancsokság, illetve a katasztrófavédelem irányított. Soha nem fordulhatott elő az, hogy - amit ön mond - szakmai önállósággal a helyi tűzoltóvezetők döntsének.

Parancsot teljesítenek a tűzoltók, mindig is parancsot teljesítettek. Az önkormányzatok, amikor önkormányzati fenntartású volt a tűzoltóság, annak a nyűgjét nyögték, hogy nekik kellett a fejlesztéshez szükséges források nagy részét előteremteni, mert a kormány rájuk taksálta ezt; '97-től volt egyébként ez a rendszer. Úgyhogy az önkormányzatok jelentős pénzügyi tehertől szabadultak meg, hiszen semmiféle szakmai irányításuk nem volt, és felügyeleti lehetőségük nem volt a katasztrófavédelem és a tűzoltóság fölött. Nem is lehet, hiszen nem egy önkormányzat területén teljesít egy tűzoltó-parancsnokság, hanem sokkal nagyobb területen; mondjuk, egy tízezer város 110 ezer területen lát el feladatot.

Amit pedig ön a ruházatban mond, tisztelt képviselő asszony, az Európában elfogadott legmagasabb minőségű ruházatban dolgoznak a tűzoltók. A tűzoltógépjárművek esetében pedig elmondható az, hogy kifejezetten a magyar tűzoltók számára kifejlesztett, a fejlesztés során a tűzoltók által javasolt fejlesztésekkel megépített tűzoltóautókkal dolgozhatnak. Nyilvánvaló, az LMP más képviselője is már megtette, hogy külföldi befektetők érdekében lobbizott, nyilvánvalóan ön is a magyar gyártású tűzoltóautók ellen a külföldi vásárlás mellett lobbizik, mindezt visszautasítom. *(Demeter Márta: Tessék? Nem válaszolt a kérdésre!)* Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Pogácsás államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Áttérünk az **azonnali kérdésekre**.

Harangozó Gábor István, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökséget vezető miniszter úrhoz: „**Mi lesz a Balatonnal?**” címmel. Harangozó Gábor István képviselő urat illeti a szó.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Ház! Az őszi folyamán a Balatont szerető emberek számára egy nagyon fontos előterjesztést hoztunk ide a Ház elé, amelynek a lényege az volt, hogy a Balaton-parti strandokat és kempingeket csak úgy lehessen fejleszteni, hogy azok az eredeti funkciójuknak megfelelő módon kerüljenek fejlesztésre, magyarul a strand strand maradjon, a kemping pedig kemping maradjon.

Tettük ezt azért, merthogy tavaly júliusban elfogadott a Ház egy törvénymódosítást, amelynek a lényege az volt, hogy kikerültek a Balaton-törvényből azok a biztosítékok, amelyek taxatív felsorolták, hogy milyen korlátozásokat kell betartani annak érdekében, hogy a Balaton elsődleges funkciója, a rekreációs szolgáltatások, illetve a környezeti értékek

megóvása fenntartható módon megmaradjanak. Ezek után rendkívül aggasztó folyamatok indultak el. Lehetett hallani róla, hogy Mészáros Lőrinc felvásárolta a Balaton-parton lévő kempingek nagy részét üzemeltető céget, illetve megkezdődtek kempingbezárások is, és az utóbbi időben pedig, ami már ép ésszel alig felfogható dolog: Siófok szimbólumát, az aranyparti szabadstrandot akarja egy befektető tönkretenni azáltal, hogy az aranyparti szakasz elé egy hatalmas jachtkikötőt akar építeni. Hiszen egy parton felvásárolt területre szépen felhúzta a társasüdlőket, és a társasüdlőkhöz úgy árulta a lakásokat, hogy ő jachtkikötőt is fog hozzá építeni.

Tisztelt Miniszter Úr! Ugye nem lehet senkinek az a szándéka, hogy a Balaton-partot elvegyük a magyar emberektől? Ez az aranyparti kikötő az, ami 47 percre van Budapeستól is vonattal, ahová a turisták 70 százaléka megy, akik kevés pénzből szeretnének nyaralni.

(13:50)

Nem lehet, ugye, miniszter úr, az, hogy mindenféle befektetői szándékokat akarnak kiszolgáltatni, és engedélyezik azt, hogy ez a jachtkikötő megépüljön, és elveszik ezáltal ezt a területet a strandolni vágyóktól? Miniszter úr, ugye megakadályozzák azt is, hogy a kempingek helyén újabb társasüdlők épüljenek? Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársam! Köszönöm szépen a kérdését, amely lehetőséget biztosít arra, hogy az országos területrendezési terv változásairól röviden tájékoztassam az Országgyűlést azért, mert a kormány terve és szándéka szerint a holnapi nap folyamán az Országgyűléshez benyújtja három törvény összefoglalását. Ez jelenti a budapesti agglomerációra vonatkozó területrendezési elképzelések, a Balaton-törvény, valamint az országos területrendezési terv egy törvénybe foglalását.

Arra teszünk az Országgyűlésnek javaslatot a kormány képviselőjében, hogy ezt a vitát kezdje meg és majd februárban zárja le. Tehát egyeztetésre, megbeszélésre akár a frakciók között, e törvény vitája között, illetve annak kapcsán lesz lehetőség és mód. Ötszáz partnerrel egyeztetünk az elmúlt két esztendőben. Javaslatunk lényegében nemcsak formai, hanem tartalmi jellegű is arra vonatkozóan, hogy nemcsak három törvény egy törvénybe foglalására van szükség az építési szabályok lezárása és pontosítása céljából, hanem a bürokráciacsökkentés érdekében az eljárásokat, az alaptérképekhez való hozzáférést teljes egészében digitalizáljuk.

A kérdésre vonatkozóan szeretném aláhúzni, hogy a kormány szándéka és álláspontja szerint a Ba-

laton mindenkié. Minden olyan közcélnak, amely eddig érvényesült az elmúlt évtizedekben, a következőkben is érvényesülni kell. A területrendezési törvénynek az lesz a célja, hogy visszaszorítsa azokat a törekvéseket, ahol a személyes üzleti szempontok felülírják a közösség céljait és a közösség szempontjait.

Konkrét kérdésére konkrétan válaszolva: a kemping kemping marad, a Balaton-part mindenki számára hozzáférhető Balaton-part marad. Semmiféle negatív változást ezen szempontból sem fog a törvény tartalmazni, sőt az eddigieknél egyértelműbb és világosabb fogalmazás lesz a Balatonnal kapcsolatos szabályozási elképzelésekben. Számos tétel van még, ami napirenden van. Ezt holnaptól alkalmunk lesz törvényhozási keretek között megbeszélni. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. A képviselő úrnak viszonválaszra van lehetősége.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Igen, miniszter úr, eddig is azzal az indokkal nem támogatták a mi javaslatunkat sem, hogy majd bekerül a Ház elé. A korábbi ígéret az volt, hogy még novemberben bekerül a Ház elé. Nagyon örülök neki, ha ez a holnapi nap folyamán megtörténik, és még ebben a ciklusban a parlament ezzel a kérdéssel foglalkozni tud, és döntést is hozhat.

De, miniszter úr, ez a kérdés most van engedélyezés alatt, a napokban kell eldőlnie a veszprémi kormányhivatal előtt. Nagyon nem szeretném azt látni, hogy majd utólag azt mondja bárki, hogy hát, igen, ha ez a törvény előbb megszületett volna, akkor meg lehetett volna akadályozni, de sajnós kifutottunk az időből.

Ezért, miniszter úr, ez az ön felelősségi köre. Kérem, tegyen meg mindent annak érdekében, hogy ez a beruházás, főleg egy ilyen törvény megszületése előtt ne kapjon kedvező elbírálást. Ha a törvény megfelelőképpen születik meg, ahogy önök ezt megígérték, akkor majd ez nem is következhet be ezután sem. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Csak félek tőle, mert ez a tapasztalat, hogy az önöknek fontos oligarchák, főleg ha Mészáros Lőrincről van szó *(Az elnök ismét csenget.)*, felülírják a közszándékot. Remélem, ezúttal nem így lesz. Köszönöm a türelmét, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A viszonválasz megilleti a miniszter urat is.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Képviselőtársam! Szeretném először is aláhúzni, hogy a kormány szándéka és terve szerint a kempingből nem lesz sem szálloda, sem lakópark. Erre teszünk világos és egyértelmű szabályozási javaslatot. Úgy gondolom, hogy ha valaki ismeri a 2000 óta hatályban lévő Balaton-törvényt, illetve a 2008-as módosítását,

akkor a jelenlegi hatályos jogszabályok ezeket a területátminősítéseket teljes egészében nem zárják ki. Mi ezért egyeztettünk a Balaton Szövetséggel, és bírjuk a Balaton-parti önkormányzatok teljes támogatását annak érdekében, hogy a kemping kemping maradjon, a mindenki számára hozzáférhető és használható part part maradjon, és a strand strand maradjon.

A konkrét ügyben Siófok vonatkozásában pedig meg fogom keresni a Veszprém Megyei Kormányhivatal vezetőjét, és intézkedni fogok annak érdekében, hogy a közcél érvényesüljön; bár a konkrét ügyet nyilván miniszterként nem befolyásolhatom, hiszen a törvénynek megfelelően kell hogy a kormány eljárjon. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Volner János, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „Miért nem támogatja a kormány a Jobbik magyar gazdaságot megerősítő javaslatait?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt a válaszára Lázár János, Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Megvárom miniszterelnök urat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A miniszterelnök úrnak a harmadik **soron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Egyed Zsolt, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az igazságügyi miniszterhez: „**Önök miért nem akarják, hogy a bűnösök bűnhődjenek?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Völner Pál államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Elfogadja. Öné a szó, Egyed Zsolt képviselő úr.

EGYED ZSOLT (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! 2017. november 29-én tárgyalta a Nyíregyházi Törvényszék a Fülöp kutya ügyeként elhíresült nagyon súlyos állatkínzásos esetet. Úgy gondolták az állatvédők, itt végre lesz egy példa statuálva olyan szempontból, hogy ilyen esetek többet ne történjenek meg. Sajnos nem ez történt, ugyanis az elkövetők nem jogerősen 4-4 hónap fogházbüntetést kaptak, amin az egész közvélemény felháborodott.

De menjünk tovább! Ismét az elmúlt hét termése: most szombaton, december 2-án, Kazincbarcikán egy üdülőházas övezetben egy láncra kötött kutyát nemes egyszerűséggel agyonverték. Ezzel is tele van az internet, és gyakorlatilag semmi foganatja nincs. Nyilván a megfelelő lépést megtettem, mivel kiderül az elkövető személye, a feljelentést megtettem a rendőrségen. Kíváncsian várjuk, hogy ebben az ügyben mi fog történni.

Viszont amit szerettem volna elmondani, hogy mindezek az ügyek nem történtek volna meg eddig sem, és ezután sem történnének, ha önökben meg lett volna az a minimális jó szándék, hogy ha már maguknak nem jut eszükbe, elfogadják a Jobbik törvénymódosító javaslatait, amelyekben a Btk.-ban szigorítani szerettük volna az ilyen esetek elkövetőire kiszabható büntetést. Ez nem történt meg. Önök ezeket a javaslatainkat folyamatosan és konzekvensen elutasítják. Ebből két következtetést tudok sajnos mára levonni, így a ciklus végére: a Fidesz nyíltan odaáll az állatkínzók mellé, ezáltal számít a szavazatukra; a másik konzekvencia meg az, hogy a Fidesz kimondottan ellenségének tekinti a magyar állatvédő szervezeteket.

Tisztelt Államtitkár Úr! Úgy gondolom, és annyiszor felszólaltam már a parlamentben ebben az ügyben, hogy végre mondjanak már valami olyat, ami megnyugtató lehet mindenki számára, hiszen önök ebben az ügyben folyamatosan mellébeszélnek, folyamatosan terelik a valóságról a szót. Igazságot szeretnének az emberek, és hogy ilyen gyalázatos esetek a jövőben ne történhessenek. Köszönöm, és várom a válaszát. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Völner Pál igazságügyi államtitkár úrnak.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ebben a témában valóban több levélváltás és vita zajlik itt a parlamentben. A minisztérium és az állatvédő szervezetek között viszont jó a kapcsolat. Le kell szögeznünk, hogy a jogos az állatvédők és a jó érzésű állampolgároknak az az igénye, hogy az állatok megfelelő védelemben részesüljenek.

A problémák azonban sokkal összetettebbek annál, mint ahogy ön itt egy huszárvágással a büntető törvénykönyv szigorításával megoldaná, hiszen ön is tudja, hogy az alapesete két év az állatkínzásnak, és minősített esetben három év szabadságvesztést lehet kiszabni. Éppenséggel a büntető törvénykönyvnek az a szigorítása tette ezt lehetővé, amit az előző kormányzati ciklusban vittünk át, amely külön törvényi tényállásban szabályozza az állatkínzást, a korábbi szabályozáshoz képest jelentősen megemelte a kiszabható szabadságvesztés mértékét, és minősített esetén pedig - mint említettem - hároméves szabadságvesztést tesz lehetővé. Megjegyzem egyébként, van olyan bírósági precedens, ahol kétéves letöltendő szabadságvesztést szabtak ki. Ha összevetjük azzal, hogy az emberölésnek is vannak olyan alakzatai, amikor öt év a kiszabható szabadságvesztés, akkor ha a három évet összevetjük az állatokkal, akkor szerintem el kell ismernünk, hogy valóban szigorú szabályozás az, ami Magyarországon van.

Nagyon nem szerencsés politikai ügyé emelni egy ilyen kérdést, hiszen maguk az állatvédő szerve-

zetek is elfogadták, hogy nem a büntető törvénykönyv tartalmával van a baj vagy éppen a büntetés kiszabható mértékével, hanem lassabban alkalmazkodik hozzá a bírói gyakorlat, és még számtalan olyan ága van ennek a területnek - oktatás, nevelés, hatósági gyakorlatok kialakulása -, amiben valóban előre kell lépni, és remélem, hogy itt az elmúlt évek is ezt igazolták, hiszen korábban ilyen mértékű szabadságvesztések kiszabására nem került sor; látszik a szigorodó bírói gyakorlat is.

(14.00)

Majd a következő válaszban néhány esetet is említeni fogok. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. A képviselő úrnak viszonzásra van lehetősége.

EGYED ZSOLT (Jobbik): Tisztelt Államtitkár Úr! Az, hogy lassabban alkalmazkodik a bírói gyakorlat, az nem vigasz sem ezeknek az állatoknak, amelyeket így elpusztítanak, sem az állatvédőknek; pontosan nekünk lenne rá egyébként lehetőségünk, hogy a bírói gyakorlat rendszerébe egy kicsit beleszúrjunk, azáltal például, amit én javaslok folyamatosan és benyújtok, hogy ne legyen lehetőség a bizonyított súlyos állatkínzásos eseteknél a felfüggesztett börtönbüntetés kiszabására, tehát letöltendő börtönbüntetést kapjanak az elkövetők.

A másik része meg az, államtitkár úr, hogy ön hivatkozott rá, hogy szabtak ki letöltendő börtönbüntetést. Akkor mondjon el nekem egy statisztikát! Engem az érdekelne, hány letöltendő börtönbüntetést szabott ki a bíróság ilyen ügyekben, és ez hogyan arányosítható az ilyen ügyekben megtett feljelentések számához. Szerintem olyan minimális lesz a szám, hogy ki sem tudja mondani, és ez itt a probléma, tisztelt államtitkár úr, hogy önök ezeket a kérdéseket nem veszik komolyan, pedig ez csak akarat kérdése lenne, és itt a Magyar Országgyűlésben ezen lehetne változtatni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Viszonzásra van lehetősége az államtitkár úrnak is.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Nem először vitatkozunk itt a parlamentben olyan alapvető dolgokon, hogy a bíróság önálló hatalmi ág, és magának a törvényhozásnak sincs olyan jogköre, hogy átvegye a szerepét, és gyakorlatilag bírói mérlegelés nélkül kényszerítse a bírókat arra, hogy ítéleteket hozzanak. De ez az Alaptörvényben és egyéb helyeken is rögzített elvek, amelyek évszázadok óta élnek, és a polgári demokráciákban vannak ilyen velejárói, még ha ez az önök számára nehezen is elfogadható.

Ígértem néhány precedenst, amit a bíróságok hoztak. Ön is említette, hogy 4-4 hónapnyi fogházat szabtak ki a bíróságok ebben a nyíregyházi esetben, letöltendő fogházbüntetésről beszélünk, tehát nem felfüggesztettéről. Van olyan ítéletünk Hajdúszoboszlón, ahol 6 hónap börtönbüntetésről van szó, a Pécsi Törvényszéknél félévnyi, egy újabb pécsi törvényszéki ítélet szintén félévnyi büntetést szabott ki, és mint említettem, a Pápai Járásbíróság kétévnyi szabadságvesztést is már kiszabott.

Tehát a bírói gyakorlat iránya szerintem mindenképpen üdvözlendő, és az állatvédők elvárásaival találkozunk. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett és Demeter Márta, az LMP képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrhoz: „Az Orbán-kormány és a világ II.” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Lázár János, Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét.

DEMETER MÁRTA (LMP): Elnök úr, megvárjuk a miniszterelnök urat. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A miniszterelnök úrnak a harmadik **szoron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Demeter Márta, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter úrhoz: „Letelepédi kötvények: Ki áll a pénzmegosztó hálózat közfeladat ellátása miatt a válaszára Dömötör Csaba államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő asszonyt, elfogadja-e a válaszadó személyét.

DEMETER MÁRTA (LMP): Nem fogadom el, elnök úr, és megvárom, hogy Rogán Antalnak legyen annyi bátorsága, hogy bejőjön legközelebb, és próbáljon személyesen válaszolni a kérdésekre. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A miniszter úrnak a harmadik **szoron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Hadróczy Ákos, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni... *(Jelzésre:)* Bocsanat, előbbre jövök.

Ikotity István, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszter úrhoz: „**Helyi demokrácia intézmények nélkül? Milyen önkormányzatiság ez?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Pogácsás Tibor államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a miniszter úrtól személyesen kéri a választ

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Elfogadom.

ELNÖK: Öné a szó, Ikotity István képviselő úr.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A Fidesz-KDNP demokráciafelfogásába ma már nem fér bele az önkormányzatiság gondolata. Az elmúlt években fokozatosan üresítették ki az önkormányzatokat, vették el a jogokat, lehetőségeket, forrásokat és az intézményeket a településektől.

Az önkormányzatok mozgástere radikálisan szűkült. Az őket érintő oktatási, kulturális, egészségügyi ügyekbe most már alig szólhatnak bele. Az önkormányzatokat a központi hatalom akaratának helyi képviselőivé alacsonyították le. Ezt tették az oktatásban is: elvették a településektől az iskolákat. A helyi közösségeknek, települési vezetőknek, szülőknek, pedagógusoknak, diákoknak most már semmilyen befolyásuk nincsen arra, hogy mi folyik az ő iskolájukban. Az igazgatókat is felülről erőltetik rá a tantestületekre, akkor is, ha ők ellenkeznek az EMMI döntése ellen. Az egyetemek nem működhetnek szabadon, kancellárokat, konzisztóriumokat ültettek a nyakukba, és sorra bukkannak elő hasonló, ezt bizonyító tények is.

Tisztelt Ház! A Fidesz-KDNP saját magát meghazudtolva szembemegy a kereszténydemokrácia egyik legfontosabb alapelveivel, a szubszidiaritással. Valódi kereszténydemokraták szerint minden döntést azon a legalacsonyabb szinten kell meghozni, ahol a megfelelő szakértelem rendelkezésre áll. Mi ezzel az elvvel messzemenőkéig egyetértünk, ezért az LMP és az Új Kezdet programja kimondja, hogy a valóságos önrendelkezési jog jogi és anyagi eszközeit meg kell adni végre az önkormányzatoknak.

Milyen önkormányzatiság az, amit a Fidesz-KDNP csinál? Hogy lesz demokrácia intézmények nélkül? Az LMP és az Új Kezdet szerint sehogy. Ha a településeken, kerületekben élők nem szólhatnak bele abba, hogy mi folyik az intézményeikben, akkor ott nincs demokrácia. Államtitkár úr, hogy gondolják önök a demokráciát? *(Taps az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszára megadom a szót Pogácsás Tibor államtitkár úrnak.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A Fidesz-KDNP, a kormány elkötelezett híve az önkormányzati rendszer működtetésének, az önkormányzatiságnak. Elkötelezett hívei vagyunk annak, hogy a településeken élők a település fejlődésében, a településen nyújtott szolgáltatásokban a legmesszebbmenőkig képesek legyenek a saját érdekeiket érvényesíteni.

Az elfogadott Möt., az önkormányzatokról szóló törvény, de akár az Alaptörvény is ezt a szándékot erősíti és biztosítja. Minden magyar település ön-

kormányzatot választ, minden magyar település polgármestert választ, és ezeknek a településeknek, ezeknek az önkormányzatoknak, az önkormányzati rendszernek a parlament a költségvetésen keresztül a működéshez szükséges forrásokat biztosítja.

A feladatmegosztás megváltoztatásával az önkormányzatok jelentős része egyetértett, sőt a köznevelési intézmények fenntartásával kapcsolatban számos kérés volt az önkormányzatok részéről az elmúlt években, sőt évtizedekben, hogy amennyiben az állam azt a finanszírozási rendszert tartja fenn, amelyben az önkormányzatok számára az iskolák fenntartásához szükséges forrásoknak még csak az 50 százalékát sem biztosította a kormányzat, abban az esetben az iskolai oktatást a települések nem képesek fenntartani; a szakmai felügyeletet a települések nyilvánvalóan nem voltak képesek fenntartani, ezért nagyon sok kistelepülés kénytelen volt arra, hogy az iskoláitól megszabaduljon, iskolákat zártak be. Éppen ezért az iskolai esélyegyenlőség megteremtése, az oktatás színvonalának biztosítása érdekében volt szükség arra, hogy az oktatás állami fenntartás alá kerüljön.

Ami ön az egyetemekről mondott, az az önkormányzati szinten nyilvánvalóan értelmetlen, hiszen az egyetemeket az önkormányzatok soha nem működtették, soha nem tartották fenn. Az önkormányzatiság feladatait az önkormányzati törvény, illetve az Alaptörvény egészen pontosan szabályozza, és még egyszer hangsúlyozom, hogy az önkormányzatoknak az ehhez szükséges forrásokat mind a működéshez, mind a fejlesztéshez a költségvetés biztosítja is. Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra van lehetősége a képviselő úrnak.

(14.10)

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Elkötelezték vagyunk, elkötelezték vagyunk, elkötelezték vagyunk. Ezeket mondta, de ezek a szavak teljes egészében ellentétben állnak a valósággal és a ténnyel.

Nézzék csak meg! 1990 óta az önkormányzatokra fordított kiadások folyamatosan csökkentek. Kezdetben a költségvetés 17 százaléka volt az a rész, amelyről az önkormányzatok döntöttek el, hogy mire fordítják. Mára már 3 százalék alá csökkent ez az összeg. Tehát önök elveszik a forrásokat az önkormányzatoktól, ugyanúgy, ahogy elveszik az intézményeket is az önkormányzatoktól, ugyanúgy, ahogy elveszik a jogi lehetőségeket az önkormányzatoktól.

Államtitkár úr, ezek a tények azt mutatják, hogy önök nem a helyi döntéshozatal és az önkormányzatok elkötelezett támogatói, hanem éppen az ellenkezője valósul meg. A tények ezt mutatják, államtitkár úr. *(Taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Egyperces viszonzásra van lehetősége az államtitkár úrnak is.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az ön felszólalása és a költségvetési összehasonlítás azt mutatja, amit a mai napon az önkormányzatok működésével kapcsolatos felszólalásai egészében tükröztek, hogy önök nem értik, nem is értették, hogyan működik az önkormányzati rendszer, és mi is az önkormányzati finanszírozás. Ha ön azt a finanszírozást keresi, amely átfolyó finanszírozás volt, például a tűzoltóságok esetében, amikor egy önkormányzat feladatul kapta, hogy egy állami feladatot lásson el, saját maga könyvelje le, és aztán ezt a feladatot teljes egészében az állam irányítja, ha ön ezt gondolja önkormányzati szabadságnak, én azt gondolom, hogy ön nagyon nagyot téved.

Az önkormányzati döntés szabadsága az, ha vannak az önkormányzatoknak forrásaik arra, hogy a helyben szükséges programokat, a fejlesztéseket, a helyben működő intézményeket működtetni, fejleszteni tudják, közösségi platformokat hozzanak létre, hogy a közösségek összetartozását tudják segíteni, és ha az ehhez szükséges forrásokat biztosítjuk. És ezek megvannak. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Kovács József, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Hogyan alakul a mentőszolgálat jövője?”** címmel. A miniszter úr halasztatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Dr. Kovács József jelzésére:)* Jelzi, hogy igen. Kovács József képviselő urat illeti a szó.

DR. KOVÁCS JÓZSEF (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! A Fidesz-KDNP politikája jól tükrözi, hogy elkötelezték vagyunk mind a betegellátás színvonalának emelésében, mind az egészségügyi dolgozók munkakörülményeinek és anyagi megbecsülésének javításában is.

Sajnálatosan azt is el kell mondanunk, hogy a szocialisták a kormányzásuk alatt az egészségügyből kivontak 400 milliárd forintot. Azt is el kell mondanunk, hogy volt olyan időszak Magyarországon, amikor az összeomlás fenyegette magát a mentésellátást is. 2008 és 2010 között nem került sor új mentőautó megrendelésére, sőt gyakorlatilag érdemi előkészület sem történt erre vonatkozóan. Mindezeknek köszönhetően a mentőgépkocsipark elöregedett, a gépjárművek nagy része rossz állapotban volt, veszélybe sodorta a biztonságos működést.

2010-ben a fenti helyzettel kellett szembesülnünk, de a Fidesz-KDNP politikájának köszönhetően

a rendszerváltás óta a legnagyobb fejlesztés, mintegy 500 milliárd forintos fejlesztés indulhatott el. Elmondhatjuk, hogy az elmúlt években minden idők egyik legnagyobb fejlesztése valósult meg az OMSZ-nál is, sor került új gépek, műszerek beszerzésére, mentésirányítás átszervezésére, új mentőállomások kiépítésére, új mentőautók vásárlására. A fenti intézkedéseknek köszönhetően a magyar mentőszolgálat végre egyre korszerűbb és méltóbb körülmények között láthatja el munkáját, és a fejlesztésekkel elérhető, hogy a mentők kikerkezéséig rövidebb legyen az idő.

A Fidesz-KDNP mindig kiemelten kezelte az egészségügyi dolgozók humánerőforrás-kérdését is. Az elmúlt öt évben az ország gazdasági teljesítőképességének figyelembevételével mindent megtettünk, hogy javítsuk az egészségügyi dolgozók, így a mentőszolgálatnál dolgozók bérét is.

Tisztelt Államtitkár Úr! Hogyan alakul a mentőszolgálat jövője?

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ahogy ön is felidézte, 2010-ben egy olyan állapotot örökölt az akkori kormány, hogy a mentőszolgálat már évek óta nem szerzett be mentőautókat. Ennek két oka volt. Az egyik a folyamatos megszorítások a szocialista egészségügyben, a másik pedig az, hogy egy tudatos privatizációra is készültek, hiszen az egészségügyben mindent magánosítani akartak. Így azt remélték, hogy ha rontják a mentés, a betegszállítás színvonalát, privatizálhatják ezt a területet is.

Ezzel szemben a Fidesz-KDNP radikális lépéseket tett. Egyrészt a mentőszolgálat teljes költségvetését tekintve, másrészt a mentődolgozók bérét tekintve, harmadrészt pedig a mentőautók, illetve a mentőállomások állapotát tekintve. Ennek köszönhetően nemcsak sikerült megállítanunk a mentőautók évről évre történő öregedését, nemcsak hogy a folyamatosan öregedő mentőautók ellenére az átlagéletkor megmaradt, hanem az új beszerzések révén, hiszen 500 új mentőautó beszerzésére már sor került, most már csökkent is 6,9 évre, feleannyira, mint a magyar autók átlagéletkora. Húsz százalékkal csökkent a mentőautók átlagéletkora az elmúlt években, annak köszönhetően, hogy friss, új, nulla kilométeres mentőautók álltak szolgálatba.

A mentőszolgálat teljes költségvetése a 2010-es 22 milliárd forintról jövőre már 39,7 milliárd forintra nő, azaz 76 százalékos növekedés volt a mentőszolgálat költségvetésében az elmúlt években évről évre. Harmincegy új mentőállomást építettünk abból a célból, hogy Magyarországon minden polgárhoz, minden beteghez 15 percen belül ki tudjon érni a mentőautó, sőt vannak olyan települések, ahol a régi rossz állapotú mentőállomás helyett inkább újakat

fogunk építeni a jövőben, így Győrött, Zalaegerszezen vagy Tabon. Voltak mentőállomás-felújítások is, 104 ilyen mentőállomás-felújításra került sor. Tehát a 483 új mentőautó ezen a 104 felújított mentőállomáson is szolgálatot teljesíthet. Az idei évtől, 2017-től pedig 193 új mentőautó beszerzésére kerül sor. 107 már megérkezett, ezek magyarországi gyárakban készülnek, 86 gyártása, szállítása pedig folyamatban van. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces válaszra van lehetősége a képviselő úrnak.

DR. KOVÁCS JÓZSEF (Fidesz): Köszönöm szépen a választ, államtitkár úr. Szeretném kiemelni, hogy a mentőszolgálat munkatársai igen magas szakmai színvonalon végzik munkájukat, mind az alapellátásban, mind a kórházi rendszerben dolgozó kollegákkal szoros együttműködve. Örömteli, hogy áldozatos munkájukat a kormány részéről is tisztelet és megbecsülés övezi. Azt kérem államtitkár úrtól - reméljük, hogy a kormány tudja folytatni munkáját -, hogy a megkezdett útról ne térjünk el, folytatódjanak a felújítások, az új mentőállomások építése, és próbáljuk napról napra javítani mind a földi, mind a légi betegmentést, betegszállítást. Köszönöm a választ. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Egyperces válaszra az államtitkár úrnak is van lehetősége.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Ahogy említettem, igyekeztünk bérben is javítani a mentésben dolgozók helyzetén. Rájuk is kiterjedt tavaly a 26 és fél százalékos, idén a 12 százalékos béremelés. Sőt, további 10 százalékra kerül sor jövő év januárjában. Így összességében '16 szeptembere és '18 novembere között 67 százalékkal fog emelkedni a mentőszolgálatnál dolgozók bére.

Mindemellett pedig folyamatban van az az 1,1 milliárd forint értékű közbeszerzés, amely új, jó minőségű munkaruhákat is biztosít. Bízunk benne, hogy jövő év elején ezt megkaphatják a mentésben dolgozók, hiszen nagyon régóta várják, és megérdemlik, hogy ebben is a munkakörülményeiket tudjuk javítani.

Ezen béremelési programnak köszönhetően egy mentőápoló alapilletménye 91 ezer forintról 183 ezer forintra, a bruttó átlagbére pedig 173 ezerről 263 ezer forintra emelkedett, egy mentőorvos alapilletménye 156 ezerről 469 ezerre, bruttó átlagbére pedig 314 ezer forintról 569 700 forintra emelkedik. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Harangozó Tamás, az MSZP képviselője,

azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: **„Rogán Antal újra lebukott: offshore cégen keresztül intéztette a népszavazási kampányt! Avagy, mi lesz a következménye az ODEX Kft ügyének?”** címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Ha a miniszter úr érdemben tud válaszolni, akkor igen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Harangozó Tamás képviselő urat illeti a szó.

(14.20)

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! 2016-ban volt egy érvénytelen és eredménytelen országos népszavazás, amelynek már a kampányában elég nagy visszhangja volt, hogy több mint 15 milliárd forintot költött a kormány a kampányra. Csak egy gyors fejszámolás: ez körülbelül 15 éves támogatása az ellenzéki frakciókkal rendelkező ellenzéki pártoknak. Ez jó példa arra, hogy milyen korrekten ment ez a verseny. S akkor még benne sem voltak azok a buszreklámok, amikről most szó van. Az utolsó két hétben előzönlötték a buszokat a reklámok. Ennek jártam utána, s közel egy év alatt sikerült közel féltucatnyi perrel kikényszeríteni a kormányból, hogy mennyibe került, ki és milyen feltételekkel végezte ezt a tevékenységet.

Annál is inkább, mert azóta már lassan betiltott a Magyar Országgyűlés az ellenzék számára minden olyan eszközt, amivel a közterületeken megjelenhet, és még az is vita tárgyát képezi, hogy bűncselekmény-e kedvezményesen bármelyik pártnak bármilyen politikai hirdetést cégeknek végezni vagy nem.

No, ebből a szempontból egészen érdekes végeredményre jutottunk. Az egyik az, hogy a Rogán Antal-féle miniszterelnökségi szervezet egy offshore céget vett igénybe annak érdekében, hogy a migránskampányban kellően jól tudja hirdetni a kormány álláspontját, és az is kiderült, hogy ez a cég egy 100 százalékos állami tulajdonú vállalatnál 50 százalékos kedvezményt kapott ezekre a hirdetésekre.

Azt szeretném kérdezni miniszter úrtól, hogy tudatában volt-e a magyar kormány ennek, szándékosan és tudatosan kötött-e szerződést offshore hátterű cégekkel állami feladat megbízására, méghozzá úgy, hogy egy minisztérium egy 100 százalékos állami tulajdonú céggel kötött szerződését egy offshore cégre bízta. A másik: az 50 százalékos kedvezmény önök szerint rendben van-e? A legfontosabb kérdés pedig, miniszter úr: a Miniszterelnökség mennyi pénzt fizetett az ODEX-nak ennek a tevékenységnek az elvégzésére? Várom válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Válaszadásra megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A kormány üdvözli az új ügyrendi szabályokat, mert a képviselő úr azt mondta, hogy abban az esetben fogadja el, hogy én válaszoljak, ha tudok válaszolni, ha kielégítő választ tudok adni. Ez egy új ügyrendi, illetve új házszabály szerinti irány. Ezt érdekesnek értékeljük *(Zaj, közbeszólások.)*, de természetesen elfogadjuk, mert minden körülmények között válaszolunk a képviselőknek, akkor is, ha a képviselőknek ez nem elegendő vagy nem elégséges. *(Zaj az MSZP soraiban.)*

Annyit szeretnék aláhúzni, tisztelt képviselőtársaim, hogy a hirdetési piacnak az a sajátossága, hogy hirdetni ott lehet, ahol hirdetési felületek vannak, és azokon a hirdetési felületeken lehet hirdetni, amelyek Magyarország közterületein vagy magánterületein funkcionálnak, és nyilván attól a hirdető cégtől lehet vásárolni, amelyik ilyen lehetőségekkel rendelkezik.

Én annyit tudtam meg erről az ügyről a mostani kérdésekre készülve, hogy ez a médiahirdetés-felületet értékesítő cég tíz éve tevékenykedik a magyar piacon, és a rendelkezésre álló információk szerint nem offshore háttere, hanem luxemburgi háttere van. Ez egy Luxemburgban bejegyzett vállalkozás. *(Korózs Lajos: Teljesen más, igaz.)* Miután európai uniós tagországról van szó, és Magyarország 2004 óta az Európai Unió tagja, és az Európai Unión belüli gazdaságok a tőke szabad áramlása és a szolgáltatások szabad áramlása jegyében szabadon dolgozhatnak Magyarországon, kicsit furcsának tartom, hogy a szocialisták ezt most szóvá teszik. Már csak azért is, kedves képviselőtársaim... *(Korózs Lajos: Akkor ciprusi is lehetett volna.)* Korózs korábbi államtitkár kollégám valószínűleg kóros emlékezetkihagyásban szenved, tekintettel arra, hogy 2009 decemberében a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium ettől a cégtől rendelt európai uniós hirdetéseket, a szocialisták kormánya az európai uniós választás idején az ODEX Kft. jóvoltából kampányolt, a szocialistákhoz köthető cégek 2009-2010-ben jelentős mennyiségű megrendelést adtak le az ODEX Kft.-nek, de ha ez nem volna elég, a Népszava tulajdonosa, Puch László, az MSZP pénztárnoka az idén 190 darab hirdetést rendelt ettől a cégtől. Mi a kérdése, képviselő úr? *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Viszonzásra van lehetősége Harangozó Tamás képviselő úrnak.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Miniszter úr, a kérdésem továbbra is ugyanaz.

Ha érdekli, hogy Puch László hova és milyen pénzt teszi, javasolom, hogy hívja föl telefonon, le-

het, hogy előbb eléri, mint én. *(Taps az MSZP és az LMP soraiban.)*

Itt állami pénzekekről van szó, miniszter úr, és egy 100 százalékos állami tulajdonú Volán-társaságról, amelyből ez a hét darab van az országban, semmilyen piaci és versenyhelyzet nincs. Hogy e kettő közé, még egyszer kérdezem, miniszter úr, miért kell betenni egy ilyen céget, arra nem kaptam választ.

Azt pedig, hogy offshore cég, miniszter úr, ön tudja a legjobban: nem feltétlenül csak az adóelkerülési részeiről szól, hanem arról, hogy ki a tulajdonosa ennek a cégnek. Úgyhogy legyen kedves, ha ilyen magabiztos, miniszter úr, hogy ez nem egy offshore cég, tehát átlátható, és tudjuk, hogy kik állnak mögötte, nevezze meg, legyen kedves, hogy ki áll az ODEX Kft. mögött, és akkor ki fog derülni, hogy nem egy offshore cég. A cégnyilvántartásból a kézbesítési megbízottakon kívül mást nem lehet fellelni. Várom a választát továbbra is, miniszter úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Viszonzásra van lehetősége a miniszter úrnak is.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Én csak röviden annyit erősítenék meg képviselőtársaimnak, hogy az Európai Unióban az Európai Unióban honos gazdasági társaságok szabadon vállalkozhatnak. Én úgy tudom, a Szocialista Párt még nem tűzte zászlajára, hogy az Európai Unióban a szolgáltatások, a tőke vagy a munkaerő korlátozására sor kerülhessen. Tehát ahogy önök igénybe vesznek egy szolgáltatást Szocialista Pártként egy, az Európai Unióban működő gazdasági társaságtól, gondolom, ez más politikai pártoknak és más szervezeteknek is lehetséges. Tehát önök igénybe vehetnek egy ilyen cégtől szolgáltatásokat, míg a kormány ezek szerint nem. Ezt furcsának és érdekesnek találom, de hát érdekesen gondolkoznak a szocialisták.

Ami pedig a hirdetési felületeket illeti: még egyszer szeretném elmondani, hogy ez a legnagyobb médiafelület-értékesítő cég Magyarországon. Valószínű, hogy amikor a hirdetéseket föladták, akkor ezzel szembesült a hirdető is, magyarul a megkerülésére nem volt lehetőség, hiszen ilyen kapacitásokkal rendelkezik. Úgy gondolom, hogy a közpénzek felhasználása kapcsán pedig a jó gazda gondosságával járt el a megrendelő minisztérium. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Volner János, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „**Hogyan kívánja megoldani a kormány a munkaerőhiányt?**” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közzeladat ellátása miatt válaszára Lázár János, Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Képviselő

úr jelzi, hogy igen. Volner János képviselő urat illeti a szó.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! Nemrég meglepő nyilatkozatok láttak napvilágot különböző, a kormányfő személyéhez kötődő üzletemberektől, és ezek megírták a sajtót. Az egyik ilyen volt az Orbán Viktor barátja, Demján Sándor által tett nyilatkozat. Ő arról beszélt nemrég a legnagyobb vállalkozói szervezet elnökeként, hogy mindenképpen javasolja az általa képviselt szervezet azt, hogy egy 350 ezer fős, a közigazgatást, a közszférát érintő leépítést hajtson végre takarékosági okokból a kormány, hiszen egy óriási koloncként jellemezte ezt a 350 ezer embert. Tőlük meg kell szabadulnia a magyar államnak. Kérdezem miniszter urat, hogy folynak-e erről az államreform keretében különböző egyeztetések, a háttérben különböző alkuk, szakmai egyeztetések, előkészítő folyamatok.

A másik kérdés pedig arra vonatkozik, hogy egy másik üzletember - ő is Orbán Viktor jó barátja, ismerjük jól, Garancsi Istvánnak hívják, a Videoton Futball Club tulajdonosa és még jó néhány egyéb nagyvállalat - arról beszélt, hogy indonéz, pakisztáni, vietnami és egyéb állampolgárokat kell nagy számban behozni a magyar munkaerőpiacra. Paár Attilának hívják egyébként azt az úriembert, aki a Garancsi István tulajdonában lévő vállalkozás vezetőjeként többek között ilyeneket hozott szóba. Illetve nemrég egy másik vállalkozás, a Market vezetője is hasonlóan tett sajtónyilatkozatként. A kérdésem: van-e arra irányuló szándék a kormány részéről, folyik-e bármilyen egyeztetés a háttérben arra vonatkozóan, hogy a következő ciklusban betelepítésnek ide különböző külföldi vendégmunkásokat nagy számban? A kérdést már csak a 20 ezer legális, letelepedési kötvénnyel érkezett migráns léte is indokolja. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszadásra megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Volner képviselőtársam, akinek a munkáját nagyra becsülöm, fölkészültségét, ami a magyar magán nagyvállalati szektor és a magyar oligarchavilág pénzügyeit és álláspontját illeti, sajnos nem tudom a magaménak tudni, én nem rendelkezem olyan fölkészültséggel mint ön, hogy ki melyik vállalatban hogy és mit csinál és mit mond. Érdekes, hogy önök a Jobbikban ezek szerint fontosnak tartják ezzel a világgal a szoros kapcsolat-tartást. Mi közügyekkel és közszolgálatlalt foglalkozunk.

Ennek jegyében azt tudom jelenteni önnek, képviselő úr, a kormány képviselőjében, hogy 27 év után először értük el azt, hogy 200 ezer alá csökkent a munkát keresők száma Magyarországon, ami óriási eredmény, közös eredménye az országnak. 183 ezer

regisztrált munkakereső van az országban 2017 őszén. 450-500 ezerről indultunk, és akkor nem beszéltünk még a nem regisztráltakról.

(14.30)

Ehhez hozzájárul az is, hogy 4 százalék vagy döntő mértékben az alatti a munkanélküliség. Nagyon sok olyan környéke van az országnak, ahol 2-3 százalékos munkanélküliség van, ami a társadalmi valóság szerint már nem munkanélküliséget jelent. Azt a fölvetését, hogy a következő években a munkaerőpiaci kihívások jelentenek fontos kérdéseket Magyarországon, teljesen akceptálok, ezzel egyetértek.

Megoldásként a kormány semmiféle betelepítésben nem gondolkodik. Megoldásként a kormány Magyarországon és az Európai Unióban is azt az álláspontot képviseli, hogy a magyar fiatalokat, a magyar családokat kell támogatni abban, hogy itt munkát vállaljanak, családot alapítsanak és a gyerekeik számára magyar jövőt szánjanak. Tehát mi azt képviseljük, hogy magyar családokat kell támogatni, hogy minél több gyerek legyen, és a gyerekek kezébe kell olyan munkát, olyan munkalehetőséget adni, amivel boldogulni tudnak. Mi ezen az állásponton vagyunk, mindenféle betelepítést elutasítunk. Teszem azt hozzá, hogy olyan rendelkezéseket is hozunk a munkaerőpiacon, amelyek ezt kizárják.

Ez természetesen magával hordozza azt, hogy a magyar munkaerő-tartalékokat föl kell tární. Vannak az országnak olyan megyéi, Borsod, Békés, Bács megye déli része, Somogy vagy Baranya megye déli része, ahol van még munkaerő-tartalék. Ezt infrastruktúrával és képzési programokkal, ipartelepítéssel lehet föltární. Erre még szívesen válaszolok a következő, hátralévő egy percben. *(Taps a kormány-párti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Volner János frakcióvezető úrnak is van egyperces viszonzásra lehetősége.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Miniszter Úr! Az aggodalmunk alapos. Hát önök 19 ezer migránst telepítettek be a letelepedési államkötvények révén! Igen, ez az információ megjárta a sajtót, 19 ezer ember érkezett Magyarországra a letelepedési államkötvények révén. További több mint ezer ember érkezett oltalmazotti státusszal. 20 ezer embert, 20 ezer migránst telepítettek be, miközben egyébként az alacsony munkabérek miatt 600 ezer ember elhagyta a hazáját, nem kis részben ezek az alacsony munkanélküliségi adatok ennek is köszönhetőek.

No, de visszatérek erre, miniszter úr, elvégre az ön főnöke barátokozik Demján Sándorral is, Garancsi Istvánnal is, a cégekkel is önök ápolnak jó kapcsolatot, és önök látják el őket nagy megrendelésekkel. Kérdezem, hogy tervezik-e több százezer ember leépítését a közszférából. Vannak-e erre vonatkozó kormányzati háttérmunkák, folynak-e folyamatok a

közvélemény elől eldugva, és a választások után előkerülnek-e majd a konkrét, erre vonatkozó tervek? Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Viszonzás megilleti miniszter urat is.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen, hogy megelőlegezi, hogy a választások után nekünk lesz lehetőségünk erre a kérdésre válaszolni. *(Dr. Rétvári Bence: A próféta szóljon belőle.)* Ez talán túlzott önbizalomhiányra is vall egy ellenzéki frakcióvezetőtől. Ha arra az esetre kerülne sor, hogy a választópolgárok bennünket folytatásra biztatnak, vagy bennünket azzal megbíznak, hogy folytassuk a munkánkat, akkor én a kormányon belül azok közé tartozom, akik azt gondolják, hogy a közszférában, elsősorban a közigazgatásban, a közszoigálat területén vannak olyanok, akik értékesebb munkát tudnának végezni a magángazdasági világban. Ma például Budapesten, ahol munkaerő-kereslet van, meggyőződéseim és nézetem szerint könnyen el lehet helyezkedni.

Hogy ez mennyi ember, hány fő? Körülbelül 1 millió embert tart el közvetlenül a magyar állam, ez az összes munkavállalóhoz képest magas arány. Németországban, csak arányokat mondanék, 8-10 százalék, más V4-országban 12-13 százalék az állam által közvetlenül eltartottak száma. Ez praktikus az azt jelenti, hogy a magyar 20 százalék kicsit soknak tűnik, minden kétséget kizáróan. De ez egy szakmai kérdés, amivel szakmai alapon kell foglalkozni.

Azt üdvözlöm, képviselő úr, hogy számontartja, hányan jönnek be az országba. Ezt azért teheti meg, mert nagyon kevesen jönnek. Franciaországban 8,5 millió olyan felnőtt férfi van, aki bevándorló háttérű és muszlim. Ehhez képest Magyarországon ezer ember befogadása nem jelenthet ennek az országnak problémát. 19 ezer ember pedig kölcsönadott az országnak; szerintem helyes az, ha eljönnek ahhoz, akinek kölcsönadnak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Szászfalvi László, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszter úrhoz: „**Mit tesz a kormány a magyar gazdaság digitális versenyképessége érdekében?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Kara Ákos államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Szászfalvi László jelzésére:)* Jelzi, hogy igen. Szászfalvi László képviselő urat illeti a szó.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A technológia fejlődése az utóbbi időben hihetetlen méreteket öltött, számos napi használati cikkünkről az elmúlt század végén még csak nem is álmodtunk.

A fejlődés nem áll meg, a digitalizáció mindennapjaink részévé válik. A digitális készségek elsajátítása és növelése több kvalifikáltabb munkaerőt biztosít az országnak. Ez hozzájárulhat Magyarországnak versenyképességének növeléséhez már rövid távon is. Ez, az elmúlt évtizedek informatikai trendjeit ismerve, hosszú távon mindenképpen előnyünkre válik.

A Kereszténydemokrata Néppárt fontosnak tartja a XXI. századi megoldások alkalmazását minden szinten, így időről időre a kormányzat tájékoztatását kérjük a digitális fejlődéshez kapcsolódó projektek előrehaladásáról. Többek között a digitális készségek fejlesztése, az önkormányzatok informatikai rendszerének fejlesztése, az elektronikus személyi jövedelemadó és az elektronikus egészségügyi szolgáltatási tér bevezetése kapcsán is kérdeztük a kormányzatot, és az eredmények minden területen magukért beszélnek.

Tisztelt Államtitkár Úr! Természetesen arról sem feledkezhetünk meg, hogy a digitális világhoz való hozzáférést biztosítani szükséges a magyar emberek számára. A Fidesz-KDNP ennek érdekében az internetszolgáltatás forgalmi adóját 2017. január 1-től 18 százalékra, 2018. január 1-től pedig 5 százalékra csökkentette. Ezen túlmenően kiemelt célnak tekintjük, hogy minden újgenerációs fejlesztés élvonalában legyünk, ezáltal biztosítva Magyarország stabil növekedését és külső sebezhetőségünk csökkentését.

Éppen ezért kérdezem tisztelt államtitkár urat, mit tesz a kormány annak érdekében, hogy Magyarország versenyképes digitális gazdaság legyen itt, Európa szívében. Várom államtitkár úr megtisztelő válaszát. *(Dr. Rétvári Bence és dr. Tilki Attila tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, Szászfalvi képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Kara Ákos államtitkár úrnak.

KARA ÁKOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársam! A kormány célja, hogy a magyar emberek, a magyar vállalkozások a digitalizáció nyertesei legyenek, és ehhez minden támogatást megad. Erre tekintettel, két évvel az európai uniós határidő előtt, 2018 végére vállaltuk, hogy minden háztartás számára, amelyik igényli, vezetéssel vagy vezeték nélkül elérhetővé, előfizethetővé tesszük a szupergyors internetet. 230 ezer háztartással már elkészültünk, és ütemezetten készülnek a további fejlesztések.

Idén márciusban a hazai kis- és középvállalkozások számára digitalizációt támogató pályázatokat indítottunk közel 65 milliárd forint értékben, informatikai eszközökre és szolgáltatásokra lehet pályázni még ezekben a napokban is. Sőt, ennek a pályázatnak a keretében már sikeres informatikai vállalkozások akár a külföldi piacra jutáshoz is kérhetnek támogatást. A „Modern vállalkozások” program keretében a Magyar Kereskedelmi és Iparkamarával

közösen digitalizációval összefüggő tanácsadást indítottunk, a program sikerét mutatja, hogy az eredetileg tervezett 3 ezer vállalkozás helyett 6 ezer vállalkozáshoz jutottunk eddig el.

A digitális gazdaságban csak akkor léphetünk előre, tisztelt képviselőtársaim, ha ahhoz rendelkezésre áll a szakképzett munkaerő. Ezt a kérdést is kiemelten kezeli a kormány, egyrészt 2020 végéig 260 ezer embernek szeretnénk segítséget nyújtani ahhoz, hogy a munkavállaláshoz szükséges alapvető digitális tudást megszerezze. Tisztelettel jelentem a Háznak, hogy e program során eddig közel 100 ezer embert vontunk be a képzésbe sikerrel, másrészt elindítottuk a „Programozd a jövőt!” programot, ez egy szűken értelmezett informatikusképzést segítő program. Ennek eredményeként idén ősszel már 10 százalékkal többen kezdték meg egyetemi tanulmányaikat ilyen jellegű szakokon.

Tisztelt Képviselő Úr! Ezek a konkrét intézkedések konkrét eredményeket hoztak, de számos célunk, számos tervünk van még, amivel tovább szeretnénk dolgozni a kitűzött céljaink megvalósításáért. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Szászfalvi képviselő urat megilleti az egyperces viszonzulás.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen a szót, tisztelt elnök úr. Köszönöm a választ, tisztelt államtitkár úr. Látjuk és tapasztaljuk, hogy a digitális fejlődés rendkívül gyors és megállíthatatlan. Éppen ezért, azt gondolom, alapvető feladatunk az egész társadalom érdekében, hogy két fontos feltételt tudjunk minél előbb és minél hatékonyabban megvalósítani. Az egyik feltétel, amiről már beszéltünk, a hozzáférés biztosítása. Nyilván ennek technikai, technológiai oldala van, illetve gazdasági, pénzügyi oldala. Ezzel a magyar embereket, a magyar családokat, a magyar idős embereket és a magyar fiatalokat is segítjük és támogassuk.

A másik feltétel pedig a készségek hozzáférhetővé és fejlesztése.

(14.40)

Számtalan program indult el, amit államtitkár úr is említett, és folyamatban is van számtalan olyan program, amelyet én is tapasztalok. Támogatjuk a kormány erőfeszítését ebben az irányban. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Szászfalvi képviselő úr. Egyperces viszonzulást megilleti az államtitkár urat is.

KARA ÁKOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm szépen a témafelvetését. Szeretnék rá utalni valóban, hogy az internetszolgáltatás áfáját 2018. január 1-jétől 5 százalékra fogjuk csökkenteni. Az előbb elmondottak mellett pedig engedje meg, hogy ismételtén utaljak a

hálózatfejlesztés és az internetelérés fontosságára. A digitális gazdaság csak úgy fejlődhet, ha elsők között vezetjük majd be a legújabb technológiákat továbbra is. A 4G mobil-szélessávban a világ öt legjobbja közt szerepelünk minden havi mérésben, és a kormány célja, hogy a következő generációt, az 5G mobiltechnológiát Magyarország az elsők között vezesse be, ezt támogatja a piac, a kormányzat, valamint az egyetemek, kutatóintézetek közös koalíciója.

Tisztelt Képviselő Úr! Kérem válaszom elfogadását, és kérjük továbbra is a parlamenti frakciók támogatását a kormány digitalizációt segítő céljainak a megvalósulásához. Köszönöm szépen a türelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Kara Ákos államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Hadházy Ákos, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Mi a magyarázat a soros lelepleződésre?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Fónagy János államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem, képviselő úr, elfogadja-e a válaszadó személyét.

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Köszönöm szépen, elfogadom.

ELNÖK: Öné a szó, Hadházy Ákos képviselő úr.

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Köszönöm szépen. A kormány elég sok pénzből folytat egy olyan, konzultációnak nevezett, de valójában inkább manipulációs folyamatot, amelyiknek úgy tűnik, hogy az igazi célja a propaganda, úgy tűnik, senki nem gondolja komolyan, hogy megkérdezték volna az embereket, mert senki nem gondolja komolyan, hogy bizonyítsa azt, hogy hány ember küldte vissza a válaszadó íveket.

Én két hónappal ezelőtt kérdeztem a Miniszterelnökséget, hogy hogyan történik ez a folyamat. A Miniszterelnökség visszaírta, hogy a postán érkeznek a levelek, a NISZ Zrt.-nél átröntgenezik, kibontják, és aztán a Kopint-Datorgnál megszámlálják ezeket az íveket, megmondják, hogy ki milyen válaszokat adott.

Én ezután mind a három cégnek írtam egy levelet, és kértem, hogy hadd tekintsem meg ezt a folyamatot, a postának is és a másik két cégnek is, majd miután azt mondák, hogy erre engedélyt kell kérnem a Miniszterelnökségtől, ezt megtettem, és egy hónapig nem történt semmi. Majd miután a parlamentben kértem azt, hogy szeretném ezt megtenni, akkor egészen extrém körülmények között megengedték, de csak két cégnél, a NISZ Zrt.-nél és a Kopint-Datorg telephelyén tekinthettem bele a folyamatba, a postán nem.

Ez azért fontos, mert a másik két telephelyen nem nagyon találtam, illetve zavarba ejtő dolgokat találtam, egyrészt a számok nem stimmeltek, másrészt nem tudtak mutatni olyan nyilvántartásokat,

ahol láttam volna, hogy melyik napon hány ív érkezett vissza.

Ezután a Fidesz három nap múlva, szombaton azt mondta, hogy nyilvánosságra fogja hozni a postai nyilvántartásokat, tehát azt a részletes nyilvántartást, hogy melyik napon honnan mennyi érkezett be a 1848-as irányítószámra. Ezt azóta sem tette meg. Illetve én a következő hétfőn megkértem ismét a Miniszterelnökségtől, hogy szeretném ezt a folyamatot megtekintetni, szeretnék betekinteni, azóta még választ sem kapok. A szakmai kérdésem mint a postát fenntartó minisztériumhoz vagy a posta felettsééhez: miért nem engedik meg ennek a folyamatnak a megtekintését? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszára megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! A parlamenti demokrácia egy furcsa dolog, tulajdonképpen a parlamentben ennek a kerete alatt mindent szabad, lehet kérdéseket feltenni, lehet ellenzéki politikusként kétségbe vonni, vitatni, gyengíteni a kormány álláspontját, esetenként lehet valótlanságokat állítani - bármennyire nem szép dolog, de előfordul -, és lehet a kormány szándékait gyengítő ellenzéki magatartást tanúsítani.

Azt azonban, én úgy gondolom, nem lehet, hogy több mint kétmillió ember szándékát, akaratát nagyon tudatosan a parlamenti demokrácia ürügyén aláásni, megkérdőjelezni, aláaknázni egy olyan kérdésben, amelyben ezt az akciót vagy ezt a konzultációt a kormány kezdeményezte.

Képviselő úr szakmainak álcázott kérdéseivel 2,3 millió ember, közel 2,5 millió ember véleménynyilvánítását, döntését, hozzájárulását vonja kétségbe. Én úgy gondolom, hogy ez nem segíti a parlamenti demokrácia érvényesülését és előbbre jutását. Egyébként meg kell ismételnem, hogy a konzultációs kérdőívek előállítás, kiküldése, a válaszok fogadása, feldolgozása, az erre meghatározott munkarend szerint, rendben történt és történik. A beérkező ívek biztonsági átvilágítása, gépi bontása, szelekciója, adatfeldolgozása a törvényi előírásoknak és ennek megfelelően az adatvédelmi szabályoknak megfelelően történik. Meggyőződésem, hogy az ebben részt vevő szervek is ennek megfelelően jártak el. Ha megengedi, képviselő úr, majd folytatom. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Hadházy képviselő úrnak viszonzásra van lehetősége.

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Köszönöm szépen. Államtitkár úrnak azt tudom mondani, hogy ha önnek valóban számítana az az állítólagos kétmillió, vagy ahogy később mondta, 2,5 millió, aztán valahol mondta, hogy 2,3 millió válaszadó, akkor válaszolna,

meg ha parlamenti demokrácia lenne, akkor is válaszolna. Azt az egyet kérdeztem, hogy miért nem nézhetem meg a postán a nyilvántartásokat, vagy miért nem nézhettem meg a postán magát az érkezési folyamatot.

Én két dolgot tudok mondani. Az egyik az, hogy önök nem is akarták ezt a bizonyítási folyamatot megmutatni, mert nagyon jól tudták, hogy nem stimmelnének a számok. A másik lehetőség - mert csak ez a kettő van -, hogy akarták hamisítani ezeket a számokat, csak nem volt, aki vállalja, aki ezt a hamisítást megtegye, ugyanis nagyon lényeges, hogy a postai nyilvántartások alapján fog a posta számlázni. S ha azt valaki bevállalja, hogy meghamisítja azokat a nyilvántartásokat, akkor a számla is hamis lesz, s valószínűleg a postán olyan emberek dolgoznak, akik egyáltalán nem biztosak abban, hogy mondjuk, májusban is még önök lesznek kormányon, és félnek attól, hogy hamisítás esetén ennek büntetőjogi következménye legyen. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Egyperces válaszra van lehetősége az államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. 2,3 millió ember válaszolt, ezt kérem jegyzőkönyvbe is rögzíteni, hogy képviselő úrnak efelől ne legyen aggálya.

Képviselő úr, én azt értem, hogy egy werberri tanítás (*Dr. Hadházy Ákos: A kérdésre válaszoljon!*) szerint alapvetően érdeke a kormány álláspontjának a gyengítése. Képviselő úrnak lehetőséget biztosítottunk arra, hogy többedmagával beléphessen azokra a telephelyekre, ahol a kérdőívek feldolgozása folyt. (*Dr. Hadházy Ákos: A postára nem!*) Az önöket fogadók nyitottak voltak, korrektek voltak, ön viszont igaztalan, hogy ne mondjam, hazug vádakat fogalmaz meg. Ezt az ott dolgozók, a postai dolgozók nevében is visszautasítom. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tilki Attila, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszter úrhoz: **„Hogyan segít a kormány a kistelepeknek?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Pogácsás Tibor államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét.

DR. TILKI ATTILA (Fidesz): Igen, köszönöm szépen, elfogadom.

ELNÖK: Jelzi képviselő úr, hogy igen. Akkor Tilki Attila képviselő urat illeti a szó.

DR. TILKI ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Felső-Szabolcs, Bereg és Szatmár 88 településének országgyűlési képviselője-

ként ismerem a kistelepek mindennapi gondjait, ezért tartom jó kezdeményezésnek azt, hogy a Fidesz-kormány immár ötödik éve téli tüzelőanyagvásárláshoz nyújt támogatást, melyet ebben az évben közel négy milliárd forinttal támogatott a Belügyminisztérium. Ennek keretében az ötezer lélekszám alatti önkormányzatok közül 2255 település részesült támogatásban, így a polgármesterek tűzifa- vagy szénvásárlásra költhetik el a forrást a kistelepek lakosai közül a rászorultak megsegítésére.

Egy másik támogatás a kötelező feladatok ellátásának fejlesztéséhez nyújt támogatást, melyet szintén a Belügyminisztérium támogatott. 1701 településen 1,9 milliárd forint értékben pályázhattak a kétezer lélekszám alatti települések.

(14.50)

Az önkormányzatok többek között járdaépítésre vagy csapadékvíz-elvezetésre, köztemető-felújításra, valamint önkormányzati épületek energetikai korszerűsítésére pályázhattak. A térségben nagyon sok település ezzel a támogatással tudta kicserélni például az elhasználódott temetői halotthűtőjét. Öröm a sok-sok kistelepülés számára - melyek adottságaik miatt kevesebb adóbevételhez jutnak, így nehezebb a fejlesztéseik megvalósítása -, hogy a kormány ezzel a forrással az elmaradt, rég várt fejlesztések megvalósítására ad lehetőséget.

Tisztelt Államtitkár Úr! Folytatódni fog-e ez a kistelepek számára nagyon fontos pályázat a következő évben? Segítünk-e továbbra is az aprófalvaknak és a kistelepeknek? (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Pogácsás Tibor államtitkár úrnak.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ma az ország különböző tájegységein különböző területeken lévő települések, különböző önkormányzatok között jelentős eltérés van gazdasági erő tekintve, és jelentősek az eltérések az adottságok tekintve is: vannak szerencsésebb területek, amelyek az élénkülő gazdaság következtében jelentős saját forráshoz jutnak, és vannak olyan területek, ahol ez még várat magára. De bízhatunk abban, hogy a kormány gazdaságpolitikájának következtében az ország egész területén érezhető lesz a gazdasági felindülésnek minden jótékony hatása.

Azok a települések, amelyek kevés önerővel, kicsi bevétellel rendelkeznek, hátrányban vannak az európai uniós társfinanszírozott pályázatokon való induláskor is, hiszen önerő szükséges, hiszen előzetesen tervezés szükséges, és egyébként is, sok kistelepeknél a pályázati cél nem olyan volumenű, hogy azt európai uniós társfinanszírozott pályázatból lenne érdemes megvalósítani. Éppen ezért nagyon

fontos az, hogy a kormány gazdaságpolitikájának eredményeképpen eljutottunk oda, hogy mind több belső forrás, mind több, a magyar kormány által meghirdetett forrás áll rendelkezésre fejlesztésekre, illetve olyan önkormányzati feladatokat ellátó épületek, létesítmények megújítására, amelyek máshonnan ehhez a forráshoz nem juthatnának hozzá.

Hasonló program a tűzifaprogram is, amely sokak számára rosszul rakódik össze. Ugye, a tűzifasegítséget az önkormányzatok számára nyújtja a kormányzat, pénzt nyújt a kormányzat azért, hogy a rászoruló, krízishelyzetben lévő embereknek megoldást nyújthasson a legnehezebb hónapokban.

De összességében az önkormányzati finanszírozás is lehetőséget teremt arra, hogy a működést megtudják oldani a kistélepülések, és a működéskiegészítéshez továbbra is nyújtani fogunk támogatást belső források tükrében is. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra van lehetősége képviselő úrnak.

DR. TILKI ATTILA (Fidesz): Köszönöm a választ, államtitkár úr. Tényleg még egyszer szeretném megköszönni a kistélepülések nevében, különösen a kötelező feladatellátásra vonatkozó pályázati támogatási lehetőséget. A térségemben 88 településből 78 pályázott és nyert, és tényleg nagyon sokan olyan fejlesztést tudtak megvalósítani, ami nélkülözhetetlen az önkormányzati munkához, illetve ami fejlesztés a korábbi pályázati lehetőségek híján elmaradt.

Mi tesszük a dolgunkat. Ismerjük a településeket, nem vagdalkozunk, és nem úgy beszélünk a szegényebb, nehezebb helyzetben lévő településekről, mint az előbb felszólaló LMP-s képviselő úr. És mi még bizony visszaemlékszünk azokra az időkre, amikor a szocialisták 2002 és '10 között sorban sorvasztották el a kistélepüléseket, postákat zártak be, vasútvonalakat szüntettek meg.

Még egyszer köszönöm szépen a támogatást, és nagyon örülök annak, hogy ez a pályázati lehetőség folytatódni fog a következő évben is. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Tilki Attila képviselő úr. Viszonzásra van lehetősége az államtitkár úrnak is.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Ezeknek a pályázatoknak, a belső forrású pályázatoknak a népszerűsége teljesen nyilvánvaló. És valószínűleg ez a népszerűség két fő dologból tevődik össze. Egyrészt olyan dolgokra, olyan feladatokra pályázhatnak az önkormányzatok, amelyek napi, égető feladatok, amelyek közvetlenül érzékelhetők az ott élő polgárok számára, és közvetlenül javítják az ott élők életminőségét. A másik pedig: nem elfelejtendő, hogy ezek a pályázatok egyszerű pályázatok, nem igazán igényelnek külön közreműködőt, nem igényelnek nagy

szakmai tudást ahhoz, hogy ezek megpályázhatók legyenek, az önkormányzatok hivatalában dolgozó szakemberek az internetes felületek megnyitásával és azok kitöltésével jelentős forrásokhoz segíthetik így az önkormányzatokat.

Tehát az előny kettős: egyrészt olyan forrásokra lehet így pályázni, amelyeket az európai uniós társfinanszírozott programok nem segítenek, másrészt pedig könnyen megpályázhatók és könnyen elszámolhatók ezek a pályázatok. Kérem, hogy továbbra is pályázzanak rá. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Az azonnali kérdések órája befejeződött, áttérünk a következő napirendi pontra.

Soron következik a **2014-2020 közötti időszakban Magyarországnak járó uniós források felhasználásáról** című politikai vita, amelyet a kormány kezdeményezett. A politikai vita kezdeményezésére irányuló indítványt V/18483. számon kapták kézhez. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! Felkérem Ikotity István jegyző urat, hogy ismertesse a politikai **vita menetét**.

IKOTITY ISTVÁN jegyző: Tisztelt Országgyűlés! Elsőként a kormány képviselőjének nyilatkozatára kerül sor 40 perces időtartamban. Ezt követően az egyes képviselőcsoportok vezérszónokainak felszólalása következik 15-15 percben. Majd az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat. Ezután a további képviselői felszólalásokra van lehetőség a hátralévő időkeretben. Végül a kormány képviselője 20 percen válaszol a vitában elhangzottakra.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy emlékeztessem önöket az időkeretes vita fontosabb szabályaira. A vita közben felszólaló kormánytag beszédideje a kormányparti frakciók idejébe számít. Vita közben a kétperces felszólalásokat - a személyes érintettségre történő reagálás kivételével - bele kell számítani az időkeretbe. Az ügyrendi felszólalásokat nem számítjuk be az időkeretbe.

Tájékoztatom önöket, hogy amennyiben az európai parlamenti képviselő a képviselőcsoport vezetője útján jelentkezett, úgy felszólalása annak a képviselőcsoportnak a felszólalási idejébe számít bele, amely felszólalóként bejelentette. Amennyiben közvetlenül jelentkezett, úgy felszólalása nem számít bele az időkeretbe, és részére az egy független képviselőre jutó felszólalási idővel megegyező felszólalási időt kell biztosítani.

Az üléstermi információs táblán az érdeklődők folyamatosan figyelemmel kísérhetik az időkeretek felhasználását.

Mielőtt megkezdénénk a vitát, felkérem újra Ikotity István jegyző urat, ismertesse az egyes **időkereteket**.

IKOTITY ISTVÁN jegyző: Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy a Jobbik képviselőcsoportja kezdeményezte az időkeretének kétszeresére emelését. Így az időkeret megoszlása a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 82 perc, az MSZP képviselőcsoportjának 45 perc, a KDNP képviselőcsoportjának 38 perc, a Jobbik képviselőcsoportjának 82 perc, az LMP képviselőcsoportjának 25 perc, a független képviselőknek pedig 9 perc áll rendelkezésére.

A frakciók részére biztosított időkeretek magukban foglalják a 15-15 perces vezérszónoki felszólalások idejét is.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Először a kormány vitaindítójára kerül sor 40 perces időkeretben. Megadom a szót Lázár János, Miniszterelnökséget vezető miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenekelőtt szeretném - elsősorban a jegyzőkönyv tanúsága okán - rögzíteni, hogy a Lehet Más a Politika frakcióvezetője, Schmuck Erzsébet indítványozta, hogy a kormány rendszeresen számoljon be az Országgyűlésnek az európai uniós források felhasználásának helyzetét és rendjét illetően. A kormány a kérést akceptálta, és javaslatot tettünk arra az Országgyűlésnek, hogy negyedévente - a fejlesztési időszak alatt - beszámolunk arról, hogy az Európai Unió közös költségvetéséből Magyarországra visszaadott pénzeket hogyan és mi módon fogjuk felhasználni.

(15.00)

Ennek a kötelezettségünknek teszünk most, ebben az esztendőben többször eleget. Föltételezem, hogy a parlamenti választásokig már nem lesz több alkalom arra, hogy ezt a helyzetet, ezt a képletet áttekintsük, ezért is nagyon sajnálom, legalábbis ami a vitaindítót illeti, hogy az MSZP és az LMP frakciója egyelőre... Bocsánat, az LMP frakciója a jegyző úr személyében képviselteti magát, de az MSZP frakciója a távolmaradásával tüntet. Ezt meg is értem, mert ahogy ők használták fel a pénzt, arról nem sok beszélnivaló van, de azért megemlékezünk róluk is.

(Dr. Szűcs Lajos elfoglalja jegyzői helyét.)

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Röviden szeretnék három dolgot a figyelmükbe ajánlani, leltárszerűen, bár tudomásom szerint képviselőtársaim rendszeresen írásos tájékoztatót is kapnak a Miniszterelnökségtől, ami a kormány ez irányú munkáját foglalja össze. Röviden mégis adnék egy leltárszerű tájékoztatást, hogy a források felhasználásával hogyan állunk. Másrészt szeretnék emlékeztetni az Állami Számvevőszék egyik vizsgálatára, ami a 2007-2013 közötti időszak tanulságaira figyelmeztet. Harmadrészt pedig szeretnék néhány

aktuális kérdést, így a közbeszerzések ügyét szóba hozva, összehasonlítást is tenni a jelenlegi és a korábbi fejlesztési időszak vonatkozásában, különösképpen azért, mert Magyarország Kormánya 2017. december 13-án foglalkozik azzal a pozíciós papírral, amelyben próbáljuk összegezni a 2020 utáni európai uniós költségvetéssel kapcsolatos nemzeti érdekeket, amelyeket 2018-ban az ezzel kapcsolatos vitában kívánunk érvényesíteni Brüsszelben.

Az Állami Számvevőszék a fejlesztési időszak 2007-2013-as ciklusának lezárásaképpen értékelte azt, az Állami Számvevőszék először is megállapította, hogy a stratégiai tervezés teljes hiánya jellemezte a 2004 utáni európai uniós forrásfelhasználást, tehát nemcsak a források felhasználása húzódtott el, hanem megtervezetlenül költötték el a forrásokat. Én azt gondolom, nyugodtan mondhatjuk, hogy 2014-2020 között a kormány megtervezte ezen források felhasználását, egy jó pénzügyi megállapodást kötöttünk, először is azért, mert Magyarország egy főre eső támogatási összege - az a pénz, ami visszajön, per lakosságfő - jelentős számnak tekinthető, az Európai Unióban szinte a legjobb. Másrészt pedig azért is, mert olyan célokat tűztünk ki, amelyek nyilvánvalóan sokat használnak az ország felzárkóztatása érdekében.

Sokszor elmondtuk már és most is hangsúlyoznunk kell, hogy ezeket a pénzeket nem ingyen kapjuk. Először is, Magyarország is befizet az Európai Unió költségvetésébe. Ezt majd a jövőben mérlegelnünk kell, hogy mennyit és milyen formában, ez majd egy vita lesz, hogy mennyit éri meg nekünk befektetnünk és mennyit éri meg befizetnünk, mennyi az, amit visszkapunk. Másrészt pedig 2004-ben Magyarország csatlakozásának egyik oka az volt, hogy az Európai Bizottság, az Európai Unió a Magyarország csatlakozásával, például a több százéves, viszonylag olcsó és nagyon jó munkaerővel nyert előnyökért cserébe az ország felzárkóztatásából kiveszi a részét. Tehát nem arról van szó, hogy mi pénzeket kapunk ingyen, ajándékba, hanem a piacaink megnyitása, a munkaerő, a tőke és a szolgáltatások liberalizálása, például az, hogy magyar munkaerő százazrei vannak kint és dolgoznak könnyített feltételekkel, ezért cserébe kaptuk azt, hogy az ország fölzárkózásából a nyugati nettó befizetők kiveszik a részüket. (Schmuck Erzsébet megérkezik a terembe.)

Nyugodtan mondhatjuk, hogy ez a felzárkózás nincsen kész. Az Európai Bizottság előrejelzése szerint még 2030-2035 az az időszak, amikor a V4-ek tekintetében a felzárkózási alapokat működtetni kell, tehát ha az Európai Bizottság tisztviselőit és szakértőit megkérdezzük, akkor 2030-2035-re tehető az, hogy a fölzárkózás eredetileg elhatározott 2004-es céljai teljesülhetnek.

Ezt azért hozom szóba, mert a fölzárkózás meggyorsítása, ami egy nagy társadalmi vita - nem biztos, hogy a közelgő választási kampány a jelenlegi parlamenti ülést alkalmassá teszi arra, hogy ilyen mély társadalmi összefüggésekről is tudjunk beszél-

ni -, hogy egyáltalán objektíve Magyarország felzárkózása vagy a közép-európai régió felzárkózása lehetséges-e, vagy pedig önálló magyar modellt kell alkotni.

Én azt tudom jelenteni, hogy a fölzárlkozás érdekében a kormány megtett bizonyos lépéseket. Ilyen például ezen forrásoknak az átcsoportosítása. Korábban, 2014 előtt gazdaságfejlesztésre ebből a kasszából 16 százalékot szántunk. A gazdasági minisztérium döntésének értelmében most 60 százalék megy gazdaságfejlesztésre.

A velünk szemben álló, leginkább kritikus ellenzéki intézetek is azt mondják, hogy 55-58 százalék az, amit gazdaságfejlesztésre fordítunk. Tehát nem kidobjuk a pénzt, nem elégetjük a pénzt, nem szökőkutakat építünk a pénzből, bár az is nagyon szép dolog, hanem azt gazdaságfejlesztésre szánjuk, közvetlenül a magyar kis- és középvállalkozási szektornak. Tehát az ASZ-nak az a véleménye, amit a szocialistákra mondott, ránk biztos nem lesz igaz, hiszen ők nem tervezték meg a forrásokat, nem tervezték meg az ország javára a pénz felhasználását, mi erre alaposan felkészültünk.

Arról nem is beszélve, hogy a pénz lekötése is nehézségeket okozott. Én jól emlékszem, 2010-ben a források, a rendelkezésre álló keret 10 százaléka volt lekötve. Ez azt jelenti, hogy a kormányzás hatékonysága a nullával volt egyenlő 2006-2010 között, hiszen a rendelkezésre álló pénzt le se tudták kötni. Az Állami Számvevőszék jelentése megállapította, hogy a 2007-2013 közötti időszakban egy támogatási szerződés megkötéséhez három-négy esztendőre volt szüksége azoknak, akik vállalkozóként vagy szervezetként támogatásban reménykedtek. Ehhez képest Magyarország 2017. március 31-éig a rendelkezésre álló teljes keretnek, ami 9300 milliárd forint, 137 százalékát hirdette meg, illetve több mint 100 százalékát, 110-et meghirdetett, és 137-re van érdeklődés. Tehát nem arról van szó, hogy meg sem jelentek a pályázatok, hanem már minden pályázat megjelent, és az összes megjelent pályázatra messze nagyobb az előjegyzés vagy az érdeklődés, mint ami korábban rendelkezésre állt.

A források 82 százalékát lekötöttük, és 2000 milliárd forintnál tart az idej forráskifizetés; 3500 milliárd forint forrás már kifizetésre került. Ezeket nagyon fontos adatoknak szánom a két teljesítmény összehasonlítása céljából. Tudom, hogy ilyen mély és alapos vitára manapság a politikában sem érdeklődés, sem szándék nincsen, mégis fontosnak tartom azt, hogy a kormányzati teljesítmény számokban mégiscsak mérhető adat. Azt gondolom, ezek a számok objektíve bizonyítják azt, hogy a ciklus első három évében meg tudtuk oldani a teljes pályázatait, 82 százalékban a források lekötését, és nagyon nagy nagyságrendű kifizetést is, 35-37 százalékos kifizetést is meg tudtunk valósítani.

Ráadásul a munkánkat ellenszélben kellett elvégeznünk. A korábbi időkkel ellentétben a brüsszeli bürokrácia nem karolta fel Magyarországot; 2007-

2013 között a Gyurcsány- és a Bajnai-kormány nagy kedvence volt az európai bürokrátáknak, ezt mi magunkról nem állíthatjuk. Ráadásul az európai bürokráták munkáját nagyban segítik azok a közpénzből működő európai parlamenti képviselők, akik feljelentésgyárakat üzemeltetnek. Lényegében Soros Györgytől kapott stencilekkel, úgy, mint régen, másolják a feljelentéseket biankóban folyamatosan, csak a neveket és az adatokat kell kitölteni, és ömlik az Európai Bizottság különböző formáiba, különböző szervezeteibe a feljelentések száma.

Szeretném azt elmondani, hogy az európai bürokráták a folyosón, amikor az ember hozzájuk megy - erről a megbeszélésről én most Brüsszelbe indulok -, arról panaszkodnak, hogy a legtöbb feljelentés az Európai Unió 28 országából Magyarországról, méghozzá magyar európai parlamenti képviselőktől érkezik. Ebben nagyon jól teljesít Jávor Benedek korábbi parlamenti képviselőtársunk, az LMP korábbi oszlopos frakciótagja, aki önmagában egy feljelentés-iparágat és feljelentésgyárat üzemeltet. Ez nagyon szép teljesítmény, mert különös munkát végez. Ő folyamatosan bent van a hivatalában, megdolgozik a napi járandóságért, és folyamatosan feljeleníti a saját hazáját. Erről majd nyilvánvalóan a választópolgároknak is meglesz a véleménye.

Azt is szeretném elmondani, hogy az Állami Számvevőszék véleménye szerint a fejlesztési tervet nem úgy dolgozták ki, hogy a munkahelyteremtés vagy a gazdaság fölpörgetése lenne a legfontosabb cél 2007-2013 között. Ehhez képest Magyarországon az elmúlt 7,5 esztendőben több mint 700 ezer munkahelyet teremtettünk, ezekben ezek a források is benne vannak. A 700 ezer új munkahely eredményeképpen csökkent a közfoglalkoztatás száma. 27 évvel a rendszerváltozás után értük el a legnagyobb eredményt, 200 ezer alatt van a munkahelyet keresők száma - 183 ezren keresnek ma munkát Magyarországon. 4 százalékra csökkent az országban a regisztrált munkanélküliek aránya átlagosan, ami azt jelenti, hogy vannak olyan települések, ahol 1-2 vagy 3 százalék a munkanélküliség, ilyen Budapest, az ország nyugati megyéi, de most már egyre több keleti megye is ebbe a sorba tartozik. Nyilvánvaló, hogy ezek a források és ezek a pénzek is dolgoznak.

Az is világos, hogy az önkormányzatok eladósítását is jelentette a Gyurcsány- és Bajnai-világ, tekintettel arra, hogy az önkormányzatoknak nem adtak forrásokat a fejlesztések megvalósítására, hiteleket vettek föl. A mostani kormánytöbbségnek és az adófizetőknek jutott az a megtiszteltetés, hogy mintegy 1300 milliárd forint értékben kellett az önkormányzati rendszert szanálni, többek között működési deficit és az európai uniós források által okozott deficit, fejlesztésiforrás-hiány és dologi működési többletkiadás miatt.

Arról is ír a jelentés, hogy óriási volt a korrupció. 2004-2010 között a szocialista kormányok az Európai Bizottság véleménye szerint is korrump módon használták föl a forrásokat és a pénzeket. A felje-

lentésgyár ellenére az Európai Bizottság Magyarországgal kapcsolatban még nem tudott olyan megállapítást tenni, ami rendszerszintű korrupciós kockázatot jelentene.

Szó van az Állami Számvevőszék vizsgálatában arról, hogy például a vidékfejlesztés, a vidéki felzárkózás, a területalapú és nem területalapú agrártámogatások hogyan kerültek kifizetésre és felhasználásra.

(15.10)

Itt is az jellemezte a bürokráciát, hogy Brüsszel érdekeit képviselték Budapesten, és nem Budapest érdekeit Brüsszelben. Példának okáért a vidéken jártas képviselőtársaim el tudják mondani, hogy a korábbi időszakban elképzelhetetlen volt, hogy előleget fizessünk például területalapú vagy nem területalapú támogatások tekintetében. Csak az idén november-decemberben az Államkincstár mintegy 250 milliárd forintnyi előleget fizet az európai uniós forrásokhoz való hozzáférés érdekében. Csak jelzem, hogy csökkentettük az európai uniós források bürokráciáját, amiről külön fejezetet írt az Állami Számvevőszék, hogy mekkora volt, és a pénzekhez való hozzáférést is jelentős mértékben sikerült megkönnyíteni.

Szétörtük, szétzúztuk és szétzavartuk a Nemzeti Fejlesztési Ügynökséget. Nagy konkurencia volt az elmúlt évtizedben Magyarországon, hogy a megyei vidékfejlesztési hivatal, a gazdák által ÁVH-nak titulált MVH, vagy az NFÜ a nagyobb bűnözője az országnak. Ebben óriási versenyt futott ez a két szervezet. Komoly kormányzati teljesítménynek tekintem az NFÜ felszámolását és az MVH korábbi formában való megszüntetését.

Ezt a kormány egyik legnagyobb teljesítményének tekintem. Az Európai Bizottság mindent elkövetett, a jelen nem lévő szocialistákkal együtt - nem véletlenül -, hogy mind a két szervezet megmentése érdekében komoly lépéseket tegyen. Azt gondolom, hogy a választók, az állampolgárok, a gazdálkodók és a pályázati kedvezményezettek szempontjából óriási fegyvertény, hogy ezt a két szervezetet sikerült megtörni. A mai események függvényében nyugodtan mondhatom, hogy a korrupció melegágya volt mind a két szervezet.

Szeretném tájékoztatni a tisztelt Országgyűlést a kormány képviseletében arról, hogy a mostani konkrét számok mit mondanak, vitaindításképpen. 2017. március végéig a források meghirdetésre kerültek, 543 darab pályázat, 9453 milliárd forint értékben. 2017. novemberéig végéig 7340 milliárd forintról született döntés, ami a rendelkezésre álló keret 82 százaléka. Szeretném azt is elmondani, hogy 2017-ben 1813 milliárd kifizetés történt, ez a jelenlegi terv 88 százaléka, olyan 2400-2600 milliárd között kell legyen az ideai kifizetés. A minimum kifizetés 2064 milliárd, de az tulajdonképpen megvan. Jellemző adat, hogy a szocialisták kormányzása alatt - csak a kormányzati hatékonyság mérésének egyik objektív

száma - 4 milliárd forintot fizettek ki hetente, most ez 25 milliárd a leggyöngébb heteken is.

A vidékfejlesztési pályázatot külön monitorozza a kormány, és ezt javaslom az Országgyűlésnek is, hiszen a mezőgazdaság stratégiai ágazat, és a vidék megtartó képessége minden országgyűlési párt számára fontos. 184 739 pályázat érkezett be a vidékfejlesztési kasszára. Az egy 1000-1200 milliárdos kassza, aminek a fele lényegében földalapú támogatáshoz hasonló, fele pedig fejlesztési típusú támogatás, ebből 74 626 darab rendelkezik támogatói döntéssel. Ez igen fontos adat.

A kifizetésekről már beszéltem. A teljes kassza 39 százaléka került kifizetésre, és itt szeretném azt szóba hozni, hogy az elmúlt hetek sajtójában és a politikai ellenfelek által gerjesztve nagy hírek jelentek meg, hogy Magyarországot büntetni akarja az Európai Bizottság, és ezért Magyarország az Európai Bizottságtól nem kap pénzt. Jelen lévő képviselőtársaim felkészültek az EU-s források kifizetése és felhasználása ügyében, ezért nem feltétlenül nekik számom, hanem a távolmaradó vagy a jegyzőkönyvet bogarászó országgyűlési képviselőtársaimnak számom azt, hogy ugye két rendszer van Magyarországon. Az Európai Bizottság megbízásából a magyar kormány és szervei végzik a források kifizetését, előlött ellenőrzési jogosultsággal rendelkezik az Európai Bizottság, és Magyarország a megelőlegezett forráskifizetés után számol el az Európai Bizottsággal. Abban reménykedtek politikai ellenfeleink - éhes disznó makkal álmodik elv alapján -, hogy az Európai Bizottság nem fog Magyarországnak fizetni, tehát Magyarország megelőlegezi a pénzt, Brüsszelből nem jön pénz, ezért az év végén az államadósság mértéke jelentősen felugrik, hiszen azt az előleget, amit kifizetünk a kedvezményezetteknek, államkötvény formájában hitelezniük kell, az államadósság részét képezi.

Politikai ellenfeleink már pontosan megírták, hogy mennyivel fog megugrani az államadósság, de kicsit előreszaladtak, tekintettel arra, hogy múlt pénteken a Nemzeti Banknál vezetett folyószámlánkra 204 milliárd forint érkezett, jelentem az Országgyűlésnek, tehát az Európai Bizottság megkezdte a benyújtott számláink kifizetését, és előrejelzések szerint a novemberi és a decemberi számlák kifizetése tekintetében még lesz lépés az ideai esztendő vonatkozásában.

Összehasonlításképpen jegyzem meg, hogy Magyarország 2013-ban sereghajtó volt a 28 európai uniós tagország pénzügyi támogatásának felhasználása tekintetében. Ehhez képest az akkori kormányzati intézkedések hatására 2013-14-ben elértük azt, hogy V4-ből az első helyen végeztünk. Vannak szomszédos országok, akik rendkívül nagy bánatunkra nem tudták felhasználni a keretet. Szívünk szakad meg, hogy csak 70 százalékra tudták lekötni az európai uniós forrásokat, ehhez képest a magyar a teljesítmény 100 százalék fölötti, és a legjobb a V4-ből. Ma Magyarország a V4-es tagországok közül az eu-

rópai források felhasználása tekintetében az első helyen áll, ahogy mondtam, 106 százalék van meghirdetve, 137 százalékot igényeltek, leszerződtek a keret 76 százalékát, és 37 százalék kifizetett támogatás van jelen pillanatban.

Szeretném azt is elmondani, hogy társadalompolitikai elveket érvényesítünk a kifizetések kapcsán. Ennek legfontosabb szempontja, hogy a munkahelyteremtő, gazdasági növekedést támogató vállalkozásokhoz kerüljenek a források, de legalább ilyen fontos volt a vidékfejlesztési programra szánt idő és energia. Azért került a Miniszterelnökséghez a vidékfejlesztési program, azért került a Földművelésügyi Minisztériumból ki, mert a vidékfejlesztési államtitkárságnak egy új vidékfejlesztési programot kellett írni, ahol az volt a szempont, hogy a források 80 százaléka kicsikhez és közepesekhez kerüljön, 20 százaléka legyen a nagybirtokosoké. A korábbi program nem ilyen volt, ezért a vidékfejlesztési programot csak 2015 szeptemberében fogadta el az Európai Bizottság, ehhez mérten a teljesítmény jelentős. Ma azt tudom jelenteni az Országgyűlésnek, hogy nem nagybirtokosokat, hanem kisbirtokosokat támogattunk. Ma az Európai Unióból vidékfejlesztésre érkező forrásoknak 80 százaléka megy kicsi és közepes gazdaságokhoz, és csak 20 százalék megy nagybirtokosokhoz. Történelmi lépésnek tekinthető a degresszió, ami azt jelenti, hogy egy bizonyos összeg fölött - ez nagyjából 1200 hektárnyi támogatást jelent - a magyar állam csak kivételes esetben, például tehenészetekhez fűzötten fizet nagyobb támogatást. Maximum 1800 hektárig fizetünk földalapú támogatást. Úgy gondolom, ez nagyon sok, egyébként a földtulajdonlással, földbirtokmérettel kapcsolatos évszázados vitában is jelentős előrelépés, mert a támogatáspolitikában is a kis- és középbirtokosok mellé álltunk, és számukra biztosítottuk esélyt és lehetőséget.

Most nem fogom itt elmondani, hogy a mededszmentben, az ügyek intézésében mekkora racionalizálást hajtottunk végre, azon mindig lehet tökéletesíteni, csak azt szeretném, ha a képviselőtársaim megértenék, hogy ez a kassa - 25-29 milliárd euróról beszélünk -, e fölött a kassa fölött mégiscsak az Európai Bizottság diszponál, annak egy átengedett jogköre a magyar kormány részéről. Ezért a játékszabályokat Brüsszelben írják meg. Mi a pénzeket csak úgy tudjuk felhasználni és kifizetni, ahogy az Európai Bizottság és az Európai Unió játékszabályai ezt megengedik. Tehát amikor panaszkodnak a képviselőtársaim, választók, vállalkozók, érintettek, hogy lassú, bürokratikus, akkor azt tudomásul kell venni kormányon belül és kívül, parlamenten belül és kívül, hogy mi az Európai Unió játékszabályai szerint kell ezt a pénzt kihelyezni. Majd 2020 után egy óriási intézményi vita lesz az, hogy vajon a tagállami intézmények helyezik ki a forrásokat, vagy lesz egy központi ügynöksége az Európai Bizottságnak, aki minden tagállamban vagy határokon átnyúló módon fog pénzeket kihelyezni. Készülünk erre a vitára is egyébként, hiszen meggyőző érveink vannak

arra, hogy ezek a pénzügyi alapok az agráriumban és a kohézió területén megmaradjanak, és arra is, hogy intézményrendszerünk állami kézben, nemzeti szuverén érdekkörben legyen.

Szeretnék egy kényesnek tűnő témát szóba hozni, ez pedig a közbeszerzések ügye. Több szempontból is szeretném a parlament figyelmét adatokkal felhívni. Először is 2016-ban Magyarországon 8500-8800 közbeszerzés volt. Hogy mindenki pontosan lássa ezt, ez 2000 milliárd forintot jelent. Tehát 2016-ban Magyarországon 2000 milliárd forint értékű közbeszerzés zajlott, aminek egy része az Európai Unióból visszkapott forrás. A 2000 milliárd forint a GDP több mint 5 százalékát jelenti. Ez részben nagy összeg, részben azért figyelmeztet bennünket arra, hogy amikor azzal vádolnak bennünket, hogy a közbeszerzések kapcsán, fogalmazzunk finoman, egyes emberek nem a jó gazda gondosságával járnak el, a GDP 95 százalékát nem érintő kérdéssről beszélünk. A GDP 95 százaléka, hála a Jóistennek, nem a közbeszerzésekből, nem állami megrendelésekből, nem önkormányzati megrendelésekből jön, hanem a szabad piacgazdaság adta keretek közül. Tehát amiről az ellenzéki képviselőtársaim oly sokszor beszélnek, hogy ilyen és olyan visszaélések vannak, ez a GDP 95 százalékát nem érinti, hiszen a közbeszerzés a GDP-nek csupán 5 százalékát kitevő, 2000 milliárdos kérdés. A 8500 közbeszerzési eljárásra 51 ezren jelentkeztek, felhívom mindenkinek a figyelmét. Ez azt is jelenti, hogy egy közbeszerzésre átlagosan 5-6 jelentkező van.

(15.20)

Tehát nem igaz az a vád, hogy az állami pénzek felhasználása kapcsán nincsen verseny, mert az Európai Bizottság vizsgálata alapján egy állami vagy önkormányzati közbeszerzésre tipikusan öt-hat szereplő jelentkezik.

Természetesen megvizsgáltuk azt is, hogy hány olyan közbeszerzés van, amire egy szereplő jelentkezik. 2010-ben, amikor átvettük a kormányzást, az összes közbeszerzés - hasonló nagyságrendekről beszélünk - 30 százaléka esetében egy pályázó volt, magyarul nem nyerhetett más. Ez az arány jelen pillanatban, 2016-ban 16 százalék volt, a felére csökkent azoknak a pályázatoknak a száma és aránya, ahol egy pályázó van, tehát jó eséllyel pályázik arra, hogy ő legyen a nyertes, de az esetek többi részében, 85 százalékban több, átlagosan öt-hat pályázó indult a közbeszerzéseken.

Azt is megvizsgáltuk, hogy hány olyan eljárást indít a magyar állam a 2000 milliárdhoz viszonyítva, amelyben nemzetbiztonsági érdekből vagy más nemzetgazdasági szempontok alapján tulajdonképpen korlátozott verseny érvényesül. Amikor azt mondjuk, hogy nemzetbiztonsági érdek érvényesül, akkor arra gondolok, hogy a rendőrségnek, a hadseregnek, a titkosszolgálatoknak nem szállíthat akárki, tehát csak egy korlátozott verseny zajlik a piacon szereplő

minősített cégek között. Amikor beszállít valaki egy minisztériumba, nemzetbiztonsági érdek érvényesül, vagy nemzetbiztonsági adatokat kell adott esetben védeni, akkor is előfordulhat az, hogy a Nemzetbiztonsági bizottság felmentést ad a nyílt verseny alól. Tehát a nem nyílt eljárásban lefolytatott verseny a 2000 milliárdhoz képest csak 10 százalék, szeretném felhívni a figyelmet. Tehát a 2000 milliárdnak csak a 10 százaléka esetében volt bármilyen kormányzati korlátozó intézkedés a nyílt versennyel szemben az indokolt és törvényileg az Európai Bizottság által irányelvbe foglalt legitimitáció mellett. Tehát nem arról van szó, hogy sumákolunk, hanem az Európai Bizottság által lefektetett irányelv szerint jártunk el, amely lehetőséget biztosít arra, hogy bizonyos kivételes esetekben ne nyílt verseny legyen.

Azt gondolom, ezek az adatok, illetve ezek a tények alkalmassá teszik az előterjesztésünket arra, hogy a parlamentben a választási kampány előtt négy hónappal, a mai délután folyamán még egy értelmes vita legyen. Köszönöm szépen a figyelmet, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Lázár János miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor.

A Fidesz képviselőcsoportja jelezte, hogy két felszólaló ismerteti a frakció álláspontját. Elsőként megadom a szót Bánki Erik képviselő úrnak.

BÁNKI ERIK, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy először is megköszönjem a magyar kormánynak, Lázár János miniszter úrnak, hogy a korábbi ígéretének megfelelően minden félévben tájékoztatást ad arról, hogyan állnak az európai uniós támogatásokkal kapcsolatos eljárások Magyarországon, hiszen ez egy olyan, a gazdaság- és társadalomfejlődés szempontjából is nagyon fontos keretösszeg, amelynek az elköltése minél nagyobb nyilvánosságot, minél nagyobb publicitást és minél nagyobb átláthatóságot igényel.

Az Európai Unió által a tagállamoknak nyújtott forrásoknak mind a gazdaságfejlesztést, mind a vállalkozások támogatását, illetve az emberek életkörülményeinek javítását kell szolgálnia. Amikor az uniós források felhasználásáról vagy annak hatékonyságáról vitázunk, akkor ezt semmiképpen sem szabad szem elől tévesztenünk. A források felhasználása a 2007-2013-as időszakhoz képest lényegesen megváltozott, a kormány a jelenlegi fejlesztési ciklus forrásait konkrét társadalmi és gazdaságpolitikai célok eléréséhez használja fel. Ezek a pénzek ma érdemben hozzájárulnak a magyar gazdaság növekedéséhez.

A jelenleg is zajló fejlesztési időszak minőségileg jelent újat a korábbi, szocialista kormányok idején tapasztaltakhoz képest. Hogy csak egy példát említ-

sek önöknek, amit a miniszter úr is kiemelt, míg az MSZP-SZDSZ-kormány idején a rendelkezésre álló teljes forráskeret mindössze 16 százaléka szolgálta a gazdaságfejlesztési intézkedéseket, addig ez az összeg most a kormány korábbi ígéreteinek megfelelően 60 százalékot tesz ki.

A tavalyi évben Magyarország a fejlesztéspolitika terén is kifejezetten jó és sikeres évet zárt. A rendelkezésre álló keret 85 százaléka meghirdetésre került, több mint 4000 milliárd forint vonatkozóan pedig már szerződéssel is lekötéssel rendelkezik, közel 2000 milliárd forint pedig, ahogy a miniszter úr azt az expozejában kiemelte, már kifizetésre is került. Azt gondolom tehát, hogy időarányosan mindenképpen jól állunk, sőt sokkal jobban állunk, mint ahogy azt korábban, 2010-ben bárki gondolta volna.

A 2014 és 2020 közötti időszakban kiemelt célunk volt a vidéki Magyarország megerősítése. A vidékfejlesztési program keretében mintegy 1300 milliárd forint áll rendelkezésre elsősorban kis és közepes családi gazdaságok fejlesztési elképzeléseinek támogatására. Kifejezetten örültünk annak a program összeállításánál, amit a kormány szintén megtett ígéretként be is váltott, hogy ezeknek a forrásoknak a negyötöde, 80 százaléka a kis és közepes méretű gazdaságokhoz kerüljön, hiszen azt gondoljuk, hogy az ő pozíciójukat, az ő helyzetüket kell elsősorban javítani ezeknek az európai uniós forrásoknak.

A terület- és településfejlesztési operatív program révén pedig elsősorban az önkormányzatok fejlesztéseire biztosít kiváló lehetőséget több mint 1230 milliárd forintos értékben. Kiemelt célunk volt a helyi gazdaságok megerősítése és a foglalkoztatás bővítése, valamint az újraparosodás támogatása. Azóta, hogy a fejlesztési terv előkészítése megtörtént, a magyar gazdaság teljesítménye olyan szintre emelkedett, hogy mára gyakorlatilag az ország elérte a teljes körű foglalkoztatottságot, hiszen azt mindannyian tudjuk, ha 4 százalék köré esik a munkanélküliségi ráta, akkor az gyakorlatilag egy teljes körű foglalkoztatást jelent. Ez egy újabb kihívás egyébként az uniós fejlesztési támogatások, illetve a kormány által nyújtott közvetlen gazdaságfejlesztési támogatások terén, hiszen amíg eddig elsősorban a minél nagyobb mértékű munkahelyteremtésre kellett helyezni a hangsúlyt, addig most elsősorban a technológiai fejlesztések támogatására, hiszen erősen korlátozott ma már a munkaerőpiac, így nem feltétlenül új munkahelyeket, hanem a meglévő munkahelyek megvédését és technológiai fejlesztéseket kell majd támogatni a későbbiekben.

Ma, ahogy a miniszter úr is említette, Magyarország a fejlesztési források elosztása tekintetében az élmezőnyben jár, a visegrádi országok között is az első helyen van. Azt gondoljuk, ez a pozíció a hátralevő időszakban már nem változik, hiszen reményeink szerint a következő évben le is zárul a rendelkezésre álló fejlesztési források elosztásának folyamata, hiszen az összes szerződés megkötésre kerül, és a

szerződések alapján a kifizetések is meg fognak történni.

Az Európai Bizottság, ahogy ezt a miniszter úr jelezte, rendszeresen ellenőrzi az összes tagország európai uniós kifizetési rendszerének működését. Magyarországon az összes eddigi ellenőrzési dokumentum jó vagy jeles minősítést kapott, ez is bizonyítja, hogy az európai uniós források kifizetésére szakosodott rendszerek hatékonyan működnek Magyarországon.

Ugyanakkor arról is kell beszélnünk, tisztelt képviselőtársaim, hogy az ellenzék képviselői az Európai Parlamentben mindent megtesznek azért, hogy Magyarországot rossz fényben tüntessék fel. Ebben is élen jár, ahogy a miniszter úr említette, a volt LMP-s képviselő, Jávor Benedek, aki legutóbb a parlament Költségvetési bizottságának zárt ülésén, ahol a bizottság az OLAF, az Európai Csalás Elleni Hivatal vezetőit hallgatta meg, öt pontból álló kérdéssort tett fel az OLAF vezetőinek, és mind az öt kérdés egyértelműen azt célozta, hogy Magyarországot ezzel rossz fényben tüntesse fel és lejárassa. Az a jó hírem van önöknek, tisztelt képviselőtársaim, hogy az OLAF vezetői mind az öt pont tekintetében megválaszolták ezeket a kérdéseket, és kiderült a válaszokból, hogy Magyarország az európai uniós átlaghoz képest egyetlenegy pontban sem teljesít rosszul, minden pontban vagy az átlagnak megfelelően, vagy az átlagnál jobban teljesített az elmúlt időszakban. Külön kiemelte az OLAF főigazgatója, hogy Magyarország az egyetlen európai uniós tagállam, amely azoknál a vizsgálatoknál, amelyek Magyarországon folynak, a bankszámlaadatokhoz is hozzáférést biztos az OLAF munkatársainak annak érdekében, hogy ahol csalás történt, ott a pénz útját is nyomon lehessen követni. Tehát azt gondolom, tisztelt képviselőtársaim, hogy a magyar kormány és a magyar intézmények mindent megtesznek annak érdekében, hogy tiszta, világos és átlátható legyen az európai uniós pénzelosztások rendszere.

Nem volt ez mindig így Magyarországon, tisztelt hölgyeim és uraim. Emlékezzünk vissza, a Gyurcsány-, Bajnai-kormányok idején nem csak az okozta a problémát, hogy egy olyan túlbürokratizált, olyan bonyolult és szövevényes rendszert dolgoztak ki, ami szinte átláthatatlan volt - ma már nem ülnek padso-
rainkban polgármesterek, de vannak közöttünk olyan képviselők, akik korábban polgármesterként pontosan láthatták azt, hogy több ezer oldalnyi dokumentumot kellett aláírni, és olyan bonyolult pályázati rendszeren részt venni, amit gyakorlatilag külső tanácsadó cégek nélkül eredményesen nem is tudtak megtenni.

Nem véletlenül volt ez így, tisztelt képviselőtársaim, hiszen azok a tanácsadók, akik a Gyurcsány-kormány tanácsadóiként az egész bonyolult rendszer összeállítását végezték, vettek részt később a piacon már kívülállóként, tanácsadóként, ők voltak az egyetlenek, akik ezt a bonyolult rendszert átlátták, és súlyos pénzek, bizonyíthatóan több mint 10 százalé-

ka a forrásoknak arra ment, hogy ezeknek a tanácsadó cégeknek kellett kifizetni a működési költségeit.

Ez ma már nem így működik, hála istennek, hiszen nemcsak szabályozva lett a maximális forrásfelhasználás mértéke jelentősen lecsökkentve, hanem egy olyan egyszerű rendszer került kidolgozásra, amit gyakorlatilag bármely önkormányzat vagy bármely vállalkozás saját maga is meg tud oldani.

(15-30)

Nyilván ez is hozzájárul ahhoz, hogy jelentősen felgyorsult mind a pályázatok beadásának, mind a bírálatának a folyamata, és a szerződéskötések is egyszerűen és gyorsan működnek. Tehát az a rendszer, ami a szocialisták idején a korrupció melegágya volt, az ma egy tiszta, nyílt és átlátható rendszerként működik, ahogy ezt a kormány ígérte is. Nem véletlen talán, hogy a szocialisták a mai vitán sem vesznek részt, hiszen nincs mondanivalójuk ezen a téren. Az, amit ők tettek, az ő időszakukban, azok a csalás-sorozatokat, amelyeknek a koronája a négyesmetró-beruházás, ahol konkrétan 166 milliárd forintot loptak vagy tüntettek el, és amelynek következtében Magyarországot pillanatnyilag, a magyar embereket egy 60 milliárdos visszafizetési kötelezettség terheli - amit reményeink szerint majd tudunk kezelni, és tudjuk ezt az összeget csökkenteni -, aki egy ilyen sorozatban vett részt, annak nyilvánvalóan a parlament plénuma és a nyilvánosság előtt ezekről a kérdésekről nincs mondanivalója.

Tehát, tisztelt hölgyeim és uraim, mindenkinek jó és eredményes vitát kívánok, a kormányznak pedig gratulálok ehhez a teljesítményhez. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Bánki Erik képviselő úr, bizottsági elnök úr. Most megadom a szót Hörcsik Richárd képviselő úrnak.

DR. HÖRCSIK RICHÁRD, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Asszony! Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy hallottuk miniszter úrtól, idén március 27-én tartottunk legutóbb az uniós forrásokról vitanapot az Országgyűlésben. Láthatjuk, hogy ebben is kormány betartja az ígéretét, és lehetővé teszi a törvényhozásnak, hogy rendszeresen áttekintse az uniós források felhasználását. A számvetés indokolt, hiszen a 2014-ben kezdődött hétéves fejlesztési időszak közepén járunk, és hál' istennek van mire visszatekinteni. De indokolt ugyanakkor foglalkozni a 2020 utáni időszak főbb kihívásaival.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy vélem, hogy helyesek voltak a kormány célkitűzései az uniós forrásokkal kapcsolatban. Először is a kormány szándéka egyértelmű volt, az intézményrendszernek ebben a hétéves periódusában megalapozottabban és céltudatosabban kell működnie. Ennek eredményeként

2017. március 31-ig az összes rendelkezésre álló forrást sikerült meghirdetni.

Másodszor célként tűztük ki azt is, hogy ez év végéig a kötelezettségvállalások szintjének a teljes kerethez viszonyítva el kell érnie a 85 százalékot. Ez reális terv, hiszen szeptember végi adat szerint 77 százalékon álltunk. Harmadszor a kifizetések felgyorsítása érdekében ez évben 2700 milliárd forint kifizetését terveztük a kedvezményezetteknek. Ez az összeg szeptember 30-ig 1430 milliárd forint volt. Az év végéig tehát ugyan több mint ezermilliárd forintot kell kifizetni, de az irányító hatóságok azzal számolnak, hogy a második félévben a kifizetendő összegek megnövekednek, így tehát ez a cél is tartható lesz. Fontos megemlítenem, hogy a meghirdetett forráskeretet, az igényelt támogatásokat, a megkötött szerződéseket és a kifizetett támogatásokat tekintve az élen állunk a visegrádi 4-ek rangsorában az augusztus végi adatok alapján.

Negyedszer: tavaly volt a legnagyobb a kiadás a kohéziós programban 1621 milliárd forinttal. A tervezetthez képest jelentősen nagyobb lett ez az összeg, mert a kormány elfogadott egy munkatervet, ami jelentősen gyorsította az uniós kifizetéseket. Ennek is köszönhető, hogy tavaly az EU felé történő befizetési kötelezettségünk összegét, 295 milliárd forintot sokszorosan meghaladták a lehívott források. Tehát elmondható, hogy Magyarország nettó pozíciója, tehát a befizetések és a transferek különbsége a bruttó nemzeti jövedelem arányában 3,3 százalék volt, ezzel az értékkel a tagállamok között a harmadik helyezettek vagyunk Bulgária és Románia után.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az uniós források jövőbeni alakulását nagyon sok bizonytalan tényező befolyásolhatja, köztük a britek kiválása és szerintem az egyre eszkalálódó uniós bevándorláspolitikai által generált rossz bizottsági tervezés. Látjuk bizony, hogy a britek kilépése komoly fejfájást okoz Brüsszelnek, hisz a kiválás az EU költségvetésében évente 10-12 milliárd euróval kevesebb bevételt jelent. Tehát a következő többéves pénzügyi keret tárgyalásainak szerintem a legfőbb kihívása, hogy miként találjuk meg az egyensúlyt a brexit miatt a csökkenő források és az új kihívások miatt növekvő finanszírozási igény között. Tehát kemény tárgyalássorozatra kell számítanunk, hiszen a nettó befizető tagállamok vonakodnak többet fizetni a közös büdzsébe.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szerintem az előzőeknél még nagyobb probléma, hogy az Európai Bizottság az uniós költségvetésből egyre nagyobb összegeket akar fordítani az illegális bevándorlás okozta problémák eseti kezelésére. Erre legjobb bizonyíték a közös agrárpolitika félidei felülvizsgálatáról szóló jogszabálytervezet, amiben a bizottság egyenesen azt javasolja, hogy már a 2014-20 közötti vidékfejlesztési forrásokból is költsenek a tagállamok a migráció okozta problémák enyhítésére.

A magyar álláspont szerint ez elfogadhatatlan. A migrációs válság kezelése nem befolyásolhatja a közös agrárpolitika keretösszegét. Szerencsére a

jelenleg ciklus forrásait ez a veszély már nem fenyegeti, mert a tagállamok többsége elfogadta a magyar álláspontot. A 2020 utáni forrásokért azonban még további nagyon kemény küzdelmek várhatóak Brüsszelben, különösen a kohéziós politikáról szóló vitában. A magyar V4-elnökség programjában nem véletlenül szerepel ez kiemelt témaként. Magyarország számára tehát alapvetés, hogy a kohéziós politikának továbbra is a szerződésekben lefektetett célok teljesülését kell szolgálnia, vagyis a kevésbé fejlett régiók felzárkózását. A kohéziós politikát másfajta célokkal nem lehet összekeverni, legyen szó migrációról vagy éppen a jogállamiságról.

Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar álláspontot nemcsak a V4-ek támogatják, hanem maga Oettinger uniós biztos is, aki hangsúlyozta, hogy a strukturális és kohéziós pénzek rendszere nem megtorlásra való, hanem az alacsonyabb fejlettségű térségek felzárkózását szolgálja. Úgy vélem, hogy ez csattanós válasz azoknak, akik a kohéziós országokat a migránsválság más irányú kezelése miatt büntetni akarták. Sőt, az Európai Bizottság egyenesen arra figyelmeztetett, hogy 2020 után a kohéziós politikára szánt költségvetési források megnyirbálása az EU egységét ásná alá.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nem kell jóstehetségnek lenni, hogy előre lássuk, micsoda ádáz harc lesz a 27 tagállam között a jövő év közepétől, miután az Európai Bizottság felfedi a lapjait a 2020 utáni keretköltségvetésre vonatkozó javaslataival kapcsolatban. Nos, a Fidesz-frakció nevében azt kívánom a kormánynak, hogy a számunkra fontos politikák változatlan összegben fennmaradjanak, s a bennünket megillető minden euró ugyanúgy magyar kedvezményezettekhez kerüljön 2020 után is, mint ebben a ciklusban. Köszönöm a türelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportja nem állított vezérszónokot, a teremben senki nincs részükről. Ezért megadom a szót Hargitai Jánosnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. HARGITAI JÁNOS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Államtitkár Asszony! Államtitkár Urak! Az ember azt gondolná, hogy egy ilyen országgyűlési tájékoztató és vita tipikusan az ellenzéknek kedvező műfaj, ellenzéki oldalról is kezdeményezték - az önmagát demokratikusnak aposztrofáló baloldali képviselők távol vannak a vitától, az egy szem LMP-s képviselő asszonyt leszámítva. Pedig lehetne mondandójuk ehhez a napirendi ponthoz.

Én szimbolikusan annak a kérdésnek a feltevésével kívánom megkezdeni az érdemi mondandómat, hogy azt kívánom önökkel ecseteltetni, hogy hogyan jutott el a kormányzat nagy nehézségek árán a Welt 2000 Kft.-től az Újvilág Nonprofit Szolgáltató Kft.-ig. Talán ma már senki nem emlékszik közülünk sem arra, a minket hallgatók meg egészen biztosan nem

tudják, ezért nem felesleges felidézni, hogy ez a Welt 2000 Kft. volt az a kft., amit egy szocialista önkormányzati kőbányai képviselő dominált, és az akkori jó magyar állam szocialista irányítással erre a kft.-re, erre a privát cégre bízta az akkori európai uniós forrásfelhasználás minden tudását.

(15.40)

Tehát ők kezelték azt az informatikai rendszert, amin keresztül az európai uniós forrásfelhasználás akkor is zajlott.

Milyen kormányzati filozófiára vall az, amikor a legfontosabb kormányzati eszköz az európai uniós források - abban az időben, megjegyzem, más nem is volt; ma már költségvetési források is vannak erre, hazai költségvetési források vannak erre -, tehát a legfontosabb eszköz fölötti ellenőrzés és mindentudás egy privát cég birtokában van? Ez csak úgy képzelhető el, ha vissza akarok élni ezekkel a forrásokkal - ezt is feltételezhetjük -, vagy ha olyan ostoba vagyok, hogy a saját nem létező kormányzati politikám megvalósításához nem ismerem fel azt, hogy milyen eszközök állnak rendelkezésünkre. Azért nem gondolom egyébként, hogy ilyen bűnösen ostobák és közömbösek voltak az akkori kormánytagok, mert más mozgások pedig azt mondatják velem, hogy igenis van azóta is érdeklődésük ezekre a forrásokra és ezeknek a forrásoknak a felhasználására.

Abban a világban, amikor az európai uniós forrásfelhasználást még csak tanultuk, akkor Dobrev Klára, a későbbi miniszterelnök felesége volt az az üzletasszony és főhivatalnok, aki ennek a rendszernek a megalkotásánál bábáskodott. Ma ugyanez a személy, az egykori miniszterelnökhöz köthető feleség az, aki az Altus-cégcsoport meghatározó embereként sikeresen nyúl európai uniós forrásokhoz, a Bizottság ebben őket támogatja. Ebben az igazán szomorú nem is az, hogy mire használják fel az általuk elnyert forrásokat, amik így nyilvánvalóan közpénzből magánpénzek lesznek, és a magánpénzekkel természetesen azt tesznek, amit akarnak. A politikuskokban ilyenkor felvetődik, hogy ne adj' isten, ezekből a forrásokból fizetik-e a DK-t, vagy esetleg olyan ügyvédek vállalkozásait, akik pillanatnyilag akadályoztatva vannak feladataik ellátásában, mert ezt megtehetik. Nem ez az igazi baj.

Az az igazi baj, hogy azok adnak az Európai Uniónak, az Európai Bizottságnak tanulmányok írásán keresztül, monitoringrendszerek kialakításán keresztül tanácsokat a majdani európai uniós forrásfelhasználásra, akik a lehető legsikertelenebbek voltak a saját kormányzati időszakukban, amikor ezeket az európai uniós forrásokat kezelték. Na, ez az igazi tragédia, hogy vak vezet világtalant (*Dr. Apáti István: Nem lettek elszámoltatva! Az a baj!*), hogy az Európai Uniónak ők azok, akik innen monitoringoza (*Szilágyi György közbeszól.*), tanulmányokat gyártva súgnak! De remélem, az Európai Unió nem az Altus-cégcsoport álláspontjaira lesz kíváncsi majd

2020 után, hanem sokkal inkább a jelenlegi magyar kormány álláspontjára.

Egyetértek Lázár miniszter úrral, az expozéjában utalt arra, az egyik legnagyobb fegyvertény volt annak felismerése, hogy az egész európai uniós forrásfelhasználást be kell húzni a kormányzat centrumába. Nem működhet az a rendszer, amit a szocialisták meghonosítottak, hogy van egy kormány, amely úgy csinál, mintha kormányozna - hogy Gyurcsány Ferencre utaljak itt megint, az elhíresült beszédére -, és van a kormánytól majdnem hogy független erőcentrum, a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség, és ott dől el minden izgalmas kérdés, hogy mire fordítsák ezeket a forrásokat (*Szilágyi György: Mennyi ideig működött az NFÜ?*) és hogyan használják fel ezeket a forrásokat. Szilágyi képviselő úrnak, mint mindig, most is meglesz a lehetősége, hogy hozzászóljon, és izgalommal fogom hallgatni. (*Szilágyi György: Mennyi ideig működött az NFÜ a Fidesz-kormány alatt? - Zaj. - Az elnök csenget.*)

ELNÖK: Szilágyi képviselő úr!

DR. HARGITAI JÁNOS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: A Nemzeti Fejlesztési Ügynökséget nyilvánvalóan akkor tudtuk felszámolni (*Szilágyi György: Mennyi ideig működött az NFÜ a Fidesz-kormány alatt? - Zaj. - Az elnök csenget.*), amikor erre a lehetőségünk... (*Szilágyi György: Mennyi ideig működött? - Zaj. - Az elnök csenget.*)

ELNÖK: Szilágyi képviselő úr, nem a Jobbikról beszélnek, hanem az MSZP-ről (*Dr. Apáti István: Mi is!*), ha oda tetszik figyelni. (*Zaj.*) Folytassa, képviselő úr!

DR. HARGITAI JÁNOS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Képviselőtársaim itt mögöttem mondják, hogy Szilágyi képviselő úr a távollévő MSZP-seket is idézi; erről is tudnék hosszasan beszélni, de ezt majd ő megteszi. (*Zaj.*)

ELNÖK: Folytassa!

DR. HARGITAI JÁNOS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tehát én fontos fegyverténynek gondolom azt, hogy a kormányzat felismerte azt, hogy az a rendszer nem működőképes, és ezért felszámolta a Nemzeti Fejlesztési Ügynökséget, és az európai uniós források felhasználását a kormányzati politika lényegévé tette. És ez egy sikeres politika, a miniszteri expozéban erre vonatkozóan hallottunk számokat.

Mondok egy másik számot is, ami talán nem hangzott el, de ma a rádióból Csepreghy miniszterelnök... (*Dr. Apáti István: Óvatosan!*), miniszterhelyettes úr szájából hallottam, hogy akkor, amikor sikeresen működött az Európai Unió forrásfelhasználása a szocialisták időszakában, amikor mondjuk, működött valamelyest a rendszer, akkor egy hét alatt 4,5 milliárdnyi forrás kifizetésére voltak képesek,

most ez 25 milliárd átlagban. Tehát ennyit változott a képesség. Nyilvánvalóan ez azzal függ össze, amit már az előbb említettem önöknek, hogy a kormányzati politika lényegévé tettük az egészet, és nem egy kormánytól független erőcentrumban történnek valahogy a dolgok.

A kormány nyilvánvalóan a saját társadalmi, politikai céljának a megvalósítására akarja felhasználni ezeket a forrásokat, a magyar családok támogatására, a magyar vállalkozások támogatására. El akarjuk érni azt, hogy a magyar gazdaság versenyképessége erősebb legyen. El akarjuk érni azt, hogy a magyar gazdaság önmaga lábán álljon, és ne legyen kiszolgáltatott más pénzügyi világban lévő erőcentrumoknak. Ehhez ezt a pénzt okosan és ügyesen kell felhasználni.

Önkormányzati ember voltam akkor, amikor a szocialisták dominálták ezt a világot, és mi, polgármesterek, megyei elnökök persze boldogok voltunk akkor, amikor azt láttuk, hogy a források jó részét az állam használja fel, beleértve az önkormányzatokat is, több mint 80 százalékát az állami intézményrendszer használta fel ezeknek a forrásoknak. Néha ezek jó helyre is kerültek, de összességében akkor is tudtuk, hogy irracionális az, hogy nem a magyar gazdaságba öljük be ezeket a forrásokat, és majd a magyar gazdaság hosszú távon kitermeli azokat a forrásokat már a termelés eredményeként, amit aztán különböző állami és önkormányzati célokra lehet fordítani.

Ezért nyilvánvaló volt, hogy meg kell változtatni ezt a rendszert. A korábbi időszakhoz képest természetes számunkra, hogy a magyar gazdaság fogja felhasználni a források legalább 60 százalékát, legalábbis a kormányzat szándékai szerint. Egy nagy váltás volt az is, és hadd hozzam ezt is ide, hogy a kormánynak arra is volt ereje, vagy arra is voltak lehetőségei, hogy a helyi szereplőket is bevonja valamilyen mértékben a források szétosztásába. A megyei önkormányzatoknak és a megyei jogú városoknak összességében több mint ezermilliárdnyi forrás áll a hét év alatt rendelkezésükre arra, hogy a TOP rendszerén keresztül önmaguk is forrásfelhasználók, forrásszétosztók legyenek. Ez a megyék esetében 803 milliárd forint, a megyei jogú városok esetén 425 milliárd forint.

Egy másik ilyen újítás, amit én fontosnak tartok, főleg a hosszú távú forrásfelhasználás reményében - hosszú táv alatt azt értem, hogy a kormányzat képviselőjével együtt én is remélem azt, hogy majd 2020 után is lesznek források, és azokat a forrásokat is valamilyen módon majd a magyar gazdaság fejlesztésére lehet fordítani -, én azt valószínűsítem, hogy nagyobb részben már olyan források lesznek esetleg ezek, majd azok, amelyek visszatérítendő források lesznek.

Ezzel a rendszerrel a kormány már most is kísérletezik, nem is kis összegekben, 700 milliárdnyi forrást visszatérítendő forrásként kínál fel a kormányzat a banki intézményrendszeren keresztül a magyar kis- és középvállalkozások számára, hogy a

saját vállalkozásaikat európai uniós forrásokon keresztül erősítsék.

Jelenleg már több mint 600 magyar fejlesztési banki pontot hozott létre a kormányzat az országban. Egy-két héttel ezelőtt Mohácson is avattunk egy ilyen magyar fejlesztési banki pontot az OTP rendszerén keresztül, vagy a Takarékszövetkezetek is részesei ennek a rendszernek. A dolog lényege, hogy 600 olyan hitelfelvevő hely létezik az országban, ahol egységes szemléletben, nagyon olcsón lehet európai uniós forrásokhoz, hitelekhez jutni a saját gazdaságfejlesztési célok támogatásához.

Azt gondolom, ezek az intézményrendszeren belül olyan fontos változások alapkövei, amelyek számunkra adják azt a lehetőséget, hogy képesek legyünk sikeresen felhasználni ezeket a forrásokat. Addig, ameddig az előző európai uniós pénzügyi ciklusban, ami tartott 2013-ig, már ennek a kormánynak azon kellett versengenie, azért kellett megszakadnia, ha már nem volt képes a szocialisták által megkonstruált rendszer kereteit felbontani, és értelmesebben felhasználni ezeket a felkínált forrásokat, többet fordítani gazdaságfejlesztésre, és kevesebbet önmagára az államra; megjegyzem, az Orbán-kormány tett erre egy kísérletet, csak azzal szembe-sült, hogy ha ezt át akarja vinni az Európai Bizottságon, akkor egy évig leáll a rendszer, és nem tudjuk majd az összes forrást lehívni, ezért a kormány a kisebbik rosszat választotta, és azt mondta, hogy ha már a régi rendben kell szétosztani a forrásokat, akkor viszont legyünk képesek lehívni a teljes forrást.

(15.50)

Ezzel a megváltozott intézményi struktúrával, amiről a mondandóm elején beszéltem, erre képesek is voltunk, és az összes forrást sikerült a brüsszeli kasszából Magyarországra juttatni. Ebben a ciklusban most már nyilvánvalóan nem az a cél, hogy az összes forrást felhasználjuk, bár megjegyzem, nagyon jól állunk ilyen szempontból. Ennek a pénzügyi ciklusnak az első felében nemcsak meghirdettük az összes forrás lehetőségét a magyar vállalkozások számára, hanem ezeknek nagyon meghatározó részét - ez a vita további részében majd számokkal is alá lesz támasztva - már kifizettük. A magyar gazdaság mindenkori teljesítményébe jócskán belejátszik az, hogy ezt milyen sikeresen tesszük.

2016, ami oly sokszor kritika tárgya, azért volt izgalmas év számunkra, mert a váltás éve volt, a régi forrásokat már felhasználta az ország, az újak felhasználásához nyilvánvalóan először pályázatokat kellett hirdetni, a rendszert kellett beüzemeltetni. Tehát azt mondhatjuk, hogy 2016-ban kevés európai uniós forrás hasznosult a magyar gazdaságban, és - zárszámadás után vagyunk, tudjuk azt, hogy - így is képesek voltunk 2,1 százaléknyi növekedésre, ami több, mint az európai átlag. Most, 2017-ben az év vége felé látjuk azt, hogy mit jelent az európai uniós

forrásfelhasználás, látjuk, hogy ezeknek a forrásoknak a jó felhasználása mennyire a magyar gazdaság érdeke és létkérdése. Joggal kalkulálunk azzal, hogy a 2017-es évet többek között az ügyes forrásfelhasználással 3,8 vagy akár 4 fölötti GDP-növekedéssel fogjuk zárni.

Tehát kulcskérdés, hogy mi történik ezen a területen, ezért kormánypárti képviselőként - bár itt azt mondhatom, nyilvánvalóan az ellenzékiek sem gondolnak mást erről - azt mondom, hogy a kormánynak ezt a teljesítményét el kell ismernünk. Nyilvánvalóan ez nemcsak egy kormányzati teljesítmény, kellene magyar vállalkozások is, amelyek képesek és akarják ezeket a forrásokat felhasználni. De mi itt a patkó körül mindannyian tudjuk, az, hogy ez a lehetőség megteremtődjön, kormányzati verekedés és akarat kérdése. És ebben a Brüsszelbe delegált urak, akiket a jó magyar nép küldött oda - a néppártiakat leszámítva -, nemhogy segítségünkre vannak, hanem ellenünkre vannak. Tehát nemcsak a brüsszeli bürokráciával kell ott megküzdenünk, hanem azokkal a magyar képviselőkkel is a „demokratikus” oldalról, akik a saját gondolkodásukat úgy értelmezik, hogy ők azért vannak odaküldve, hogy a hazának keresztbetegyenek. Reméljük, ezt ugyanolyan eredménnyel teszik, mint ahogy eddig tették, mert eddig azért ennek olyan sok eredménye nem volt, bár kormányzati igyekezetet és energiát nyilvánvalóan lekötnek a szóba hozott képviselők. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Hargitai képviselő úr. Most megadom a szót Bana Tibor képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

BANA TIBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nem első alkalommal vitázunk itt az Országgyűlésben a 2014-2020-as ciklus uniós forrásainak felhasználásáról. Amikor ezt ismételtén meg tesszük, érdemes visszatekinteni a korábbi hétéves tervezési időszakra, hiszen 2007-2013 között zajlott az első teljes hétéves időszak, és most 2014-2020 között vagyunk a második ilyen ciklusban.

Elmondható, hogy a szocialista-szabad demokrata kormányok idején a tényleges fejlesztési igényekkel szemben értelmetlen projektek valósultak meg, s akkoriban a fideszes ellenzék határozottan tiltakozott ez ellen.

Nem volt az véletlen, hogy nagyon sokan komoly várakozással tekintettek 2010 elé, hiszen azt várják a kormányváltástól, hogy érdemi változások fognak következni, és ezt is ígérte egyébként akkoriban a Fidesz és a KDNP. Aztán azoknak, akiknek ez volt a reményük, csalódnuk kellett, hiszen a beígért felelősségre vonás elmaradt, nem tárták fel a botrányos ügyeket, és a támogatások felülvizsgálatára sem került sor, vagyis az elszámoltatás a Fidesz-KDNP részéről üres ígélet maradt.

Ezzel szemben átgondolatlan intézményi átalakításokra került sor, és a gazdasági élet szereplőinek az alapvető szabályozásban folyamatos változásokkal kellett szembesülniük. Ha pedig megnézzük azt, hogy a 2010 óta eltelt időszakban, s kiemelten most a 2014-2020-as ciklusban mivel jellemezhetjük az uniós források felhasználását, akkor kijelenthető, hogy a Fidesz ott folytatta, ahol szocialista-szabad demokrata elődeik abbahagyták, vagyis az EU-s pénzek felhasználása továbbra is a korrupció melegágyaként működik. Annyi változott, hogy más körhöz jutnak ezek a támogatások, és a Fidesz-KDNP-kormányok, az Orbán Viktor által vezetett kormányok számára az elsődleges szempont az volt, hogy a hozzájuk köthető cégek, vállalkozások kapják meg ezeket a pénzeket. Ez minden egyéb szempontot felülírt.

Hargitai János a KDNP vezérszónokaként arról beszélt, hogy milyen társadalompolitikai célkitűzései vannak a kormánynak. Én azzal szemben, amit ő elmondott, azt látom, és a magyarok elsöprő többségének is ez a véleménye, hogy ha társadalompolitikai célokról beszélünk, akkor itt bizony néhány család támogatását nevezhetjük annak, hiszen Mészáros Lőrinc, Garancsi István, Tiborcz István és társai tudnak hozzájutni ezekhez a pénzekhez. És abban a vonatkozásban is változás következett be, hogy önök a szocialistákhoz képest tökélyre fejlesztették a korrupció rendszerét, hiszen ilyen módon működtetik már az uniós források felhasználását.

A presztízsberuházások és a gazdaság szempontjából hasztalan projektek továbbra is középpontban állnak. Itt elég a felcsúti kisvasút példáját felhoznom, vagy éppen az egy településen felhúzott 11 kilátó esetét, de hosszasan sorolhatnánk még azokat a példákat, amelyek alátámasztják azt, hogy egyértelműen a látványberuházások és azok a projektek vannak középpontban, amelyek egyáltalán nem szolgálják hosszú távon a magyar gazdaság erősödését, azzal szemben, hogy a munkahelyteremtő, foglalkoztatást növelő beruházások lennének az elsődlegesek.

Nézzük az egészségügy területét! Itt azt láthatjuk, hogy kamutanulmányokra, -képzésekre jelentős összegek jutnak, míg az érdemi fejlesztésekre nem költöttek jelentős mértékben, amikor 2017-ben Magyarországon arról beszélhetünk, hogy a kórházakban nap mint nap azzal kell szembesülni, hogy fertőzések történnek. A kis kórházak ügyét mindenképpen szeretném idehozni, már csak azért is, mert Körmenten született szentgotthárdi országgyűlési képviselőként a körmenti kórház kérdését szívügyemnek tartom. Azt tapasztalhattuk az elmúlt évek során, például Körmenten, hogy megszűnt a szülészeti-nőgyógyászati és az aktív belgyógyászati. Annak idején mi tiltakoztunk ez ellen, és ezeknek az osztályoknak a visszaállításáért is aláírásokat gyűjtöttünk, parlamenti felszólalásaim is voltak ez ügyben, és egyéb fórumokon is próbáltunk lépéseket tenni.

Persze bizonyos fejlesztések valóban történtek, és ugyanez igaz más kis kórházak esetében is, de

összességében azt mondhatjuk, hogy ezek az intézmények, például a körmendi is, már nem is tekinthetők kórháznak. Azzal, hogy önök átalakították az egészségügyet és a súlyponti kórházakra helyezték a hangsúlyt, egyáltalán nem indult el egy pozitívabb irányú változás, hiszen ezekkel a kórházakkal, a szombathelyi kórházzal összefüggésben is nagyon komoly problémákról beszélhetünk.

Visszatérve a 2014-2020-as ciklus átfogóbb vizsgálatára, fontos emlékeztetni arra, hogy a kormány oldaláról egy nagyon komoly ígéret hangzott el abban az összefüggésben, hogy a pénzek 60 százalékát közvetlenül gazdaságfejlesztésre fogják költeni, de az már most, 2017 végén látszik, hogy ez nem fog teljesülni. Ami viszont még ennél is sokkal nagyobb probléma, ha azt megnézzük, hogy kikhez jutnak ezek a támogatások. Azt látjuk, hogy ezek jelentős részéből csak egy szűk kör tud részesülni, a Fideszhez becsatornázott oligarchák, pénztárosok azok, akik dózsölnek, közben pedig azt láthatjuk, hogy a körön kívülinek nevezhető kis- és középvállalkozások - de egyébként a nagyobb cégek tekintetében is ez a helyzet, ha nem rendelkeznek megfelelő naranccs kapcsolatokkal - nem tudnak érdemben hozzájutni ezekhez a forrásokhoz.

Érdeemes, tisztelt képviselőtársaim, európai uniós kitekintést is tenni abban a vonatkozásban, hogy amikor Magyarország annak idején csatlakozott a közösséghez, akkor egy olyan komoly ígéret hangzott el, hogy majd mérséklődni fognak a különbségek az egyes országok között, Nyugat-Európa és Kelet-Közép-Európa tagállamai között, és az egyes régiók tekintetében is egy ilyen változás fog majd bekövetkezni. Ezzel szemben azt láthatjuk, hogy az elmúlt évtizedben nőttek a különbségek, ez a bizonyos szakadék egyértelműen mélyült. Emlékeztetnék arra, hogy az év elején Günther Oettinger német uniós biztos, márciusban pedig Sigmar Gabriel német külügyminiszter nyilatkozott arról, hogy Németország valójában jól jár azzal, hogy befizet az EU-s kasszába, hiszen azok a fejlesztések, melyek például a mi régióinkban is megvalósulnak, német anyagok, német gépek segítségével készülnek el, így tehát Németország vissza is kapja azt a pénzt, amit támogatásként ad. Mondanom sem kell, hogy ez a folyamat egyáltalán nem a magyar vállalatok megerősödésének irányába hat.

*(Az elnöki széket Sneider Tamás,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Összességében, ha a 2014-2020-as fejlesztési időszakot nézzük, akkor elmondható, hogy rendkívül magas a korrupció aránya a pályázatok terén; a haverok azok, akik örülni tudnak ezeknek, Mészáros és társai azok, akik elsősorban be is tudnának számolni arról, hogy milyen módon használták fel ezeket a forrásokat. Nem volt az véletlen, hogy én egyik alkalommal az európai uniós ügyekkel foglalkozó szakbizottság ülésén azt mondtam Lázár miniszter úrnak,

hogy jó lett volna, ha Mészáros Lőrinc is ellátogat erre az ülésre, s egyébként most a plenáris ülésen is itt lehetne, hiszen ő első kézből tudna érdemi információkat nyújtani számunkra arról, hogy milyen módon is került sor a 2014-2020-as időszakban a fejlesztési források felhasználására, meg még az a néhány társa is itt lehetne, akik hasonló módon sokszorosára tudták növelni vagyonukat a Fidesz kormányzása idején.

(16.00)

Egyértelmű tehát, hogy nem a magyar gazdaság növekedését, hanem az oligarchákat szolgálják az uniós pénzek. Így aztán nem is fog hazánk egy fejlődési pályára állni, hacsak nem fog érdemi változás bekövetkezni. Ebben bízunk, és ezen dolgozunk, 2018-ban ehhez kérjük a választópolgárok támogatását. Mert a Jobbikot egy merőben más hozzáállás fogja jellemezni e tekintetben, mégpedig egy olyan hozzáállás, ami kiszámíthatóságot, tervezhetőséget fog majd jelenteni a gazdasági élet szereplői számára, és a munkahelyteremtő, gazdaságélénkítő beruházásokat kívánjuk középpontba állítani.

Jelenleg ugyanis az a helyzet, hogy például a kis- és középvállalkozások működését ellehetetleníti a kormány, a körön kívüliek elvélve tudnak hozzájutni forrásokhoz. Mi viszont rendkívül fontosnak tartjuk azt, hogy őket helyzetbe hozzuk. Éppen Volner János frakcióvezetőnk tartott erről több alkalommal is sajtótájékoztatót, hogy milyen konkrét elképzeléseink vannak ebben a vonatkozásban, és választási programunkban is kiemelt helyen szerepel a kkv-k helyzetének előbbre hozásának kérdése.

*(Ikotity Istvánt a jegyzői székben
Hegedűs Lorántné váltja fel.)*

A kutatás-fejlesztés területét még mindenképpen ide szeretném hozni, már csak azért is, mert ez szintén egy kitörési pont. Akár csak Dél-Korea példáját érdemes idehozni, hogy ők is ilyen módon tudtak fejlődni azáltal, hogy a K+F-re sokkal nagyobb összegeket szántak. Azt azért érdemes megnézni, hogy 2007-2013-hoz képest 2014-2020-ban nagyobb összegek állnak rendelkezésre e téren, de mégsem olyan módon történik ezeknek a felhasználása, ahogy az helyénvaló lenne, holott a statisztikai adatok egyértelműen alátámasztják, hogy az innovatív vállalatok nagyobb mértékben tudják növelni alkalmazotti létszámukat. Ez kiemelten igaz a kis- és közepes méretű vállalkozások esetében. Erre a területre kelene tehát egy jóval nagyobb hangsúlyt fektetni.

Alapvető szerkezeti probléma, tisztelt Országgyűlés, hogy a forráselosztásban nincs verseny. Az állami szereplők nagyprojektjei vannak túlsúlyban, a közszférára jut a legtöbb pénz, az állam lényegében magára költ, miközben a kicsik nem jutnak hozzá ezekhez a forrásokhoz. Itt, mondjuk, fel lehet hozni az épületenergetikai felújítások példáját, ahol azt

láthatjuk, hogy a nagy intézményekhez jutottak pénzek, viszont a kisebbek és a lakosság már nem tudtak részesülni ezekből a támogatásokból.

Aztán arra is érdemes kitérni, hogy mely települések és milyen arányban tudtak hozzájutni az Európai Unióból érkező forrásokhoz. Nos, itt is az látható, hogy azok a falvak, városok, amelyek fideszes vezetéssel rendelkeznek, arányaikon felül tudtak ilyen pénzekhez jutni, míg azok a települések, amelyeket független vagy éppen valamelyik ellenzéki erőhöz köthető városvezetés irányít, jóval kisebb mértékben tudtak részesülni ezekből a pénzekből.

Számtalan alkalommal találkoztunk már bizottsági keretek között az HEBC, a Magyar Európai Üzleti Tanács tagjaival, és persze bizonyos kérdésekben voltak velük vitáink, de azzal én teljes mértékben egyetértek, hogy egy országstratégia megalkotása rendkívül fontos lenne. A Jobbik vállalja is ezt kormányra kerülését követően. Hiszen fel kell vázolni azokat a közép- és hosszú távú célokat, fejlesztési irányokat, amelyek egyfelől a kormány számára is meghatározóak, másrészt pedig a gazdasági élet szereplői számára is kiszámíthatóságot jelenthetnek.

Hiszen olyan befektetéseket kell Magyarországra hozni, amelyek azokat a vállalkozásokat és munkahelyeket támogatják, ahol magas a hozzáadott érték, hiszen csak így tud érdemben erősödni hazánk gazdasága, szemben azzal, amit most tapasztalhatunk, hogy a jogszabályok folyamatosan változnak. Ezzel kell szembesülniük a gazdasági élet szereplőinek, így aztán egyáltalán nem mondható az, hogy stabil működés lenne tőlük elvárható egy ilyen környezetben.

Az oktatás, egészségügy és a szociális rendszer területét mindenképpen idehoznám, hiszen ezek nélkül nem lesz jövője hazánknak, nem lehet érdemi előrelépést elérni. És ha már itt volt szó viseigrádi kitekintésről, akkor azt érdemes elmondani, hogy bizony ebben a vonatkozásban nemcsak európai uniós szinten állunk rosszul, hanem regionális szinten is sereghajtók vagyunk. Tehát az oktatásra, az egészségügyre és a szociális rendszer területére rendkívül keveset költ Magyarország. Ezen is változtatni kíván a Jobbik; és azon is, hogy jelenleg felháborítóan magas, kis híján 50 százalékos a kiemelt projektek aránya, amikor is a kedvezményezett gyakorlatilag verseny nélkül jut hozzá a támogatásokhoz. Ezek előre le vannak játszva. Mondanom sem kell, hogy ez az eljárás növeli a túlárzás, így a korrupció kockázatát. Nem véletlen, hogy Magyarország előkelő helyet foglal el az OLAF, az Európai Csalás Elleni Hivatal feketelistáin.

Összességében az mondható el, hogy a rendszereket kézi vezérléssel irányítják az egyéni érdekek szolgálatában. A kiemelt projektek gyorsan mennek, hiszen ezek azok, amelyek az önökhöz közel álló, a Fideszhez, az Orbán-kormányhoz becsatornázott oligarchákhoz tudnak eljutni, viszont másik oldalról a kkv-k fuldokolnak a bürokrácia mocsarában, és a közbeszerzések az európai uniós pénzek magánzse-

bekbe vándoroltatásának legfontosabb eszközeit jelentik.

Érdemes még kitérni az ügyészség szerepére, hiszen mi, jobbkos képviselők is és a közélet egyéb szereplői is számtalan feljelentést tettünk az elmúlt évek során, de ezek túlnyomó többségét lesöpörték, nem lett ezeknek érdemi következménye. Hiszen látható az, hogy politikai befolyás alatt működik az ügyészség. Mi ennek is véget kívánunk vetni, és azt is vállaljuk, hogy egy korrupcióellenes, független ügyészséget fogunk felállítani, amely pártállástól függetlenül ki fogja vizsgálni az ügyeket, és meg fog történni az érdemi elszámoltatás.

Mit tud még ígérni ezen kívül a Fidesz kihívójaként a Jobbik a 2018-as választások vonatkozásában, amennyiben a magyarok minket ruháznak fel azzal a lehetőséggel, hogy irányítsuk az országot? Azt, hogy a gazdaságfejlesztést, a kis- és középvállalkozások támogatását, a kutatás-fejlesztés helyzetének előbbre hozását, az oktatást, az egészségügyet és a szociális ágazatot kiemelten fogjuk kezelni, hiszen csak ezáltal lehet jövője Magyarországnak. Azt szeretnénk elérni, hogy hazánkban tisztességesen versenyezzenek a vállalkozások, érdemeik szerint tudjanak hozzájutni nemcsak az uniós forrásokhoz, hanem költségvetési támogatásokhoz is. Átlátható, kiszámítható és tiszta viszonyokat kívánunk teremteni, egy olyan jövőképet felvázolva, amely tartós, hosszú távú és fenntartható növekedést jelent, aminek a magyarok érezhetik saját bőrükön a gyümölcseit, és nem csak egy szűk kör, amely ezekből részesülni tud, felvázolva a már említett országstratégiát.

Hosszabb távon persze az is nagyon fontos, hogy uniós források nélkül is meg tudjon állni Magyarország a saját lábán. Csökkenteni kell a gazdaság függőségét, mert az már most, a 2018-as uniós költségvetés kapcsán látható, hogy tovább csökkennek a kohéziós források. Egyébként is ebbe az irányba mutatnak a folyamatok, akár a brexittel összefüggésben, akár abból a szempontból, ha megnézzük, hogy már most a '14-20-as fejlesztési ciklus tekintetében is egy jelentős mértékű visszaesés történt a kohéziós források vonatkozásában. 2020-tól egy még rosszabb helyzetre készülhetünk tehát e tekintetben. Magyarországnak pedig nagyon fontos az, hogy erre is felkészüljön, és érdemi lépéseket tudjunk tenni.

A bérunió kérdését még idehoznám, hiszen ennek kapcsán a Jobbik már ellenzékéből tudott partnereket találni 8 kelet-közép-európai országban. Ez az érdemi bérfelzárkóztatást célzó európai polgári kezdeményezés azt kívánja elérni, hogy tisztességes megélhetést biztosító munkahelyek jöjjenek létre Magyarországon. A Jobbik-kormányának az lesz a célja, hogy a jelenlegi, érdekalapú pénzelosztással szemben egy érdem- és értékalapú forráselosztás honosodjon meg. Annak a fullasztó légkörnek, ami 2010 óta, a Fidesz kormányzása óta rátelepedett Magyarországra, véget kívánunk vetni.

Egy szabadabb országot fog teremteni a Jobbik, ha a 2018-as választásokon a magyarok felhatalmaz-

nak minket a kormányzás lehetőségére. Magyar szívvel, józan ésszel, tiszta kézzel kívánjuk irányítani Magyarországot, felemelve szeretett hazánkat. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik sorában.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtáraitam. Folytatódik a vezérszónoki felszólalások sora. Megadom a szót Schmuck Erzsébetnek, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Bevezetésképpen szeretném megemlíteni, hogy ez a vitanap az LMP kezdeményezésére jött létre. Az LMP nyújtott be ugyanis többször is határozati javaslatot, azt megcélözva, hogy a kormány rendszeresen számoljon be és számoljon el az európai uniós pénzek felhasználásával.

Amit én itt most hiányolok ezeken a vitanapokon, mert most már ez nem az első, hogy nagyon szerencsés, hasznos és jó lenne, ha előtte kapnánk egy írásbeli tájékoztatást az adatokról, számokról, és nem csak itt hallanánk a miniszter úr exorzéjából. Nyilván, ha csak halljuk, azért ezt nehezebb megítélni. Mindenképpen a vitanap hatékonyságát elősegítené, ha írásban előtte kapnánk a kormánytól egy értékelést.

És most szeretném azzal kezdeni, egy picikét helyére tenni a kormány néhány csúsztatását, pontosabban nem teljesen igazmondását az európai uniós támogatásokkal kapcsolatban. Elég gyakran halljuk az utóbbi időben, hogy a strukturális támogatások a mi pénzünk. Holott ha megnézzük a részleteket, akkor az nem vitatható el, hogy tulajdonképpen német, holland, dán vagy angol adófizetők támogatásáról van szó, és arról, hogy Magyarország pénzügyi értelemben nagyon erős nettó haszonélvezője az európai uniós tagságnak. Ez még akkor is így van, ha a támogatások egy része az elvégzett munkák, a megbízatások ellenértékeként, a vállalkozásokon keresztül visszajut, mondjuk, nyugat-európai országokba.

(16.10)

Viszont azért azt látjuk, hogy ha jól használjuk fel a pénzeket, akkor ennek az eredménye itt marad az országban. Azt látjuk vagy értjük, hogy ezt nehéz a fideszes oldalról megérteni, de azért ha jól használjuk föl a pénzeket, akkor vannak olyan gazdasági kapcsolatok, amelyek mindkét félnek jók.

És itt azt kell mondjam, hogy nemcsak az Európai Uniónak jól felfogott gazdasági érdeke, hogy legyenek ezek az európai uniós támogatások, hanem erkölcsi kötelessége is az Uniónak segíteni a legelmaradottabb régiókat, így köztünk hazánkat. Így lesz az EU egy gazdaságilag és társadalmilag is összetartó szövetség, így nyilvánulhat meg a szolidaritás a leg-

konkrétan az egyes tagállamok és az állampolgárok között.

Éppen ezért sokszor visszatetsző a kormány brüsszelezése, az Európai Unió démonizálása, mert tulajdonképpen ezt a kapcsolatot akarja szétszaggatni, és úgy feltüntetni, mint ha az Orbán-kormány adná a pénzt az egyes projektekre. Jó példa erre, amikor Németh Szilárd sajtótájékoztatót az állította, hogy Csillagtelep szociális célú rehabilitációjára az 1,7 milliárdot a kormánytól kapják a csepeliek, holott tudjuk azt, hogy ennek az egyik fele részben európai uniós támogatásból finanszírozott VEKOP-projekt volt.

És ha a kormányzat túlhangsúlyozza, hogy ez a mi pénzünk, jogos jussunk, annak van más értelme is. Ugyanis kiolvasható ebből az is, hogy nem akarja vállalni a kormány a felhasználással járó kötelezettségeket, konkrétan, hogy elvileg nem nyúlhatná le és juttathatná magánzsebekbe ezeket a forrásokat, hanem ezt mindig kizárólag, 100 százalékban a köz javára kellene fordítani. Erről majd egy picikét később bővebben is szólok, konkrét példákkal bemutatva.

A másik valótlanág, amihez eléggé ragaszkodnak, és ezt a miniszterelnök úr is hirdeti, ugyanis önök szerint van olyan színvonalatlan, de elterjedt nézet, hogy a magyar gazdaság csak azért fejlődik, mert az európai uniós támogatások rendelkezésre állnak. A miniszterelnök idén szeptemberi beszéde alapján azért tartja színvonalatlannak ezeket az érveket, mert a magyar költségvetés 18 000 milliárd forint, miközben az uniós támogatások évente csak 1000-1500 milliárd forintot tesznek ki nettóban.

Az természetesen előfordul, hogy valaki nem ért a gazdasághoz, de az már azért gond, ha egy központosított, lényegében egyetlen ember döntésére épülő rendszerben, mint a mai Fidesz-világ, a fő döntéshozót ilyen tévedések mozgatják. Ez viszont katasztrofális hatású is lehet.

Orbán Viktor állítását a kormány által megrendelt, a KPMG és a GKI által készített tanulmányok is cáfolják. Ezek szerint a magyar gazdaság 2006-2015 között az uniós pénzek nélkül a 4,6 százalékos növekedés helyett 1,8 százalékkal csökkent volna. Tehát ez mutatja azt, hogy az európai uniós támogatások igenis nagyon jelentős mértékben a gazdasági növekedés forrásai.

2004 óta, megjegyzem, GDP-arányosan két Marshall-segélynyi forrást kaptunk európai uniós támogatások formájában, és talán ezt nem kellene bagatellizálni. Igen, a magyar gazdaság sajnos igen kritikus mértékben függ az európai uniós pénzeztől, pláne, hogy 2017-ben nem 1000-1500 milliárd, hanem 2200-2700 milliárd forint kiszórását tervezik; és így eljutottunk a legnagyobb torzításhoz, a nemzetgazdaságot rontó tevékenységhez.

Az európai uniós pénzek gyors lehívása, gyors elköltése az LMP szerint nem hogy siker volna, amit mutogatni kellene, hanem eléggé nagy katasztrófa a gazdaság számára. Egyébként a gyors lehívásnak és

az erőltetett kiszórásnak egyetlen indokát látjuk, ugyanis a Fidesz ezzel akarja mesterségesen felpörgetni a gazdaságot a 2018-as választásokra, hogy azt mondhassa, hogy a gazdaság szárnyal, és magyar csoda van, és reméli így megnyerni a választásokat.

Az önző politikai hasznon túl, amit a kormány magának remél, a negatív hatások igen szerteágazóak és mélyrehatóak. Az erőltetett kiszórást igen nehézé teszi, hogy az elköltött pénz mennyiségén túli mutatókra figyeljenek. Magyarul, fogalmuk sincs a pénzek kihelyezőinek, hogy a projektek hasznosak-e, megfelelnek-e a célnak. Utólagos ellenőrzésre pedig pláne nincsen energia. Ennek pedig az lesz az eredménye, hogy a kitűzött célt az óriási pénzköltések ellenére sem fogjuk elérni, hiába mennek milliárdok képzésre, a képzettségi mutatók nem javulnak, hiába mennek milliárdok energiahatékonyságra, a hatékonysági mutatók sem igen javulnak. És hiába mennek százmilliárdok a vidéki térségek felzárkóztatására, a vidék leszakadása folytatódik.

Szaknyelven szólva az output indikátorokat nemhogy nem nézik, de már nem is mérik. Egyszerűen vakrepülést folytatnak. Ezért is lehet, hogy a két Marshall-segélynyi pénz elszórása után még mindig alig látszanak az eredmények. Ráadásul az erőltetett kiszórás rángatja a gazdaságot. A piaczgazdaság egyébként is ciklikus, ami az egyes cégekre terhet ró, hiszen túl kell élni a soványabb időszakot is. Erre a kormány rátesz nem egy lapáttal, hanem sok zsákkal. 2016 első negyedében a GDP 0,8 százalékkal csökkent az előző negyedévhez képest. Az ipari növekedés megállt, a beruházások 9,6 százalékkal estek, az építőipar bezuhant, 28 százalékkal múlt a múltal alul az egy évvel korábbi szintet. Mindez azért történt, mert 2015 végén lezárultak az előző EU-s ciklus kifizetései.

Hát, ennyit szerettem volna itt elmondani a miniszterelnök úrnak arról az elképzeléséről, hogy az európai uniós források nem igazán fontosak a magyar társadalomban a GDP-növekedés szempontjából. A kereslet és a megbízások ilyen durva ingadozása hullámvasútra ülteti a gazdaságot és a vállalkozásokat, és jelentős diszfunkciókat okoz. 2017-18-ban az erőltetett kiszórással ezt a hullámvasutat indítják be újra. A hirtelen felívelő szakaszban jelentős kapacitáshiány és szakemberhiány lép fel, a zuhanó szakasz pedig maga alá temeti a vállalkozások számottevő részét.

Tudjuk azt, hogy a kapacitás- és szakemberhiány most minden korábbinál égetőbb, lényegében a legnagyobb gondja a magyar gazdaságnak. Több tízezer karbantartó, illetve víz-, gáz- és villanyszerelő hiányzik a magyar munkaerőpiacról, és legalább ennyi építőipari szakmunkásra is szükség lenne. Ennek persze egyik oka a silány szakképzés, a másik pedig a külföldre vándorlás.

De a kormány jelentős részét maga okozza a problémának az állami beruházások kiszorító hatásával. A probléma már ott tart, hogy az önkormányzatok kerülnek bajba, mert az elnyert projekteket

nem tudják megvalósítani. Egyszerűen nincs szakember és vállalkozás, aki megcsinálná, és közben a korábban kalkulált árak is durván elszálltak. És akkor nem beszélünk az egyszerű emberekről, akik javítási vagy szolgáltatási munkához már nem találnak embert.

A keresleti hullámvasút egyáltalán nemcsak az építőipar problémája, hanem minden területé, amit érintenek az európai uniós pénzek. Ugyanígy káros, sőt értelmetlen elindítani tömeges képzéseket, át-képzéseket, kidolgozni tananyagokat, majd egy-két év után az egészet abbahagyni, mert elfogy a pénz, és ez számos szektorban ugyanígy van.

Persze mit kellene tenni? Számunkra egyértelmű, hogy sokkal hosszabb kifutású, kiszámítható pályázatokat kellene nyitni, amikre az adott szektor szereplői építhetnek, és nem kapkodva és kamuzva kell összeállítani a dokumentumokat. Ez megteremtene az egyes szektorokban a háttéripárt is. Csak egy példa. Ha egy 10-15 éven keresztül folyó, kiszámítható energetikai lakásfelújítási programot hirdetnének, aminek az európai uniós pénzek a részei, akkor annak a hatására néhány év alatt felívelhetne a hazai szigetelőanyag-gyártás, szakemberképzés, hiszen kiszámítható keresletet teremtene.

Az évente minimális összegben kilökött, kiszámíthatatlan támogatásoknak nincs ilyen hatásuk, de mint említettem, a kormánynak nincsenek ilyen hosszú távú tervei, hogy kiszámítható, kedvező feltételeket teremtsen a gazdaságban, különösen a kisvállalkozások számára.

(16.20)

Ezért is kell a kormányváltás, és ezért kell a maradék forrást egész más elvek alapján, az országnak valóban hasznos módon felhasználni.

Engedjék meg, hogy az EU-s pénzek kapcsán kicsit szóljak a burjánzó korrupcióról is, illetve arról, hogyan jutnak baráti zsebekbe az európai uniós források, hogyan juttatja ezt a kormány oda, pedig tulajdonképpen évszázadonként egyszer adódik ilyen óriási fejlesztési lehetőség. A források lenyúlásának két típusa van. Az egyik, hogy a saját oligarchákat, csókosokat tömik pályázati pénzekkel, valós vagy kitalált erőltetett projektekre, előnyben részesítik kedvenc nagyvállalkozóikat, oligarcháikat, politikai vazallusaikat és strómanjaikat, vagy éppen multinacionális nagyvállalatok hazai leánycégeit. Olyan célokra fordítják a támogatásokat, amiknek nincs társadalmi hasznossága, nem fűződik hozzá semmiféle társadalmi érdek. A másik típus a sima köztörvényes korrupció, túlárazások, kijelölt ügyvédi iroda és pályázatíró, akiknek meghatározott magas tarifájuk van, és gyakran teljesen kamuprojektek.

Engedjék meg, hogy néhány példát is felsoroljak. Például az első típusban az ESMA Reklám Zrt.-t említtem, intelligens reklámtáblák vezérlésére alkalmas rádiókommunikációs szenzorhálózat kutatás-fejlesztésre 244 milliót kaptak, Garancsi István érde-

keltsége. Vagy a DataMagic Kft., ez pedig egy innovatív szenzortechnológiára épülő sportszakmai rendszerkutatás, -fejlesztés, 404 millió, Garancsi István érdekeltsége. Ezeket lehetne tovább sorolni. Ezt egyébként az LMP jellemzően hetente megteszi, Hadházy Ákos társelnök korrupcióinfós tájékoztatóin. Arra is hoznék néhány példát, hogy a retorika ellenére a kormány kiemelten támogatja a multikat olyan tevékenységekben is, amihez semmiféle közérdek nem fűződik. Ebből is kiemelnék talán egyet. Például a Magyar Suzuki Zrt. beszállítóiból és kutatóhelyekből álló innovatív hálózat kialakítása és működtetése, versenyképes, biztonságos és környezetbarát tesztelt személygépkocsi prototípus, s a többi, s a többi, című projektre 2 és fél milliárd forint. Sajnos előfordulnak konkrét bűncselekménygyanús esetek is. Ezt most nem sorolom, ezt elég gyakran elmondjuk.

Összefoglalva a végén eléggé látható, hogy tulajdonképpen az európai uniós források döntő-döntő részét nem arra használják, hogy Magyarországot fenntartható gazdasági pályára állítsák, ami az alapja lehet egy fenntartható magyar társadalomnak. Remélem, hogy legközelebb több információt kapunk előtte. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalásoknak ezzel a végére értünk.

Most Csepreghy Nándor államtitkár úr jelezte, hogy hozzá kíván szólni. Öné a szó.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Engedjék meg, hogy mielőtt a vitának teret adnánk, néhány gondolat erejéig reflektáljak a frakciók álláspontjára az uniós források felhasználása kapcsán, eloszlátva némely félreértéseket ez ügyben.

Visszafelé kezdeném, mert gondolom, ez az izgalmasabb, amit az ellenzéki képviselők említettek. Először is Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak szeretnék, már csak az udvariasság okán is, elsőként reagálni, valóban megköszönve a kezdeményezésüket, miszerint az LMP arra kérte a magyar kormányt, és ezt a kormány meg is fogadta, hogy félévente rendezzünk vitanapot az európai uniós források felhasználásáról, hogy az ellenzéki pártoknak legyen lehetőségük a parlament nyilvánossága előtt is elmondani a véleményüket a források felhasználásáról, illetve azok hasznosulásáról.

Képviselő asszony hiányolta az írásos dokumentumokat ezt megelőzően. Szeretném felhívni a figyelmét, hogy vagy ki kell rúgni a kollégáit, akik a postáját kezelik, vagy gondosabban kell a saját postáját kezelnie, mert legutóbb november végén, immár hatodik alkalommal kapott egy olyan összefoglaló jelentést, amely tényszerű, több oldalon keresztül statisztikai kimutatást és nyilvántartást ad önnek arról, hogy Magyarország miként használja fel az európai uniós forrásokat. A Magyar Országgyűlés

összes képviselője, mind a 199 képviselő háromhonta kap ilyen jelentést, ez egy többoldalas dokumentum. Eddig még a dokumentumok tartalmát illetően semmilyen kritika nem érkezett vissza, de nagyon szívesen fogadjuk, amennyiben vannak ilyen kritikák. Illetve képviselő asszonynak garantálom, hogy amennyiben végigüli a vitát, számíthatunk becses jelenlétére, akkor ma este 8-ig az összes anyagot ki fogom nyomtatni, és ismételten átadom önnek (*Schmuck Erzsébet: Holnap!*), nehogy az legyen, hogy nem tudott az LMP megfelelő módon felkészülni erre a vitára.

A képviselő asszony felteszi a kérdést, hogy ki nek a pénze ez a fejlesztési forrás. Ebben valóban van egy nagy ellentét kettőnk nézőpontja között, vagy ha úgy tetszik, az LMP és a kormányzat nézőpontja között. Mi azt gondoljuk, hogy ez igenis a magyar emberek pénze. Mert bár valóban pénzügytechnikai értelemben, ha kivonjuk a Magyarország által lehívható forrásokból a Magyarország által befizetett forrásokat, akkor azt látjuk, hogy Magyarország nettó haszonélvezője ezeknek a forrásoknak. De megnézném azt, hogy a 2008-as válságot követően lett volna-e nyugat-európai gazdasági növekedés akkor, ha a kelet-közép-európai piac, amely 2004 után csatlakozott az Európai Közösséghez, nem lett volna egy olyan növekedési terület a nyugat-európai vállalkozások számára, amelyen keresztül piaci növekedést tudtak garantálni.

Valóban, ön említette azt a tanulmányt, amelynek, úgy látszik, a ténymegállapításán kívül egyéb következtetéseit már nem vont le, amely szerint 1 befizetett euró 3 euróként áramlik vissza a nettó befizetőkhöz két év alatt. Egyrészt azért, hogy a kivitelezés időszakában nagy nyugat-európai cégek megjelennek a kelet-közép-európai piacon, másrészt azért, hogy az akkor beépítendő gépek, eszközök nagyrészt nyugat-európai importból származnak, harmadrészt pedig az így megjelenő többletbevételek a magyar cégeknél ugyancsak importot eredményeznek Nyugat-Európa irányába.

A képviselő asszonynak valóban igaza van abban, hogy mi nem hiszünk Brüsszelben. Mi nem egy európai uniós intézményben hiszünk. Mi abban hiszünk, hogy az Európai Unió és az Európai Közösség ereje 28 nemzetállam erejéből tevődik össze, és mi vindikáljuk magunknak azt a jogot, hogy igenis felemeljük a szavunkat az alapszerződés-ellenes európai bizottsági térnyeréssel szemben, amely olyan jogokat von el a nemzetállamoktól, amely jogok elvonására sem a nemzetállamok csatlakozásakor, sem azt követően semmilyen jogosultságot nem kapott Brüsszel.

Szeretném a képviselő asszony figyelmébe ajánlani, hogy ha egy-egy tanulmányra támaszkodik és idéz abból, jelen esetben a KPMG-GKI-tanulmányból, akkor jól teszi, ha ezt teljeskörűen teszi. Mert valóban azt mondja a GKI tanulmánya, hogy 2006 és 2015 között egy 1,8 százalékos gazdasági visszaesés lett volna az európai uniós források nélkül. Csak

szeretném felhívni a figyelmét, hogy a tanulmány további részei ezt kimutatják éves bontásban is, és látható, hogy a 2008-at követő válságévek jelentős visszaesése és a 2010-11-12 után beinduló prosperitás egyenlített ki ezt az arányt, a fideszes kormányzatok számára a növekedést, az azt megelőző kormányzatok számára pedig a válságot követő években a zsugorodást megítélve.

Tehát itt nem egy számtani átlagot kell vonni ebből az öt kimutatásból, hanem azt kell nézni, hogy tendenciában valóban csak ennyire tudtuk feljavítani az amúgy siralmas növekedési számokat, amelyeket 2010-ig lehetett tapasztalni.

Képviselő asszony beszél az európai uniós függésről is, amit érdemes lenne tisztába tenni, hiszen valóban, a 2010-es kormányváltáskor az volt az általános tapasztalat, hogy az akkor megvalósuló közberuházások 98 százaléka európai uniós finanszírozásban valósult meg. Mára ez a szám 60 százalékra csökkent úgy, hogy közben van gazdasági növekedés. Tehát ez is azt igazolja, hogy a magyar gazdasági növekedés ma már nem kizárólagos és nem nagyrészt függ az európai uniós forrásoktól.

A növekedési mutatók tekintetében, illetve a gyors lehívással kapcsolatban megfogalmazódott kritikák kapcsán engedje meg, hogy némi helyesbítést kérjek öntől. Nem teljesen volt világos, hogy azt kritizálja, hogy a kormány túl gyorsan használja fel a forrásokat, vagy - ha szó szerint idézem önt - az a problémája, hogy minimális összegben költöttünk támogatásokat a magyar gazdaság fejlesztése érdekében. (*Schmuck Erzsébet: Túl gyorsan!*) Tehát most az a baj, hogy túl gyorsan, vagy az a baj, hogy túl lassan használjuk fel a pénzeket? - mert mindkettő állítás megfogalmazódott képviselő asszony részéről. Szeretném, ha ebben tisztán láthatnánk, hogy akkor ön melyikben hisz igazán.

Output indikátorokat hiányol képviselő asszony. Engedje meg, hogy egy nagyon objektív számszerűen hasonlítsak össze a 2010 előtti állapotokkal. Nézzük meg a költségvetési hiányt, nézzük meg a munkanélküliséget, nézzük meg a gazdasági növekedést! Ezek azok a számok, amelyek, azt gondolom, talán politikai és világnézeti meggyőződéstől függetlenül reális képet festenek egy gazdaság állapotáról. 2010 előtt nem volt olyan év, amikor a költségvetési hiány 3 százalék alatt lett volna; a 2010-es gazdasági helyzetkép egyik legnagyobb problémája volt a munkanélküliség, és nemhogy nem volt gazdasági növekedés, gazdasági visszaesésről beszéltünk.

(16.30)

Hét év kormányzás után 4 százalék alatt van a munkanélküliség, immár évek óta 3 százalék alatt van a költségvetési hiány, közel 10 százalékponttal csökkent a magyar állam adóssága, és ahogy azt ön is említette, van már gazdasági növekedés akkor is, amikor nincsenek európai uniós kifizetések, mutatja

ezt a két ciklus közötti év, amikor egy 2,5 százalékos növekedés volt kizárólagosan a magyar gazdasági szereplők eredményének köszönhetően. E tekintetben azt gondolom, hogy némi korrekcióra szorul a képviselő asszony által elmondott helyzetelemzés.

Képviselő asszony számonkéri a számokat is és a támogatott fejlesztéseket, illetve az e mögött lévő vállalkozásokat. Engedje meg, hogy itt beszéljek önnek arról, hogy a 2014-20-as időszakban 130 ezer projekt kért támogatást, tehát kért állami vagy európai uniós hozzájárulást a saját fejlesztéséhez, ebből 76 ezer projekt konkrétan nyert, és a 76 ezer projekt tekintetében mintegy 40 ezer cégről beszélünk. Aki- ket önök az ellenzéki padosorokból rendszeresen a parlament nyilvánossága elé citálnak, az az öt-tíz vállalkozás, azt gondolom, töredéke, kevesebb, mint egy ezeléke ennek a nyertes számnak. De mindenképpen meg szeretném nyugtatni képviselő asszonyt, nem gondoljuk, hogy ez a 40 ezer vállalkozás mind fideszes vállalkozás lenne, de reméljük azt, hogy mégis a Fideszre fognak szavazni 2018-ban, mert ez a kormány folytat olyan támogatáspolitikát, amely számukra kedvező, és amelyről valóban el tudják azt hinni, hogy ez a kormány a magyar gazdasági érdeket képviseli.

Záró gondolatként az ön hozzászólásához azért engedje meg, hogy a Suzuki beszállítói nevében kikerjem magamnak azt, amikor a kormányt kritizálva azt a támogatáspolitikát kritizálja, amivel többek között a négy nagy magyarországi autóiipari gyártócég egyikét, a Suzukit támadja, mert a Suzuki támogatása nem egy multinacionális cég Magyarországon meglévő leányvállalatának a támogatása. Ez a támogatás azoknak a beszállítóknak szól elsődlegesen, akik többek között a Suzuki hátán tudtak kijutni a világpiacra. 2010-ben kevesebb mint tíz olyan vállalkozás volt Magyarországon, amely a magyarországi négy nagy autóiipari vállalkozásnak első vonalbeli beszállítója volt, 2010 óta pedig több tucat ilyen vállalkozásról beszélünk. A Suzukinak nyújtott támogatás önekik nyújtott támogatás, a magyar foglalkoztatás valóban innovatív, magas hozzáadott értékű gyártást támogató foglalkoztatás - ezek azok a célok, amelyek alapján a Suzuki is támogatást kapott. El kell döntenie a Jobbiknak (*sic!*), hogy azokkal a célokkal ért egyet, amiket többek között 2014-ben megfogalmazott, vagy a politikai kampány hevében ezeket a célokat lényegében szelnek eresztette.

Bana képviselő úr záró gondolataiban beszélt a józan észről. Na, hát ez volt az, amit én is hiányoltam a felszólalásából a Jobbik szlogenjei közül, mert sok ellentmondással találkozom az ön expozéjában is. Ezek közül egyre, engedje meg, hogy mindenképpen felhívjam a figyelmét, ez ugyanaz az ellentmondás, amivel Schmuck képviselő asszonynak is sikerült szembesülnie, még hozzá az ön által inkrimináltak nevezett cégek közbeszerzéseken és különböző pályázati forrásokban való részesülése.

Egy, a Fideszhez túl közel állónak semmiképpen nem nevezhető volt politikus, ma már korrupcióku-

tató Ungár Klára készített egy kutatást, amely szerint az MGTS-csoportot - ez a Mészáros-Garancsi-Tiborc-Simicska-kör; utóbbi valószínű, ha máshonnan nem, a párt finanszírozói köréből biztosan ismerős - vizsgálta (Dr. Apáti István: *Nem volt szép tőled!*), hogy 2008 és 2012 között ezek a cégek milyen támogatást nyertek el. Az igazság, képviselő úr, nem mindig szép, ezt én el tudom fogadni. 2009-ben volt ezeknek a cégeknek a prosperitása a legmagasabb. Ha ön jobbra néz, akkor jelen pillanatban nem lát ott senkit, de ha ott ülnének az MSZP-sek, akkor megkérdezhetné tőlük azt, hogy 2009-ben hogyan tudták ezek a cégek az akkori közbeszerzések 4,3 százalékát kihasítani saját maguknak. (Szilágyi György: *Úgy, hogy megállapodtak a Fidessel. Az MSZP meg a Fidesz megállapodott.*) Azóta ez a szám ennél sokkal alacsonyabb volt.

Képviselő úr szóba hozza azt, hogy a jelenlegi kormányzat többek között a gazdálkodók tekintetében nem támogatja a kis gazdaságokat. Engedje meg, hogy megkérdezzem: kinek fáj ez jobban, önnek vagy Simicska Lajosnak? Hiszen a vidékfejlesztési források tekintetében ez volt az a kormányzat, amelyik először hozott olyan döntést, hogy degresszív támogatáspolitikát alkalmaz, ami azt jelenti, hogy 1200 hektár feletti tulajdonviszonyok esetében nem jogosultak akkora mértékű támogatásra, mint a kisebb vagy közepes családi gazdaságok.

Képviselő úr felszólalásában rendszeresen összekeverte, ezért engedje meg, hogy felhívjam a figyelmét a támogatott projektekről hozott kormányzati döntések és a közbeszerzéseken a kivitelezői döntések közötti különbségre. Tudja, egyik esetben az a helyzet, hogy amikor a kormány dönt arról, hogy a költségvetés által rendelkezésre álló forrásokat hogyan, miként használja fel, akkor a fejlesztendő területek mennyisége mindig nagyobb annál, mint amekkora fejlesztési igénnyel rendelkezik, ezért ebben politikai döntést kell hozni. Ez, mondjuk, arról szól, hogy hol milyen út épül, például arról, hogy Magyarország összes autópályáját határmentésig vezetjük ki 2022-ig. Ez egy politikai döntés. De ezt a döntést követően, ahol 2-3 kedvezményezettje lehet csak az ügyeknek, az autópályakezelő, a NIF, a közútfenntartó, amelyek állami szereplők, nekik közbeszerzést kell lebonyolítaniuk, ahol pedig piaci szereplők versenyeznek egymással egy-egy munka elnyeréséért.

Tehát szeretném felhívni a figyelmét, hogy jó néhány év parlamenti tapasztalattal a háta mögött nem biztos, hogy a magas szakmai hozzáértés bizonyítéka a támogatói döntéseket meg a közbeszerzési győzelmeket összekeverni egymással. A többi, Jobbik által felvetett kérdésre majd a vita további részében szeretnénk kollégáimmal együtt válaszolni.

Bánki képviselő úr megemlítette a gazdaságfejlesztési forrásokat. Itt két szám magáért beszél: a 16 százalékkal szemben áll a 60 százalék. 2010-ig, illetve '14-ig, a ciklus végéig 16 százalék, 2014 után pedig 60 százalék. Azt gondolom, a magyar gazdasági sze-

replőknek nem politikai kampányokra van szükségük, elegendő megnézni azt, hogy milyen forrásokhoz jutottak hozzá azóta. S ezek a számok, illetve ez a támogatáspolitikai megjelenik a GDP-növekedésben, megjelenik a munkanélküliség számaiban.

Valóban, ami a legnagyobb vita ma Brüsszellel, és ami a legnagyobb pénzügyi kockázatot jelenti, azok mind-mind egytől egyig olyan ügyek, amelyek a korábbi időszakhoz kötődnek. A 4-es metró ügye. A szocialisták elloptak belőle 166 milliárd forintot; most az a veszély fenyeget bennünket, hogy további közel 70 milliárd forintot kell befizetni a brüsszeli kasszába azért, amit ők elloptak. Vagy itt van az EMIR-ügy is, amit Dobrev Klára, Gyurcsány Ferenc felesége még az NFÜ elnökhelyetteseként mentorált; majd meglepő módon azok a tanácsadók, akik akkor még 2007-2008 fordulóján részt vettek a Bizottsággal való tárgyaláson a kormányt képviselve, ahogy aláírták a dokumentumokat, leigazoltak az államtól, kimentek a piacra, és megvámolták a támogatáspolitikai rendszert.

Ez részben válasz Szilágyi képviselő úrnak is arra a kérdésére, hogy az NFÜ-t miért kellett 2013 végéig életben tartani. 2010-ben azt a döntést kellett meghozni a kormánynak, hogy vagy vállaljuk azt, hogy leállítunk nagyjából 2000 milliárd forintnyi kifizetést, és ezt hagyjuk bent ragadni Brüsszelben, vagy végigmegyünk egy olyan úton, amit mi sem tartottunk jónak, félreértés ne essék, de azzal az intézményrendszerrel kellett végigcsinálni az előző támogatási időszakot.

Ez ugyanígy van 2020-ig. Tehát 2014-15 fordulóján aláírtunk egy hétéves megállapodást, 2018-ban lesz egy választás Magyarországon, de az az alapelőzetes megállapodásokra, hogy milyen célokra és milyen intézményrendszerben költjük el az uniós fejlesztési forrásokat, már nem lehet hatással, hiszen a hétéves keret tekintetében ez rögzített. Illetve, ha hozzányúl ehhez a 2018-ban megválasztandó, bármilyen színezetű magyar kormány, akkor az be fog árazni nagyjából egy 1000-1500 milliárd forintnyi bukást, ami magyar vállalkozásokhoz jutott volna el. Ez a kérdésre adott válasz, hogy miért csak '13 végén nyúltunk hozzá az intézményrendszerhez.

Hörsik képviselő úr szóba hozta, hogy milyen kockázatok fenyegetik az uniós források lehívását, itt megemlítette többek között a brexitet, tehát milyen kockázatot jelent az, hogy a britek kilépnek a közösségből. A mi meglátásunk szerint ez a kockázat nem egy 2020 után felmerülő kérdés, hanem már a jelenlegi költségvetési időszakban is komoly költségvetési problémát okozhat, ezért azok a tagállamok, amelyek gyorsabban, hatékonyan költik el ezeket a pénzeket, ki tudják kerülni ezt a kockázatot; azok, amelyek nem, azoktól el fogják venni az európai uniós fejlesztési forrásokat.

Elnök úr, tisztelettel ezeket a gondolatokat szerettem volna hozzáfűzni a vezérszónoki felszólalásokhoz. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypartok soraiban.)

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Most kétperces hozzászólásokra van lehetőség. Elsőként megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Csepreghy államtitkár úr nagyon jól érzi, hogy ez egy fontos kérdés, hiszen mind Lázár miniszter úr, mind Hargitai János azt mondta, hogy mennyire rossz rendszer volt a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség által végzett rendszer, merthogy visszautogatva a szocialistákra mennyivel jobb, hogy a kormányzat bevonta a saját égisze alá az uniós pénzek elosztását, sőt Lázár miniszter úr úgy fogalmazott, hogy ez a korrupció melegágya volt. Kérem, önök ezt a rossz rendszert, a korrupció melegágyát fönntartották úgy, hogy kétharmaduk volt, majdnem négy éven keresztül, a ciklus végéig, 2014. január 1-jétől szüntették meg. Akkor is hogy szüntették meg? Mert ha ez a korrupció melegágya volt, akkor ugye abban csak egyetértünk, hogy azok az emberek, akik a Nemzeti Fejlesztési Ügynökségben dolgoztak, valószínűleg sározódhattak a korrupcióval, mert az ő hathatós tevékenységük nélkül nem lehetett volna a korrupció melegágya.

(16.40)

Hogy szüntették meg az NFÜ-t? Úgy, hogy 350 embert átvettek a minisztériumok, 300 embert pedig a Miniszterelnökség az NFÜ-től. Akkor ezek az emberek, akik korrupcióval sározódtak, ugyanúgy dolgoznak önöknél, és működtetik ezt a korrupciós rendszert.

Megkérdézem, hány felelősségre vonás történt a Nemzeti Fejlesztési Ügynökségnél tapasztalható korrupciós ügyekkel kapcsolatban. Egy sem. Megkérdézem, hogy amikor a Jobbik fél év alatt föltárta, hogy több mint 30 milliárd forintot fizetett ki különböző offshore cégeknek a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség törvénytelenül, ebből a pénzből hány forintot hoztak vissza a költségvetésbe. Egyet sem. Akkor mi változott? Semmi nem változott. Önök megpróbálják szépíteni különböző statisztikákkal és számokkal azt, hogy önök milyen jó munkát végeztek. Nem végeztek jó munkát, nem tárták fel a korrupciós cselekményeket, nem vontak felelősségre senkit, hanem átvették azt az apparátust, amely korrupcióval terhelten működtette az uniós források felhasználását, és ugyanúgy tovább használják arra, hogy korrupciósan működtessék az uniós források felhasználását. Ennyi. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót két percen Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen. Néhány kérdésre röviden szeretnék reagálni, amire Csepreghy államtitkár úr válaszolt nekem, illetve miniszterhelyettes úr, bocsánat!

Az anyagokkal kapcsolatban. A legutóbbi előtt én láttam egy anyagot, de azért az sokkal inkább ilyen propagandaízű volt, ami inkább az embereknek készül *(Csepreghy Nándor: Önök is emberek!)*, és nem egy ilyen megfelelő elemzés az Országgyűlés parlamenti vitanapjára. Meg fogom nézni a mostanit, utána fogok nézni, és ha ez nem ugyanaz, akkor én elnézést kérek. De ellenőrizni fogom.

A „túl gyorsan használják föl”. Mi arra gondolunk, hogy az európai uniós pénzek normálisan 2020-ig szólnak, önök ezt a pénzt, a 2020-ig szóló pénzt 2018 elejéig ki akarják szórni, nyilván azért, hogy felpörgessék a gazdaságot, választások jönnek, hogy el lehessen mondani, hogy ebben az évben a GDP 3,84 százalékos legyen.

Itt hadd utaljak arra, hogy igenis nagyon jelentős összefüggés van a GDP-növekedés és az EU-s pénzek között. Nemrégén Varga Mihály miniszter úr a Gazdasági bizottság ülésén a beszédében elmondta, hogy most jelent meg a GKI-nak az a jelentése, ami azt állítja, hogy a 3,84 százalékos GDP-nél, hogyha nem lenne EU-s támogatás, az 2-2,5 százalék lenne. Végül is Varga Mihály elismerte, hogy körülbelül ez a 2,5 százalék szerinte is így van. Ez már rögtön mutatja azt, hogy milyen sokat számít az európai uniós pénzeknek a felhasználása.

Kinek a pénze? Hát, lehet ezen vitatkozni, hogy uniós pénz vagy a miénk. Számomra végül is majdhogynem mindegy. Ha a mi pénzünk és a magyar adófizetők pénze, akkor sokkal felelősségteljesebben kellene felhasználni, sokkal komolyabban kellene úgy használni, hogy valóban az ország fejlődését használja, segítse elő.

És akkor végül még egy gondolat: ön mondta, hogy csak a beszállítóknak adtak pénzt, és nem a Suzukinak. Ez végül is közvetett támogatás, mert ha a beszállítók nem kapnak, akkor a Suzukinak kellett volna a beszállítóknak esetleg többet fizetni, vagy másképpen. Tehát így is lehet nézni a kérdést. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Képviselők! Most az egyes képviselői felszólalásokra kerül sor, a frakciók írásban történt előzetes bejelentésének megfelelően. Így elsőként megadom a szót Tasó László képviselő úrnak.

TASÓ LÁSZLÓ (Fidesz): *(A hangosítás nem megfelelően működik.)* Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt jelen lévő Képviselőtársak! Mint a Hajdú-Bihar megyei 3. számú választókerület képviselője, szeretnék hozzászólni a vitához. Azzal kezdeném, hogy nyilvánvaló mindenki számára, hogy a magyar vidék számára rendkívül fontos az uniós források felhasználásának lehetősége, és azt gondolom, hogy az eddigi gyakorlattal szemben... *(A képviselő elé kézi mikrofont helyeznek.)* Az eddigi vagy a korábbi gyakorlattal szemben a mostani gyakorlatunk egyértelműen jobb és szelesebb minden település számára.

Több képviselőtársam említette már a számokat, amelyről mindig jó szólni, hiszen arról az ország házában szólni, hogy 1264 milliárd forint van megyei forrásokra, területfejlesztésre, településfejlesztésre, arról mindig érdemes szólni. Nekem rendkívül fontos azért is, mert vizsgálva a települések erejét és képességeit, azt tudom mondani, hogy jelennek meg egymás után olyan felmérések, amelyek azt mutatják, hogy 2011 és '15 között is rendkívül nehéz helyzetben voltak Magyarország vidéki települései. A legutóbbi alkalommal egy járásokat elemző kimutatást olvashattam el, amelyben világossá tették, hogy területi tőke szempontjából Magyarország járásai milyen helyzetben vannak, és el kell mondjam, hogy bizony, a mi térségünkben, Hajdú-Bihar megyében a tíz járásból öt járás van a legrosszabb helyzetben, Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében szintén öt járás van a 12 járásból nehéz helyzetben, és azt merem mondani, hogy Észak-Magyarország és Kelet-Magyarország területén továbbra is nagyon nagy a gond és rendkívül fontos a források odacsoportosítása.

Jó szólni arról, hogy mégis, amit az elmúlt időszakban már betudhatunk és a települések fel tudnak használni a következő egy-két évben, azok a források számos településen hatalmas jelentőséggel bírnak, segítik a megtartó erő növekedését, és egyértelműen a helyi gazdaság fejlesztését is szolgálják.

Nekünk, a vidékieknek az a célunk, hogy Magyarország minden településén és minden térségében olyan körülmények legyenek, amit a magyar lakosság ott élő közössége választhat magának jövőképként és jövőnek is.

Rendkívül fontos szólni arról, hogy a Hajdú-Bihar megyei 3. számú választókerületben, nálunk pontosabban, ahol én lakom, ott milyen beruházások valósulnak meg a következő két évben. Fontos arról szólni, hogy Hajdú-Bihar megyében mintegy 36,5 milliárd forint volt az összes keret, amely a települések számára elérhetővé vált, és ebből a választókerületben 8,5 milliárd forint jut a következő két évben.

Mindenképpen jó szólni arról, hogy több településen ipari parkot tudtunk fejleszteni, „Zöld város” programot hajtottunk majd végre, óvodákat fejlesztünk, egészségügyi létesítményeket fogunk majd felújítani, és természetszerűen számszerűleg is jó ezekről beszélni. Például fontos kiemelni, hogy ipari parkot fogunk Létavértesen felújítani, és megerősíteni többek között Nyíradonyban is. Ez azt fogja szolgálni, hogy a településekre érkezzenek olyan tőkeerős vállalkozások, amelyek helyben tudnak lehetőséget találni a működésükhöz. A „Zöld város” program keretében, amely a városi rangú településeknek volt a lehetősége, Hajdúhadház, Hajdúsámson, Nyíradony, Téglás és Vámospércs kapott lehetőséget, amely során számos közintézmény fog megújulni többek között.

Az önkormányzatok a településeken mindenhol kérték a lehetőséget arra, hogy intézményeiket tudják korszerűsíteni, Bagamérben, Fülöpön, Hajdúhadházon, Hajdúsámsonban, Létán, Nyírábrányban,

Tégláson és Vámospércsen is lesznek komoly fejlesztések.

Rendkívül fontos volt az is, hogy a választókerületben legyen lehetőség a turisztikai fejlesztésekre is, hiszen Magyarországon az a régió, az a térség nincs elengedve attrakciókból. Itt szerencsénkre több település is - Hajdúhadház, Vámospércs - kapott lehetőséget arra, hogy fejlessze a turisztikai attrakcióit, és három civil szervezetnek lesz lehetősége a következő két évben hasonló programot végrehajtani.

Ami nagyon fontos, hogy több település küszködik a belvízcsatornázási hiányokkal, és emiatt is fontos az, hogy Bagamér községben, Bocskaiertben, Fülöpön, Hajdúhadházon, Hajdúsámsonban, Nyíraczádon lesz lehetőség arra, hogy a belvízcsatornázás megkezdődjön vagy éppen folytatódjon.

Nagyon fontos, hogy a településeken az óvodai ellátás színvonala és a lehetőségei kinyílnak. És fontos lesz Álmosd, Bocskaiert számára, Hajdúhadház, Hajdúsámson, Nyírábrány, Nyíradony, Nyírmártonfalva, Újléta és Vámospércs számára, hogy kapnak lehetőséget óvodafejlesztésre. Rendkívül fontos, hogy egészségügyi beruházások is lesznek a választókerületben, Hajdúhadházon és Hajdúsámsonban is.

Ami nagyon fontos, hogy összességében, ami leginkább nyomasztja a vidéki településeket, az nem más, mint a közlekedési feltételrendszernek a mostani állapota, amelynek fejlesztésére szintén a TOP-forrásokból lesz lehetőségünk. Ennek a javítása mindenképpen meg fog látszani majd a tőkeerőnkön is. Ezért fontos kiemelni, hogy meg fog újulni a balmazújváros-hajdúnánási 3323-as út mintegy 1 milliárd 200 millió forintból, a Szerep-Sárrétudvari közötti útszakasz 580 millió forintból, Biharnagybajom és Berettyóújfalu között is 468 millió forintból fog megújulni az ott lévő útszakasz. És persze ne feledkezzünk el a választókerületben a 4904-es útról, amely Nyíradony és Nyírábrány között fog megújulni majd a következő egy évben.

Ami fontos, hogy Magyarországon rendkívül nagy a tőkehiány vidéken, ezért azt gondolom, hogy a mostani lépések, amelyek a gazdaságot erősítik vidéken is, nagyon sokat fognak segíteni majd a megtartó képességünkön. Bízom benne, hogy Magyarországon a programok végrehajtásával egy egészen más vidék, egy egészen más, komplett Magyarország fog megerősödni, mert Magyarország csak a vidéki településekkel együtt értelmezhető. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Volner János képviselő úrnak.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Fontos szót ejtenünk először is arról, hogy milyen helyzetben van Magyarország jelenleg, és mi ennek az európai uniós forrásmennyiségnek a magyar gazdaságban betöltött szerepe.

Először is azzal kell hogy szembesüljünk, hogy Magyarország egy függő gazdaság, amelynek a teljesítménye alapvetően külső tényezőktől függ. Nem önerőnkől tudunk az elmúlt időszakban gazdasági növekedést produkálni, és ha nem teszünk ez ellen, márpedig ez a kormány láthatóan nem kíván ezen a helyzeten változtatni, akkor továbbra sem Magyarország önerőjén múlik az, hogy tudunk-e növekedni vagy sem, hanem továbbra is ki leszünk szolgáltatva külső tényezőknél.

(16.50)

Melyek ezek? Az európai uniós forrásmennyiségre gondoljanak elsősorban. Akkor, amikor Magyarország megkapja az éves GDP-je 4 százalékát európai uniós forrásként, és ebből produkálunk 3 százalékos körüli gazdasági növekedést, akkor azt kell mondjam, hogy kétségbeesítő gazdasági mutatókkal rendelkező ország vagyunk, mert jelentős külső tőkebevitel történik, jelentős külső pénzbevitel történik a magyar gazdaságba, ehhez képest igencsak kicsi az a növekedés, amit fel tudunk mutatni.

A másik külső kitétségek az itt megtelepedett külföldi cégek. Hogy konjunktúra van vagy válság van, ettől függ ezeknek a cégeknek a gazdasági teljesítménye, és ettől függ a magyar gazdaság is. Nem a kormány jó munkáját dicséri a külföldi vállalkozásoknál, például a Mercedesnél az, ha konjunktúra van Európában és szerte a világon, és több autót adnak el, emiatt aztán jobban pörög a termelés. Egyet látunk, hogy a GDP pörög, a jólét azonban kevésbé.

A napokban emlékeztettem egyébként éppen az államtitkár urat arra, hogy milyen módon alakultak a lakosság megtakarításai. Egyre kevesebb embernek van Magyarországon megtakarítása, igaz, összességében nőttek a megtakarítások, de egyre kevesebb ember kezébe és zsebébe kerültek ezek a pénzek. A társadalmi egyenlőtlenségek tehát nem csökkentek, hanem nőttek.

És még egy külső függőségünk van, ami hála istennek segít a magyar gazdaságot egy kicsit feljebb lendíteni, ez a külföldi magyarok hazautalása. Éves szinten mintegy 1000 milliárd forintról beszélünk, amit a külföldön dolgozó magyar emberek hazautalnak. Ha nem lenne ez a pénz, és nem pörgetné itthon a fogyasztást és ezáltal a gazdaságot, sokkal-sokkal nagyobb bajban lennénk.

Fontos látni azt is, hogy akkor, amikor a kormánynak állást kellett abban foglalnia, hogy mire helyezi a fejlesztés fókuszát, akkor a XX. századi és a XXI. századi gondolkodás közti különbség világossá vált. A XXI. században tudásalapú társadalmakat igyekeznek a magukat a versenyképesség felé pozicionáló államok, kormányok építeni, a magyar gazdaság azonban nem a tudást erősíti, és nem elsősorban erre használja fel az uniós forrásokat, hanem elsősorban infrastruktúra-építésre, azaz sokkal alacsonyabb költséghatékonysággal működő beruházások

finanszírozására használják fel ezt az elképesztő pénzmennyiséget. A Jobbik béruniós kezdeményezése éppen azt célozza, hogy magasabb hozzáadott értékű termelésre legyenek képesek a magyar cégek, lehetőség szerint minél képzettebb munkaerőt állítson elő a magyar oktatás, és emiatt a magyar versenyképesség, a magyar jövő sokkal szebben nézzen ki, mint jelenleg.

Mit is mondhatunk jelenleg? Ma Magyarországon a politikai székértáboros gondolkodást folytató kormány mellett, az országnak infrastrukturális beruházásba, betonba önteni az ország jövőjét nem kecsegtet minket különösebben rózsás kilátásokkal. Gondoljanak arra, hölgyeim és uraim, hogy jelenleg a sharing economy korát éljük, a közösségi megosztáson alapuló technológiák, a magasabb szintű kooperáció rajzolja át Európa és a világ jövőjét. Ehhez képest mi még mindig ott tartunk, hogy mondjuk, a fideszes polgármesterek úgy valósítják meg az álmat, hogy az eddigi zöldfelületekről kivágják a fákat, cserjéket - ez jellemzően a város főtere -, letérkövezik, csinálnak oda egy szökőkutat, és beszámolnak róla, hogy milyen remekül sikerült az európai uniós forrást elkölteni. Jó néhány hasonló példát ismerünk, ami ezt mutatja.

Ehelyett a XXI. századba investálva, a magasabbban képzett, jobban teljesítő munkaerő felé kellene elmozdulni. A tények azonban mást mutatnak. Gondoljanak a PISA-tesztek eredményére. Soha olyan mélyen nem volt a magyar oktatás teljesítménye, mint 7,5 év Fidesz-kormányzás után. Önök tönkretették ugyanis az oktatást, nem pedig egy tudásalapú társadalom alapjait rakták le az elmúlt években.

Az is egy jellemző dolog, amit éppen az előbb felszólaló Szilágyi György képviselőtársammal találunk. Pár évvel ezelőtt, már képviselőként, feltártuk azt, hogy 74 darab offshore háttérű céget finanszíroztak közpénzből és juttattak állami támogatáshoz az önkormányzatok tagjai. Ebben az esetben azt lehetett látni, hogy a Seychelles-szigeteken, a Kajmán-szigeteken és különböző egzotikus offshore helyszíneken bejegyzett cégeknek juttattak közpénzt. Felelősségre vonás nem történt, és természetesen a pénz sem került visszafizetésre. Hát, ennyit a következmények nélküliségről!

Azt is látni kell, hogy a nagy infrastrukturális projektek végrehajtása miatt érdeke mind a két szereplőnek, az Európai Unió gazdag államainak és a magyar gazdaságnak egyaránt. Az uniós költségvetésért felelős biztos, Oettinger úr szavait, amelyek arról szóltak, hogy busásan megtérül a német gazdaság részére minden egyes Kelet-Európába folyósított költségvetési forrás, már idézte Bana Tibor képviselőtársam.

Én arra a modellre szeretném felhívni a figyelmet, ami itt működik. Mit is látunk ugyanis a nagy infrastrukturális beruházásoknál? Vannak a nagy külföldi cégek, ezek állandó szereplői a magyar gazdaságnak. A Strabag például soha nem ment olyan

jól, mint a magát nemzetinek mondó Orbán-kormány alatt. És ezek a külföldi nagyvállalatok konzorciumi partnerekként gyakorlatilag nem ritkán oligopol gazdasági környezetet kialakítva működtetik a nagy infrastrukturális beruházások piacát azokkal a cégekkel, amelyeknek a vezetői, hogy, hogy nem, Orbán Viktor barátai egytől egyig: Garancsi Istvánra, Mészáros Lőrincre, Szíjjra és hasonló - idézőjelesen - „üzletemberekre” gondolok. Így működik a magyar gazdaság, hölgyeim és uraim! És akkor, amikor arra gondolunk, hogy mitől kerül Magyarországon kétszer-háromszor annyiba egy kilométer vasút vagy egy kilométer autópálya, mint egy szomszédos országban, pont e miatt a modell miatt, amit önök kialakítottak és működtettek. Megjegyzem egyébként, hogy ebben a szocialisták sem voltak jobbak, ugyanezt csinálták, mint jelenleg önök. A politikaközeli cégekhez kerül jelentős részben ezeknek a pénzeknek a nagy része.

Fontos látni azt is, hogy ebből épül ki a nemzeti együttműködés rendszere, ahogy önök hívják egyébként ezt a fideszes, putyinizálódó állammodellt. Ebből a pénzből alapít sajtóbirodalmat Mészáros Lőrinc, Andy Vajna, Habony Árpád, Garancsi István, Matolcsy Ádám, Tombor András és a többiek, azok az emberek, akiknek egyébként a független és szakmai újságíráshoz az égvilágon semmi köze nincs. Ezt a sajtóbirodalmat ezekből az EU-s forrásokból azért hozzák létre, hogy Orbán Viktor, Putyinhoz hasonlóan, szabadon és függetlenül - megint csak idézőjelesen - megválasztható legyen a következő kormányzati ciklusokban is, akár olyan áron is egyébként, hogy elbutítják az ország népét.

Látni kell azt, hogy a Jobbik teljesen más modellt követne Magyarországon. Mi a nagy állami projekteket az állami projektmenedzsment szervezet felállításával megbontanánk, és jó néhány nagyprojektnél lehetőséget adnánk a kisvállalkozásoknak arra, hogy közvetlenül is, ne csak az alvállalkozói lánc alá kerülve, szerződhesse a magyar állammal, és ilyen módon megerősítsék őket.

Fontos látni azt is, hogy az EU-s forrásokat nagyobb mennyiségben, nagyobb mértékben át kell csoportosítani a kis- és középvállalkozások irányába. Ugyanúgy akkor, amikor növekedési hitelprogram indult a jegybanknál, természetesen ezt is új hitelként át kellett volna csoportosítani a kkv-k felé.

Ha már szóba hozta Csepregy miniszterhelyettes úr a járműipar kérdését, itt is azért van mit felróni a kormánynak, hiszen a járműiparról hagyományosan sikerágazatként beszél a kormány, de ugyanúgy, mint ahogy más gazdasági ágazatoknál sem lehetett látni, semmilyen szakmai programot ezen a területen a magyar cégek számára nem indítottak. Nincs integrátorprogram egy olyan ágazatban, hölgyeim és uraim, amit önök stratégiai ágazatnak neveznek, amely 150 ezer embert foglalkoztat, és amely egyébként lehetőséget adna arra, hogy az egyébként jól robogó német gazdasághoz becsatornázza a magyar cégeket. Semmilyen szakpolitikai program nem

történt, ezzel a kormány egyáltalán nem foglalkozik, csak a könnyen eltüntethető pénzek, csak a hasonló projektek érdeklik önöket.

Fontos arról is szót ejteni, hogy miért lenne fontos a szakmai minimálbérek bevezetésének kérdése. Egyszerűen azért, mert addig, amíg ez nem történik meg, és nem kapcsolódik össze egy megfelelő pályorientációs tanácsadással, addig továbbra is hiányszakmák lesznek Magyarországon, azért, mert azok a fiatalok, akik egyébként ezeket a szakmákat betölthetnék, más területekre mennek továbbtanulni, és nem ritkán külföldön helyezkednek el.

(17.00)

Nem egy olyan cég van egyébként, aki 250-300 ezer forintos akár nettó kezdő fizetést is ad például alumíniumhegesztőknek vagy CNC-forgácsoló szakembereknek, csak nem talál ilyen munkaerőt, mert a kormány nem tudja megoldani a megfelelő mennyiségű és minőségű munkaerő előállítását az önök által tönkretett oktatási rendszeren belül. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most Szászfalvi László képviselő úrnak adom meg a szót.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Az európai uniós pénzek és források nem könyörödományok, nem ajándékba kaptuk és nem ajándékba kapjuk a szerencsésebb nyugat-európai országoktól, államoktól, hanem az alapszerződésből következően ez jár nekünk. Éppen ezért az az érdekünk és az a feladatunk, hogy az összes rendelkezésre álló forrást minél hatékonyabban tudjuk lehívni, és legfőképpen a magyar vidék fejlődéséhez és felzárkózásához tudjuk felhasználni.

A 2010-es kormányváltást követően az Orbán-kormány mindent megtett azért, hogy a belassított, beragadt pályázatokat elindítsa, és a forrásokat maximálisan felhasználja. A támogatási és intézményrendszer átalakításával, hatékonyabbá tételével sikerült elérni azt a mindenki számára fontos célt, hogy a pályázati források száz százalékát le tudjuk hívni. Ennek az intézkedési sorozatnak köszönhetően nagyon-nagyon sok milliárd forrást sikerült megmenetni és felhasználni az ország minden területén.

A kormány ezzel párhuzamosan az új uniós költségvetési ciklus kidolgozását és intézményi átalakítását is sikerrel vette, látva az előző ciklus problémáit, átlátható pályázati rendszert vezetett be a 2014-2020-as uniós költségvetési ciklusra. Középpontba került a források felhasználásánál a foglalkoztatáspolitikai megerősítése, a vállalkozásbarát és népeségmegtartó településfejlesztés, amelynek köszönhetően a teljes forrás 60 százaléka gazdaságfejlesztésre lesz fordítva.

Tisztelt Képviselőtársaim! Választókerületem, a Belső-Somogy az ország hátrányos helyzetű térségei közé tartozik. Éppen ezért kiemelten fontos a fejlesztési ciklus forrásainak hatékony felhasználása a térség felzárkóztatása szempontjából. Természetesen nem pusztán ezek az eszközök állnak rendelkezésre ezen célok eléréséhez, hiszen jelentős és fontos források álltak, állnak rendelkezésre, szintén uniós forrás, a határon átnyúló együttműködésekre, illetve természetesen a hazai, a központi költségvetésből származó források is meghatározó eszközöket jelentenek a vidék felzárkóztatásában és fejlesztésében.

Általánosságban természetesen mégis azt kell kiemelni, hogy az uniós források kiemelkedően fontos forrást jelentenek ezen célok megvalósításában. Az állapítható meg az előző uniós ciklussal való összehasonlításban, hogy időarányosan nagyságrendileg több forrás érkezett a választókerületembe már a ciklus első négy évében. Eddig a választókerületben több mint 42 milliárdos uniós fejlesztési forrás támogatásával 51 milliárdos fejlesztési forrás valósult meg, vagy folyamatban van ezen célok megvalósítása. Azt gondolom, hogy ez annál is inkább jelentős fordulat, ha figyelembe vesszük, hogy a vidékfejlesztési program az Európai Bizottság részéről csak 2015 első negyedévében került elfogadásra. Dinamikus növekedés látható a nyertes pályázók számában is, hiszen eddig több mint 672 nyertes pályázat van az uniós források tekintetében. A területi és településfejlesztési operatív program során már majd' 9 milliárd forintnyi fejlesztés érkezett a választókerületbe. Az EFOP-os pályázatok területén, tehát a humán fejlesztések területén majd' 6 milliárd forintot fejlesztés valósult meg vagy pedig indulhat el az elkövetkezendő időszakban.

Fontos terület a GINOP-os pályázatok területén, amely a kis- és középvállalkozásokat segíti és támogatja, majd' 5 milliárd forintos támogatással több mint 9 milliárd forintos fejlesztés valósult meg vagy indult el, 107 pályázó nyerte el ezeket a forrásokat. Az energetikai és energiahatékonysági fejlesztések területén 16 milliárd forint, a vidékfejlesztés területén több mint 8 milliárd forintos pályázat nyert ezen a pályázatokon, illetve megemlítem a KÖZOP-os pályázatot, amely 132 millió forintot jelentett.

Azt gondolom, hogy a legfontosabb előrelépés az elmúlt pár esztendő során a tervezhetőség és a kiszámíthatóság volt, és feltétlenül ki kell emelnem azt a nagyon fontos fordulatot, változást, az előző uniós fejlesztési ciklushoz képest, hogy nagyon jelentős előlegkifizetésre is sor kerülhetett, amelyek nagymértékben segítik ezen pályázati céloknak minél gyorsabb megvalósulását. Ezeknek a forrásoknak a felhasználásával a térség gazdaságfejlesztései, vidékfejlesztései, környezet- és energetikai fejlesztései, humán fejlesztései, regionális, illetve közlekedésfejlesztései valósulhatnak meg, ezen eszközökkel szolgálhatjuk a vidék felemelését és fejlődését.

Tisztelt Képviselőtársaim! Természetesen tisztában vagyok és tisztában vagyunk azzal, hogy bár

ezek nagyon kecsesítő eredmények néhány esztendő alatt, de természetesen még óriási munka és nagy-nagy feladatok várnak reánk, állnak előttünk, de azt gondolom, hogy most, amikor egy picikét összefoglaljuk, hogy hol is tartunk, azt kell mondjuk, hogy az eddigi eredményeinket mindenképpen meg kell becsülnünk, örülnünk kell ezeknek az előrelépéseknek, és bízunk benne, hogy továbbra is ugyanígy tud tovább folyni az európai uniós források felhasználása.

Szeretnék gratulálni mindenkinek, akik részt vettek az elmúlt esztendő sok-sok munkájában, kormánynak, önkormányzatoknak, a gazdasági szereplőknek, kisvállalkozásoknak, gazdálkodóknak, civil szervezeteknek, akik sokat dolgoztak, sokat tettek azért, hogy mindez valóság lehessen, és elindulhasson ez a folyamat. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most kétperces hozzászólásra van lehetőség. Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Várható volt, hogy ezt a vitanapot a kormányzat arra próbálja kihasználni, hogy a saját gazdasági teljesítményét fényezze, én ugyanakkor óvni szeretném önöket attól, hogy ferdítsék az igazságot, és attól, hogy manipuláljanak bizonyos statisztikákat.

Jelesül itt a munkavállalókra vonatkozó statisztikai adatokra gondolok. Elhangzott itt a hozsanna-sorozatban az, hogy bizony már 4 százalék alatti a munkanélküliség. Nem tették hozzá, hogy a kivándorlási spirál, tehát több százalékos magyar munkavállaló lábbal szavazása milyen hatást gyakorolt minderre a mutatóra. De ha már a munkavállalók számát nézzük, ne hallgassuk el, hogy ez a kormányzat hogyan hamisítja a statisztikát. Még az általam nagyon nem tisztelt szocialista gazdálkodási érára sem volt jellemző az, hogy diákmunkásokat beleszámoltak több tízezerrel teljes értékű munkavállalóként ugyanabba a statisztikai sorba, ahol egyébként a napi 8 órában dolgozó és igen sok adót befizető munkavállalók megtalálhatók. Ugyanígy a kivándorolt magyarok egy része - szintén több tízezer emberről beszélünk - megtalálható még mindig az itthoni statisztikában. Tehát itt a módszertani háttérret önöknek nagyon-nagyon illene rendbe tenniük. Harmad-sorban pedig azt is látjuk, hogy közmunkások tekintetében szintén egyetlen statisztikai sort használnak, amiben benne van adott esetben egy vállalkozó zöldséges, benne van egy multinacionális cégnél dolgozó középvezető, és benne találhatik egy közmunkás is.

Komolytalan, gyermeketeg statisztika mindez, amely egy soron említi az említett szereplőket. Egyik munkája sem ér többet a másikénál a szememben, de azért ne mondjuk azt, hogy ha a közmunkások esetében már a heti egyetlen óra munkavégzés is elég ahhoz, hogy ebben a statisztikai sorban szere-

peljenek, ne mondjuk azt, hogy ugyanakkor a, mondjuk, közteherviselés felé mutató hajlandóságot tudnak mutatni az érintett csoportok tagjai. Ne torzítsák tehát a statisztikát, beszéljünk Magyarország valódi állapotairól, mert csak úgy tudunk eljutni a megoldáshoz. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most visszatérünk a normál felszólalók sorához. Megadom a szót elsőként Manning Jenő képviselő úrnak.

(17.10)

MANNINGER JENŐ (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Néhány szót hadd szóljak én is általában, aztán a területi operatív programról szeretnék beszélni.

Valóban láthatjuk azt, hogy a kitűzött célok teljesültek, 2017. március 31-ig a források meg lettek hirdetve, összesítve 106 százaléka a forrásoknak lett meghirdetve. A 2014-20-as ciklus 82 százaléka esetében megtörténtek a kötelezettségvállalások, és ha csak a 2017. évet nézzük, akkor is a fejlesztéspolitikai célok forintban nézve is teljesülnek, hiszen most már 2700 milliárd forint kifizetése megtörtént, illetve több is lesz a teljesítés. Tehát az előírt teljesítések felett fog idén is teljesíteni a kormányzat ebből a szempontból is. Természetesen a számokat önmagukban még, lehet mondani, nagyon nehéz lebontani egyes területekre, de én azt gondolom, abba, hogy a gazdasági eredmények jók, az uniós források is belezáranak.

Mit hallottunk az ellenzék részéről? Azt gondolom, nehezen is tudják ezt elismerni, hiszen egymásnak ellehtmondó érveket hallunk nagyon sokszor. Ha nem költi el a kormányzat a pénzt, akkor az a baj, ha elkölti, akkor miért olyan gyorsan, ha a fejlesztések nagy része uniós forrás, akkor az a baj, de talán mégis kiderül, hogyha a fejlesztések hozzájárulnak a GDP-növekedéshez, akkor valószínűleg ezek a fejlesztések nem annyira rossz helyre mennek. Most hallottuk azt is, hogy az a baj, hogy túl gyorsan történtek ezek a kötelezettségvállalások. Azt gondolom, ha megnézzük az uniós ciklust, kétségtelen, hogy az előző ciklusnál sokkal gyorsabban, de meg lehet nyugtatni a képviselőtársaimat, ennek a kivitelezése, elköltése már a választások után fog megtörténni a legtöbb esetben, tehát a következő évekre is marad elég munka, és igazából a következő kormányzati apparátus, irányító hatóságok fogják ezt levezényelni; nagyon remélem, hogy azok, akik az előző években is bizonyítottak.

Ha azt nézzük, hogy milyen kifogások vannak, akkor általában konkrét kifogások a programokkal vagy a konkrét beruházásokkal kapcsolatban nincsenek. Itt visszatérő elem, most már áttérek a területi operatív forrásokra is, valóban problémát jelentett 2010 előtt, hogy nem annyira a gazdaságfejlesztést, hanem inkább bizonyos burkolatépítéseket szolgálták a projektek. Nos, tájékoztatom a jobbikos

képviselőtársamat, aki ezt újra elővette, hogy szerintem nagyon fontos az a projekt, ami még a városrehabilitációt segíti a közepes városokban. Az úgynevezett „Zöld városok” programnál nagyon szigorú előírások vannak a zöldfelület arányának növelésére, és meg van határozva, hogy a burkolatok aránya is mennyi lehet, tehát kifejezetten a városok zöldítését szolgálja, a városok élhetőségének javítását, hogy minél jobb legyen a városban élni.

Ha a területi operatív programokat nézzük, akkor láthatjuk, hogy annak keretében megéppül 1020 kilométer kerékpárút, 2100 hektár iparterület, 17750 bölcsődei férőhely, 65 ezer fő vehet részt a munkaerőpiacra való visszajutást segítő programokban, korszerűsítésre kerül 439 kilométer alsóbbrendű közút, vízelvezető rendszer is 734 kilométer épül, és ami nagyon fontos: megújul 1465 egészségügyi alapellátást nyújtó szolgálat, tehát azt lehet mondani, hogy szinte majdnem minden második településen, ha átlagot veszünk, megújulhat az orvosi rendelő vagy az egészségház.

Ez igen fontos, és azért is soroltam fel, mert abból is láthatjuk, hogy milyen célokat tartalmaz, tehát nemcsak a közvetlen munkahelyteremtéshez járulnak hozzá például a területi programok, így az iparterület-fejlesztés, az ipari parkok kialakítása. Zala megyében is szinte minden városban lesz iparipark-fejlesztés, de kifejezetten az lesz, hogy a munkafeltételeket és a munkahely megközelítését, illetve mondhatjuk, hogy a munkaerő újratemelését is egyre jobb körülmények között biztosítják. Nagyon fontosnak tartom Zala megyét illetően is azt, ami nincs a TOP-ban, hogy az EFOP-programokban szinte minden oktatási intézmény megújul, és külön szakképzési termek létesülnek, tehát ez igenis hozzájárul ahhoz, hogy versenyképesebb legyen Magyarország.

Összességében, és ezzel zárnám, ha például Zala megye esetében megnézzük a TOP-programot, akkor azt lehet látni, hogy 23 milliárdnyi keret áll rendelkezésre a megyei önkormányzatok, tehát a megyék számára, és ebből gyakorlatilag már 19 milliárd forintot meg is ítélték. 31 milliárd volt az igény, ami jó, mert az mindig jobb, ha több pályázó van. Gyakorlatilag szinte mindegyik pályázati kiírásra elegendő számú igény volt, tehát azt lehet mondani, hogy nagy részében már a területi operatív programok keretében is megtalálták a céljukat a kiírt összegek.

Tehát még egyszer ismétlem: nagyon sok mindenhez hozzájárultak ezek, természetesen mi is tudjuk, hogy a legfontosabbak azok, amelyek konkrétan a fejlesztési és az innovációs forrásokat támogatják, így például az én választókerületemben is a keszthei egyetem fejlesztése, az ottani innovációs források a legfontosabbak, ilyenre is van példa. Azt gondolom, akik innováció céljából akarnak benyújtani fejlesztéseket, azok is megtalálhatják a számításukat.

Összességében tehát azt gondolom, hogy a programok arányosan elosztva hozzájárulnak a gazdaság fejlesztéséhez, az emberek életkörülményeinek javí-

tásához is, ezért természetesen még több pénzt el lehetne költeni, de sikeresek lesznek ezek a programok, amit a jelenlegi számok is mutatnak. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A kormányzattól sokadszorra hallgatjuk végig, itt Szilágyi György kollégámmal arról lamentáltunk, hogy mekkora sikerként könyvelik el, hogy száz- és ezermilliárdokat tudnak bevonni az uniós szférából, miközben sokkal jobb lenne a saját teljesítménnyel dicsekedni. Vannak persze önerőből megvalósuló beruházások, de amíg, mondjuk, egy otthonteremtési vagy bérlakásépítési program nincsen, mert ezt elszabotálja a kormányzat nyolc éve, addig igen szerény a bizonyítvány ezen a téren.

Az építőiparról egyébként érdemes lenne egy pár szót beszélnünk, hiszen azt látjuk, hogy mind a pályázatokkal foglalkozó szakemberek, mind pedig a kivitelezők sorra adják le a vészjelzéseket azt illetően, hogy többek között a kormányzat által helyben hagyott elkészítő munkaerőhiányt illető válság oda vezetett, hogy a kivitelezési munkálatok elkészítően megdrágultak, a kivitelezés ideje lényegesen hosszabbá vált, mint a korábbi években, tehát most már nemzetgazdasági szinten érzékelhető károk érik a magyar gazdaságot abból kifolyólag, hogy a kormányzat nem alakította át a szakképzést, nem épített ki kollégiumi rendszert, nem dolgozta ki a szolgálati lakások rendszerét, a bérlakásprogramot nem terjesztette ki a magyar munkaerő mobilizálhatósága érdekében.

Azt is látjuk, hogy miközben a magasabban kvalifikált munkaerő jó része szinte már távozott Magyarországról, nagyon sokan élnek Magyarországon kistelepüléseken, falvakban, akik szeretnének dolgozni, adott esetben a környéken, a régióban is tudnának megfelelő képzettség, illetve mobilitás birtokában munkát vállalni, ezt mégsem könnyíti meg a kormányzat, és egész egyszerűen nem hajlandó reagálni a vészjelzésekre. A munkaerőhiánnyal kapcsolatban úgy viselkedik, mintha nem létezne, azzal büszkélkedik, hogy milyen alacsony a munkanélküliségi ráta, miközben ez egyáltalán nem változtat azon a helyzeten, hogy bizonyos szegmensekben egész egyszerűen nem lehet elérni megfizethető magyar munkaerőt, a szükséges mennyiségben egészen biztos, hogy nem.

Azt is látjuk, hogy a kormányzat már készül arra az időkre, amikor az EU-források tömeges kipörgése lesz tapasztalható, nem véletlen, hogy vasútfejlesztési tervezeiket például keleti irányból érkező hitel bevonásával igyekeznek foganatosítani. Ennek egyetlen értelme van: fenn tudja tartani a kormányzat a nagyberuházásokra épülő gazdaságpolitikai elképzeléseit, amelyek lényege az, hogy nagyobb infrastruk-

turális beruházásoknál négy-öt-hat-hét évig tudnak átmenetileg munkahelyeket biztosítani, mondjuk, a környéken élőknek egy vasútberuházás esetén, aztán természetesen, mivel nem produktív, hosszú távon fennmaradó munkahelyekről beszélünk, ezek a lehetőségek megszűnnek, tehát csak átmeneti pozitív hatások érik a magyar gazdaságot, és végül megint ott maradunk, hogy az önálló láb hiányában a magyar gazdaság köldökzsinórra fog szorulni, valamilyen külső forrásra, külső behatásra.

Természetesen most elvihetnénk ezt az egész vitát abba az irányba, hogy elemezzük, mekkora marhaságokra fordítottak uniós forrásokat Magyarországon, kezdve a nógrádi kutyafitneszszalonon át a zenélő tehenészetig, csak nyilvánvaló módon más kormányok regnálási idejéig kéne hogy visszanyúljunk, tehát a szocialisták ideje alatt rengeteg ilyen örületnek engedtek teret, azóta én némi elmozdulást tapasztalok ezen a téren.

(17.20)

Ugyanakkor egy kórházi homlokzatszere vagy adott esetben egy díszkőburkolat cseréje szintén - talán megegyezhetünk ebben - nem biztosít hosszú távon fennmaradó munkahelyeket, tehát a helyi közösségek erősítése tekintetében legalábbis átmeneti hatásként kezelhető, hiszen attól, hogy a kórház homlokzatát önköcseréltetik uniós forrásból, még nem biztos, hogy működik ott a lélegeztetőgép, nem biztos, hogy a környéken van mentő, az orvos vélhetően kivándorolt külföldre. Lehet ezen kacarászni, de szerintem sokkal szomorúbb a helyzet, mint hogy elvicceljük. Hiszen a helyzet az - maradjunk ennél a példánál -, hogy Magyarországon ennek a kormánynak ki kellett volna dolgoznia egy egészségügyi szakdolgozókat érintő szolgálatilakás-, illetve bérlakás-koncepciót. Nagyon sok esetben az alacsony fizetésre rakódnak rá azok a lakhatási nehézségek, amelyek együttesen már kezelhetetlen helyzetbe hozzák, mondjuk, azt a szakdolgozót, aki egy vidéki városból Budapesten szeretné megtalálni a számítását, itt szeretné a megélhetése költségeit fedezni. Nem nehéz megegyeznünk abban, hogy ezen a fizetési színvonalon azért ez lehetetlen.

Viszont ha már a nógrádi kutyafitneszt emlegettük, és egyéb, még egyszer mondom, inkább a szocialisták időszakára vonatkoztatható örültségeket, azért most is jut egy-kettő kérdőjeles. Csak kettőt hadd emeljek ki abban a reményben, hogy konkrét államtitkári válasz fog ezekre érkezni. Sajtójelentésekből szemeztem. Már közel 3 milliárd forintból fejleszthet a Garancsi Istvánhoz tartozó Magyar Természetjáró Szövetség. Nekem a Természetjáró Szövetséggel semmi bajom nincs. A kérdésem az, hogy bármely államtitkár szerint mennyiben indokolható az, hogy az „Alpokaljai kalandozás a Sopron-Fertő térségben” projektre 461 millió forintnál is többet utalnak ki, illetve a „Bakancsos barangolás a Bakonytól a Balatonig” projektre 430,8 millió forintot. Én el tudom

képzelné, hogy ezek értelmes célok, és el tudom képzelni, hogy valamifajta felhajtó erővel bírnak a magyar gazdaságot illetően, de azért kijózanítóak ezek az összegek akkor, amikor mondjuk, a kórházi felújításokat vizsgáljuk Budapesten, vagy azt, hogy Óbudán a Margit Kórház tekintetében van, hogy közösségi megoldási modellt kell alkalmazni adott esetben egy szárny felújítása, kifestése érdekében. Tehát nem azt mondom, hogy az összeférhetlenségi szabályokat a falig kellene szigorítani, de azt mondom, hogy ha vannak önköz közelálló gazdasági szereplők, akkor legalább arra figyeljenek, hogy a közvetlen érdekeltségeikbe tartozó közületek, egyesületek, szervezetek esetében ne szaladjon el ennyire az a bizonyos, és ne lógjon ki ennyire a lóláb. Köszönöm a figyelmet. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönjük. Tuzson Bence államtitkár úr jelezte, hogy hozzá kíván szólni a vitához. Öné a szó, államtitkár úr.

TUZSON BENCE, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Egy másik aspektusból vizsgálva ezt a kérdést nagyon fontos, hogy megjegyezzük azt, hogy ezeket az uniós forrásokat és az uniós forrásoknak a felhasználását milyen eszközként lehet felhasználni, illetve Brüsszel milyen eszközként akarja felhasználni. Azt gondolom, semmiképpen sem célszerű, ha olyan összefüggésekbe hozzuk az uniós források felhasználását, amely alkalmassá teszi arra, hogy büntető jellegű szankcióként alkalmazzák ezeket, hiszen ha a bevándorlás kérdéséről beszélünk és a bevándorlás kapcsolatba hozásáról az uniós forrásokkal, akkor arról van szó, hogy két össze nem tartozó dologgal, azaz az uniós forrásokkal, amelyek az országnak egyébként járnak, pontosan azért, mert Magyarország megnyitotta kapuit a nyugat-európai gazdasági társaságok előtt, és ezt vissza kell kompenzálni a magyar gazdaság számára, hogy az egyensúly fennmaradjon, hogy win-win helyzet jöjjön létre, ezért vannak uniós források, nem pedig azért, hogy ezt Brüsszel akár fenyegetésként vagy pedig szankcióként fel tudja használni.

Pontosan látjuk azt, hogy az uniós képviselők részéről rendszeresen jelenik meg az a fenyegetés, hogy vagy a fejlesztési forrásokat, vagy a kohéziós forrásokat, vagy akár az agrártámogatásokat is elvonják. Ez kiterjed a 2020 utáni időszakra is, de a mostani időszakra is, hiszen pont az agrártámogatásokkal kapcsolatban született egy olyan határozattervezet, amelynek a lényege az, hogy vonják meg az uniós forrásokat, illetve csökkentésük az uniós forrásokat, és a migráció kérdését ebből fedezzék. Nyilván Magyarország számára, ahol kiemelten magas az arány, tehát az az arány, ami nagyjából egyharmada az összes uniós támogatásnak, ami az agráriumba érkezik, ez különösen fájó pont lenne. Szerencsére a 2020 előtti időszakra az európai országok már úgy határoztak - a többség megvan e tekintetben -, hogy

ilyen módosítás ne történhessen meg, de a 2020 utáni időszak esetében azért a veszély fennáll, hiszen még Jean-Claude Juncker is hangsúlyozta azt, hogy meg kell vonni egyes, akár strukturális forrásokat is azoktól az országoktól, amelyek nem támogatják a bevándorlást.

A 2020 utáni kohéziós források már tervezés alatt állnak, a dokumentumok folyamatosan készülnek, és visszatérő gondolat az, hogy politikai feltételeket szabjanak az egyes támogatásoknak, azaz magyarul mondhatjuk azt, hogy zsarolni és büntetni próbálják az egyes tagállamokat olyan kérdésekben, jellemzően a migráció kérdésében, ami nincs összefüggésben a kohéziós forrásokkal vagy a források eredeti rendeltetésével. Nyilván nem véletlen az, hogy sokak fejében visszaköszön e tekintetben a Soros-terv, hiszen pont arról van szó, hogy ebben a pontban is vagy ebből a szempontból is a Soros-terv végrehajtása zajlik Brüsszelben, aminek a lehető leghatározottabban ellen kell állni. Sőt, az egy új hír, hogy Soros György is úgy gondolja, hogy támadásának a részeként a költségvetési tárgyaláson az európai országokra nyomást kell gyakorolni, hiszen most van az a pillanat, a tárgyalás időszaka, amikor a különböző országokra, így Magyarországra is pont a bevándorlás kérdésében nyomást lehet gyakorolni.

Az idő rövid, és nagy küzdelem áll előttünk, hiszen önök is tudják azt, hogy a 2020-as időszak vonatkozásában jövő májusban a költségvetés szempontjából a keretösszegek már látszani fognak, ekkorra dönteni kell ebben a kérdésben. Nagyon sajnálatos tény, hogy a baloldal képviselői most teljes egészében hiányoznak innen az Országgyűlésből. Ez nagy kár, hiszen ők is partnerek abban, hogy Soros szövetségeseiként, pontosan az ő képviselői folyamatosan megszavazzák azokat a kezdeményezéseket, amelyek az uniós források csökkentésére vonatkoznak azoknak az országoknak az esetében, amelyek ellenállnak a Soros-tervnek. Nyugodt szívvel mondhatjuk, először fordul elő az Európai Unió történetében az, hogy Magyarország esetében ahelyett, hogy az ország mellett, a több forrás mellett lobbiznának, pont az ellenkezője történik, hogy vonjanak meg forrásokat Magyarországtól. Ebbe az irányba zajlik az ő lobbizásuk. Nagyon sajnálatos tény ez, és ez valóban Magyarország-ellenes cselekedet, olyan Magyarország-ellenes cselekedet, amelyben együtt ugyanazt mondják, mint amit Soros György is mond, tehát e tekintetben párhuzamos a magyarországi baloldal cselekedete és Soros György cselekedete. Ők egymással szövetségben vannak.

Nincs alapja ennek, hölgyeim és uraim. Nem lehet egy országot zsarolni, hiszen nem könyörögmányról van szó. Az európai uniós források járnak, ezt jogszabályok, európai uniós határozatok és az Unió költségvetése is alátámasztja. Nincs jogi lehetőség arra, hogy legalábbis most nincs jogi lehetőség arra, hogy ezeket a kérdéseket egymással összehangoljuk, és ellen is kell állni minden olyan törekvésnek, ami arra vonatkozik, hogy ezeket az egymással

össze nem függő kérdéseket egymásra illesztve, egymással társítsák össze, hiszen az egyik az európai uniós jogból, tehát a költségvetési támogatások az európai uniós jogból következnek, a migráció támogatásának azonban nincs európai uniós alapja. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Szabó Zsolt államtitkár úr jelentkezett. Szabó Zsolt államtitkár úr a szó.

SZABÓ ZSOLT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Néhány gondolat a múltat, illetve a jövőt illetően. Ha megengedik, azzal kezdem, hogy az európai uniós pályázatok elsődleges célja az, hogy Magyarország minden vidékét egyformán fejlesszük minden területen. Van, amelyik ipari terület, van, amelyik szállítási, logisztikai terület kérdése, van, amelyik munkahelyteremtő terület, és van, amelyik nem munkahelyteremtő, azonban ugyanolyan szükséges. Vonatkozik ez a korábbi időszakban már európai uniós pénzek felhasználására, utalok itt akár a KÖZOP-os pénzekre, amelyekből 404 kilométernyi út megépült, és a fejlesztett utak hossza, amelyek javításra kerültek, 624 kilométer. De utalhatnék a 351 kilométernyi önkormányzati kerékpárútszakaszra, valamint a NIF által fejlesztett mintegy 138 kilométeres sima kerékpárútszakaszra.

S ha már a vasúti közlekedésnél tartunk, minden irányban történtek és történnek vasúti fejlesztések. A program keretében felújított vasutak hossza 322 kilométer; ez 720 ezer embert érint.

(17.30)

Úgy gondolom, hogy a korábbi időszak lezárásaként ezek a számok magukért beszélnek.

A másik terület az IKOP, ami a most folyamatban lévő közlekedésfejlesztési pályázat, 1215 milliárd forint értékben. A pályázat elsősorban mind a nemzetközi TEN-t, mind pedig a hazai igényeket ki tudja szolgálni. Összességében azt lehet mondani, hogy az összes pályázat kiírásra, lekötésre került, és hogy mennyiségi számokat mondjak hozzá, mintegy 208 kilométer vasúti felújítás fog megtörténni a következő időszakban. A közép-magyarországi régióban a közúti közlekedést és a városi közlekedést segítő útfelújítások mintegy 54 kilométer hosszan, valamint a fenntartható városi közlekedés biztosítása érdekében az úgynevezett elővárosi közlekedésre mintegy 125 milliárd forintért kerül sor beruházásra. Ez magában hordozza a vadonatúj vasúti eszközök, közlekedési járművek beszerzését is.

Fontos, hogy megemlítsük az európai hálózatfejlesztési eszközt, az úgynevezett CEF típusú pályázatokat is. Magyarország 2014 és 2020 között mintegy 337 milliárd forintot vesz igénybe ebből a pályázati csomagból. A három pályázati körben nyertes mintegy 40 projekt a kohéziós keret 100 százalékát leköti,

ez az a bizonyos 337 milliárd forintos összeg. Erre vonatkozóan szintén a beruházási értéket figyelembe véve végrehajtásra kerülnek ezek a programok. Magyarország sikeres ezen a területen mindenképpen.

Azt lehet mondani, hogy van még egy kormányhatározat, ami a kormány stratégiai előregondolkodását erősíti. Az 1371/2016. kormányrendelet mintegy 920 kilométernyi út felújítását írja elő, indítványozza. Ezen belül kétszer kétsávos főutak és gyorsforgalmi utak épülnek, elsősorban ez a kettő teszi ki az útépités 75-80 százalékát. Az összes fejlesztési érték pedig mintegy 1860 milliárd forint. Talán az egyik legfontosabb ahhoz, hogy a gazdaság és az ország maga, a magyar vidék fejlődjön, éppen az utak és a vasutak fejlesztése. Ezek a számok magukért beszélnek, és úgy gondolom, hogy a kormány ezen a területen fontos lépéseket tett.

A másik terület, amire szeretnék utalni, és ami nagyon fontos, hogy néha más típusú fejlesztések is ugyanolyan eredményt hoznak a gazdálkodásban, nem csak építési munkahelyeket, nem csak beruházási munkahelyeket hoznak létre. Ez maga a környezet- és energiahatékonysági operatív program, a KEHOP, amely mintegy 112 százalékban került már kiírásra. Ez azt jelenti, hogy az eredeti 1161 milliárd forint helyett 1302 milliárd forintért írtunk ki pályázatokat. A megítélt pályázatok a 94 százalékát teszik ki ennek az összegnek, és ebből két fő irányt követünk, az egyik az energiahatékonyság, a másik pedig a megújuló energia.

A megújuló energia területén Magyarország célja, hogy 2020-ra az Európai Unió által minimum meghatározott szintet elérje, ez 13 százalék. Már most elértük a Magyarország által vállalt mintegy 14,65 százalékos nagyságrendjét. De ettől függetlenül nem állunk le, tehát feltétlenül fontos, hogy Magyarország önálló energiaellátását tudjuk szolgálni a megújuló energiát illetően is.

A másik nagyon fontos az energiahatékonyság. Nem mindegy, hogy közintézményeink mennyi energiát tudnak megtakarítani, és azt tudják fordítani akár működésre, akár például bérfejlesztésre. Ezen a területen 760 milliárd forint beruházásra kerül sor, és mint említettem, ennek 94 százaléka már szerződésre is került, és folyamatban vannak a beruházások.

Úgy gondolom, hogy csak komplexen, kompletten lehet ezt az egész rendszert nézni. Kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy az európai uniós fejlesztéseket is így tekintsék, hiszen egyik elem nélkül nincs összességében fejlődés. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Visszatérünk a normál felszólalásokhoz. Elsőként megadom a szót Riz Gábor képviselő úrnak.

RIZ GÁBOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Borsod-

Abaúj-Zemplén megye szűkebb hazám, és a fejlesztési aspektusokat egy kicsit szeretném az irányba is terelni. Itt is, ahogy a többi előttem szóló esetében, a gazdaság felől közelíteném meg. Sajnos tudjuk, hogy Borsod-Abaúj-Zemplén megye mutatóit tekintve nem az ország fejlettebb régiói, inkább a lemaradói között van, azonban szeretném leszögezni, hogy ez a pálya az elmúlt pár évhez képest már javuló tendenciát mutat.

Azért mutat javuló tendenciát, mert azok a növekedési potenciállal rendelkező területek, mint Miskolc megyei jogú város és a borsodi, dél-borsodi ipari tengely városai, Mezőkövesd, Tiszaújváros, Kazincbarcika és most már részben Ózd is ehhez társulva egy sajátos növekedési pályán indult el. Mindenütt ezen a területen a meglévő működő cégek bővítésként elsősorban kapacitást, illetve technológiát, másodsorban további létszámgénnyel jelentkeznek. A területi szereplők nagyon fontosak a megyénkben, hiszen a megyében lévő önkormányzatok és a hozzájuk kapcsolódó infrastruktúra állapota meghatározó a települések életminőségét tekintve.

Megyénknek 93 milliárd forint áll rendelkezésére a TOP keretén belül saját fejlesztési elképzeléseinek megvalósítására, míg Miskolc város a második legtöbbet kapja az országban, 35 milliárd forintot. Borsod-Abaúj egyébként a legtöbbet kapja e tekintetben. A megye a megítélt támogatásokat tekintve 62 százalékon áll jelen pillanatban, a kifizetéseket tekintve pedig 61 százalékon teljesít. Miskolc városa 85 százalékon áll a megítélt támogatások tekintetében, a kifizetések tekintetében pedig 50 százalékon áll, ami azt jelenti, hogy időarányosan nem áll rosszul a megye, sőt kifejezetten jól Miskolc városa tekintetében.

A másik változás az elmúlt időszakhoz képest, hogy amíg a 2007-13-as időszakban nagyon sok volt a pontszerű, foltszerű fejlesztés, amelyek egymástól elszigetelten valósultak meg, igazán nem működtek együtt a területi szereplők, a civilek, az önkormányzatok és a vállalkozások, ezért jól látható az a fajta torzulás, ami a mai napig hat. Ezen igyekezett változtatni ebben az időszakban részben a kormányzat, részben a területi szereplők és az ott működő szervezetek is. Igyekeznek az egymásra épültséget minél hatékonyabban kialakítani és a fejlesztési forrásokat ennek szellemében lehívni. Ebben olyan fontos szereplők vannak, mint a Széchenyi Programiroda, a vidékfejlesztés hálózata, a kamarák és azok a paktumok is, amelyek például a TOP-ok keretén belül jönnek létre. De fontosak azok a civil szervezetek is, amelyek saját céljaik megvalósítása érdekében elsősorban az emberi erőforrás operatív programot használják föl.

Az agráriumban szintén az egymásra épültség valósul meg napjainkban, ahol a nagy integrátorok, tehát azok a nagy mezőgazdasági szereplők, akik vagy az állattenyésztés, vagy az élelmiszeripar területén fejlesztettek, szervesen keresik azoknak a kistermelőknek, középvállalkozásoknak a sorát, akik

számukra vagy szolgáltatást igénybe vevőként, vagy pedig beszállítóként szóba jöhetnek.

A turizmus a megye egy részének jellemző húzóágazata, így elsősorban a Tokaj-Hegyalja, a zempléni rész, de ugyanehhez tartozik hozzá Miskolc környéke a Bükk-kel és az Aggteleki Nemzeti Park mint az egyik legnagyobb nemzeti parkunk. Az elmúlt időszakban számtalan fejlesztést hajtott végre ezen a területen is. Ebből látható, hogy Miskolc városának és a térségnek is jelentős növekedése van a turizmus bevételeiből, úgy a vendégéjszakát tekintve, mint az itt elköltött forintokat tekintve is.

Bana képviselő úr aggódott, hogy azok az önkormányzatok, amelyek nem tartoznak a politikai családba, hanem ellenzéki politikai család tagjai, nem részesülnek támogatásban. Szeretném elmondani, hogy Ózd, amely jelen pillanatban jobbikos vezetéssel rendelkezik, az elmúlt időszakban 46 milliárd forintot használt föl fejlesztési célú támogatásként, jelenleg ott tart, hogy... Bocsánat, a 46 millió forint a 3. számú választókerületre kiterjedő fejlesztési csomag, ennyiben szeretném pontosítani a korábban elmondottakat, míg Ózd városára visszafókuszálva jelen pillanatban a közvetetten vagy közvetlenül idejutó forrás 7,1 milliárd forint.

Úgy gondolom, ez némileg ellentmond annak, ami elhangzott, hogy azok az önkormányzatok háttérbe szorulnak. Még annak ellenére is mondom ezt, hogy Ózd város ifjú polgármestere a területi szereplők számára fennhagyott források megszavazása terén nem igazán jeleskedett, hiszen a megyei közgyűlés tagjaként a saját fejlesztési forrásait nem szavazta meg. Ami összességében, mint mondtam, meghaladja a 2 milliárd forintot.

(17.40)

Olyan támadások érik többek között azokat a nagyberuházásokat, amelyek az elmúlt időszakban Ózdon jöttek létre, mint a Magyar Nemzeti Digitális Archívumnak a két intézménye, ilyen az Erőmű, illetve a Filmtörténeti Élménypark, amelyek részben Hadházy képviselő úr, részben pedig Hegedűs Lorántné képviselő asszony részéről érkeztek az elmúlt időszakban. Cáfoltuk mind a kettőt, ennek ellenére még mindig kósza hírként ott kering, hogy ez egy fölösleges beruházás volt. Most elmondom, hogy az indikátorait tekintve mind a két intézmény tudja teljesíteni, sőt felülteljesíteni a látogatók számát. Tele vannak programmal, várják, és egyre inkább távolabbi körből várják az érdeklődőket.

Boldogan mondom el, hogy megyénk, azon belül Ózd és térsége is jelentős növekedésre van ítéltetve. Ebben egyik kritikus pont lehet a szükséges munkaerő megléte. Jobbikos képviselőtársaim - szocialistákat nem tudom citálni, mert ők nincsenek itt -, mint ahogy a mi képviselőtársaink is, nagyon jól tudják, hogy a legtöbb hazai cég munkaerőhiánnyal küzd, éppen ezért fontosak azok a fejlesztési programok, amelyek a felzárkózást segítik. Egyben olyan képzési

programok szerepelnek a csomag elemeként, amelyek segítik a megyében lévő mintegy 47 ezer álláskereső közül azoknak a lehetőségeit bővítve és azokat számba véve, akik az elsődleges munkaerőpiacra behozhatók. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A mai vitanapon, hasonlóan a korábbi témájú vitanapokhoz, lehetőségünk volt meghallgatni a kormányzati sikerpropagandát, sőt ugye Tuzson Bence felszólalásában vagy harmincszor hallhattuk Soros György nevét, majd a lecke felmondása után Tuzson Bence felállt és elment. Őt körülbelül ennyire érdeklí a fejlesztéspolitika.

Tehát diadalmasan mesélt a kormány arról, hogy milyen ügyesen sikerült elszórnia a hét évre való fejlesztési forrásokat három év alatt. Sajnos arról egyetlen érdemi szó sem esett, hogy ezen forrásokból milyen hasznos, fenntartható, a magyarok számára, mindannyiunk számára értékelhető célok valósultak meg, pedig ez az egyik lényegi kérdés.

A másik nagyon fontos kérdés, hogy a jelenlegi kormányzat által működtetett pénzszoó gépezet döntéseit mennyire fogadja el az Európai Bizottság, azaz a jelenlegi kormány intézményrendszere által a haveroknak adott milliárdokból végül mennyit fog az országnak megfizetni az Európai Unió. A sajtóban napvilágot látott hírek alapján a helyzetünk egyenesen gyászos. Az eddigi, a kormány által kifizetett 1700 milliárd forintból az Európai Unió mindössze 100 milliárd forintnyit fogadott el. Az aránytalanság mindenki számára szembeütő és kiugró. A bajok tehát nagyok, valakinek majd el kell számolnia ezekkel az elkótyavetyélt pénzekkel. Hiába igyekszik a kormány eltitkolni az igazságot, meg kell állapítsuk, hogy az uniós fejlesztési források elosztása a 2014-2020-as ciklusban az ország számára sokkal inkább nyomorúságos kudarc. Ennek a kudarnak az okozói egyértelműen azok a kormányzati szereplők, akik mind az intézményrendszert, mind a szabályozókat először szétverték, majd úgy alkották újra, hogy az az egyéni anyagi érdekeiket szolgálja.

Lássuk hát azokat a számokat, amiket a hivatalos honlapon az elmúlt fél évben közölt az intézményrendszer! Az összes operatív programban az összes lekötött forrás 4262 milliárd forint volt március 26-án. Most ez az összeg 6517 milliárd forint november 26-ai adatok szerint, tehát államtitkár asszony meg tudja nézni. Ez az összeg, amire már megkötött támogatási szerződés van hatályban. Fél év alatt tehát mintegy 2300 milliárd forint újabb kötelezettségvállalást tett a kormány.

A kifizetések összegét szintén tartalmazza a hivatalos honlap, tehát ezek az adatok mind onnan származnak, ami tavasszal 1792 milliárd forint volt,

jelenleg a honlap adatai szerint 3269 milliárd forint. A kifizetett összeg szinte megduplázódott, de azt azonban a közzétett statisztikák nem tartalmazzák, hogy mennyi ebből az előleg formájában történő folyósítás, és mennyi az az összeg, ami a tényleges számlalapú kifizetés. A különbségtétel azért fontos, mert az előlegek kifizetése esetén még nincs tényleges teljesítmény, még a kedvezményezettek nem kezdték meg a projekt megvalósítását. Ezzel szemben a számlalapú kifizetések esetén már a tényleges megvalósított projektekre, illetve projektrészekre történik utólagos kifizetés.

A rendszer zavaraira utal, hogy a honlapon közzétett statisztikák között a támogatói döntéssel megítélt támogatások összege alacsonyabb, mint a hatályos támogatási szerződéssel lekötött összeg. Logikusan azt gondolhatnánk, hogy az első lépés a támogatói döntés meghozatala. Majd ezt követi a döntésnek megfelelő tartalmú támogatási szerződés megkötése. Ezen gondolatmenet szerint a támogatási szerződéssel lekötött összeg soha nem lehet magasabb, mint a támogató által megítélt összeg. A honlapon található adatok szerint a gazdaságfejlesztési GINOP esetében 351 milliárddal - közel 20 százalék -, a közlekedésfejlesztés, IKOP esetén 123 milliárddal - mintegy 11 százalék - haladja meg a támogatási szerződéssel lekötött összeg a támogatási döntéssel megítélt támogatási összeget. A közzétett adatok vagy nyilvánvalóan hibásak, vagy 473 millió forint esetében jogszabálysértő módon kötött támogatási szerződést a kormány, amit az EU soha nem fog megtéríteni, hiába nyújt be ezen fejlesztésekről számlát Magyarország a Bizottság részére.

Nyilvánvaló tehát, hogy a hatalmas számokkal való dobálózás csak szemfényvesztés, csak elterelés a lényegi problémákról, és a tényleges eredményekről, legyenek azok pozitív vagy negatív eredmények, igyekszik a figyelmet másfelé fordítani a kormány. A fejlesztéspolitikában is dübörög a propaganda, amit a választásokra készülve a politikai küzdelmek területén láthatunk.

De a fő különbség a pártpolitika és a fejlesztéspolitika között, hogy a pártpolitikában a kormányok jönnek-mennek, a mindenkori választói akaratnak megfelelően, ezzel szemben a fejlesztéspolitika évtizedekre határozza meg az ország és a benne élők sorsát. Ha a pártpolitikában egyik kormány ügyetlenkedik és sikertelen, akkor a választók leváltják, és egy másikat szavaznak meg helyette. Ezzel szemben a fejlesztéspolitikában az ügyetlenkedésnek súlyos ára van. Az elmulasztott lehetőségek, az eltékozolt források az ország egészének tartós leszakadását eredményezik. Ennek vagyunk most tanúi. A gazdasági növekedésünk elmarad a régiós versenytársak mögött. A magyarok elszegényednek, a társadalom több mint 63 százaléka él egyik hónapról a másikra, megtakarítások nélkül. Illetve soha nem látott mértékben hagyják el az országot, és válnak kényszerből gazdasági menekültté Nyugat-Európa szerencsésebb országaiban. Ez tragikus, tisztelt képviselőtársaim!

Áttekintve a támogatási rendszer egészének elmúlt közel négyéves történetén, meg kell állapítanunk - a legkisebb túlzások nélkül -, hogy a magyar fejlesztéspolitika áldozatul esett a kormányzati zsákmanyszerzésnek, a mutyizásnak, és sajnálatos módon a korrupció kiteljesedésének terepe lett. Nem működő rendszereket látunk, széthulló intézményeket látunk, agyonterhelt vagy felkészületlen személyi állományt látunk, illetve azt látjuk, hogy a haverok pályázatai könnyen, gyorsan átsiklanak ezen a kaotikus rendszeren, míg az egyszerű magyar kkv-k akár egy évet vagy többet is várnak egy döntésre. Mindehhez a kormánypropaganda csak azt harsogja, hogy minden forrást elosztottunk, minden pénzt elszórunk, és elvárja tőlünk és az országtól, hogy ehhez a dilettáns kontármunkához még jó képpel asszisztáljunk és tapsoljunk. Hogyan örülhetne bárki is annak, hogy az éppen regnáló kormány elherdálja a nemzet hétéves fejlesztési forrásait három év alatt, olyan célokra, amik csak a haverok érdekeit szolgálják, nem pedig a nemzet érdekét, nem az ország érdekét? Szomorú vagyok, tisztelt képviselőtársaim, mert immár negyedik alkalommal beszélgetünk ebben a teremben, ebben a körben erről a témáról, de sajnos a siralmas helyzeten nem sikerült érdemben változtatni.

És mondok példákat, amiket önök mondanak, és fennhangon hangoztatják. Például azt, hogy az állami értékelői rendszerrel a pályázatok értékelése felgyorsult. Hát, a pályázatok értékelése, például a vidékfejlesztési program keretében eléri az egy évet! Tehát a pályázók egy évig várnak a döntésre vagy még ennél is tovább. A helyzet a kutatás-fejlesztési pályázatok esetén sem sokkal jobb. Még mindig vannak olyan K+F pályázatok, amiket a kkv-k nyújtottak be még 2016 februárjában, és a mai napig nem született semmiféle döntés a támogatásról vagy az elutasításról.

A másik kormányzati propaganda, amit folyamatosan mondanak, az az, hogy a források nagy része gazdaságfejlesztésre fordítódik, kimondottan a kkv-szektor a kedvezményezett. A megjelenő pályázati konstrukciók többsége olyan kiemelt projekt, ahol még csak a pályázat beadására sincs lehetősége a kkv-knak. Ezen nagy, kiemelt projektek megvalósításába sem kerülnek bevonásra magyar kkv-k, mivel az ilyen projektek megvalósítására vonatkozó közbeszerzéseket sorra a jól ismert haveri cégek nyerik meg, mind-mind a miniszterelnök közvetlen környezetéből. Az ilyen túlrazott projektek jelentősen torzítják a versenyt, a piaci viszonyokat drasztikusan és hátrányosan befolyásolják, ezáltal inkább a kkv-k a kárvallottjai ennek a rendszernek, mint a kedvezményezettjei.

(17-50)

Tehát megállapíthatjuk, hogy azok a nagy szólamok, amelyeket önök mondtak ezen uniós pénzek

felhasználásával kapcsolatosan, mind-mind hazugságok és lözungok voltak.

Meg kell állapítanunk, hogy önök az elmúlt három évben elköltötték azt a 7 éves fejlesztéspolitikára szánt pénzt, amit be kellett volna osztanunk, és sokkal jobban kellett volna felhasználnunk (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), egyszóval az egész uniós fejlesztési pénzek elherdálását és elkótyavetyélését láthattuk a kormánytól az elmúlt három évben, és véleményem szerint ez siralmas. Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps a Jobbik padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Bányai Gábor képviselő úrnak.

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nyugtatót kellett volna bevennem Szilágyi György hozzászólása alatt, mert kellőképpen idegesített az, amit elmondott. (*Derűltség a Jobbik soraiból. - Szilágyi György: Ne haragudj!*) Gyakorlatilag ide hazudott az ország közvéleménye előtt olyan dolgokat... (*Közbeszólások a Jobbik soraiból: Rossz az idegrendszered!*) Lehet, hogy rossz az idegrendszerem, igen, így van, kedves Staudt képviselő úr... (*Dr. Apáti István: B-vitamint kell szedni! - Derűltség a Jobbik soraiból.*) Elnök úr, kérem, hogy intse őket rendre! Köszönöm szépen.

Először is a pénzszerzésről beszélt az előttem szóló képviselő úr, előtte a másik két párttársa szintén hasonló húrokat pengetett. Akkor kezdjük előlről! Volner János azt gondolta, azt mondotta, hogy az iskolarendszer annyira szét van verve, hogy jelen pillanatban, és engedjék meg, hogy hazabeszéljek, csak mifelénk 18 iskolát újít fel a kormány, és további négyet már felújított, általános iskolát és középiskolát. (*Közbeszólás a Jobbik soraiból.*) Persze, persze, ez nem fontos, ez nem része az iskolarendszernek, hogy az iskolát felújítjuk, nem fontos, hogy hol tanítanak a pedagógusok és a gyerekek hol tanulnak. Kétségtelen tény, hogy egy XXI. századi párt számára valószínűleg az interneten való oktatás fontosabb, de higgyék el, kell hozzá iskola megiskolapad is. Jelen pillanatban Bács-Kiskun megyében az összes szakképző intézményünk mindegyikének, mindegyik iskolának a tanüzemeit felújítja a kormányzat és fejleszti. Tehát fejleszti.

Azt mondta Z. Kárpát Dániel bizottsági elnök, hogy a külső hőszigetelés teljesen felesleges, egy kórházat bevonni új vakolattal. Kérem szépen, az összes kórházunkat Bács-Kiskunban felújítják. (*Közbeszólások a Jobbik soraiból: Nem ezt mondta! Ilyet nem mondott!*) De ezt mondta, nézzük vissza, hallgassuk vissza! Ezt mondta. (*Közbeszólások a Jobbik soraiból: Nem ezt mondta!*) Az iskolák hőszigetelése szerintem egy hasznos dolog. Ha itt lenne Szabó Zsolt államtitkár úr, igazolná (*Közbeszólás a Jobbik soraiból.*), hogy az iskoláink hőszigetelése és a kórházak külső hőszigetelése van olyan fontos... (*Zaj és közbeszólások a Jobbik soraiból.*) Elnök úr, kérem

szépen, segítsen nekem! (Az elnök csenget. - Dr. Staudt Gábor: És amikor te szóltál?) Így nem szoktam szólni, Staudt képviselő úr.

A lényeg az, hogy a tisztelt ellenzéki hozzászólásokban azt mondják, hogy elszórtuk a pénzt iskolákra, kórházakra, utak építésére, elszórtuk, például csak mifelénk, az én választókerületemben, 535 gazda feleslegesen kapott AKG-s támogatást, akinek a szőlői, gyümölcsösei, a szántói, az állattenyésztő telepeinek a fejlesztése ebből is meg tud valósulni és támogatva lesz. Elszórtuk ezek szerint ezeket a forrásokat, közel 9,5 milliárd forint értékben ott minálunk, Bács-Kiskun megye déli részén. Elszórtunk ezek szerint feleslegesen állattartó telepekre pénzeket állítólag haveroknak, de én tudok nagyon sok olyan jobbikos havert, aki szintén örül annak, hogy kap támogatást, és higgyék el, ők másképp látják, amit önök mondanak. Önök azt mondják, hogy elszórtunk utakra pénzeket. Higgyék el, nincs értelme út nélkül, útépités nélkül fejlesztéspolitikáról beszélni. Higgyék el, hasznos dolog volt.

Higgyék el, kár bántani a vállalkozásokat, amelyek fejlesztésekkel foglalkoznak, és kértek hozzá támogatást vagy kapacitásbővítést, vagy K+F-es programokra adtak be pályázatokat, sőt munkahelyteremtésre mifelénk közel 10 milliárd forint értékben. Szerintem kár őket is vádolni azzal, hogy a pénzelszórók körét gyarapítják, és esetleg ők is korruptak, mert ettől a kormánytól mernek támogatást felvenni.

Lehet, hogy felesleges volt az emberi erőforrás fejlesztési operatív programból elkölteni 6 milliárd forintot, és 54 intézményt, iskolát támogatni; ez a Bács-Kiskun megyei 5-ös választókerületem része. Szerintem ez sem volt felesleges pénzszórás. Ha valaki nem ért valamihez, az nem probléma, ha nem ért hozzá, csak ne mondaná el, és ne mutatná ki.

Lehet, hogy felesleges volt környezetvédelmi programokba olyat tenni, hogy mondjuk, megújuló energiaforrások felhasználásával egy város geotermikus hőellátását fogják biztosítani sok-sok száz milliárd forint értékben. Ez biztos felesleges; és teljesen felesleges ezek szerint, Szilágyi képviselő úr szerint például a településeinken, ahol a területfejlesztési operatív program forrásaiból, 5 és fél milliárd forintból újulnak meg közintézmények. Szerintem ez nem felesleges. Nálunk 1082 projekt végrehajtása folyik jelen pillanatban, és még további kétezer van hátra. Közel 40 milliárd forintot fejlesztenek a térség vállalkozói, önkormányzatai, egyházai és minden más intézmény, amely pályázott és nyert. Szerintem mindegyik felháborodik azon, ha ezt mondják számukra, hogy ők is elszórták a pénzeket és ellopják. Nem kéne ezt az összefüggést megtalálni. (Szilágyi György: *Ti loptátok el!*) Persze, mi loptuk el, így van! (Szilágyi György: *Igen, persze, ti loptátok el!*) Szilágyi Györgynek a világa nagyon szűk, kicsit egydimenziósra szűkül a mostani vitában.

A másik, ami nagyon fontos, hogy megemlítsük ebben a körben, hogy bármennyire is fáj ez, higgyék

el, az ország nagy részén örülnek a fejlesztési forrásoknak. Magyarország leszakadó vagy éppen gazdagabb részeinek a fejlesztése, higgyék el, üdvös dolog. S ha már nem is figyeltek Lázár János expozéjára, a források 95 százaléka biztosan nem a vitatott körbe tartozik, amit önök az 5 százalékba belemagyaráznak, és kiterjesztik a teljes 100 százalékra. Kérem tisztelettel, tiszteljék annyira a választóikat is, hogy nem mondják órájuk, hogy korrupt gazemberek, mert támogatást vesznek fel. Minden megszólalásuk, amit ma itt hallgattunk, szinte azt sugallja, hogy a mi vállalkozóink, Magyarország vállalkozói mindegyike gazember, aki támogatást vett fel. Higgyék el, nagy hiba lenne akár egy ipari fejlesztést is ilyen színben bemutatni!

Még számtalan olyan projektet lehetne név szerint sorolni, de nem akarom a vállalkozókat nehéz helyzetbe hozni azzal, hogy neveket említek, mert véletlenül majd önök is rájuk szállnak, de ami biztos, hogy Magyarország jelen pillanatban jobban áll a kohéziós források és a regionális források lehívásával, mint bármelyik másik, később csatlakozott kelet-európai tagállam, amelyek ilyen forrásra jogosultak, és ezt sem kéne eltagadni. Higgyék el, iskolát, óvodát, kórházat, vállalkozást, utakat, bármit fejleszteni nagyszerű dolog, és inkább támogassák, mint támadják! Köszönöm a figyelmüket. (Taps a kormánypárti padsorokban.)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most Staudt Gábor képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Néhány dolgot felírtam magamnak. Bányai képviselőtársam nagyon sérelmezte, engedjék meg, hogy a felszólalásom elején elmondjam, amikor a felszólalása alatt hozzászóltunk ahhoz, amit mondott, de hát ő ugyanezt tette egyébként a jobbikos felszólalók alatt. Van az a mondás, hogy akasztják a hóhért. Tehát ha valaki békében végighallgatja képviselőtársait, akkor számíthat arra, hogy a képviselőtársai is végighallgatják, most meg ugye telefonál, tehát ezt se hallja (*Derűtség a Jobbik soraiban.*), de mindegy, térjünk a lényegre, ami miatt itt vagyunk. Bár hozzáteszem, azt nagyon sajnálom, hogy az ellenzéki térfélről csak a Jobbik jelent meg, noha az is igaz, hogy hasonló vitákat már többet lefolytattunk a parlamentben.

Azt gondolom, a fő szempont, amire nem nagyon kapunk választ, hogy mikor fogjuk - és kezdjük az EU-csatlakozással - az EU-csatlakozástól kezdve megvonni a valódi mérlegét annak, hogy mi az, amit mi adtunk, és mi az, amit kapunk. Itt nem lehet csak egyszerű összegekről beszélni, hiszen számtalan olyan bűnt elkövettek egyébként az MSZP-, Fidesz-kormányok a csatlakozási tárgyalások során, illetve a csatlakozás után, amely számszerűsíthető, de még senki nem számszerűsítette, vagy legfeljebb tudományos tanulmányokban került leírásra. Most mondok egy példát, csupán a kamat-jogdíj irányelv rögtöni

alkalmazása, és hogy nem kértünk 7 évet - nagyon sok mindenre lehetett kérni több év felmentést az alkalmazásuk alól, mi javarészt mindent aláírtunk, és azt mondtuk, hogy ahogy belépünk az Unióba, ezeket alkalmazni fogjuk -, nos, ezek száz- és összeségében ezermilliárdok voltak, amelyek az országból kimentek, csupán azért, mert nem volt egy állami vezető, egyébként ez igaz a Fidesz- és a szocialista kormányokra ugyanúgy, aki azt mondta volna, és még a tárgyalóasztalt se kellett volna verni, hanem felemelte volna a kezét, és élt volna azokkal a lehetőségekkel, amelyek számunkra megadattak, vagy amelyek számunkra az uniós csatlakozásunkkor nyitva álltak. Ez az ősbűn, hogy ez a mérleg nem került megvonásra, így nem is tudjuk pontosan, hogy honnan indultunk és merre tartunk.

Szerintem nagyon csaloika, amikor számokat dobálunk a levegőbe, hogy ennyi milliárd, annyi milliárd, egy térség iksz milliárd forintot kapott fejlesztésre, de hogy valójában abból mennyi jutott el oda, az mennyire hasznosult az ott élő emberek szempontjából, és ha elapadnak ezek a források, akkor majd mennyire tud ezekre támaszkodni, már az ott befektetett beruházásokra, és a gazdaság fejlődésének az előrelépése mennyire történt meg, nos, erről sem hallhatunk kimutatásokat. A számháború ezért önmagában nagyon veszélyes.

(18.00)

Én el szoktam mondani azt is, hogy ha az ország költségvetését kinyitják, akkor több mint 300 milliárd forintot, jóval több, mint 300 milliárd forintot mindannyiunk adójából befizetünk az Unió kasszájába. Ezt a terhet mindenki viseli, majd ennek lehet, hogy nagyjából a háromszorosa bejön az országba, amire azt mondhatjuk így elsőre, hogy hú, de jó, hogy akkor 1:3-hoz milyen jól jár a magyar állam és a magyar emberek, de ha megnézzük, hogy eleve a célok kijelölésében már sokszor félresiklik a dolog, és végigvezetjük azt, hogy a különböző korrump rendszereken, ami a közbeszerzéseket illeti, ami az elköl-tések hatékonyságát illeti, ezeket mind-mind lebontjuk - ezt egyébként az előző vitákban megtettük sorban -, akkor nem vagyok benne biztos, sőt inkább úgy mondom, hogy majdnem biztos vagyok benne, hogy ha ezt a bő 300 milliárd forintot hatékonyan elköltenénk, akkor az lehet, hogy többet érne, mint ennek a háromszorosa korrump módon, sokszor nem jó célokra, vagy ha a célok jók, akkor többszörös áron megvalósított beruházásokra elkölteni.

Utakat építeni természetesen jó az országnak, az meg még jobb a haveroknak, ha három-négyszeres értéken épülnek ezek. Hasonlítsák össze - ez is gyakori példa -, hogy Horvátországban mennyiért építenek egy kilométer autópályát, ahol viadukt, alagút, viadukt, alagút, körülbelül így kell megvalósítani, és érdekes módon mégis töredékéből kihozzák, mint nálunk az Alföldön. Ha erre valaki tud egy ép választ adni - nem tudott eddig még senki, tehát erre felhív-

nám a figyelmet -, akkor előrébb juthatunk ahhoz, hogy valójában ezek a költségek hogyan tudnak hasznosulni.

És azt is mindenképpen el kell mondani, hogy ezeknek az elköltséseknek az ellenőrzése nemcsak hogy a magyar állam részéről felületes - persze, hogy felületes, hiszen általában úgy adják oda, hogy az megfelelő módon a haverokat gazdagítsa -, de azért az Európai Unió sem törte agyon magát, bár azt láthattuk, hogy különböző OLAF-jelentések születtek, amelyeknek egy részében elrendeli az ügyészség a nyomozást, aztán utána le is zárja ezeket. Vádemelésekre gyakorlatilag, sőt ítéletekre végképp nagyon ritkán találhatunk, hogyha a híreket olvassuk. Ennél fogva azért elvárnánk azt, hogy azok az OLAF-jelentések, amelyek egyébként a magyar ügyészségről lepatannak, azok legalább nyilvánosságra hozatalra kerüljenek. Ezt egyébként az Európai Csalás Elleni Hivatal sem tette meg, tehát ők is abban érdekeltek, azt látjuk, hogy az Európai Unió is abban érdekelt, hogy ez az eliteknek egy biznisze legyen, és az emberek vagy akár az ellenzéki képviselők rá se lássanak ezekre a költségekre.

Hozzáteszem, hogy ebben még nem tudjuk, hogy gyakorlatban milyen, de előrelépést vetít előre az európai ügyészség az uniós pénzek elköltsége kapcsán. Ehhez még önkéntes alapon sem kívánt, úgy tűnik, egyelőre csatlakozni a magyar állam, a magyar kormány, miközben ez most már nem egy ránk oktrojált rendszerként, hatáskörbővítésként értelmezhető, hanem azt gondolom, hogy az emberek felé egyfajta transzparenciát, átláthatóságot jelentene, vagy azt bizonyítaná a kormány részéről, ha egy hasonló rendszerhez tudnánk csatlakozni; azt hiszem, míg az elosztás rendszere olyan, amilyen, ezt hiába várhatjuk.

Aztán fontos azt is elmondani, ha az EU-s pénzekről beszélünk, hogy meg kellene vizsgálni azt is - erről is kevés szó esik -, hogy az rendben van, hogy így vagy úgy, ilyen vagy olyan célokra bizonyos vállalkozások elnyernek különböző összegeket, de ha nagyon alaposan nem vizsgáljuk meg, és nagyon alaposan nem határozzuk meg, hogy ők ezt mire kapják - és Magyarországon sajnos azért a korrump célok által vezérelt fejlesztések és a haverok előnyben részesítése divik -, akkor ez elképesztő módon piactorzító hatású is lehet. Hiszen azok a vállalkozások, akiknek nincsenek haverjaik, a kormányzati körökben nagyon könnyen amiatt mehetnek tönkre, láthattunk sok ilyet, mivel a másik vállalkozás, amelyik kevésbé hatékony, alacsonyabb béreket fizet, kevesebb hozzáadott értéket termel, úgy jut piaci előnyhöz, hogy hatalmas mértékben megkapja ezeket az összegeket, és tönkreteszi azokat a vállalkozásokat, akik egyébként piaci alapon, kapcsolatok nélkül próbálnak boldogulni. Ebben a tekintetben akár még pusztító hatása is lehet ezeknek a pénzeknek így, összességében. Ebben sem láthatunk kimutatásokat, azt kell mondom, hogy nem is véletlenül.

És amikor a Jobbik fölvetette a béruniós kezdeményezését, önök elmondták vagy megkérdezték

sokszor - persze erre a választ meg nem hallgatva -, hogy ezt miből gondoljuk, miből fognak emelkedni a bérek. Egyrésztől nem arról van szó, hogy egyik pillanatról a másikra uniós béreket vagy német béreket tudnának fizetni a magyar vállalkozások, viszont például ezeknek a pályázatoknak az elbírálásánál igenis lehetne szempont, hogy melyik vállalkozás fizeti meg korrekt módon a magyar alkalmazottait, és ha belegondolnak, hogy hányszor 10 százalék elcsúszik minimális becslések alapján is korrupciós csatornákon, ha ezeket csak munkaerő-növelésre tudnák költeni, tehát a rendszerben benne lévő pénzt hatékony ellenőrzéssel és egy jó elosztási rendszerbe be lehetne csatornázni, akkor 10-20 százalékos béremelésre élből meglenne a keret. Arról meg nem is beszélve, ha olyan vállalkozások kapnák, amelyek hozzáadott értéket tudnak termelni, akkor ezek a hatások egymást erősítve tudnának kiteljesedni. Úgyhogy a felhasználás, azt kell mondjuk, hogy itt sem a legjobb, és ameddig a talált pénz stratégiája vagy a talált pénz hozzáállása határozza meg ezeket a fejlesztési pénzeket - sajnos az határozza meg -, addig túl nagy változást ettől nem is lehet várni.

Amikor azt kérdezik vagy felhördülnek, amikor a korrupcióról beszélünk és a korrupciós célokról, továbbra is sajnálatos módon az olyan ranglistákon, amelyek a kimentett vagyonokat jelzi offshore irányba, mennyi pénzt veszít a magyar gazdaság, ezekben továbbra is vezetőek vagyunk. Néhány éve jelent meg az a sokszor idézett brit kutatás - és nem csak magyar viszonylatban kutatták a kimentett vagyonokat -, a világon a 12. ország voltunk, nem az egy főre eső kimentett, kilopott pénzek, hanem abszolút érték tekintetében; egyébként olyan országokat előztünk meg, mint Ukrajna, Törökország, Kazahsztán, jóval nagyobbak és jóval korruptabb hírből állnak. Bár ha ezt a listát megnézzük, akkor lehet, hogy csak a hírük korruptabb, de valójában Magyarországon nagyobb a baj.

Ez néhány éve óvatos becslések szerint is nagyjából 250 milliárd dollár volt, amit a 80-as évek végétől kiszivattyúztak az országból, és hangsúlyozom, ez egy óvatos becslés. Ez két és félszerese a magyar államadósságnak.

(Az elnöki széklet dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Attól tartok, hogy egyébként - talán 2013-as ez a becslés - azóta az elmúlt 4 évben ez csak rohamosan egyre följebb ment, és ameddig egyik garnitúra sem ad arra választ, hogy ki lopta el ezeket a pénzeket, hol vannak a felelősök, megtettek-e a kormányok mindent, az elmúlt közel 30 év kormányai, hogy visszaszerezzenek ebből, ameddig a válasz nemleges vagy elsunnyogás, addig azt kell gondolnunk, hiszen az tény, hogy ezek a pénzek kilopásra kerültek, hogy valójában ez egy stratégia mentén zajlott, és az elszámoltatás senkinek vagy az eddigi kormányoknak nem volt érdeke. Ezen dolgozunk, hogy ez változzon,

és jövőre egy olyan kormány jöjjön, aki ezeknek a pénzeknek is utánanéz. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Jó esztét kívánok, üdvözlöm önöket. Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Tájékoztatom önöket, hogy a KDNP képviselőcsoportja maradék időkeretét átadja a Fidesz képviselőcsoportja részére. Kérem szépen az időkeret áttervezését.

Most pedig, mielőtt kétperces felszólalással folytatnánk a vitát, első felszólalóként Szilágyi képviselő úr reménykedhet, de azért csak reménykedhet, mert a kormány képviselőjében Vitályos Eszter Zsuzsanna államtitkár asszony jelentkezett. Parancsoljon!

DR. VITÁLYOS ESZTER ZSUZSANNA, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselők! Engedjék meg, hogy hadd tegyek eleget Z. Kárpát képviselő úr kérésének, és beszéljünk a tényekről.

Amikor az uniós fejlesztésekről beszélünk, sok mindenről szót ejthetünk, és azt gondolom, hogy kiki a saját politikai érdekének megfelelően teszi ezt, de azt gondolom, hogy a legfontosabbak mégis maguk az adatok: a meghirdetett pályázatok száma, a források összege, a beérkezett, a támogatott és a szerződéssel rendelkező pályázatok száma, a kifizetések összege.

Magyarország számai minden tekintetben imponánsak, akármennyire is nem tetszik ez esetleg az ellenzéki sorokban. *(Dr. Staudt Gábor: Mire költitek a pénzt?)* Nincs olyan adat, amely ne mutatna jelentős előrehaladást, nincs olyan adat, amely nemzetközi összehasonlításban ne állná meg a helyét.

(18.10)

Sőt, büszkén mondhatom, hogy Magyarország minden fontos pozitív mutató tekintetében az első között áll az Európai Unió 28 tagállamának összevetésében. Ezt nemcsak mi mondjuk, mert az nem lenne hiteles, hanem az Európai Bizottság is ezt mondja és gondolja, és ezt erősíti meg minden egyes tanácskozásunk alkalmával. Legutóbb tavasszal adtunk számot önöknek az elvégzett munkánkról, az eredményeinkről. Íme tehát azok az adatok, amelyekre, azt gondolom, joggal lehetünk büszkék, és joggal lehetnének önök is büszkék, ha nem más lenne a politikai érdekük.

Az előző politikai vitanap óta eltelt időszak és ennek eredményeképpen a 2014-2020-as ciklus legfontosabb adatai. 128 darab új felhívás jelent meg, ezzel 418-ról 543-ra nőtt a felhívások száma. Összességében 760 milliárd forinttal nőtt a meghirdetett forráskeret, 8692 milliárdról 9453 milliárdra, 60 ezerrel nőtt a beérkezett projektek, 53 240 darabbal a támogatott projektek, 52 802 darabbal a szerződött projektek száma, és ami a legfontosabb, 83 355 darabbal nőtt a kifizetéssel rendelkező projektek száma. Ez utóbbi adat azt jelenti, hogy 1558

milliárddal emelkedett a kifizetések összege, összesen 3454 milliárd forintnál tartunk kizárólag a 2014-20-as ciklus forrásait figyelembe véve.

Azt gondolom, ezek az adatok önmagukért beszélnek, de az is igaz, hogy a jó adatok mögött sok munka van, olyan munka, ami nyilván támaszkodik az előző ciklusok rossz tapasztalataira is. Okultunk például az előző, 2007-13-as ciklus MSZP-SZDSZ-kormány által nagyon elrontott tervezéséből és a ciklus kezdéséből. Rohammunka volt visszahozni az előző ciklust, mert 2010-ben a kormányváltáskor azzal szembesültünk, hogy óriási forrásvesztés fenyeget bennünket, több ezer milliárd forint forrásvesztés fenyegette hazánkat. Ennyire rossz volt ugyanis a ciklus előkészítése és elindítása. Hatalmas volt az intézményrendszer, minimális eredményekkel. Ma pont a fordítottja van: a korábbinál sokkal kisebb intézményrendszer sokkal nagyobb eredményekkel működik.

Amit Bana képviselő úr mondott az átalakítások bizonytalanságait tekintve, az egyszerűen nem igaz. Nem volt bizonytalanság, mind az intézményrendszer, mind a kedvezményezettek zökkenőmentesen alkalmazkodtak az új felálláshoz. Fel kell hogy idézzek két nagyon fontos adatot, amely tökéletesen alátámasztja azt, hogy igenis siker az európai uniós források felhasználása. Forrásvesztés nélkül közel 110 százalékon zártuk az előző, '07-13-as időszakot annak ellenére, hogy - ahogy említettem - közel 25-30 százalékos forrásvesztést prognosztizáltak a ciklus végére. Maga volt a süllyedő hajó, amit átvettünk egyébként. Hiába volt hatalmas intézményrendszer, a sok bába között elveszett a gyermek. Jelentős kiírási és kifizetési lemaradásokkal szembesültünk; még 2015-ben is, amikor már a zárással kellett volna foglalkozni, még akkor is pályázati felhívásokat jelentettünk meg annak érdekében, hogy ne legyen forrásvesztés. Ezt a süllyedő hajót mentettük meg tehát az előző ciklus végére.

Az intézményrendszert jelentősen átalakítottuk, a pályáztatásokat, kifizetéseket felgyorsítottuk, amennyire lehetett, a pályázati programokat az ország érdekeinek megfelelően átalakítottuk, és minden ellenkező állítással szemben kíméletlen harcot folytattunk és folytatunk a korrupció ellen. Megszüntettük a pályázati értékelés kiszervezését, ezzel is harcolunk az úgynevezett „táskás” emberek ellen.

2010 és 2017 között, a két Orbán-kormány közel hét évében mára már meghaladja a 10 000 milliárd forintot a kedvezményezettek számára kifizetett támogatások összege. Mindez annak köszönhető, hogy lényegesen egyszerűsítettük és felgyorsítottuk a pályáztatást. Már harmadával kevesebb adatot kell kitölteni egy-egy pályázat során, és minden elektronikus alapon zajlik. Elértük azt is, hogy nincs szükség költséges pályázatrókkra. Amikor az új fejlesztési ciklus operatív programjait összeállítottuk, az elsődleges szempontunk az volt, amit ma már sokszor hallottak és még hallani is fognak, hogy Magyarország versenyképessége növekedjen, ennek érdekében

úgy írjuk ki a pályázatokat, hogy a források 60 százaléka közvetve vagy közvetlenül gazdaságfejlesztést és munkahelyteremtést támogasson, és elsősorban a kis- és középvállalkozókhoz kerülhessenek ezek az összegek. Egyébként a szakmai sajtó is folyamatosan megerősíti, hogy ez így történik. Azt gondoljuk, hogy a lehető legjobb befektetés az országunk jövőjébe, ha a hazai kis- és középvállalkozásokat erősítjük. Egyébként széles körű egyeztetést folytattunk az összes pályázati felhívás megjelentetése előtt, hogy valóban azokat a területeket támogassuk, amelyeknek a támogatására valóban szükségünk van.

Bana képviselő úr említést tett arról is, hogy hazánk az OLAF feketelistáján van. Nos, ki kell hogy ábrándítsam önt. Éppen a minap hallgatta meg az Európai Parlament költségvetés-ellenőrzési szakbizottsága az OLAF tisztségviselőit, akik elmondták, hogy semmilyen szempontból sem kirívó az uniós források felhasználása körüli szabálytalanság, sem számát tekintve, sem az eljárásokat tekintve. A magyar politika sajnálatos módon eszközként használja fel az OLAF-ot, a magánbejelentések száma nem véletlenül pont a duplája hazánkban a többi tagállam számaihoz viszonyítva.

Szilágyi képviselő úr aggodalmára szeretném megjegyezni, hogy az Európai Bizottság éppen múlt pénteken utalt át egy költségnyilatkozatunkra 201 milliárd forintot. Idén még fogunk kiküldeni költségnyilatkozatot a Bizottságnak, és azt ígérték, hogy még az idén meg is fogják ezeket téríteni.

Úgyhogy összességében azt gondolom, hogy nem az uniós forrásfelhasználás a siralmas, hanem az, hogy egy sikeres, jól működő területet saját politikai érdekeik miatt rosszul teljesítőnek állítanak be. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsorairól.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétperces felszólásra következik Szilágyi képviselő úr, Jobbik. Parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. Államtitkár asszony, nagyon figyeltem. Gondoltam, hátha választ kapok. Nem kaptam, pedig behívta még államtitkár urat is segítségképpen.

Akkor mondja meg: van-e olyan kutatás-fejlesztési pályázat, ha önök felgyorsították, amit 2016 februárjában nyújtottak be, és még mindig nem történt meg ennek az elbírálása? Van-e ilyen vagy nincs? Erre válaszoljon! *(Közbeszólás a Jobbik padsorairól: Van!)* Vagy van-e annak alapja, amit a honlapjukról olvastam fel, arról a honlapról, amit önök hoznak nyilvánosságra, arról mondtam adatokat, hogy a támogatási szerződéssel leköött összegek sokkal magasabbak, mint a támogató által megítélt összeg? Pontosan 473 millió forint esetében jogszabálysértő módon kötöttek támogatási szerződést. Így van vagy nincs így?

Vagy azt mondja most államtitkár asszony, hogy önök úgy csinálják, hogy a források 60 százaléka

gazdaságfejlesztésre, vagyis a kkv-k támogatására menjen. Államtitkár asszony, ismét az önök honlapjáról mondok önnek adatokat. Cáfolja meg, hogy ez így van-e! Azt mondja, 60 százalék. A hivatalos honlapon közzétett adatok alapján a GINOP-források, amelyek elsődlegesen a gazdaságfejlesztést célozzák, mindössze 1901 milliárd forint értékű megkötött szerződéssel rendelkeznek, szemben a teljes szerződésállománnyal, ami 6518 milliárd forint. Ez nem-hogy 60 százalék nincs, ez a fele sincs! Ez 30 százalék, államtitkár asszony! Igaz ez az adat vagy nem igaz? Ha igaz, akkor ön megint túlzott.

De mondom tovább! Szintén az önök adata. A kifizetések területén ez az arány még ennél is rosszabb, hiszen a GINOP-kifizetések összesen 820 milliárd forint az önök adata alapján, míg az összes kifizetés 3269 milliárd forint. Ez az arány 25 százalék. Ennek ismeretében nehéz elképzelni, hogy az ígéretük teljesül-e, vagy az, amit most ön elmondott, hogy a 60 százalékot erre fordítanák, ez teljesül-e. Ezek az önök adatai. 30 százalék és 25 százalék. Tehát vagy csúsztatnak, vagy nem mondanak igazat, vagy esetleg akkor inkább kérjen még segítséget, hátha mások alátámasztják, hogy ezek az adatok valóságok. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Államtitkár asszony azonnal reflektálni tud. Parancsoljon!

DR. VITÁLYOS ESZTER ZSUZSANNA, a Miniszterelnökség államtitkára: Kedves Képviselő Úr! Ahogy említettem, közvetve vagy közvetlenül szolgátlunk gazdaságfejlesztést és munkahelyteremtést. Ez nem azt jelenti, hogy csak a gazdaságfejlesztési operatív programból fogjuk megvalósítani, hogy a támogatások 60 százaléka erre a két célra menjen, hanem az összes többi operatív programot is tekintetbe véve összességében, közvetve vagy közvetlenül szolgáljuk e célokat, még egyszer mondom. Tehát egy óvodafejlesztés, egy bölcsődefejlesztés ugyanúgy létrehozza azt a gazdaságfejlesztési célkitűzést, amit elhatároztunk.

Egyébként nem velem kell erről csak vitatkoznia, mert ahogy mondtam, ezt a szakmai sajtó is megerősíti. Ők folyamatosan számolnak, és szembe-sítik az intézményrendszert *(Szilágyi György: És a 473 millió?)* ezekkel a számokkal. Jelenleg az ő állításuk szerint 48-53 százalékon állunk, hogy a célt elérjük, és azt mondják, hogy a ciklus végére meg is lesz a 60 százalék. Köszönöm szépen. *(Szilágyi György: A 473 millió?)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Előre bejelentett felszólalók sora következik. *(Szilágyi György: Miért nem válaszol, államtitkár asszony?)* Farkas Sándor képviselő úr, a Fidesz képviselője, parancsoljon!

FARKAS SÁNDOR (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Kicsit a vita vonalát megváltoztatom, ha szabad, mivel szeretnék olyan konk-

rétumokat mondani, amelyek az élet mindennapjából származnak, és a térségem, választókerületem, Csongrád megye északi, északnyugati részére vonatkoznak. Számtalan alkalommal találkozom polgármesterekkel, települési vezetőkkel megfelelő szintű beszélgetéseket, egyeztetéseket folytatunk, amelyek alapján elmondhatom, hogy azok a programok, amelyeket akár a TOP-ban, de egyéb vonatkozásban is megfogalmaztak a település vezetői, jelentős részben meghallgatásra, illetve a pályázat útján elfogadásra kerültek. Ezeknek a kivitelezése, működése folyamatban van.

(18.20)

Ezek az emberek, akik élő emberként, településen élőként megélik mindennapjaikat, rendkívül örülnek annak, hogy ezek a fejlesztési források ezeknek a településeknek a rendelkezésére állnak. De nemcsak településvezetők, hanem gazdasági életben betöltött szerepüknel fogva is számtalan vállalkozás - az egész nyarat azzal töltöttem, hogy ezeket a vállalkozásokat felkerestem, nemcsak azokat, amelyek pályázati úton próbálnak forrásokhoz jutni, hanem egyéb vállalkozásokat is - meggyőzően igazolja, hogy ezek a programok nagymértékben segítik az ő munkájukat, fejlesztési lehetőségeiket. Az előbb államtitkár asszony hivatkozott a 60 százalékos gazdaságélénkítési programra - ha fogalmazhatok így -, ez messze-messze visszaigazolásra kerül azokban az egyeztetésekben, amiket, ha a tisztelt képviselőtársaim is lefolytatnának, akkor biztosan más hangnemben és más hangsúllyal tennék meg itt a parlamentben a nyilatkozataikat.

Annyit azért konkrétumként el szeretnék mondani, hogy azok a programok, amelyek meghirdetésre kerültek - tudjuk, hogy a TOP-os programokban a kerékpárutak az Alföld vonatkozásában rendkívül fontosak a kistelepülések közötti kerékpárosközlekedés miatt is, de mondhatom azt is, hogy a különböző ipartelepek kialakításában is komoly fejlesztési lehetőségekkel bírnak a településeink, de a különböző bölcsődei, óvodai, iskolai férőhelyek bővítésében, illetve rekonstrukciójában szinte nincs olyan település, ahol ezekkel a lehetőségekkel ne éltek volna.

Itt jegyzem meg, hogy ezek a települések jelentős részben - az a 22 település, ami ehhez a választókerülethez tartozik - mind aktívan élnek ezekkel a lehetőségekkel, és az tette számukra az ehhez a fejlesztési forráshoz való hozzáférést lehetővé, hogy tudjuk, hogy az önkormányzatoknak volt egy konzolidációs programja, amiről ma még itt nem hallottunk: azokat a nehézségeket, azokat a hiteleket és azokat a negatív számokat, amelyekkel ezek a települések korábban rendelkeztek, ezeket a kormányzat mind átvállalva adta meg a lehetőséget, adta meg az alapot ahhoz, hogy ezeken a pályázatokon ezek a települések elindulhassanak és sikeresen pályázhassanak. Csongrád megyére a TOP-pályázaton belül

mintegy 29,19 milliárd forint forrás jut, ezen belül a településekről néhány olyan valós és kézzelfogható fejlesztést említenék meg, mint például az árvízvédelmi fejlesztések, amelyek a Tisza vonalában rendkívül fontosak az árvízvédelmi töltések megerősítésére, erre egy külön programként nagyon komoly összegek kerültek elkülönítésre, és ennek a megvalósítása is jelen pillanatban folyik, illetve folyt, és be is fog fejeződni rövid időn belül.

Nagyon súlyos probléma volt - ez szinte az ország minden településére jellemző volt - a szennyvíz kérdése, mondhatom azt, hogy szinte kivétel nélkül minden településen ez a probléma jelentős részben megoldásra került ezeken a programokon keresztül. Idetartozik az ivóvízjavító program. Tudjuk, hogy a Dél-Alföldön szintén komoly gond az artézi vizek magas arzéntartalma, amitől még szerencsére senki sem halt meg az elmúlt 150 évben, de mégis az uniós szabályoknak megfelelően ezek a programok is mind-mind megvalósulnak. Az nem vitatott kérdés, vagy lehet azon vitatkozni, hogy sajnos műszaki tartalom tekintetében egy új kihívásnak nem minden program tud a műszaki színvonalban megfelelni, aminek a kiküszöbölésére ma is vannak próbálkozások, és remélhetőleg ezek a programok is mind sikerrel meg fognak történni.

Fontos megemlítenem a térségben, mivel nagyon sok szociális intézmény, régi kastély van, amelyben szociális intézmények működnek, hogy ezeknek a kastélykiváltó programoknak is jelentős részben eleget tudnak tenni, ezeken a településeken megvan az a befogadóképesség, az az empátia a helyi lakosság részéről, hogy ezekben a kastélyokban nem a mai kornak megfelelő ellátást követően családi házas otthonban tudnak majd ezek a súlyosan vagy kevésbé súlyosan megbetegedett emberek vagy testi fogyatékkal élők élni és aktívan - amennyire lehet, aktívan - az életüket tölteni.

Fontos megemlíteni a „Zöld város” programot is. A „Zöld város” programba szinte minden város a térségünkben benevezett és nyert is. A „Zöld város”, a jobb életminőség, a szabadidő eltöltése kulturált környezetben ad újabb lehetőséget ezeknek a településeknek. Itt akár sorolhatnám Csongrádot, Szentest és a többi nagyobb települést is, de talán megemlítem - az időbe talán ennyi még belefér -: a Körös-torok Csongrád vonatkozásában kiemelt projektként szerepel. Az a vízi város, az a halászáros, amit Csongrádnak hívunk, egy olyan új lehetőséghez jut, ami az országban egyedülálló, az a Körös-toroki strandfejlesztés, a Körös-toroki milió, amihez hasonlóra én nem emlékszem, és amiről nem tudok, biztos vagyok benne, hogy nagymértékben a helyi lakosságot és a turizmusfejlesztést fogja szolgálni.

Sorolhatnám még az aktív, fontos pontokat, nem élek vissza a többi képviselőtársam idejével. Meggyőződésem - még egyszer határozottan mondom -, hogy ezeknek a településeknek nemcsak a vezetői, a lakói is nagymértékben értékelik azt a fejlesztést, amelyet a magyar kormánytól és az euró-

pai uniós támogatás során igénybe tud venni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő felszólaló Hegedűs Lorántné képviselő asszony, a Jobbik képviselője, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Államtitkár Urak! Tisztelt Ház! Először is hadd kezdjem azzal, hogy nagyon sajnálom, hogy ebben a vitában több tárca sem képviselteti magát, amelyek egyébként igen komoly forrásokért felelnének, igen komoly operatív programok jelentős összegekkel, amelyekről nekik számot kéne tudni adni. Vagy nem voltak benn a vitában egyáltalán, így például az EMMI sem volt itt jelentős részben *(Schanda Tamás János: Itt vagyok végig...)*, ja, akkor üdvözlöm, jó; bocsásson meg, csak nem a helyén ül. Viszont az NFM biztos, hogy egy olyan tárca, aminek az egyik államtitkára ugyan bejött egy rövid időre, elmondta a hurrápropaganda szöveget, majd távozott, pedig milyen jó lenne, ha itt lenne, már csak azért is, mert a mondanivalóm nagy részében ehhez a tárcához szerettem volna fordulni.

Két olyan operatív programról szeretnék tehát beszélni, amely az NFM irányító hatósági vezetése alatt áll. Az egyik ilyen a korábban KEOP-, most KEHOP-forrásoknak nevezett pályázatok kérdése. Éppen a mai nap volt szerencsém föltenni egy szóbeli kérdést miniszter úrnak, és rendkívül érdekes választ kaptam. Röviden összefoglalnám a problémát. Nevezetesen az a helyzet, hogy a 2007-2013-as finanszírozási ciklusban - de úgy, hogy annak egy része már a 2014-2020-as időszakra átnyúlt, hiszen a '15. december 31-ig kellett sok tekintetben elszámolni ezen beruházási összegekkel -, tehát ezen beruházásokban azt tapasztaltuk, hogy a beruházások nettó összköltsége és az állami támogatások különbözete gyakorlatilag a zérushoz konvergál, azaz magyarul az állam teljes egészében megfinanszírozta ezen beruházásokat településenként, ennek ellenére a lakosságtól beszedett pénz sok száz millió forint adott esetben helyhatóságokként. S ezekkel a pénzekkel sem a helyhatóságok, tehát sem az önkormányzatok, de még a társberuházói szerepben lévő víziközmű-társulatok sem akarnak tisztességesen elszámolni.

Azért is tettem föl ezt a kérdést, mert gyakorlatilag egész Magyarország területe tekintetében nagyon sok ilyen problémával találkozunk, és mindenhol ugyanazzal a típusproblémával, hogy azt ne mondjam Lázár Jánost idézve, rendszerszintű problémával találkozhatunk, s ennek ellenére az irányító hatóság képviselői semmit nem óhajtanak tenni ennek a kérdésnek a feltárása és rendbetétele érdekében. Sőt, a mai nap a miniszter azt közölte, ő, aki az irányító hatóság vezetője, hogy nem tudnak mit tenni. Nem tudnak mit tenni akkor, amikor nyilvánvalóan

egyébként európai uniós pénzekkel zsonglörködnek, nem hajlandók tisztességesen elszámolni, és egyébként azon önerőszerződésekben, amit az NFM külön köt még a támogatási szerződések mellett az egyes településekkel, az is szerepel, hogy ha esetleg máshonnan érkezne a beruházás finanszírozásába még összeg, akkor bizony az önerőt vissza kell fizetni. Ennek ellenére az irányító hatóság vezetője, aki aláírja ezeket az önerőszerződéseket, azt állítja itt a tisztelt Házban az ország népének, hogy nem tud semmit sem tenni.

(18.30)

Nem tudom, hogy hallja-e, amit én mondom, Csepreghy államtitkár úr, már csak azért is, mert az ön tisztelt főnöke, Lázár János maga nem egyszer, hanem már sokszor kinyilatkozta azt, hogy bizony a lakosság megérdemli azt, hogy tisztességes elszámolás legyen, és hogy nyilvánvalóan, egyértelműen mutassák be számukra a beruházás alapadatait, számadatait, és ha igen, visszajár pénz, akkor kapják vissza a lakosok településenként, ingatlanonként, amennyit befizettek, és amennyivel túlfizették ezt a beruházást.

De miért nincsenek meg ezek a pénzek? Miért nem tudnak elszámolni vele az önkormányzatok? Azért, mert elköltötték, bizony, törvénytelenül, mondjuk ki, tehát nem jogszabálynak megfelelően, más, egyéb célokra. Már csak azt lehet remélni, hogy közcélra költötték el. De talán nem túlzás azt mondani, hogy sok esetben, víziközmű-társulatoknak a működését vizsgálva azt kell hogy lássuk, hogy bizony, törvénytelenül költötték el.

Kellene tehát, hogy legyen egy olyan hatóság ma Magyarországon, hogyha már az irányító hatóság, ha már az NFM erre képtelen, ami ezt a kérdést érdemben tudja vizsgálni és helyre tudja tenni. Mert önök mondják azt felháborodva, hogy hogy lehet, hogy az OLAF annyit vizsgálódik Magyarországgal szemben, Magyarország ellen kvázi, és hogy mennyi feljelentés érkezik Magyarországról egyes magánszemélyektől. De hát, kérem tisztelettel, meg lehet valahol érteni azt a lakost is, aki ha sem a vízügyi igazgatóságnál, sem a cégbíróságnál, sem az irányító hatóságnál és egyetlen minisztériumnál nem találja meg az igazát, akkor kénytelen egy ilyen külföldi hatósághoz fordulni. Valójában biztosan nem teszi ezt meg senki jó szájízzel, mindenesetre e tekintetben tiszta vizet kellene önteni a pohárba.

A másik, szintén az NFM-hez kötődő operatív program, ez az IKOP kérdése. E tekintetben is, mondhatjuk, hogy leszerepelt az NFM vezető minisztere, hiszen a múltkorai Költségvetési bizottság előtti éves meghallgatásánál azt volt képes mondani mindannyiunknak, akik hallgattuk őt, hogy az M3-as metró kapcsán többet kérdést ne tegyünk fel hozzá, mert ő - idézem - „csak a finanszírozásáért felelős”. A kérdésemet azért tettem fel, mert tudjuk, hogy a 137 milliárd forint, amit az állam erre a beruházásra

szán, messze nem elegendő, közel 25 százalékkal több költségre volna szükség, ennek ellenére ezt nem hajlandók megadni, ezért a műszaki tartalmat próbálják egyre inkább zsugorítani. És megkérdezem a miniszter urat, hogy ugyan, árulja már el, mi az a műszakitartalom-csökkenés, ami a beruházásnál meg fog jelenni, és ő azt mondta, hogy csak a finanszírozásért felel. De akkor, kérem tisztelettel, mire adja a pénzt a miniszter, honnan tudja, hogy milyen szerződést ír alá, ha ő csak egy számadatot lát, de magát a szerződésnek a tartalmát és annak a közvetlen mellékletét képező műszaki tartalmat nem vizsgálja át? Én azt gondolom, hogy e tekintetben is nagyon komoly felülvizsgálatra szorul a rendszer. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bodó Sándor képviselő úr, a Fidesz képviselője következik. Parancsoljon!

BODÓ SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Valóban, a fejlesztésekkel foglalatostkodni, azokról véleményt mondani egy igen érdekes és tanulságos dolog, és én hiszem, hogy valamennyi közéleti szereplőt, illetve valamennyi érintettet ez motivál is.

Anélkül, hogy az előző időszak részleteibe belemennék, azt azért fontosnak vélem, hogy két nagyon jellemző tényt megállapítsak a '13-14-ben záruló időszokról. Az egyik nevezetesen az, hogy a folyamat forrásvesztés nélkül valósult meg. Ez lehetne egy egyszerű matematika is tulajdonképpen, de én azt gondolom, hogy a kormányzati hozzáállást, a szakemberek hozzáállását mindenképpen jól jelzi, hogy ez szinte példa nélküli a térségben.

A másik pedig: fontos jellemző, hogy zömében infrastrukturális fejlesztések valósultak meg a településeken, amire egyébként óriási igény volt. Évek, évtizedek múltak el úgy korábban, hogy orvosi rendelőket, iskolákat, és sorolhatnám, idősellátó rendszert alig-alig sikerült felújítani, és ennek az időszaknak ez azért egy fontos jellemezője volt.

Konkrét példákat is tudok mondani Hajdú-Bihar 5-ös választókerületéből, hiszen például a 100-as vasútvonal Szajol-Püspökladány közötti szakaszának a fejlesztése mindenképpen egy jelentős fejlesztés; szennyvízhálózat épült a térségben több településen, Nádudvar, Kaba, Báránd, Tetétlen, Sárrétudvari, Biharnagybajom; de gazdaságélénkítő szempontból a turisztikai fejlesztés is megjelent például Hajdúszoboszló vonatkozásában. Jutott pénz a tájvédelemre, például a Hortobágyi Nemzeti Park esetében.

Na de nézzük a '14-20-as időszakot, hiszen mégiscsak ebben élünk most. Láthatóan folytatódik a közlekedésiinfrastruktúra-fejlesztés, ismét a 100-as vasútvonalat kell említenem, 71 milliárd forint, Püspökladánytól Ebesig, amely magában foglalja több állomásépület korszerűsítését is. Mondhatnánk azt

is, hogy ugyan már! Bizony, ez fontos dolog, mert még mindig nagyon sokan utaznak vasúttal, és minél inkább emelkedni fog a színvonal, hiszem, hogy annál többen fognak. Ma már nyilvánvalóan nem elég egy emelt peron, ma már fedett peron kell, akadálymentesített közlekedési lehetőséget kell biztosítani, továbbutazási, csatlakozási lehetőséget, tehát ez nyilván egy összetett dolog. És alapvetően a gyorsaság és a biztonság természetes elvárás.

A környezetvédelem területén is jelentős eredményekre számíthatunk a térségben. Egyek esetében egy szennyvízhálózat kiépítése, ez különösen fontos, hiszen a település viszonylag közel fekszik a Tiszához, illetve a térség adottságai szempontjából a vízgazdálkodási infrastruktúra további kiépítése indokolt.

Károsodott térség is van a választókerületben, például a hortobágyi puszta, sajnálatos módon, az egykori bombavetőtér, aminek a helyreállítása, kármentesítése egy nagyon fontos feladat. Sajnos még az elmúlt években is követelt emberéletet.

Gazdaságélénkítő projektek, minőségi gazdaságélénkítő projektek is jelen vannak. Itt a KITE esetében komplex esetben precíziós szaktanácsadási rendszer kiépítése, kisebb cégek esetében is látható eredmények. Ezek mindenképpen fontosak, és minőségi tartalmat jelentenek.

Emellett jelen vannak a hagyományos projektek. Itt a térségünkben alapvetően az élelmiszeripari fejlesztések azért jellemzők, ez több településen már elnyert pályázatok formájában is megmutatkozik.

És a TOP, ami nyilvánvalóan minden település számára, én hiszem, hogy egy nagyon nagy lehetőség. Örömmel mondhatom, hogy a választókerület mind a 15 települése nyertes pályázattal bír, a legkisebb település is több mint száz millió forint összegű támogatásban részesült. Én hiszem, hogy ezek azért látható eredményt produkálnak.

Ezek a pályázati eredmények, kiegészítve a hazai forrásokkal, amelyek az egészségmegőrzés területén, illetve a kiemelt turisztikai fejlesztések területén biztosítanak lehetőséget, én hiszem, hogy nemcsak a térség, hanem egész Magyarország fejlődését szolgálják. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Apáti István képviselő úr, a Jobbik képviselője következik. Parancsoljon!

DR. APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Röviden szólnék csak hozzá. Az időtényezőről beszélnék, mégpedig az elbírálási határidőkről és a kifizetési határidőkről nagyon röviden, ugyanis mind a kettő elég szomorú képet mutat. Én örülök annak, hogy vannak olyan választókerületek vagy térségek, ahol a TOP-os pályázatokat viszonylag gyorsan elbírálták, de ez a viszonylag gyorsan is egymásfél évet jelentett, ami szerintem szégyenteljesen és tűrhetetlenül hosszú. De tudunk számos olyan TOP-os pályázatról, mondjuk, a Szabolcs-Szatmár-

Bereg megyei 5-ös számú választókerületben vagy egyébként más, észak-alföldi régióhoz tartozó településeknél, ahol 2016 májusában adták be a pályázatokat, és még mindig nincsen semmilyen érdemi, támogató döntés. Tizenkilencedik hónapja húzódik az egész.

Nem beszélve arról, hogy itt szembesülnünk kell egy szokatlan körülménnyel, hogy itt a pénzsűke állhat elő. Tehát sok esetben önök a pénzbőség adta lehetőségekkel élnek vissza a korrupció kapcsán, itt viszont pénzsűke állhat fenn, ugyanis, amikor tavaly tavasszal a települések ezt beadták, akkor még nem vagy csak csekély mértékben tudtak számolni az anyagár-emelkedésekkel, amelyek azóta legalább 20-30 százalékos mértékűek, és nagyobb részt a munkaerőhiány miatt előállt várható munkadíjtöbblettel sem tudtak számolni. Ez a két hatás, a drágább anyag és a drágább munkaerő egyszerre jelentkezik, tehát jelentősen megdobja, megnöveli az eredetileg szűkebbre tervezett költségvetéseket. Könnyen lehet, hogy nyertes pályázatok közül is sokat nem fognak tudni megvalósítani. Ez egy valós probléma, többször jeleztük már ezt, önök erre egyébként érdemben nem tudtak reagálni. Valószínű, hogy kezd ürülni a kassza, hiszen meg lehet egy darabig előlegezni az állami költségvetésből vagy nemzetközi hitelekkel ezeket a forrásokat, de aztán előbb-utóbb ezek a lehetőségek elfogynak, és ha Brüsszeltől nem fogják utalni a pénzt, akkor bizony komoly gondok állhatnak elő.

Az elbírálási határidők tehát borzasztóan hosszúkra nyúlnak, szerintem irreális és semmivel nem jobbak e tekintetben - tisztelet a kivételnek -, mint mondjuk, a 2010 előtti időszakban. De a teljesítési és a kifizetési határidők pedig még tragikusabbak.

(18.40)

Elmondtam itt a közbeszerzési vitában néhány héttel ezelőtt, hogy úgy nem lehet mikro-, kis- és középvállalkozásokat fejleszteni, segíteni, hogy elvégezték az építőipari munkát, legyen ez az építőipar bármelyik szegmenséhez tartozó munkatípus vagy munkanem, elvégezték a szolgáltatást, leszállították az árut, és akkor az áru ellenértékét, a szolgáltatás díját és a kivitelezési díjat pedig nemhogy 30 napon, 60 napon vagy 90 napon belül nem látják, hanem sok esetben fél éves, éves csúszásokkal fizetik ki, ha egyáltalán megkapják a pénzüket, miközben ezek a vállalkozók, döntően a kisebb tőkeerejű alvállalkozók, már beletették a saját kis tőkájukat az anyagba, kifizették a munkaerőt, annak minden adó- és járulékkerhével együtt. Tehát ők beletették mindent, amit csak lehetett, utána pedig várják, nagyon nagy csúszásokkal, ezeket az összegeket.

Lehet, hogy vannak olyan kivételesen gyorsan elbírált pályázati szegmensek, ahol mondjuk, ez gyorsabb, de én számos helyen találkozom ezzel a problémával. Ennek ékes példája, az előbb mondtam, a TOP, ott még az elbírálással is gondok van-

nak, de higgyék el nekem, hogy teljes mértékben megöli a maradék kis- és középvállalkozói szektort az, hogy jóval később jutnak a pénzükhöz, mint ahogy jogszerű lenne. Semmilyen kompenzációt nem kapnak, semmilyen kártalanítást vagy kártérítést nem kapnak, gyakorlatilag szaladhatnak a pénzüik után.

Ez az egyik oka annak, hogy az építőiparból is rengetegen elvándorolnak, nemcsak a kétkezi munkások, hanem korábbi vállalkozók is letették a lantot, és inkább kimennek külföldre, mert sokkal kevesebb kockázatot kell vállalni, sokkal kevesebb stresszel jár, és ott biztos, hogy látják a pénzüket. Szóval, lenne bőven min változtatni, úgyhogy a sikerpropaganda mellett azért gondolkodjanak ezen is! Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Soron következik Becsó Zsolt képviselő úr, a Fidesz képviselője. Parancsoljon!

BECSÓ ZSOLT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Régóta vallom, hogy nincs feleslegesen elvégzett munka, és ez különösen igaz egy olyan megyében, amely a rendszerváltozás óta folyamatosan azzal küzd, hogy végre elinduljon a társadalmi és gazdasági felzárkóztatás folyamata.

Nógrád megye az elmúlt 27 év során sok formában, például egyedi kormányhatározat vagy a leghátrányosabb helyzetű megyék kiemelt támogatása, kapott jelentős forrást a problémái enyhítésére, de az igazi gondot az jelentette, hogy főleg a szocialista kormányok idejében még azt sem kapta meg, ami minimálisan járt volna. A támogatások elmaradása, a gyenge érdekérvényesítés, a 21-es út négy-sávosításának 2010-ig történő elszabotálása, a befektetői térképről való lemaradás azt eredményezte, hogy a legfontosabb mutató területén érdemi előrelépést nem tudtunk elérni, Nógrád megye és a fejlettebb térségek közötti fejlettségi olló tovább nyílt.

Céljaink elérése érdekében Nógrád megyében a 2010-es kormányváltást követően három fontos feladatot tűztünk ki magunk elé: ismét felkerülni hazánk fejlesztési térképére, dinamizálni a gazdaságot és megerősíteni a megyei identitást. A kormány kitüntető figyelmének, az önkormányzatok és a gazdasági élet szereplői partnerként történő megnyerésének és a döntéshozatali mechanizmus megváltoztatásának köszönhetően 2011-től végre egy érzékelhető fejlődési pályára állíthattuk Nógrád megyét.

Az igazi áttörést és a valódi történelmi lehetőséget azonban számunkra is a 2017-2020-as tervezési időszak lehetőségei jelentették. Ennek keretében a 21-es út négy-sávosítása Hatvan és Salgótarján között gőzerővel halad. 2019-re végérvényesen biztonságosabbá és gyorsabbá tesszük a közlekedést ezen az 52 kilométeres szakaszon, és bekapcsoljuk a térséget hazánk gazdasági vérkeringésébe, továbbá mind a 22-es, mind a 23-as főúton is egy jelentős felújítást tudtunk eszközölni.

A kormány vidékbarát és felzárkóztatást elősegítő döntésének köszönhetően fajlagosan a legmagasabb területfejlesztési operatív program támogatást kapta Nógrád megye, ez több mint 41 milliárd forint, de ugyanez elmondható a megyei jogú városok között Salgótarjánról is, hiszen eddig sohasem látott mértékű támogatást kapott fejlesztési elképzelései megvalósítására - ez 9,2 milliárd forint.

A „Modern városok” program keretében egy nagyvonalú megállapodás született Salgótarján és a miniszterelnök úr között, amely magába foglal egy 21 milliárdos turisztikai attrakció-fejlesztést és a Nógrád brand építését, egyházi létesítmények, templomok, parókiák, imaházak megújítását, barnamezős rehabilitációt, onkológiai centrum kialakítását, rekreációs fejlesztéseket, a duális képzéshez és a városközpont-hoz kapcsolódó beruházásokat, a közlekedés modernizálását és útfejlesztést is.

Szabad vállalkozási zóna lehet megyénk négy járása, és az egyedi kormánydöntés elérése is könnyebbé vált megyénkben. Továbbá jelentős iskola-felújítási program indul megyénkben; a kormányhivatal épületeinek és a szakképzési centrum több intézményének az épületenergetikai megújítása folyamatban van; fejlesztjük Hollóköt és Szentkutat; szennyvízelvezetéssel és -kezeléssel kapcsolatos fejlesztések lesznek megyénkben; felsőoktatási infrastrukturális fejlesztést valósítunk meg; alsóbbrendű utakat újítunk meg; ipari parkok jönnek létre; kérempárutakat építünk; támogatjuk az innovációt, a cégek munkahelyteremtő beruházásait; sertéstelepek jönnek létre; számtalan társadalmi felzárkóztatási programot indítunk. Szóval, fejlesztjük Nógrád megyét.

Tisztelt Országgyűlés! Bármekkora is lépünk előre, mégse gondoljuk azt, hogy ezáltal minden problémánk megoldódott! Nőtt a foglalkoztatás, csökkent a munkanélküliség, de van teendőnk bőven a jövőben is. Egyre jobb képet mutat az ipari termelés volumene. Jövőre nem lesz szabad építőipari kapacitás. Egyre több vendég keresi fel megyénket, és a vendégéjszakák száma is emelkedik, sőt a bérek is jelentősen emelkednek.

Végre megéljük azt Nógrádban, hogy döntő részben rajtunk fog múlni, hogy képesek leszünk-e élni a lehetőségekkel. Jómagam mindig is optimista beállítottságú ember voltam, és nem gondolom azt, hogy a jövőt illetően változnom kellene. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Ander Balázs képviselő úr, a Jobbik képviselője a következő. Tessék!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az infrastruktúra-fejlesztés kapcsán azért hadd tegyem itt tisztába: a Jobbik egyáltalán nincs ellene sem a közút-, sem a vasút-fejlesztéseknek.

Amiről mi beszélni szoktunk és amit kritizálni szoktunk az egészszel kapcsolatban, az mondjuk az, hogyha ezek a fejlesztések nem átgondolt módon, nem komplexen történnek, illetve azok a bővületes túlárazások verik ki minden normálisan gondolkodó embernél a biztosítékot, akik látják, hogy feladat rengeteg lenne még az országon belül, egy-egy ilyen túlárázott projekt azonban egy egész megyényi mellékúthálózat-fejlesztési pénzt el tud vinni. Ez az, amit mi kifogásolunk; ez az, amit nem lenne szabad, hogy megengedjünk, és akkor erre mondok majd példákat is, ha kell.

Volt olyan megyeszékhely, tisztelt államtitkár úr, ahol a vasútállomás épületét 35 milliárd forintból újították fel. 35 milliárd forint! Miért hozom ezt ide? Azért, mert az IKOP projektlistája tartalmazza egyébként a Nyugati és a Keleti pályaudvarok felújítását is. Műemlék épületekről van szó, kulturális örökségünk részét képezik ezek az épületek, nagyon helyes, hogy felújítják őket. Viszont, ha átgondolatlan módon, nem újragondolva az épületek funkcióit, és nem egyfajta közösségi térré alakítva történnek majd meg ezek a felújítások, hanem a pénzeket csupán csak elherdálva, akkor azt kell mondani, hogy megfosztják az országot egy olyan közlekedésfejlesztési lehetőségtől, amire egyébként óriási szükség lenne, például arra, hogy Budapesten kialakítsanak egy átmenő forgalmú főpályaudvart. Lehet ezt tologatni és majd az unokákra hagyni, de valamikor meg kell valósítani. Viszont ha ezek a pénzek ilyen fejlesztésekre folynak el, akkor ezekből, tisztelt képviselőtársaim, nem lesz semmi.

Aztán, a túlárzás. Képviselőtársam az előbb beszélt itt a Püspökladány-Ebes vonalról, 31 kilométer hosszú vonalról van szó. Az eredeti projektkiírás 69 milliárd forintról szólt, ebből aztán lett 75 milliárd forint, és ki nyerte meg a tendert? Nem más, mint Herr Oberstromanführer úr (*Derültség a Jobbik padsoraiból.*), a felcsúti polihisztor: az eredeti kiírásra is ráverték 6 milliárd forintot. Hogy van ez? Egyetlenegy kilométere ennek a vasútvonalnak majdnem 2,5 milliárd forintba kerül. Beszéltünk itt már erről, Staudt képviselőtársam is. Hogy lehet az, hogy Magyarországon a sokszorosát felemészti egy-egy ilyen vasúti fejlesztési projekt, mind mondjuk, akár Horvátországban, vagy említhetnék itt még nagyon-nagyon sok országot is. Ezeknek a disznóságoknak a végére kellene egy nagyon határozott pontot tenni, mert még egyszer mondom, aláhúzom, rengeteg fejlesztési feladat várna még ránk, és nem lehet ezeket a forrásokat ilyesmire ilyen szinten egyébként elfolyatni.

Amiről az infrastruktúra mellett még mindenképpen beszélni kell, néhány kérdést azért tegyünk már fel! Mennyire volt sikeres az uniós pénzek felhasználása gazdasági téren? Csak egyetlenegy számadatot idekapcsolódóan: Szlovákiában a nettó minimálbér összege január 1-jétől egyharmaddal meghaladja majd a hazait, a magyart. Ott így sikerültek a fejlesztések. Lehet itt a számokkal zsonglörködni, és

bemutatni azt, hogy milyen sikeresek vagyunk a lehívások tekintetében, viszont akkor az eredményességet is tegyük már oda mellé! Ez lenne az egyik.

(18.50)

A másik a területfejlesztés. A területi tőke tekintetében Magyarország szinte teljesen szétszakadt. Ha megnézzük a 263 európai uniós régiót, hogy azok között hogyan szerepel a hazai hét régió, akkor azt kell látni, hogy a hazai hét régió közül négy ott van a legszegényebb húsz európai régió között. Így sikerült ezeket a pénzeket hasznosítani, tisztelt államtitkár asszony, illetve államtitkár urak.

Aztán még egy: van-e olyan pályázati kiírás, mert bizony rábukkanni ilyesmire, amikor pedig azt hirdetik, hogy kisvállalkozásokat kívánnak támogatni. Exportképes, innovatív termékek fejlesztéséről szólt például a GINOP 2.1.6-16 felhívása. Kisvállalkozásokról volt szó. A kiírási feltételek között viszont szerepelt, hogy a kisvállalkozás minimum száz főt foglalkoztasson, illetve 3 milliárd forint nettó árbevételrel rendelkezzen. Miről beszélünk akkor? Milyen kisvállalkozásokra írták ki akkor ezt a pályázatot?

Beszélnék önök arról is, hogy széles hátú, izmos nagyvárosokra van szükség Magyarországon. Igen, ezzel teljes mértékben egyet tudunk érteni - de mi lesz a vidékkel? Mi lesz a kistalvas, aprófalvas régiókkal? Úgy vesszük észre egyébként, hogy ezeket a kormány teljesen leírta, haldoklásuknak a végstadiumába ért nagyon sok ilyen kistelepülés. Hiányoljuk az összefogott vidékfejlesztési programot ezekből az uniós projektekből. Erre kellene választ adni ahhoz, hogy megmaradjon az az 1800, ezer főnél kisebb település Magyarországon, amelyik a múltunk, a kultúránk egy jelentős szeletét hordozza. Köszönöm a figyelmüket. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hadházy Sándor képviselő úr, a Fidesz képviselője következik. Parancsoljon!

HADHÁZY SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Nem tudom, hogy mennyire ismerik a központi régiót, mennyire nem. Az a helyzet, hogy a lakosság közel 30 százaléka él a központi régióban. Ez Budapest és Pest megye. A GDP megtermelt mértéke viszont az 50 százalékot is megközelíti, vagy talán el is éri. (*Dr. Apáti István: Ebből mi következik?*) Ez azt jelenti, hogy a központi régió egy fejlett régióként számít, és ezért nagyon sok fejlesztési forrástól elesett. Ez azt jelenti. Ennek következtében az elmúlt időszakban nagyon meg kellett becsülnünk mindazokat a forrásokat, amelyek mégis rendelkezésre álltak. Ez nagyjából két kosárból volt meríthető, az egyik a KEHOP-os, a környezeti, energetikai hatékonysági operatív program, a másik a VEKOP-os, a versenyképes operációs program. Ez lehetőséget teremtett arra, hogy szennyvízberuházásokat valósítsunk meg, illetve az önkor-

mányzati szférában az intézmények hőszigetelését és energetikai rendbetételét tudtuk végrehajtani. Ennek nagyon tudtak örülni az önkormányzatok, mert ezek az intézmény fenntartását tették lehetővé.

A másik dolog, amiről beszélni szeretnék, az az, hogy ennek a kevés pénznek is a nagyját elvitte a főváros. S rendkívül fáj nekünk, Pest megyeieknek az, hogy a 4-es metró túlköltsége okán elestünk ezektől a forrásoktól is. Csak a korrupciós tétel 160 milliárd forintos összegben áll meg. Nem tudom egyébként, hogy ez a vége-e. S örülünk annak is, hogy a magyar kormányzatnál sikerült elérni, hogy a létező problémák orvoslására egy úgynevezett kompenzációs kosarat tudtunk létrehozni 80 milliárd forintból. Azért mondtam a 160 milliárd forintos korrupció során eltűnt fővárosi pénzeket, mert az pontosan a duplájá annak, amit mi megkaptunk kompenzációs keretként. Ebből próbáljuk a legfontosabb kérdéseket orvosolni, a belterületi utak rendbetételét, a belterületi csapadékelvezető rendszer rendbetételét, a hiányzó intézmények pótlását, és így tovább.

Rendkívül fontos az, hogy a kormányzat támogatja azokat a nagyon fontos kérdéseket, amelyek a turisztikai fejlesztés szempontjából alapvető fontosságúak, és örülünk annak, hogy az EuroVelo 6-os kerékpárút előkészítése végre elkezdődött, és terveink szerint 2019-20-ra ez megvalósulhat. Ez egy gerinchálózatot jelent a Duna mentén, és erre rá tudnak kapcsolódni a települések. S rendkívül fontos az is, hogy ennek keretében két új Duna-híd fog megépülni a kis-dunai ágon.

Ezen túlmenően nagyon fontos számunkra az, hogy a Dunakanyar régió visszakapta régi szerepét a turizmusban, és ennek keretében több mint negyven települést érintően egy nagyon átgondolt turisztikai fejlesztési programról döntött a kormányzat. Ennek az előkészítése folyamatban van, és lényegében ez jelentheti számunkra az előrelépést.

Rendkívül fontos megjegyezni azt, hogy az elmúlt években több mint 300 ezer ember költözött ki a fővárosból, amelynek a problémája a mai napig nincs megoldva. Rengeteg sok feladat van előttünk, és bízunk abban, hogy az európai uniós források továbbra is rendelkezésre állnak, és ezeket a kérdéseket is sikerül majd orvosolni. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Rig Lajos képviselő úr következik, Jobbik. Parancsoljon!

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Urak és Asszony! A választókerületemben nagyon sok önkormányzat örömmel várta azt az értesítést és hírt, hogy százaszázalékos támogatású, intenzitású pályázatokat lehet beadni. Viszont az örömben volt egy kis üröm is, hiszen ezek a pályázati források még 2015-ben nyíltak meg, magának az eredménynek a hirdetése meg átnyúlt 2016 májusára, illetve szeptemberére, és ez akkora költségnövekményt okozott egyes önkor-

mányzatoknak, hogy azokat a beruházásokat nem tudják végrehajtani.

Van olyan megyei közgyűlési alelnök a választókerületemben - ő politikai ellenfelem is -, aki az uniós forrásokat és közpénzt politikai haszon céljából használja fel úgy, hogy még a szabályokat is megszegi. *(Egy hang a Fideszből: Jelentsd fel!)* Fel is lesz jelentve, most mondom. Például Halimbán 2017. június 17-én tette közzé egy internetes portálon, a Facebookon: tanévzárón adtam át polgármester úrnak azt a pályázati határozatot, amely értelmében 45,5 millió forintot nyert. Ebből egy iskolát újítanak majd fel. Ez volt június 17-én. Csak van egy kis probléma, a támogatott pályázatoknál ez szeptember 20-án jelent meg. Zárt ülésen történt ez a határozat, tehát addig ki se mehetett volna ez az információ. Még a polgármester úr sem tudott róla, nemhogy az Államkincstár.

Még egy, Gógánfa. 67 milliós TOP-os pályázat ugyanúgy polgármesternek, csapadékvíz, árok, járdák és orvosi rendelő. Három pályázat, amelyből az egyik szintén szeptember 20-ai határozat, és ezt június 14-én adta át. Megkérdezném államtitkár urat vagy asszonyt, hogy mennyire logikus vagy mennyire szabályszerű az, hogy egy támogatott pályázati határozat egy laminált lap. Ha ennyire komolyan vesszük az európai uniós pályázati források odaítélését, akkor valami komolyságot adjunk már neki, és ne egy laminált lapot adjunk a polgármester úrnak, úgy, hogy ez zárt ülésen történt határozat. Ki se jöhetett volna onnan.

Badacsonyban ugyanez a hír, 784 millió, és abból az utolsó szintén csak szeptember 20-án jelent meg. Még egy szabályszegés. Az az érzésem, hogy lassan bíróságra kell majd mennünk ezek miatt.

Viszont beszéljünk Tapolcáról: Tapolca tekintetében volt uniós forráslehetőség, 11 pályázatból kettőt sikerült megnyerni, ugyanaz a pályázati cég. Volt egy TOP 3.2.1-15-ös, amely egy energiahatékonysági beruházás, és egy CLLD-s pályázat, ami csökkentett összeggel 250 millió. Örülök, hogy itt van az EMMI államtitkára is. Szeretném megkérdezni, hogy az EFOP 1.5.2-vel mi van, hiszen ez pont ráépülne erre a CLLD-s pályázatra. Arra vár nagyon sok önkormányzat, hogy ki tudja használni ezeket a lehetőségeket, de fel van függesztve a döntés. Októberben jelent meg egy újabb felhívás, azóta sincs semmi.

A politikai haszonszerzésről még annyit, és most már sajnos nem is titkolják helyben a fideszesek, hogy Tapolcán a helyi Fidesz elnöke, aki 2014-ig polgármester volt, és akkor leváltotta a Jobbik, illetve most a regnáló gazdasági igazgató szerepét tölti be a tapolcai kórházban, egy politikai állást tett oda, élő egyenes adásban a tévében elmondta azt, hogy a pályázati pénzek odaítélése a helyi Fidesz támogatása nélkül nem lehetséges.

Ez így működött régen, és így működik most is. Ha bárki bármi mást mond, az hazudik. Most ő hazudott vagy önök hazudnak? Azt gondolom, hogy ez

politikai belenyúlás ebbe a pályázati rendszerbe, hiszen önök is azt mondták, hogy a pályázat sikerét az dönti el, hogy van-e rá forrás, jó-e a pályázat, amit beadtak, illetve a helyi érdekeket szolgálja-e. Olyan negyedik pont nincs véleményem szerint, hogy a helyi Fidesz-támogatás is kell hozzá. Ha ez így van, akkor már nagyon rossz irányba mennek a dolgok, ezeknek pártpolitika-mentesen kellett volna eldőlniük. Sajnos Ajkán is ugyanez a helyzet. Aki nem a kormánypárt polgármestere és képviselője, az nem kap.

(19.00)

Tehát ezekkel a pályázati pénzekkel, amelyek nagy része közpénz, kampányolni gusztustalan, nem is szabályszerű, és törvényellenes, azt gondolom. De majd 2018-ban a választók erről is dönteni fognak. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Varga Gábor képviselő úr, Fidesz. Parancsoljon!

VARGA GÁBOR (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A jelenlegi programozási időszakot tekintve elmondható, hogy a fejlesztéspolitika területén Fejér megye teljes egészére az aktív részvétel a jellemző. Az előző programozási időszakban az infrastrukturális fejlesztések, amelyek megvalósultak, főleg 2010 után indultak be, és megvalósították azokat a célokat, amelyek a megye teljes egészének fejlődését szolgálták.

Ezen a területen főleg a KEOP és a TIOP pályázatokat emelném ki, amelyekkel olyan fejlesztések valósultak meg, mint a kistérségi járóbeteg-szakellátó központok kialakítása, amely Aba és Enying esetében egy teljesen új központot jelentettek, Sárbogárd esetében pedig egy felújítást.

A szennyvízelvezetési és tisztítási projektek komfortosabbá és élhetőbbé tették a közösségek, a települések lakóinak életét. Ebben 9 település, köztük a legutolsó egy város, amelyik a csatornázásból eddig még kimaradt, és sikerült megvalósítani, hiszen Enyingen, Előszálláson, Mezőfalván, Kisapostagon, Baracson, Dégen, Lajoskomáromban, Cecén és Kislángon valósítottuk meg. Ezek az infrastrukturális beruházások nagyon szükségesek voltak ahhoz, hogy Fejér megye déli része fejlődjön.

Ezen eredmények ellenére volt bizonyos hiányérzet Fejér megye déli térségében a pályázati aktivitást illetően. Ezért, nemcsak amiatt, hogy a térség országgyűlési képviselője voltam, azt a célt tűztük ki, hogy a 2014-20-as időszakban nagyobb aktivitásra sarkalljuk a választókerületben működő intézményeket, településeket és az ott működő vállalkozásokat. Ennek eredményeképpen az 5. választókerület területéről ez ideig 405 támogatási kérelem került be, szemben a 2007-13-as 311-gyel. Benyújtásra került 43 milliárd forint értékben, ebből a 2007-13-as időszakban 27 milliárd forint volt az érték, amely-

ből már 174 darab támogatást nyert. Ez most egy 43 százalékos sikerarány. A támogatások közel 26 milliárd forint értékben kerültek megítélésre a térség számára. 2017. november végéig ez az igényelt támogatás 60 százaléka. A benyújtott pályázatok között a legnépszerűbb a GINOP, a TOP és az EFOP volt. Külön öröm számomra, hogy sikerült mozgósítani a helyi vállalkozásokat, amit a GINOP keretében eddig benyújtott 141 darab pályázat bizonyít mintegy 9 milliárd főösszeggel. Ebből eddig 54 projekt részesült támogatásban, 45 százalékos sikerarányal, és több mint 2,9 milliárd kiutalására került már sor.

A település önkormányzatait is sikerült „felrázni” a megelőző program időszakához képest, itt a mutatott pályázati aktivitást tudom felsorolni. A TOP keretében eddig 122 darab támogatási kérelem került benyújtásra mintegy 14 milliárd forint értékében, ebből 57 támogatásban részesült, amit 8 milliárd forintot hozott a választókerületnek. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Nagyon köszönöm, hogy meghallotta. Na, kérem, az a helyzet, hogy a Jobbiknak 2 perc 7 másodperce maradt, és kétperces felszólalásra ketten jelentkeztek. Így kíváncsian várjuk Szilágyi György képviselő úr - ő nyomta ugyanis elsőként meg a gombot - technikáját. Parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Ezért jó ez a vita, hogy közben le tudjuk ellenőrizni magunkat. Rosszul mondtam, a jegyzőkönyv számára mondom, hogy 473 millió *(sic!)* forintot mondtam, ami esetében jogszabálysértő kötött szerződést a kormány véleményünk szerint. Ezt most javítani szeretném, hiszen már rossz volt a szám, megnéztem pontosan, hogy mennyi, jelen pillanatban 525 milliárd forint az, ami vonatkozásában minden valószínűség szerint jogszabálysértő módon szerződött a kormány. Tehát 525 milliárd forint értékben szerződött jogszabálysértő módon a kormány. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Ander képviselő úr komoly döntés előtt áll. Kétperces felszólalásban nincs módja elmondani a maradék 1 perc 32 másodpercet - a házszabályt most nem részletezem -, normál felszólalásként igen. *(Jelzésre:)* Döntésképes kétségkívül. Ander képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a dicséretét, kedves elnök úr, és a szót is. Államtitkár Urak! Államtitkár Asszony! A felcsúti lobbizás 2016-os profitrátája az építőiparban olyan 20 százalékos körül mozgott. Mészáros úr szövetségese, Szíjj László az ő Duna Aszfaltján keresztül mintegy 34 százalékos profitrátát tudott elérni. Kérem, adjanak erre nekem valamiféle racionális magyarázatot, hogy a búbánatba lehet ilyen jövedelmezőséget elérni az építőiparban,

amikor pontosan tudjuk azt, hogy az építőipar eszköz-, gép- és humánerőforrás-igényes ágazat.

Hacsak nem úgy történt az egész, hogy mondjuk, a tartótisztek szíves jóvoltából ezek az állami projektek, ezek a tenderek, amelyeket egyesek kedvezményezett mivoltukból fakadóan szépen elnyertek, bődületesen, brutálisan túlárúztak voltak. Erre kellene választ adniuk, és akkor mindjárt, ha önök azt mondják, hogy nem történt itt semmiféle túlárúzás, akkor belefutnak abba a hazugságba, amit az előbb számokkal fölvezőttem, hogy igenis ezek a projektek jórészt nagyon-nagyon túlárúztak Magyarországon. Viszont ha erre nem tudnak valamilyen épeszű magyarázatot mondani, akkor beismerik ezzel azt, hogy bizony a kedvezményezettjeiket, a saját oligarcháikat gyarapítják ezekkel a közpénzekkel. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A képviselői felszólalások végére értünk, a politikai vitát lezárom.

Viszonzásra megadom a szót a kormány képviselőjének, akinek maximum 20 perces időkeret áll rendelkezésére, aminek kimerítése nem kötelező. *(Derűlttség.)* Csepreghy Nándor államtitkár urat illeti a szó. Parancsoljon!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Elnök úr, tisztelettel köszönöm a szót a kormány nevében. Engedjék meg, hogy azzal kezdem, hogy a Miniszterelnökség és a kormány nevében megköszönjem minden parlamenti pártnak, mármint azoknak, akik részt vettek ezen a vitán, a vitában való részvételt.

Itt a végére már lassan elszabadultak az indulatok, és még mielőtt mindenkit börtönbe zárna az ellenzék, szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy azért van a kormánynak, a törvényhozásnak és az igazságszolgáltatásnak egy elkülönült feladatrendszere demokráciában, ezt javallom betartani. A hatályos szabályokat kell mindenkin számonkérni, és azt gondolom, hogy ha ezt mindenki megteszi saját magára vonatkozóan, akkor nem lesz baj.

Egyrészt szóba kerültek az elmúlt időszak, illetve az előző fejlesztési időszak fejlesztései, valóban érdemes volt-e kutyafitneszre fordítani ezeket a fejlesztési pénzeket, vagy lehetett volna-e hasznosabban is elkölteni. Azt gondolom, az minden esetben ténszerűen egyik párt által sem vitatott tény, hogy jelentősen változott a forrásfelhasználás mikéntje, tartalma és formája a '14-20-as időszakban a 2007-13-as időszakhoz képest. Szinte már részegítően sok számot tudtunk hallani ebben a szenvedélyes vitában.

Mindenkit szeretnék arra inteni azonban, hogy a fejlesztéspolitikai célrendszer meghatározása minden kormánynak saját szuverén jogköre, természetesen azzal a politikai programmal összhangban, amelyre a mandátumot megkapta a választóktól. Így tett ezzel a Fidesz-kormány is 2014-ben, amikor egy

teljesen világos felhatalmazással döntött úgy, hogy átcsoportosítja az államtól a forrásokat a vállalkozói szféra irányába, és sokkal több forrást hagy a vállalkozóknak felhasználni, mint a korábbi időszakban az tapasztalható volt, és sokkal kevesebb jut az állami fejlesztésekre, mármint az arányokat figyelembe véve.

(19.10)

Arra szeretném inteni mindegyikőjüket, hogy a vitában is többször kérték számon olyan politikai programok végrehajtását a jelenlegi kormányzaton, amit ez a kormány sosem vállalt. Például ilyen volt az LMP részéről Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak a javaslata, amely szerint egy területi és az időben arányos elvet követve kérte számon a források elosztását.

Szeretném felhívni az Országgyűlés nyilvánosságának a figyelmét arra, hogy az uniós források felhasználása és azok hatékony felhasználása egy olyan lehetőség, amivel a kormány ha hatékonyan tud élni, akkor nem konzerválja a különbséget Nyugat- és Kelet-Európa között, hanem segít csökkenteni azt a távolságot, ami adott esetben az osztrák és a magyar gazdaság között fellelhető, és ez valóban célunk; a költőt idézve, ha nem is repülővel, hanem ha valaki léggalonnal száll fölé e tájnak, akkor látni fogja ennek a különbségét.

Mindenképpen szeretném azt is megemlíteni, hogy amit a Jobbik az egyik mondatával számonkér, a másik oldalán saját maga igazol. Például az építőipari áremelkedéseket egyszerre piaci tendenciának betudni, és egyszerre azt a korrupció egyenes ági következményeként értelmezni, több mint a politikai okoskodáson túlmutató következtetéslevonás. Szeretném azt a konzekvens magatartást elvárni önöktől, amit önök is elvárnak a kormányzattól, hogy legalább egy elvi álláspont legyen, amit képviselnek, és abban kérjék számon a kormányzat döntéseit.

Azt gondolom, hogy amire Vitályos államtitkár asszony is kitért, illetve a megszólaló államtitkárok, a döntési folyamatokra felgyorsítása a meglévő problémákkal együtt mind-mind legitimálható. Itt van egy olyan kérdés, hogy az európai uniós források fejlesztési forrásként való bevonása egy-egy település vagy adott esetben cég fejlesztésébe, az igen, sokkal kötöttebb keretek között működik, mint ha egy vállalkozás kizárólagosan piaci vagy banki forrásokra alapít egy ilyen beruházást.

Ha valaki közpénzeket szeretne igénybe venni egy fejlesztés megvalósítása során, akkor kétségtelenül egy hosszabb időintervallummal kell kalkulálnia, mint ott, ahol ő ezt banki finanszírozásban teszi meg vagy saját finanszírozásban teszi meg. Miért? Mert a közpénzek felett gazdálkodó kormányzati szerveknek, úgy a parlament ellenzéki képviselői számára, mint a szélesebb közvélemény számára, mindig el kell tudniuk számolni azzal a forrással, aminek nem a kezelésére jogosultak, hanem amit egy politikai, társadalom-

politikai, gazdaságpolitikai cél érdekében nekik garantálniuk kell.

Azt gondolom, hogy most már a választási hajrában ez a vita talán egy kicsit több pártpolitikát és kevesebb szakpolitikát tartalmazott, de mindenképpen fontosnak gondolom azt, hogy erre a vitára immár negyedik alkalommal sor kerülhetett, már csak azért is, mert ez lehetőséget ad arra a választópolgároknak, hogy a különböző pártok szakpolitikai programján keresztül is megismerjék, hogy milyen Magyarországot álmodnak. Talán ez segít eligazodni a

2018-as soron következő választásokra. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy az őszi ülészak **következő ülésére** várhatóan 2017. december 11-én kerül sor.

Mai munkájukat is megköszönöm, mindannyiuknak, és akik figyelemmel kísérték eddigi munkánkat is, jó estét, jó éjszakát kívánok. Viszontlátásra!

(Az ülés 19 óra 13 perckor ért véget.)

Gúr Nándor s.k.
jegyző

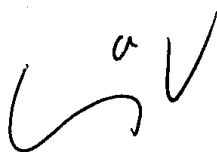
Hegedűs Lorántné s.k.
jegyző

Ikotity István s.k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s.k.
jegyző

Dr. Tiba István s.k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)